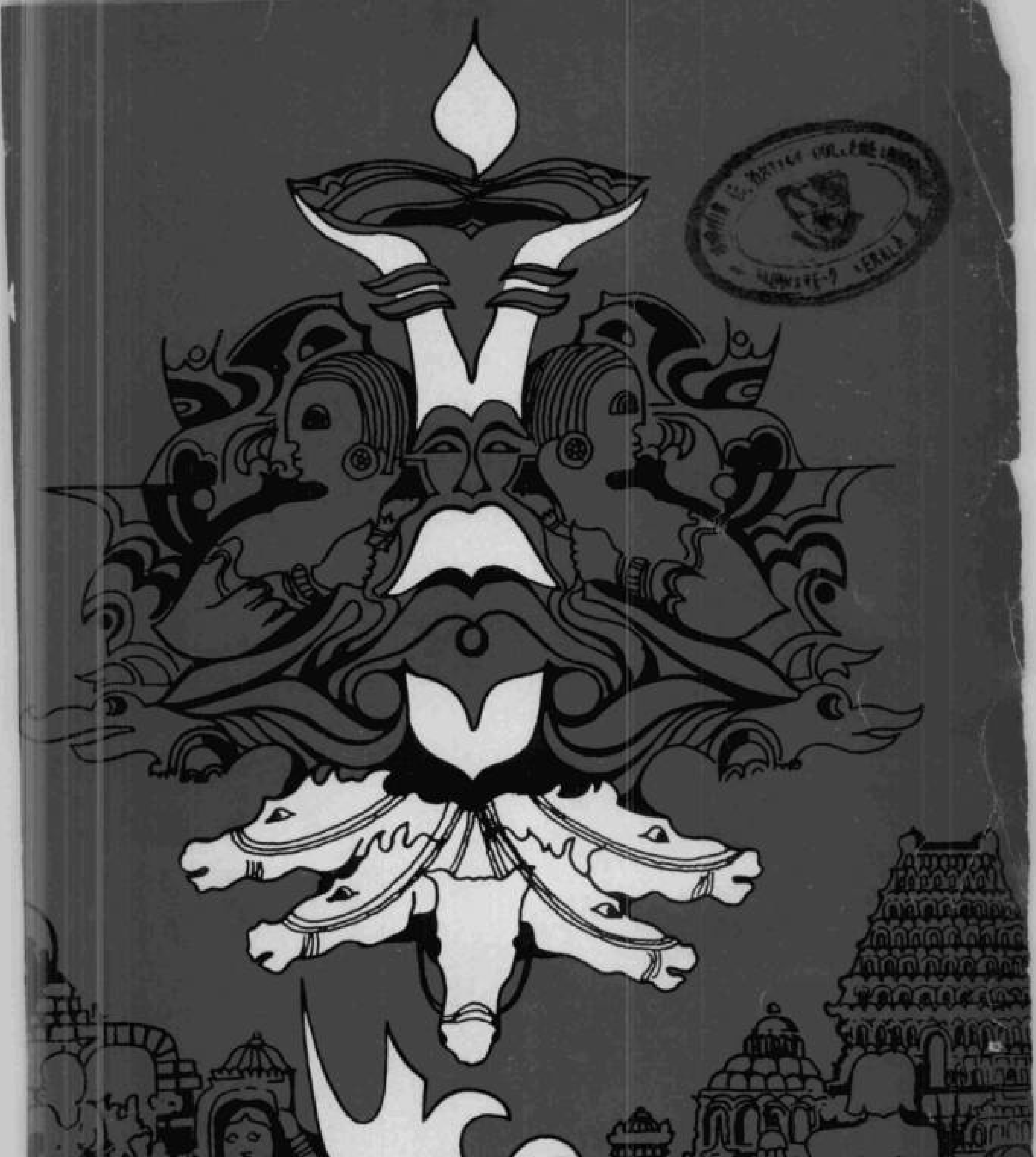

‘ ജനനീ ജൻമഭൂമിശ്ച
സ്വർഗ്ഗാദപി ഗരീയസീ ’

Union Christian College Annual '81

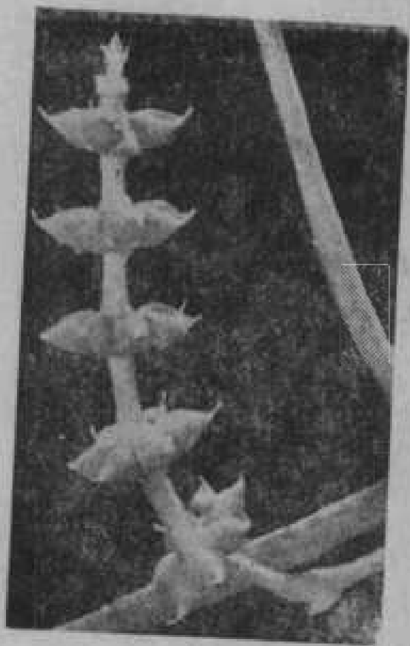

പത്രാധിപ സമിതി

ഡോ. ഒ. എം. മാത്തൻ (പ്രിൻസിപ്പാൾ)
പി. വി. നാരായണൻ നമ്പൂതിരി, എം. എ.
ഇ. മുകുന്ദൻ, എം. എ.
എ. ഗോപിനാഥൻ, എം. എ.
സുലത ആനി തോമസ്, എം. എ.
എം. എസ്. അബ്ദുൾ റസ്സാക്ക് (ചെയർമാൻ)
വി. എ. അബ്ദുൾഹക്കീം
എം. കെ. ബാലചന്ദ്രൻ
വി. എൻ. സുനിൽകുമാർ
എ. ജയശങ്കർ
പി. ബാലചന്ദ്രൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ)

ലേഔട്ടും ചിത്രങ്ങളും: രാജൻ എം. തോമസ്
ബ്ലോക്കുകൾ: കളർടോൺ, എറണാകുളം
അച്ചടി: സെൻറ് ജോസഫ് പ്രസ്സ്, മാന്നാനം
മുഖചിത്രം: ജി. മുരളീഗോപാൽ

DR. O. M. MATHEN, our beloved Principal retired from service this year. He joined our College as a lecturer in Botany department on June 1st 1953, and retired on March 31st 1981, while being the Principal

resources on one side and desparate need for provision of resources on the other. Remedying this situation requires serious planning and purposeful action on the part of all involved in the educational process.

our new principal says....

The College Magazine is a medium for members of the college to express their literary and artistic talents. I am glad to note that the magazine for 1980-81 contains a good number of contributions from the talented members of the College Community. I hope those who have worked on this either by writing articles or by editing them have learnt a lot.

Formal education is 'learing to learn' or 'learning to be'. But how far this object is realised in our formal educational process is questionable. It is a fact that the facilities provided for education are not properly used by younger generation for equipping themselves. The large number of mandays lost every year clearly indicates this. Those who enjoy special privileges, facilities and protection have to be made accountable, to avoid this tremendous waste. But it is also a fact that about sixty four percent of the population is

During the three decades after independence there has been considerable effort at analysing the educational set up with a view to identifying the reasons for the irrelevance and failure of the system. Plenty of suggestions for innovation have been made. Voluminious reports have been prepared. Crores of rupees have been spent. But very little action has taken place. Meanwhile nonacademic elements have taken control of the educational sphere. Unless the present educational set up is suitably altered to make it relevant to the needs of the country and unless more disciplined use of time on the campuses by all concerned is ensured, the present chaos will continue to drag us donward. Only 'tireless striving which stretches its arms towards perfection' guided by fearless minds and inspired by the vision of a just, free and participatory society can save us from the present chaos. There are challenges all around. Right response to challenges is necessary for progress. Let us as a College strive to make right response to the challenges facing us and go forward with courage and determination.

In this process of reconstruction college students' role is vital. College Union can exercise effective leadership only when it challenges the entire student body to excellence in all spheres. I hope and wish that the students of Union Christian College will continue to co-operate in maintaining and strengthening all that is good in our traditions and in creating conditions conducive to excellence in curricular as well as co-curricular activities.

Dr. A. M. CHACKO.

CHANGE - THE NEED OF THE HOUR

Education is considered to be a powerful instrument of National development and social change. It is said that the prosperity of a country depends not on the abundance of its revenue, the strength of its fortifications or the beauty of its public buildings but on the quality of persons whom it produces. So it is high time that we give greater priority to the task of educational reform in our national development plans. An integrated approach covering all levels of education is very necessary for formulating and implimenting our educational policies. But very little has been done so far to re-construct our educational set up. Eventhough a lot of literature has been produced on this subject by the various commissions and committees, they are all gathering dust in the offices of our Educational ministry. Our educational field is also subjected to various political corruptions involving both the Central and State governments and this shattered our hopes about an independant, welfare-oriented educational system for the overall good of our citizens. Our educational reforms have no scientific background and they are merely the creations of the fanciful minds of our muddle headed politicians.

Education is not a converse with the past, but it is an assignation with the future. Our present system of education, for which we owe much to the Britishers, has entrenched a dichotomy between knowledge and culture, which we have not yet been able to remedy. So the content of education should be radically re-constructed with a view to relate it with our national values and culture. At present the primary concern of our students is employment. But earning is merely one of the end products of learning. Education should aim at developing a national outlook and social consciousness among our students. It is necessary that technical and vocational courses must have relevance to our regional needs and requirements. Accademic community should be involved in making and implimenting accademic decesions and this will be possible only by the establishment of an autonomous, decentralised system of education. Elementary education should receive the primary attention. It can be followed by a re-constructive and transformative secondary education, leading to a restrictive and selective higher education.

Swami Vivekananda emphasised the need for a "life-building, man-making, character-making education." But this remains a pleasant dream. No college howsoever good, can educate an individual; he educates himself. And the man who is truly alive never stops growing and learning. Only an accademic community with a strong will and determination can bringforth the development of our country, and this is why the Kothari Commission remarked that the "future of India is being shaped in her class rooms". For this we should realize that a student today is not a citizen of tomorrow; but is very well a citizen of today and he is destined to play a participatory role in the national life of our country. Only then the student community would get better involvement in the process of our national development. So change is definitely the need of the hour, and we are essentially a force for it. Let us be alive to and live up to this identity of ours.

JAI HIND

CHIEF EDITOR,
P. BALACHANDRAN.

മൃത്യുവിന്റെ ആഴങ്ങളിൽനിന്ന്
കുറുകിയെത്തുന്ന ദൂരത്തിന്റെ ഓർമ്മ !
ചാലക്കുടിപ്പുഴയുടെ ഓളങ്ങളിൽ
അലിഞ്ഞുചേർന്ന ജീവിതങ്ങൾ......
ദിനേശ്, രാജശേഖരൻ........
അറിയപ്പെടാത്ത ലോകത്തിലേയ്ക്ക്
യാത്രയായ പ്രിയപ്പെട്ടവരേ,
ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ
ജ്വലിക്കുന്ന ഓർമ്മയുടെ തിരിനീട്ടി
ഞങ്ങളീ ഉപഹാരം അന്ത്യോദകമായി
അർപ്പിക്കുന്നു.

തീർത്ഥാടനം

പഥികാ,
നിൽക്കുകിന്നെന്റെ കടംകഥ കേൾക്കുക.

കാലം പിടയ്ക്കുന്ന തീർത്ഥയാത്രയ്ക്കിനി
പോവുക മൗഢ്യമെൻ പാന്ഥാ–

നോക്കൂ, ഗംഗയിൽ ചോര.
തെററി, തീർത്ഥയാത്രയ്ക്കുള്ള പാത.

പഥികാ, –
കാരമുള്ളിന്റെ സൗഹൃദം, പിന്നെ
ചേരുമരത്തിന്റെ വേദാന്തം
പാതയിൽ നിന്നെത്തടഞ്ഞോ?

പറയൂ നീ, ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ
കേട്ടമട്ടത്ത കരളിന്റെ രോദനം.
വേദന വേദങ്ങളായതും
ചേതന യാതനയായതും
മോഹം മുരടിച്ചുതീർന്നതും
സത്യം കരിസർപ്പമായതും
വററിവരണ്ട മിഴിയുടെയാഴവും
ചൊല്ലുക, കേൾക്കട്ടെ ഞാനും.

പഥികാ,
കേൾക്കുകിന്നെന്റെ കടംകഥയൊന്നു നീ.–

കാലം തിരിയുന്നു.
ഗ്രീസിൽ വിഷക്കോപ്പമാറി;
കാൽവരിക്കുന്നിൽക്കുരിശും.
ഇന്നു, കഴുമരമായി.
എങ്കിലും –
പ്രതിക്കൂട്ടിൽ സത്യം കരയുന്നു.
പഥികാ –
കേട്ടുവോ നീയിന്നുരാവിലെ
ശംഖനാദത്തിൻ ധ്വനികൾ.
കാവിലെപ്പൂമണം
ചുടലക്കളത്തിലും കേട്ടോ?

ആയിരം നക്ഷത്ര കോടികൾക്കപ്പുറം വിട്ടുനീ
രക്തപുഷ്പത്തിൻ നറുമണം കേൾക്കുക.

ഹേ, പഥികാ –
തെററി, തീർത്ഥയാത്രയ്ക്കുള്ള പാത
നോക്കൂ, ഗംഗയിൽ ചോരയൊഴുന്നു.
കറുപ്പിന്റെ ചോരയൊഴുന്നു.

○ വത്സലൻ വാതുശ്ശേരി
ഒന്നാംവർഷ മലയാള സാഹിത്യം.

മനശ്ശാസ്ത്രം പ്രാചീനഭാരതത്തിൽ

പൗരാണികഭാരതം ആത്മീയരംഗത്തുമാത്രമല്ല, ശാസ്ത്രരംഗത്തും അമൂല്യസംഭാവനകൾ നല്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് സമകാലീന ഗവേഷണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. പാശ്ചാത്യലോകത്തിന് മനശ്ശാസ്ത്രം ഒരു പുതിയ ശാസ്ത്രശാഖയാണെങ്കിൽ, ഭാരതത്തിന് അതൊരു പുത്തിരിയല്ലെന്നും സഹസ്രാബ്ദങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യം അതിനുണ്ടെന്നും അവകാശപ്പെടാൻ അർഹതയുണ്ട്. ഭഗവത്ഗീത, പതഞ്ജലയോഗസൂത്രം തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ, ആധുനിക മനശ്ശാസ്ത്രത്തെ പുതിയൊരു പാന്ഥാവിലൂടെ തിരിച്ചുവിടാൻ പര്യാപ്തമാക്കിയേക്കാം.

സബോധ-അബോധ ബോധാതീത അവസ്ഥകൾ

ഭാരതീയ ഋഷികൾ മനുഷ്യമനസ്സിനെ സബോധമനസ്സ്, അബോധമനസ്സ്, ബോധാതീതമനസ്സ് എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി തിരിച്ചു. ബോധതലത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മനസ്സാണ് സബോധമനസ്സ്. ബോധപൂർവ്വമുള്ള എല്ലാ ചിന്തകൾക്കും പ്രവർത്തികൾക്കുമാധാരം സബോധമനസാണ്. ബോധമനസിനടിയിലാണ് അബോധമനസ്സ്. സബോധമനസിലെ ഓരോവൃത്തിയും തുല്യമായ അലകൾ അബോധമനസ്സിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഇവ 'വാസനകൾ' എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഒരുമനുഷ്യന്റെ ആകെത്തുക ഈ വാസനകളാണെന്നവരെ മനീഷികൾ ഉൽഘോഷിച്ചു. അബോധമനസ്സിനും, സബോധമനസ്സിനും മുകളിൽ ബോധാതീത മനസ്സ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ബോധാതീതമനസ്സ് സാധാരണയായി പ്രവർത്തനനിരതമല്ല. ഇതിനെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻകഴിഞ്ഞാൽ സദ്ധ്കഴിവുകളും നമുക്കസിദ്ധിക്കുമെന്നും നാം ദൈവമനുഷ്യരായ്ത്തീരുമെന്നും അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അബോധമനസ്സിന്റെയും സബോധമനസ്സിന്റെയും വ്യാപാരങ്ങളെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം നിയന്ത്രിച്ച് ബോധാതീതാവസ്ഥ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രായോഗികപദ്ധതിയാണ് പതഞ്ജലിയുടെ യോഗസൂത്രം.

ഫ്രോയിഡും ഭാരതീയസങ്കല്പവും

ഫ്രോയിഡിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ഭാരതീയ സിദ്ധാന്തങ്ങളും തമ്മിൽ ചില സാമ്യം കണ്ടെത്താൻ നമുക്കുകഴിയും. ഭാരതീയർ കണ്ടെത്തിയ സബോധ-അബോധ-ബോധാതീത അവസ്ഥകൾക്കുപകരം ഫ്രോയിഡ് മനസ്സിനെ ബോധമനസ്സ്, ഉപബോധമനസ്സ്, അബോധമനസ്സ് എന്നിങ്ങനെതിരിച്ചു. ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ, അയാളറിയാതെ സ്വന്തംമനസ്സിൽ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട ഭൂതകാല സംഭവങ്ങൾ സ്വാധീനംചെലുത്തുന്നു എന്ന് ഫ്രോയിഡ് സിദ്ധാന്തിച്ചതും വാസനകളാണു മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് എന്ന ഭാരതീയ സങ്കല്പവും ഏറെക്കുറെ ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഫ്രോയിഡിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇഡ്, ഇഗൊ, ഡൂപ്പർഇഗൊ എന്നിവയാണ് വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങൾ. എന്നാൽ ഭാരതീയ ഋഷികൾ ശാരീരികം, മാനസികം, ബുദ്ധിപരം, ആത്മീയം എന്നിങ്ങനെ നാലുവ്യക്തിത്വങ്ങൾ ചേർന്നതാണ് മനുഷ്യൻ എന്നുപ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഫ്രോയിഡ് സിദ്ധാന്തിച്ച മൂന്നുഘടകങ്ങളും ഭാരതീയരുടെ ശാരീരിക-മാനസിക-ബുദ്ധിപരമായ വ്യക്തിത്വങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സാമ്യം നിഷേധിക്കാൻ നിവ്വാഹമില്ല.

യുങ്ങും ഭാരതീയ സിദ്ധാന്തവും

യുങ്ങിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ തികഞ്ഞ ഭൗതികവാദികൾക്ക് തലവേദനസൃഷ്ടിച്ച ഒന്നായിരുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ അമൂല്യസമ്പത്തായ വേദോപനിഷത്തുക്കളെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണം നടത്തിയ യുങ്ങ് വ്യക്തിഗതമായ മനസ്സിനോടൊപ്പം ഒരു വിശ്വമനസ്സിനേയും കണ്ടെത്തി.

ജീവന്റെ ഉത്പത്തിമുതൽ ഇന്നേവരെയുള്ള അനുഭൂതികളുടെ മുദ്രകൾ 'വിശ്വമനസ്സ്' അഥവാ 'വസ്ത്വാബോധത്തിൽ' വിലയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഓരോ വ്യക്തിയുടെ മനസ്സും വസ്ത്വാബോധപ്രവാഹത്തിന്റെ ഒരു തരംഗമാണെന്നും അദ്ദേഹം സിദ്ധാന്തിച്ചു. ഇവയെ ഭാരതീയരുടെ 'പ്രപഞ്ചമനസ്സ്' എന്ന സിദ്ധാന്തവും, ബ്രഹ്മസങ്കൽപവും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നത് വളരെ രസകരമായിരിക്കും.

മനസ്സിന്റെ അവസ്ഥകൾ

മനസ്സിന്റെ വ്യത്യസ്ത അവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചും ഋഷികൾ വളരെ ഗഹനമായി ചിന്തിച്ചിരുന്നു. ആധുനിക മനശ്ശാസ്ത്രം ഇവയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും എത്രയോ വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പേ ഭാരതീയർ സത്യം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ കണ്ടെത്തിയ ജാഗ്രത്, സ്വപ്നം, സുഷുപ്തി എന്നീ മൂന്നവസ്ഥകൾ പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'ജാഗ്രത്' ബോധത്തോടുകൂടിയ അവസ്ഥയും, 'സ്വപ്നാവസ്ഥ' സ്വപ്നംകാണുമ്പോഴുള്ളതും, 'സുഷുപ്തി' ഗാഢനിദ്രയിലുള്ളതുമായ അവസ്ഥയാണ്. എന്നാൽ ഈ മൂന്നവസ്ഥകൾക്കപ്പുറമെ 'തുരീയം' എന്ന നാലാമതൊരവസ്ഥയുണ്ടെന്ന ഭാരതീയസിദ്ധാന്തം ഇന്ന് മിക്ക മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

പരിണാമവാദം ഭാരതത്തിൽ

പരിണാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാരതീയ സിദ്ധാന്തം കറകളഞ്ഞ ഒന്നാണെന്നുപറയാം. ഒരു ജാതി മറ്റൊന്നായിമാറുന്നത് പ്രകൃതിയുടെ ആപൂരണംകൊണ്ടാണെന്ന് പതഞ്ജലി 'യോഗസൂത്രത്തിൽ' പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഓരോ ജീവിയിലും സ്വതസിദ്ധമായി പൂർണ്ണത കുടികൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ സ്വാഭാവികഗതിക്കു തടസ്സംനേരിട്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്രതിബദ്ധമായിരിക്കുന്ന ആ പൂർണ്ണപ്രകൃതി സ്വയം പ്രകാശിപ്പാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുകയാണെന്നും, ആ തള്ളലാണ് വിവിധ പരിണാമങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഭാരതീയരുടെ 'ദശാവതാരം'പോലും പരിണാമത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ഥപടികളെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ആദ്യം മത്സ്യം, അതുജലത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം വെള്ളത്തിലും കരക്കും ജീവിക്കുന്ന കൂർമ്മം. പിന്നെ കരക്കുമാത്രം ജീവിക്കുന്ന വരാഹം. പിന്നീട് പകുതി മനുഷ്യനും പകുതി മൃഗവുമായ നരസിംഹം. ക്രമേണ കുറുകിയമനുഷ്യനിലൂടെ വികസിതമനുഷ്യനായിത്തീരുന്നു.

ഡാർവിനും പതഞ്ജലിയും

ഡാർവിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ പ്രോട്ടോപ്ലാസത്തിന് ജലജീവികൾ, ജലത്തിലും കരയിലും ജീവിക്കുന്നവർ, കരക്കുമാത്രം ജീവിക്കുന്നവർ, ആകാശത്തിൽ പറക്കുന്നവർ എന്നിങ്ങനെ പരിണാമം സംഭവിച്ച് കുരങ്ങുവരെയെത്തി. കുരങ്ങാണ് മനുഷ്യന്റെ പൂർവ്വപിതാക്കൾ. അതായത് മനുഷ്യശരീരം പൂർവ്വികരായ മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും ഉത്ഭവിച്ചതാണെന്നും, മനുഷ്യന്റെയും മൃഗങ്ങളുടേയും മനസ്സുകൾതമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെന്നും ഡാർവിൻ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഭാരതീയരാവട്ടെ വളരെയേറെ മുന്നോട്ടുപോയി 'ബ്രഹ്മം' എന്ന സങ്കൽപംവരെ ചെന്നെത്തി. ക്വാണ്ടംഫീൽഡു തിയറിയിലെ 'ഹാമിൽട്ടോണിയൻ', വാസ്തവത്തിൽ ഭാരതീയരുടെ ബ്രഹ്മസങ്കൽപംതന്നെയാണെന്നറിയുമ്പോൾ അത്ഭുതംതോന്നിയേക്കാം. ഉത്കർഷത്തിന് കിടമത്സരംവേണമെന്ന ഡാർവിന്റെ നിഗമനം മാനവപുരോഗതിക്ക് എത്രത്തോളം ഹാനികരമാണെന്ന് അനുഭവം നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കിടമത്സരമില്ലാതെ പുരോഗതി സാധ്യമല്ലെന്ന് ഡാർവിൻ പറയുമ്പോൾ പതഞ്ജലിയാകട്ടെ, പുരോഗതിക്ക് കിടമത്സരം അനാവശ്യമാണെന്നും മനുഷ്യനിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന പൂർണ്ണത തടസ്സങ്ങൾനീങ്ങി സ്വയം പ്രകാശിക്കുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. വർഷങ്ങളുടെ നീണ്ടപ്രവാഹത്തിൽ ഒരു അതിമാനുഷനുണ്ടാകാം എന്ന് ഡാർവിൻ പറയുമ്പോൾ, പതഞ്ജലിയാകട്ടെ ഈ ജന്മത്തിൽത്തന്നെ നമുക്കതിമാനുഷനായിത്തീരാംഎന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്.

ഉയർന്നബോധാവസ്ഥ അഥവാ ബോധാതീത മനസ്സ്

പതഞ്ജലിയുടെ പരിണാമവാദമനുസരിച്ച് മനുഷ്യന്റെ പ്രയാണം പരിപൂർണ്ണത(ബോധാതീതാവസ്ഥ)യിലേക്കാണ്. ഈ പ്രയാണം ത്വരിതപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഉപാധിയും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. യമം, നിയമം, ആസനം, പ്രാണായാമം, പ്രത്യാഹാരം, ധാര

ണ്, ധ്യാനം എന്നീപടികളിലൂടെ സമാധി അഥവാ ബോധാതീതാവസ്ഥ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള പദ്ധതിയാണ് 'പതഞ്ജലസൂത്രം'.

പ്രാണായാമം

മുൻപ്രസ്താവിച്ച പടികളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് പ്രാണായാമം. ആരോഗ്യത്തിന് വളരെ പ്രയോജനകരമാണെന്ന് ഗവേഷണങ്ങളിലൂടെ തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു ശ്വാസാഭ്യാസപദ്ധതിയാണ് പ്രാണായാമം. ശ്വാസത്തെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് ശ്വാസകോശത്തേയും തദ്വാരാ ഹൃദയത്തേയും ശരീരത്തിലെ മററു അവയവങ്ങളേയും നിയന്ത്രിക്കുവാൻ നമുക്കുസാധിക്കുന്നു. ഈ നിയന്ത്രണം ശാരീരികനിലവാരത്തിൽനിന്നും ക്രമേണ മാനസികനിലവാരത്തിലേക്കുയരുന്നു.

ഇതഭ്യസിക്കുമ്പോൾ ഒരു ക്ലിപ്തസമയം കൊണ്ട് ശ്വാസം ഒരു നാസാദ്വാരത്തിലൂടെ ഉള്ളിലേക്കെടുക്കുകയും, അതിന്റെ നാലിരട്ടി സമയം അകത്തുനിർത്തുകയും, പിന്നീട് മറ്റേ നാസാദ്വാരത്തിലൂടെ ഉള്ളിലേക്കെടുത്തതിന്റെ ഇരട്ടിസമയംകൊണ്ടു പുറത്തുവിടുകയുംവേണം. ക്രമേണ സമയം ദീർഘിപ്പിക്കുകയും അതോടൊപ്പംതന്നെ മനസ്സിൽ ചിലതു സങ്കല്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. നട്ടെല്ലിന്റെ കീഴ്ഭാഗത്ത് ഇരുവശത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന എന്നുപറയപ്പെടുന്ന 'കുണ്ഡലിനി'യെ ഉണർത്തി സുഷുമ്നവഴി തലച്ചോറിലെ പിനിയൽ ഗ്ലാൻഡിൽ എത്തിച്ചാൽ നമുക്കു പലസിദ്ധികളും കൈവരുമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. കുണ്ഡലിനിയെക്കുറിച്ച് വർഷങ്ങളായി ഗവേഷണം നടത്തിവരുന്ന ഗോപീകൃഷ്ണയുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും ഇതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ലഭ്യമാണ്.

പ്രാണായാമം അഭ്യസിക്കുമ്പോൾ പല സിദ്ധികളും ലഭിക്കുമെന്ന് മുൻപ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അണിമ, ലഘിമ, മഹിമ, പ്രാപ്തി, പ്രാകാമ്യം, വശിത്വം, ഈശിത്വം, യത്രകാമാവസായിത്വം എന്നിവ അക്കൂട്ടത്തിൽപെടുന്നു. ഈ സിദ്ധികൾ എന്താണെന്നു നമുക്കുനോക്കാം.

അണിമ – അണുവിനേപ്പോലെ ചെറുതാകുന്നതിനുള്ള കഴിവ്.

ലഘിമ – വളരെ ലഘുവായി ആകാശത്തിൽ പാറുന്നതിനുള്ള കഴിവ്

മഹിമ – എത്രവലിപ്പവും വയ്ക്കുവാൻകഴിയുന്ന സിദ്ധി.

പ്രാപ്തി – ഇച്ഛമാത്രംകൊണ്ട് എല്ലാ വസ്തുക്കളും വന്നുചേരുന്ന സിദ്ധി.

പ്രാകാമ്യം–എത്രതടസ്സങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മറ്റൊരു വസ്തുവിനെ കാണാനോ സ്പർശിക്കാനോകഴിയുന്ന സിദ്ധി.

വശിത്വം – സർവ്വഭൂതങ്ങളും അധീനങ്ങളായിത്തീരുന്ന സിദ്ധി

ഈശിത്വം–ഏതൊന്നിന്റേയും ഉല്പത്തിവിനാശവ്യൂഹങ്ങളെനിയമിക്കുന്ന സിദ്ധി

യത്രകാമാവസായിത്വം – ഏതുവിഷയത്തിൽ ഇച്ഛയുണ്ടാകുന്നുവോ അതിൽതന്നെ അവസാനമുണ്ടാകുന്നസിദ്ധി.

ആധുനിക മനശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയായ പാരാസൈക്കോളജിയിലെ ഗവേഷണങ്ങൾ ഇതിൽ പലസിദ്ധികളും സംഭാവ്യമാണെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നു.

ധ്യാനം

മനശാസ്ത്രരംഗത്ത് ഭാരതീയർ എത്രമാത്രം പുരോഗമിച്ചിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന പദ്ധതിയാണ് ധ്യാനം. രൂപമില്ലാത്ത ഒരു ഭാവത്തിൽ മനസ്സിനെ ഏകാഗ്രമാക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുകയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ധ്യാനത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ മനസ്സിനെ ഏതെങ്കിലും ഒരുരൂപത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. ക്രമേണ രൂപമില്ലാത്ത, ശൂന്യമായ ഒരവസ്ഥയിൽ മനസ്സിനെ ഏകാഗ്രമാക്കുവാൻ പരിശീലിക്കുന്നു. ധ്യാനംകൊണ്ട് വാസ്തവത്തിൽ മനസ്സിന്റെ വൃത്തികളെ പാടെ നിരോധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ചിന്തകളൊന്നുമില്ലാത്ത ഈ അവസ്ഥ വളരെ കുറച്ചുസമയത്തേക്കേ ലഭിക്കൂ. ക്രമേണ ശൂന്യമായ ഈ അവസ്ഥയുടെ ദൈർഘ്യം വർദ്ധിപ്പിച്ച് സമാധി അഥവാ ബോധാതീതാവസ്ഥ പ്രാപിക്കുന്നു.

അതീന്ദ്രിയധ്യാനം

മഹർഷി മഹേഷ്യോഗി ഋഗ്വേദത്തിൽ നിന്നും വികസിപ്പിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു ധ്യാന

പദ്ധതിയാണ് അതീന്ദ്രിയധ്യാനം. ലോകത്തെമ്പാടും ഏകദേശം മുന്നൂറിലധികം യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലും, ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകളിലും TMനെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണങ്ങൾ നടക്കുന്നു. ഈ ഗവേഷണറിപ്പോർട്ടുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ജാഗ്രത്, സ്വപ്നം, സുഷുപ്തി എന്നീ മൂന്നു മാനസികാവസ്ഥകൾക്കപ്പുറമെ 'നാലാമതൊരവസ്ഥ' TM കൊണ്ട് ലഭിക്കുന്നു എന്നാണ്. മാനസികാരോഗ്യം കൈവരിക്കുന്നതിനും, ആസ്ത്മാ, ബ്ലഡ്പ്രഷർ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഹൃദ്രോഗം, അൾസർ, ഓർമ്മക്കുറവ്, സ്കിസോഫ്രേനിയ, ഡിപ്രഷൻ തുടങ്ങിയ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുന്നതിനുള്ള കഴിവും ഗവേഷണറിപ്പോർട്ടുകളിൽ എടുത്തുപറയത്തക്കതാണ്.

മനശാസ്ത്രരംഗത്ത് വളരെയേറെ സംഭാവനനൽകാൻ ഭാരതത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇന്നവ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടേയും അനാചാരങ്ങളുടേയും പൊടിയും മാറാലയും കൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ദുർഗന്ധപൂരിതമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽകിടക്കുന്ന ശാസ്ത്രസത്യങ്ങളെ വിടർത്തിയെടുത്ത്, ആധുനികതയുടെ ചായം പൂശേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പതിരും നെല്ലും വേർതിരിക്കുന്ന ഈ ഉദ്യമത്തിൽ ബുദ്ധിപരമായ സത്യസന്ധത ഒരു മാതൃകയാവണം.

റഫറൻസ്

1) S. രാധാകൃഷ്ണൻ – ഭാരതീയദർശനം Vol. II
2) വിവേകാനന്ദൻ – സാഹിത്യസർവ്വസ്വം Vol.IV
3) ചിന്മയാനന്ദ – Meditation and Life
4) Jack Forem - Transcendental Meditation
5) Bhatia - General Psychology
6) Hilgard - Introduction to Psychology.

● ജി. സോമസുന്ദരം
ണ്ടാം വർഷ മനശ്ശാസ്ത്രം

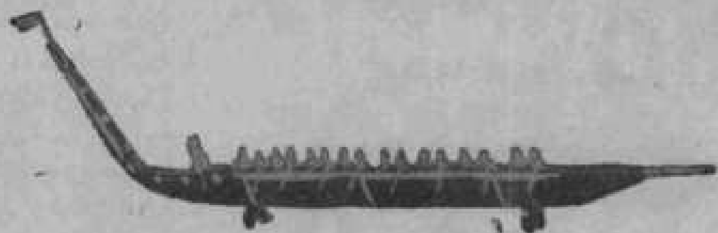

പോപ്പുലർ ടയേഴ്സ്

H. O. കോതമംഗലം. ഫോൺ 302

എറണാകുളം വിലയ്ക്ക് എല്ലാ കമ്പനികളുടേയും ടയറുകൾ ആലുവായിൽ ലഭിക്കുന്നതാണ്.

● കമ്പനികൾ ●

1.	മോഡി	2.	സിയറ്റ്	3.	ഫയർസ്റ്റോൺ	4.	M. R. F.
5.	പ്രീമിയർ	6.	ഗുഡ്ഇയർ	7.	ഡൺലപ്പ്	8.	ജെ. കെ.
9.	അപ്പോളൊ	10.	ഇൻഡ്യാസൂപ്പർ	11.	ഫാൽക്കൺ	12.	ഇൻചെക്ക്.

പുതിയ ടയറുകൾ വിൽക്കുന്ന ബ്രാഞ്ചുകൾ:

1.	എറണാകുളം	Phone:	37356	5.	കൂത്താട്ടുകുളം	Phone:	370
2.	മൂവാറ്റുപുഴ	,,	297	6.	ആലുവ	,,	4318
3.	തൊടുപുഴ	,,	352	7	തൃപ്പൂണിത്തുറ	,,	7493
4.	പെരുമ്പാവൂർ	,,	266				

ഒരു നർത്തകന്റെ മരണം

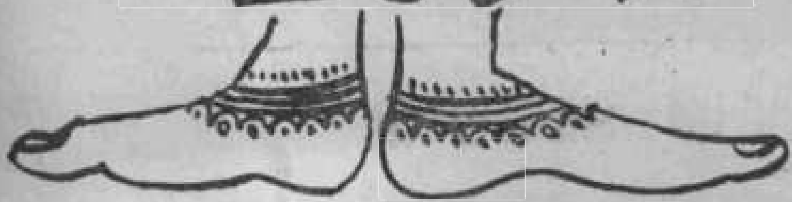

താളംതെററിയോ?
കഞ്ഞിക്കാലുകളിടറിയോ?
പേലവകരാംഗുലീ-
മുദ്രകരം മറന്നുവോ?
ആളുകരം തെരുതെരെ
മിഴിസൂചികരംവാരിയീമഹാ
നൃത്തോജ്ജ്വലവേദിയിലെറിയവെ,
തകർന്നകഥകളായ്
മറന്നകിനാക്കളായ്
അടഞ്ഞകൺകോണിലാ-
യടർന്നുനിപതിച്ചദർശനങ്ങളായ്
വഴിമുട്ടിനില്പൂയാണാശാ-
ലതയിപ്പോഴും!

പൂത്തുചൊരിയും വസന്തങ്ങ-
ളെത്രയോവിദൂര
സങ്കല്പകാന്തിയായ്
മരീചികതൻ കഞ്ഞോളങ്ങ-
ളെന്നപോലകലുന്നു!
കാൽച്ചിലമ്പുകരംപൊട്ടി-
ച്ചിതറിക്കിടക്കുന്നകാഴ്ചയോ?
തൈമുട്ടകളുടഞ്ഞുകിടക്കയോ-
പൈങ്കിളിപ്പെണ്ണിൻ
മാതൃദുഃഖമോ?
വിമൂകതയിങ്കലെ
പിശാചിന്റെ പല്ലിളിക്കലോ?
രാഗവല്ലികയുടെ
വാടിപ്പോയ പല്ലവികളോ?
ഫുല്ലപുഷ്പത്തിൻ
ഫലശൂന്യപാതമോയിന്നിൽ?
നെടുവീർപ്പിടും കോടക്കാററിനെ
ചുംബിച്ചന്തിനടയിൽ
തണുത്തുറയുന്നവേനലായ്
നാളമടഞ്ഞ നിലവിളക്കിന്റെ
ശോകമായ്, കണ്ണീർ-
ക്കടലിന്നടിത്തട്ടിലമർന്നുണർന്നു-
മുന്നമനത്തിന്നവ്യഥാചമഞ്ഞും
ചിറകുകരം കുഴഞ്ഞും
കരകാണാൻ കൊതിപൂണ്ടുഴറുമ്പോരം
ചൊരിഞ്ഞകിനാവിന്റെ
മുന്തിരിപ്പാത്രംവാടി
വരണ്ടുകിടക്കുമ്പോരം,
ദാഹനീരിനുചുണ്ടു
വിടർത്തിക്കരയുമ്പോരം,
മരുഭൂവുപോൽകത്തിക്കാളു-
മഗ്നിനാളങ്ങളുതിരുംനാവാൽ
നീട്ടിവിളിച്ചേൻ
പേർത്തുംപേർത്തുമൊരു
മാറൊലിമാത്രമീരമ്പും കട-
ലെന്നപോലെ പാഞ്ഞൊഴുകിവ-
ന്നതിൽ മുങ്ങുകയോ ഞാൻ!
ഈയപാരതന്ത്ര
ജിഹ്വകരംനീട്ടി, പല്ലമിറുമ്മി,
കലിതുള്ളിവിഴുങ്ങാനൊരുങ്ങുന്നോ?
ഒരിക്കൽക്കൂടിപാടാ, –
നൊരിക്കൽക്കൂടി കഞ്ചിച്ചിലമ്പിൻ
ദ്രുതതാളലയത്തിലമർന്നെന്നെ
മറക്കാനന്തികത്തിർ
ചുംബനംപോലെങ്കിലു-
മെന്റെ മുന്നിലാരാഗ-
മുരളീരവബിന്ദുനിന്നുതുളുമ്പാൻ
തേങ്ങിക്കരയുമൊരേ
വികാരത്തിൽമുങ്ങിഞാൻ വീണ്ടും!

A POEM

(Dedicated to the 'Silent Valley')

Strolling
hand in hand
through the grass lands
traversed
by streams and shady trees
engulfed
by the moon's silvery nector
dripping
like incessant rain
on the cradle of my childhood
fashioned out of old oaks'
standing
stout and firm
like giants'
from Grimm's fairy tales.

Disgusting.........
in man's folly,
to fell and mutilate
such majestic monuments
sleeping
in the womb of time
withstanding
from times immemorial
earthquakes and tremors
lightnings and thunder-bolts
to be cut and carted
by a measly man.

P. S.

The human species
elite, intelligent
rapt in their warped ideas.
Oh, how and when
will such atrocities be atoned.

C. M. PHILIP
Class III Psychology

THE ERNAKULAM DISTRICT CO-OPERATIVE BANK LTD.

HEAD OFFICE: ERNAKULAM

- The Central Bank for the Co-operatives in the District
- Accept all kinds of Deposits at attractive rates of interest
- Deposits upto Rs. 30000/- are insured
- Safe deposit lockers available at our Ernakulam and Alwaye Branches

ENQUIRIES SOLICITED

M. V. JOSEPH B. A. B. L.
PRESIDENT

E. N. RAMAKRISHNA KURUP B. A. HDC
GENERAL MANAGER

have seen them all. One Indian film is enough to tell you what all Indian films are like. An Indian film isa medley of songs, a sentimental love story, a lot of sobstuff, a series of stunt fights.

Today the cinema has traversed the limits of obscenity and ventures further. Erotic, violent, replete with cheap entertainment - these are some of the characteristics of Indian films. Young people derive profound pleasure from the artificial and physical love shown on the screen. A sort of dress is seen, and it comes in vogue. Some songs, some fighting, provocative disply of the human parts and a general colourfulness will do for the average cine-goer. Then where is the hope for the future?

The cinema has taken a great hold on our lives. It provides with the most appealing form of entertainment to all types of people. But it is not an unmixed blessing. Indian films blindly imitate western standards, instead of providing a socially and culturally acceptable outlet for our pent up emotions. They have made our youth go mad by producing exciting and sensational romances. Cheap, vulgar, obscene love, with too much sense in it is the common theme of most of our films.

Another common feature of our films is giving too much importance to villainy, day-light robbery, murders, risky adventures full of stunts. Wickedness is mistaken for courage and heroism. Mock-fights, impossible and impracticable things, undesirable songs and dances to cater for the taste of audience whether appropriate or not, spoil the morality of the people.

The cinema is a great force in the twentieth century. It depends on the use we make of it. No public figure has a greater responsibility than the film maker. He can do great

PAUL MUNDADAN
Class II Economics

good as well as great harm. The stuff which the public gets depends partly on those who control, produce, write for and act in the film.

The Government of India has a great responsibility to regulate and control the Indian film industry in the larger interests of the nation. Intellectually and aesthetically appealing pictures like Ray's Bengali films, Girish Karnad's pictures like 'Samskara', M. T.'s malayalam films like 'Nirmallyam', 'Bandhanam', Beker's 'Sapaganam', with their symbolic import are dubbed by the highbrow and not patronized by the common man. Unless he is educated to qualify his appreciation, Indian films will be the trash that they are. Producers keep the average spectator in his asinine condition so that he can always be exploited. Film censors should strictly ban sensational, demoralizing and unrealistic films. Only first-rate films of realistic type with noble themes should be allowed to be produced and exhibited. Through audiovisual education, we can make our films impart knowledge to the ignorant masses regarding value of good citizenship, methods of farming, public health, hygiene. The cinema alone can bring before our eyes the untravelled world and thus broaden our outlook especially when our people do not have much the reading habbit. The cinema can be used to create social awakening and guide public opinion. It can make them serve the nation by infusing patriotism, national glory democratic principles, spiritual themes and world citizenship into them.

Picasso has said that the sun can be made to look like a yellow spot on the canvas and yellow spot can be made to look like the sun. The latter is an artistic transformation. When will there be such an artistic representation of Indian life in our films? Never—if we filmgoers refuse to grow up intellectually.

COCHIN

-THE FAST GROWING CONTAINER PORT
-YOUR PORT TO TRADE WITH INDIA

- The ideal port to call at when your ships come to trade with the Indian sub-continent. Linked by direct regular shipping lines to major world ports and to all the trade centres of the country by a fast network of transportation by roads, railways, inland water and coastal shipping. Cochin has today emerged as your central ocean terminal on the East West trade route.

- Steadily picking up as a modern container terminal for all types of cargo with regular container and RO/RO shipping services operated by a large group of shipping lines connecting all the major world ports.

- Congestion free throughout the year, the Port provides fast turnround to all types of modern eargo ships and variegated storage and marshalling facilities for traffic in the port area.

- The port facilities are being modernised and expanded rapidly by implementing the Integrated Scheme for Port Development including a deep drafted tanker berth, mechanised fertiliser berth and a full fledged container terminal fully equipped to handle medern third generation container vessels.

COCHIN PORT TRUST

Willingdon Island

COCHIN - 682003

THE BUBBLE......

He smiled. Yes, if you can call that distortion of lips a smile. The bristles of a three days old beard caught that smile at half and it vanished. A thin hand searched through the stubs of the unkept face. The deep river was gurgling at his feet. When he thought that he was brought up in this very banks and was not able to swim a yard, he smiled again, not very sane.

The man was leaning against a rock. His face was good-natured, yet the total features showed a beaten man. The eyes, now peeping out from deep sockets, must have been beautiful once. The lean frame remained as still as the rock. He was thinking.

Of his childhood. The colourful kites and marbles, sweets and scoldings from the widowed mother. Faded tableavs of something. He remembered and remembered. That he was not an overgood boy at school and that he had instinctive powers to lead. Also that he was very sensitive to failure and loved as many girls as possible in adolescence.

Thus dragged into a world of his own, he carelessly perused the dim pictures imprinted on his mind.

Picture one:

He was receiving the appointment card from a distant company. The over-eaten postman walking away with satisfaction, clasping the five rupee note.

Two:

He was standing in front of the greedy fires of his mother's pyre, in silent grief. The lone eagle floating over his head.

Picture three:

He was smiling triumphantly, with a perfumed garland on his neck, as the chairman of the union of workers. A bispectacled girl sqints at him admiringly.

Four:

He was in a moving jeep, waving to the adoring crowd as their MLA. A child giving him a little garland and smiling.........

He winced at the thought. After winning the elections, he won the hand of a pretty woman. They had two children, both boys. He looked at the river. It had lured his two sons to death. The younger one sprang to help his drowning brother, but.........

Then he was elected as the minister for finance. He thought of the handsome balance in the bank, the blue car and the imposing bunglow and laughed.

A towering shadow of grief came over him as he thought of his golden years. The case filed by his opponent in the election, accusing him of malpractices, toppled his chair and validity of election, after passing through various courts.

"Malpractices..." he mumbled, "what do they know about the truth? Fight for survival, that's it!"

He tried to remember the scientist who formed his theory. No, the pages of memory are too glued to each other to part......

Then the final blow. His wife wanted divorce, because he was 'faithless'. Poor girl, he grinned. Three days ago, she had her wish and he left the house and everything to come here. To return to the beginning.........

He felt alone. Terribily alone. He glared at the river. Mocking muddy and deep. The river which murdered his children. He clenched his fist and gnarled his teeth. This is the beginning of the end......

The lone eagle, resting on the rock, looked without interest at the large large bubbles coming to the top from the deep of the river.

Then it rose to the clouds, looking for a new prey. It drifted with the wind, to eternity. Into eternity.........

●

N. CHANDRASEKHARAN
Sr. PDC Gr: I

The Tata Oil Mills Co. Ltd.

SALES OFFICE:

P. B. No. 1072, M. G. ROAD

ERNAKULAM

COCHIN - 11

ആസ്സാമിലെ വിദ്യാർത്ഥി പ്രക്ഷോഭം

RAJEN.

തയ്യാറാക്കിയതു് - മാഗസിൻ കമ്മററി.

1980 ഏപ്രിൽ 28-ാം തീയതി ആസാമിലെ തെരുവുകളിൽ 'യുദ്ധകാഹളം' മുഴങ്ങി. പെരുമ്പറകളും മണികളും കാഹളങ്ങളും ആസാമിനെ ശബ്ദമുഖരിതമാക്കി. തമ്പോടികളും ശംഖനാദവും ഹോണടികളും ആർപ്പുവിളികളും എങ്ങും മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു. പള്ളികളിൽ മണിനാദം മുഴങ്ങി ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്നു പെരുമ്പറയും ഭേരിയും മോസ്കുകളിൽ നിന്നു വാങ്കുവിളിയും. പതിനൊന്നു മണിക്കും പന്ത്രണ്ടായ്ക്കുമിടയ്ക്കുള്ള തൊണ്ണൂറു മിനിട്ട് ആസാമിലാകെ യുദ്ധകാഹളം മുഴങ്ങിക്കേട്ടു.

ഈ യുദ്ധകാഹളം മുഴങ്ങുന്നതിനു് ആറുമാസം മുമ്പുതന്നെ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചിരുന്നു - ആസാമിലെ വിദേശികളെ പുറത്താക്കാൻവേണ്ടിയുള്ള സമരം. എഴുപതുകളിൽ രാജ്യത്തുണ്ടായ വൻപ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തേതായിരുന്നു ആസാമിലുണ്ടായതു്. 1974ൽ ഗുജറാത്തിൽ മുഖ്യമന്ത്രി ചിമൻഭായി പട്ടേലിനെതിരെ നവനിർമ്മാൺ സമിതി നടത്തിയ പ്രക്ഷോഭവും അടുത്തവർഷം ബീഹാറിൽ ഛാത്രയുവസംഘർഷവാഹിനി സംഘടിപ്പിച്ച പ്രക്ഷോഭവുമായിരുന്നു മറ്റു രണ്ടെണ്ണം. ഗുജറാത്തിലും ബീഹാറിലുമെന്നപോലെ ആസാമിലും വിദ്യാർത്ഥികളാണു് പ്രക്ഷോഭത്തിനു് മുൻകൈയെടുത്തതു്. അഖില ആസാം വിദ്യാർത്ഥി യൂണിയനും ആസാംഗണസംഗ്രാം പരിഷത്തും ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്ന ഈ പ്രക്ഷോഭണം ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു-

x x x x x

1979ൽ, ജനതാ-ലോക്ദൾ ഗവണ്മെന്റുകളുടെ പതനത്തിനു ശേഷം പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോഴാണു് പ്രക്ഷോഭണ പരിപാടികളുടെ തിരശ്ശീല ഉയരുന്നതു്. ആസാമിൽ വൻതോതിൽ കുടിയേറിയിട്ടുള്ള വിദേശികളുടെ പേരുകൾ വോട്ടർ പട്ടികയിൽപ്പെടുത്തരുതെന്നു് വിദ്യാർത്ഥിനേതാക്കൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. വിദേശികളുടെ പേരുകൾ വോട്ടർ പട്ടികയിൽപ്പെടുത്തുന്നതിനെതിരെ നടന്ന സമരപരിപാടികൾ അക്രമത്തിലും ലാത്തിചാർജ്ജിലും ചെന്നവസാനിക്കയാണുണ്ടായതു്.

വിദേശപൗരന്മാർക്കും വോട്ടവകാശം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പു തടയാനായി അടുത്ത ശ്രമം. ആസാമിലങ്ങോളമിങ്ങോളം പ്രകടനങ്ങളും സത്യാഗ്രഹങ്ങളും നടന്നു. പ്രക്ഷോഭകരുടെ പിക്കറ്റിംഗ് മൂലം ആസാമിലെ പതിനാലിൽ പതിനൊന്നു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിലും നാമനിർദ്ദേശപത്രികാ സമർപ്പണം തന്നെ നടന്നില്ല. ഒരു നിയോജക മണ്ഡലത്തിലെ സ്ഥാനാർത്ഥികളെല്ലാം നാമനിർദ്ദേശം പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുമൂലമായിട്ടും മറ്റു രണ്ടു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു മാറ്റിവെക്കാൻ ഇലക്ഷൻ കമ്മീഷൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. കമ്മീഷന്റെ പിടിവാശി പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ആക്കം കൂട്ടാനേ ഉപകരിച്ചുള്ളൂ. സിൽച്ചാർ, കരിംഗഞ്ചു് മണ്ഡലങ്ങളിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു് നിശ്ചിത പരിപാടിയനുസരിച്ചു് നടന്നെങ്കിലും ഈ നടപടി ആസാമിലെ സ്ഥിതി വഷളാക്കുന്നതിൽ നിർണ്ണായക പങ്കുവഹിച്ചു.

1951-നു് ശേഷം വന്ന എല്ലാ വിദേശികളെയും പുറത്താക്കണമെന്ന ആവശ്യത്തിലുറച്ചു നിന്നുകൊണ്ടു് വിദ്യാർത്ഥികൾ സമരം ശക്തിപ്പെടുത്തി. സംസ്ഥാനത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം

ജനങ്ങളും സമരത്തിനുപിന്നിൽ അടിയുറച്ചുനിന്നതോടെ ആസാം പ്രക്ഷോഭം ഒരു ദേശീയ പ്രശ്നമായി മാറി. തെരഞ്ഞെടുപ്പു കഴിഞ്ഞ് അധികാരത്തിലെത്തിയ സർക്കാരിന് നേരിടേണ്ടിയിരുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും ആസാമിന്റേതു തന്നെയായിരുന്നു.

x x x x x

ആസാമിലേക്ക് വൻതോതിലുള്ള ബംഗാളി കുടിയേറ്റം ആരംഭിക്കുന്നത് ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകത്തിലാണ്. ആസാമിലെ ജന്മിമാരുടെ തോട്ടത്തിലെ തൊഴിലാളികളായാണ് ആദ്യകാലത്ത് ബംഗാളി മുസ്ലീങ്ങൾ ആസാമിലേക്ക് വരുന്നത്. പിന്നീട് ആസാമിലേക്ക് ബംഗാളികളുടെ ഇരച്ചുകയറ്റം തന്നെയുണ്ടായി. പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ ഇടത്തരക്കാരായ ബംഗാളികൾ ആസാമിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൈക്കലാക്കി. പിൽക്കാലത്ത് ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ ബംഗാളികളുടെ മാത്രം കുത്തകയായി മാറി. 'ഞങ്ങളുടെ സംസ്ഥാനത്തിലെ ജഡ്ജിമാരും വക്കീൽമാരും ബംഗാളികളാണ്; പക്ഷേ അന്യായക്കാരും കക്ഷികളുമെല്ലാം ആസാമികളാണ്. ഡോക്ടർമാരെല്ലാം ബംഗാളികളാണ്. രോഗികൾ ആസാമികളും; ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരെല്ലാം ബംഗാളികൾ. എന്നാൽ ശിപായിമാരും സന്ദർശകരുമെല്ലാം ആസാമികൾ'- എന്ന് ആസാംകാർ പറയുന്ന സ്ഥിതിവരെയെത്തി. ഉന്നത സ്ഥാനത്ത് എത്തിയ ബംഗാളികൾ തങ്ങളുടെ ഭാഷയും സംസ്കാരവുമെല്ലാം ആസാമികളിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങി. ആസാമി ഭാഷക്ക് ബംഗാളിലിപി ഉപയോഗിക്കണമെന്നുവരെ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു!

ഒരുവശത്ത് ബംഗാളി ഹിന്ദുക്കൾ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങൾ വെട്ടിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ മറുവശത്ത് ബംഗാളിമുസ്ലീങ്ങൾ ആസാമിലെ ഫലപുഷ്ടമായ ഭൂമി വെട്ടിപ്പിടിക്കുകയായിരുന്നു. 1931-ലെ കാനേഷുമാരിയുടെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന സി. എഫ്. മുള്ളൻ ഇപ്രകാരം എഴുതി: "കഴിഞ്ഞ 25 കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഈ പ്രദേശത്തുണ്ടായ ഏറ്റവും വലിയ സംഭവം, കിഴക്കൻ ബംഗാളിൽനിന്ന്, ഭൂമി കിട്ടാൻ കൊതിച്ച് മുസ്ലീം കൃഷിക്കാരുടെ സംഘങ്ങൾ തുടർച്ചയായി വന്നെത്തിയതാണ്. ഇതുമൂലം സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാവി സ്ഥിരമായി മാറിപ്പോകാനിടയുണ്ട്. ആസാമിന്റെ സംസ്കാരപാരമ്പര്യങ്ങളുടെ മാതൃകതന്നെ മാറിപ്പോയേക്കാം." 1937-ൽ ആസാമിൽ അധികാരത്തിൽ വന്ന മുസ്ലീം ലീഗ് ഗവൺമെന്റ് ഈ കുടിയേറ്റത്തെ വളരെയധികം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ജനസംഖ്യയിൽ മുസ്ലീങ്ങളുടെ എണ്ണം കൂട്ടാനും ആസാമിനെ പാകിസ്ഥാന്റെ ഭാഗമാക്കാനുമുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു ഇത്. പാകിസ്ഥാൻ എന്ന പേരിന്റെ രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരമായി 'എ' ആസാമിന്റെ പ്രതീകമാണ്.* ക്രമാതീതമായ കുടിയേറ്റത്തിന്റെ ഭാഗമായി ആസാമിന്റെ ജില്ലയായിരുന്ന സിൽഹറ്റ് ജില്ല പാകിസ്ഥാനിൽ പെടുകയും ചെയ്തു.

1947-ലെ ഇന്ത്യാവിഭജനത്തിനുശേഷം അഭൂതപൂർവ്വം ആസാമിലേക്ക് വൻതോതിൽ ബംഗാളി കുടിയേറ്റമുണ്ടായി. വിഭജനത്തെ തുടർന്ന് പൂർവ്വപാകിസ്ഥാനിൽനിന്ന് ലക്ഷക്കണക്കിന് ഹിന്ദു അഭയാർത്ഥികൾ ഇന്ത്യയിലെത്തി. ഇതിൽ നല്ലൊരു ഭാഗം ആസാമിലാണ് തങ്ങിയത്. പൂർവ്വപാകിസ്ഥാനിൽ ലഹളകൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട 1950-ൽ നിരവധി മുസ്ലീങ്ങൾ ആസാമിൽ അഭയം തേടി. 1964ൽ ചിറ്റഗോങ്ങിൽനിന്നും പതിനാറായിരത്തോളം ബുദ്ധമതക്കാർ ഇന്ത്യയിൽ കടന്ന് ആസാമിലും അരുണാചൽപ്രദേശിലുമായി പാർപ്പുറപ്പിച്ചു. 1970ലെ ബംഗ്ലാദേശ് സമരകാലത്ത് ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളുമടങ്ങിയ വലിയൊരു സംഘം പശ്ചിമബംഗാളിലും ആസാമിലും അഭയാർത്ഥികളായെത്തി. ബംഗാളിൽ വന്നവരെ സമരാനന്തരം തിരിച്ചയച്ചെങ്കിലും ആസാമിൽ അത്തരം നീക്കങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായില്ല. സ്വതന്ത്ര ബംഗ്ലാദേശിൽനിന്നുള്ള ബിഹാറി മുസ്ലീങ്ങളുടെ കുടിയേറ്റമായിരുന്നു അവസാനത്തേത്. ബംഗാളികൾക്കു പുറമേ നല്ലൊരുശതമാനം നേപ്പാളികളും ആസാമിലുണ്ട്.

നേപ്പാളിൽനിന്നുള്ള ഒരു അഭയാർത്ഥി– ഇവരുടെഭാവി?

*ഘടകസംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പേരിന്റെ ആദ്യാക്ഷരങ്ങൾ ചേർന്നതാണ് പാകിസ്ഥാൻ എന്ന രാഷ്ട്രനാമം.

1915–61 കാലത്ത് ഇന്ത്യയിലൊട്ടാകെ 21.50% ജനവർദ്ധനയുണ്ടായപ്പോൾ ആസാമിൽ 34.50% ആണ് വർദ്ധിച്ചത്. 1961–71 കാലത്ത് ഇന്ത്യയിലൊട്ടാകെ 24.80% വർദ്ധനവുണ്ടായപ്പോൾ ആസാമിലേത് 34.71% ആയിരുന്നു. ഈ വർദ്ധനവിന്റെ കാരണം ബംഗ്ലാദേശിൽനിന്നുള്ള വൻതോതിലുള്ള കുടിയേററമാണെന്ന് വ്യക്തം. ഈ കുടിയേററം ആസാമിന് വലിയ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നം ഉണ്ടാക്കി. ആസാമിന്റെ സാംസ്കാരിക വ്യക്തിത്വം തകരുമെന്ന് തദ്ദേശീയർ ന്യായമായും സംശയിച്ചു.

കുടിയേററക്കാർ പലപ്പോഴും പാക്കിസ്ഥാനോട് ചായ്വ് കാണിച്ചിരുന്നെന്ന് പ്രക്ഷോഭ നേതാക്കൾ പറയുന്നു. 1962-ലെ ചൈനീസ് ആക്രമണ കാലത്തും '65-ലെ പാക്കിസ്ഥാൻ യുദ്ധകാലത്തും 'വിദേശികൾ' പാക്കിസ്ഥാന്റെ കൊടി പറപ്പിക്കുകയും 'ജയ് പാക്കിസ്ഥാൻ' മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവത്രെ! കുടിയേററം ഇനിയും തുടർന്നാൽ ആസാംകാർ ന്യൂനപക്ഷമാവുകയും ആസാം ബംഗ്ലാദേശിന്റെ ഭാഗമാകുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ആസാംകാർ ഭയപ്പെടുന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഭൂട്ടോ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അവർ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. "കാഷ്മീർ പോലെതന്നെ പ്രധാനമാണ് വടക്കുകിഴക്കേ ഇന്ത്യയുടെ കാര്യവും. ആസാമിലെയും മററുമുസ്ലീം ഭൂരിപക്ഷമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ന്യായമായും പാക്കിസ്ഥാന് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്."

(ആസാമിലെ മിക്ക രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും വിദേശിപ്രശ്നത്തിൽ നിശബ്ദത പാലിക്കുകയാണ്.) കുടിയേററക്കാരുടെ വോട്ടുകളിലാണ് അവരുടെ കണ്ണ്. പലപ്പോഴും കുടിയേററക്കാരെ ഇവർ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് നാം ആസാം പ്രക്ഷോഭത്തെ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യത്തേക്കാൾ വോട്ടിൽ ശ്രദ്ധിച്ച നേതാക്കളെ തഴഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ആസാമിലെ ജനത പ്രക്ഷോഭത്തെ പിന്താങ്ങിയത്. ജാതി-മത-രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകൾക്കതീതമായുള്ള ആസാംകാരുടെ നവോത്ഥാനമെന്ന് ഇതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാം.

ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിനെതിരായിട്ടല്ല ആസാമിലെ പ്രക്ഷോഭം സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. വളരെക്കാലമായി നീതി നിഷേധിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനത നിലനില്പിനുവേണ്ടി നടത്തുന്ന സമരമായാണ് ആസാം പ്രക്ഷോഭത്തെ കാണേണ്ടത്. ആസാമിലെ വിദേശികളെ പുറത്താക്കുന്നതിലൂടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഉത്തമ താല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനാണ് ആസാം പ്രക്ഷോഭകാരികൾ ശ്രമിച്ചത്.

x x x x x

1979 നവംബർ-ഡിസംബർ മാസങ്ങളിൽ പൊതുവെ അക്രമത്തിന് വഴിവച്ച സമരം പുതിയവർഷത്തിൽ തികച്ചും സമാധാനപരമായിത്തീർന്നു. ക്വിററ് ഇന്ത്യാ സമരത്തെയും സിവിൽ നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തെയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ജനമുന്നേററമായി ആസാം പ്രക്ഷോഭം മാറി. എന്നാൽ സമാധാനപരമായി പ്രകടനം നടത്തുന്നവർക്കെതിരെ മർദ്ദന നടപടികൾ സ്വീകരിക്കയാണ് പോലീസ് ചെയ്തത്. ജനുവരി 18-ാം തീയതി ഡിബ്രുഗർ ജില്ലയിലെ ദുലിയാജാനിൽ നടന്ന വെടിവെപ്പ് ഇതിനുദാഹരണമാണ്. സമാധാനപരമായി സത്യാഗ്രഹം നടത്തിയിരുന്ന നിരായുധരായ പ്രക്ഷോഭകർക്കെതിരെ പട്ടാളം പത്തുമിനിട്ട് തുടർച്ചയായി വെടിവെക്കുകയാണുണ്ടായത്. കാമരൂപ് ജില്ലയിലും അതിക്രമങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു.

ആസാം പ്രക്ഷോഭത്തെ ഒരു ക്രമസമാധാനപ്രശ്നം മാത്രമായി കാണാനും ആസാമിനെ പട്ടാളത്തെക്കൊണ്ട് നിറയ്ക്കാനുമുള്ള ഗവർമ്മെന്റിന്റെ നിലപാട് പ്രക്ഷോഭം ആളിപ്പടരാനേ സഹായിച്ചുള്ളു. പ്രക്ഷോഭകാരികൾ അസംസ്കൃത എണ്ണയുടെ പമ്പിംഗ് തടഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായി സംസ്ഥാനത്തെ നാല് എണ്ണ ശുദ്ധീകരണശാലകളും പ്രവർത്തനരഹിതമായി. 'എണ്ണതരില്ല, ചോരതരാം' എന്നമുദ്രാവാക്യം ആസാമിലാകെ മുഴങ്ങിക്കേട്ടു. എണ്ണ പിക്കററിങ്ങ് മൂലം പ്രതിദിനം മൂന്നുകോടിരൂപയുടെ നഷ്ടമുണ്ടായതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ആസാംനേതാക്കളെ ജയിലടയ്ക്കുകയും പത്രങ്ങൾക്ക് നിയന്ത്രണമേർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രക്ഷോഭത്തെ അടിച്ചമർത്താമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെയാണ് ആസാമിനെ അസ്വസ്ഥബാധിതപ്രദേശമായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. എന്നാൽ ഗോഹാട്ടി ഹൈക്കോടതിയുടെ സന്ദർഭോചിതമായ ഇടപെടൽ മൂലം ഈ നടപടി വിജയിക്കാതെ പോകയാണുണ്ടായത്. ആസാംഗവർണ്ണറുടെ വീഴ്ചകളും പ്രക്ഷോഭത്തെ ആളിക്കത്തിച്ചു. കർഫ്യൂ വകവയ്ക്കാതെ പ്രക്ഷോഭകാരികൾ പ്രകടനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ചിത്രങ്ങളേന്തിക്കൊണ്ട് രാംധുൻ ആലപിച്ചുകൊണ്ട് നീങ്ങിയ പ്രകടനക്കാരൊക്കെ

പട്ടാളം അമ്പരന്നുപോയി. ആസാമിലാകമാനം കർഫ്യൂ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഏപ്രിൽ 18, 19 തീയതികളിൽ സംഭവിച്ചതാണിത്. മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ കർഫ്യൂ പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. '80 മെയ് 15ന് ആസാമിലെ ആയിരത്തോളം സ്വാതന്ത്ര്യസമര ഭടന്മാർ മൗനജാഥയായി ചെന്ന് തങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ താമ്രപത്രങ്ങൾ സർക്കാരിനെ തിരിച്ചേല്പിച്ചു. ഗാന്ധിയൻ മാതൃകയിലുള്ള സമരത്തെ അടിച്ചമർത്തുന്നതിൽ പ്രതിഷേധിച്ചായിരുന്നു ഇത്.

x x x x x

ആസാം പ്രക്ഷോഭത്തിന് ആസാമിനപ്പുറത്ത് ഏറ്റവുമധികം ചലനങ്ങളുണർത്താൻ കഴിഞ്ഞത് പശ്ചിമബംഗാളിലായിരുന്നു. ആസാമിലെ വിദേശികളിൽ വലിയൊരുഭാഗം ബംഗാളികളാണെന്നതിനാൽ (അവർ ബംഗ്ലാദേശിൽനിന്നു വന്നവരാണെങ്കിലും) ആസാം പ്രക്ഷോഭം ബംഗാളികൾക്കെതിരായുള്ളതാണെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടു. പശ്ചിമബംഗാളിലെ ഒരു പ്രധാന പ്രതിപക്ഷ പാർട്ടി സംഘടിപ്പിച്ച 'ആസാം ഉപരോധം' ആസാംകാരും ബംഗാളികളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വഷളാക്കാൻ സഹായകമായി.

പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ വിലക്കു വകവെക്കാതെയാണ് 1980 മാർച്ച് 24ന് 'ആസാം ഉപരോധം' ആരംഭിച്ചത്. ആസാമിലേക്കുള്ള തീവണ്ടികളും ട്രക്കുകളും തടയുക എന്നതായിരുന്നു ഉപരോധത്തിന്റെ പ്രധാനപരിപാടി. ഇതെത്തുടർന്ന് നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങളുടെ വില കുതിച്ചുകയറി. പ്രക്ഷോഭംമൂലം താറുമാറായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആസാമിന്റെ സാമ്പത്തികാവസ്ഥയ്ക്ക് മാരകമായ പ്രഹരമേല്പിച്ചു ഉപരോധം. 'ആസാം ട്രിബ്യൂൺ' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പത്രത്തിന്റെ കൽക്കത്തയിലെ ഓഫീസ് ഉപരോധക്കാർ ആക്രമിച്ചുതകർത്തു. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള താക്കീതുകളെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉപരോധം സംഘടിപ്പിച്ച നേതാവ് പറഞ്ഞു: "കേന്ദ്രമന്ത്രിമാർക്ക് അങ്ങനെയൊക്കെ പറയാം. പശ്ചിമബംഗാളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഇതല്ലാതെ എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും?"

വിജനമായ തെരുവുകളിൽ പട്ടാളം കാവൽനില്ക്കുന്നു.

ആക്രമത്തിലും ലാത്തിച്ചാർജിലും ചെന്നവസാനിച്ച ഉപരോധം മാർച്ച് 31ന് പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. ആസാംകാരെ ശിക്ഷിക്കുക എന്നതിലുപരി ബംഗാളിലെ ക്രമസമാധാനനില തകർക്കുക എന്ന സദുദ്ദേശത്തോടെ നടത്തപ്പെട്ട ആസാം ഉപരോധം ആസാംകാരും ബംഗാളികളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ വിള്ളലുകൾ സൃഷ്ടിച്ചു. വിദേശികൾക്കെതിരായി ആരംഭിച്ച പ്രക്ഷോഭം ആസാമിലെ എല്ലാ ബംഗാളികൾക്കുമെതിരായി മാറുന്നതിൽ 'ഉപരോധം' വഹിച്ചപങ്ക് നിർണ്ണായകമാണ്. ബംഗാളികളും ആസാമികളും തമ്മിൽ ശത്രുത ഉണ്ടാക്കാനും അതുവഴി ദേശീയോദ്ഗ്രഥനത്തിനു പ്രഹരമേൽപ്പിക്കാനും 'ഉപരോധ'ത്തിനു കഴിഞ്ഞു. "ഒരു ബംഗാളിയെയും മൂർഖൻ പാമ്പിനെയും ഒരുമിച്ചുകണ്ടാൽ ആദ്യം ബംഗാളിയെ തട്ടുക, അവൻ കൂടുതൽ അപകടകാരിയാണ്." "ബംഗാളിയുടെതല ആവശ്യമുണ്ട്", ഇരുപത്തി നാലു രൂപ ഇനാം" തുടങ്ങിയ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിനു പിന്നിൽ ഉപരോധം സൃഷ്ടിച്ച അമർഷമാണു പ്രതിഫലിക്കുന്നത്.

1980 മേയ് അവസാനം നടന്ന നിയമസഭാതെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ രാഷ്ട്രീയമുതലെടുപ്പിനും ആസാംപ്രക്ഷോഭം ഇരയായി. ആസാംപ്രക്ഷോഭം ബംഗാളികൾക്കും മുസ്ലീങ്ങൾക്കുമെതിരാണെന്ന പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പ്രചാരണംതന്നെ ഇതിനുദാഹരണമാണ്. രാജ്യത്തെ ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങൾക്കിടയ്ക്ക് ആശങ്കകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതുവഴി അവരുടെ വോട്ടിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗം നേടിയെടുക്കുന്നതിൽ

പ്രധാനമന്ത്രി വിജയിച്ചു എങ്കിലും പ്രധാനമന്ത്രി എന്ന നിലയിൽ അവരുടെ ചെയ്തി ആത്മഹത്യാപരമാണ്.

x x x x x

1980ജനുവരിയിൽ അധികാരത്തിൽ വന്നയുടനെ തന്നെ പ്രധാനമന്ത്രി, താൻ ആസാംപ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരംകാണാൻ വേണ്ടതുചെയ്യുമെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കയുണ്ടായി. ഫെബ്രുവരിമാസത്തിൽ ആഭ്യന്തരമന്ത്രിഗ്യാനി സെയിൽസിങ്ങ് പ്രക്ഷോഭകരുമായി നടത്തിയ കൂടിക്കാഴ്ചകളിൽ ആശാവഹമായ പുരോഗതിയുണ്ടായെങ്കിലും വിദേശികളെ പുറത്താക്കാൻ ഏതുവർഷമാണ് അടിസ്ഥാനമാക്കേണ്ടത് എന്ന തർക്കത്തിൽ ചർച്ചകൾ പരാജയമടഞ്ഞു. 1951 അടിസ്ഥാനവർഷമാക്കണമെന്ന് പ്രക്ഷോഭകരും 1971 മതിയെന്ന് സർക്കാരും വാദിച്ചു. മാർച്ചുമാസത്തിലും ചർച്ചകൾ തുടർന്നെങ്കിലും അന്തിമതീരുമാനമുണ്ടായില്ല. ചർച്ചകൾ പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും ഏകപക്ഷീയമായി സർക്കാർ ചില തീരുമാനങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതിൻപ്രകാരം 1971നുശേഷംവന്നവരെ തിരിച്ചയക്കും. മേലിൽ വിദേശികളുടെ പേരുകൾ വോട്ടർ പട്ടികയിൽ പെടാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കും. മാത്രമല്ല വോട്ടർമാർക്ക് ഐഡൻറിററി കാർഡ് ഏർപ്പെടുത്തും. നുഴഞ്ഞുകയററം തടയാനായി അതിർത്തിയിലെ കാവൽ ശക്തിപ്പെടുത്തും.

'80 മാർച്ചിനുശേഷമുണ്ടായ ജനമുന്നേററവും സർക്കാരിന്റെ കർശനനടപടികളുംമൂലം ചർച്ചയ്ക്ക് അനുകൂലമായ ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടില്ല. മർദ്ദനനടപടികൾ പിൻവലിക്കാതെ ചർച്ചക്കില്ലെന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രഖ്യാപിച്ചു. പ്രക്ഷോഭംഅവസാനിപ്പിക്കാനെടുത്ത നടപടികൾ പിൻവലിക്കാൻ ഭരണകൂടവും തയ്യാറായില്ല. ഈയവസരത്തിലാണ് മണിപ്പൂർ മുഖ്യമന്ത്രി ആർ. കെ. ഡോരേന്ദ്രസിങ് ആസാം പ്രശ്നത്തിനു മദ്ധ്യസ്ഥം വഹിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമഫലമായി മർദ്ദനനടപടികൾ പിൻവലിക്കാനും തടവുകാരെ വിട്ടയക്കാനും ആസാംഭരണകൂടം തയ്യാറായി. അതേതുടർന്ന് ആസാം പ്രക്ഷോഭം താല്ക്കാലികമായി പിൻവലിക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികളും തയ്യാറായി. അങ്ങനെ 1980 ആഗസ്റ്റ് ആദ്യവാരത്തിൽ ആസാം പ്രക്ഷോഭം പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു.

ഡോരേന്ദ്രസിങ്ങിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ ആഗസ്റ്റ്-സെപ്തംബർ മാസങ്ങളിൽ ഷില്ലോങ്ങിലും ഡൽഹിയിലുമായി നടന്ന ചർച്ചകൾ പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അടിസ്ഥാന വർഷം 1951 ആയിരിക്കണമെന്ന പ്രക്ഷോഭകരുടെ പിടിവാശിയാണ് ചർച്ചകൾ തകർത്തത്. ഭരണഘടനയുടെ 5, 6, 7, 8, 9 അനുച്ഛേദങ്ങൾ അനുസൃതമായി 1951ലെ വോട്ടർപട്ടികയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിനുശേഷം വന്നവരെ പുറത്താക്കണമെന്ന് പ്രക്ഷോഭകർ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ നെഹ്രു-ലിയാക്കത്ത് ഉടമ്പടി, ഇന്ദിരാ-മുജീബ് കരാർ, ഇന്ത്യൻ പൗരത്വനിയമം ഇവകൂടി കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് സർക്കാർവാദിക്കുന്നു. 1971ലെ ഇന്ദിരാ-മുജീബ് കരാർപ്രകാരം 1971നു മുമ്പുവന്നവരെ തിരിച്ചെടുക്കാൻ ബംഗ്ലാദേശ് ബാദ്ധ്യസ്ഥമല്ല. ആകയാൽപ്രക്ഷോഭകരുടെ പിടിവാശി ദൗർഭാഗ്യകരമായിപ്പോയെന്നേ പറയാനാവൂ.

1961വരെ ആസാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർക്ക് ഇന്ത്യൻ പൗരത്വം നൽകുക, 1961നും 71നും ഇടയ്ക്കുവന്നവരുടെ പേരുകൾ വോട്ടർപട്ടികയിൽനിന്നു നീക്കിയശേഷം രാജ്യത്തെ മററു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ അധിവസിപ്പിക്കുക, 1971നുശേഷം വന്നവരെ കർശനമായും തിരിച്ചയ

(മാതൃഭൂമിയോട് കടപ്പാട്)

ക്കുക എന്നിവയായിരിക്കും വിദേശിപ്രശ്നത്തിനുള്ള തൃപ്തികരമായ പരിഹാരം എന്നതൊന്നു. 61 വരെയുള്ളവരെ അധിവസിപ്പിക്കാൻ ആസാമിനു സാമ്പത്തികസഹായം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ആസാം പ്രക്ഷോഭം തുടരുകതന്നെയാണ്. ഡിസംബർ മാസത്തിൽ നടന്ന 13 ദിവസത്തെ കൂട്ടസത്യാഗ്രഹ പരിപാടിയുടെ വിജയം പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ ശക്തിനശിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. 1980 ഡിസംബർ മൂന്നാംതീയതി ശ്രീമതി അൻവാരാ തൈമൂറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നിലവിൽവന്ന മന്ത്രിസഭയ്ക്ക് പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനായി കാര്യമായി ഒന്നും ചെയ്യാൻകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അല്ലെങ്കിലും കാലുമാറ്റങ്ങൾക്കും ചാക്കിട്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കുമിടയ്ക്കു് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിൽ എന്തർത്ഥമാണുള്ളതു്?

x x x x x

ആസാം മറ്റൊരു ബംഗ്ലാദേശായിമാറുമോ? പലതുംചോദിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യമാണിതു്. നിരന്തരമായ അവഗണനയും ചൂഷണവുമാണ് പൂർവ്വപാകിസ്ഥാനെ ബംഗ്ലാദേശാക്കിമാറ്റിയതു്. ഇതേ സാഹചര്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് വടക്കുകിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലുമുള്ളതു്. വടക്കുകിഴക്കേയിന്ത്യയുടെ താല്പര്യങ്ങൾ എക്കാലത്തും അവഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടേയുള്ളൂ. അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയോ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയോ ഇന്ത്യയുടെ മറുഭാഗങ്ങളിലുള്ളവർക്കു് അറിവു വളരെ തുച്ഛമാണ്. വടക്കുകിഴക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾമുഴുവനും അപരിഷ്കൃതരാണെന്നാണ് അധികംപേരും ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

സാമ്പത്തികാവസ്ഥയിലും വടക്കുകിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾ വളരെ പിന്നിലാണ്. ആസൂത്രണകമ്മീഷനുകളും പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളും വടക്കുകിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളെ അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈഭാഗങ്ങളിൽ സർക്കാർ ചിലവാക്കുന്ന തുകയിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഭരണച്ചിലവിനായാണ് വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നതു്. കേന്ദ്രത്തിന്റെ അവഗണനയ്ക്കു് ഉദാഹരണമായി ആസാമിനെത്തന്നെയെടുക്കാം. ആസാമിൽ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന എണ്ണയുടെവിഹിതംപോലും തുച്ഛമായേ ആസാമിനുലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. ആസാമിലെ പ്രധാനവ്യവസായമായ പ്ലൈവുഡ് വ്യവസായം മുഴുവൻ മറുനാട്ടുകാരുടെ കൈയിലാണ്. ബ്രഹ്മപുത്രാനദീതടത്തിൽ ജലസേചനസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു കാര്യമായ ഒരുശ്രമവും നടത്തിയിട്ടില്ല. ആസാമിന്റെ ഹൃദയത്തിലൂടെ 723 കിലോമീറ്റർ ഒഴുകുന്ന ബ്രഹ്മപുത്രാ നദിക്കുകുറുകെ ആസാമിൽ ഒരേയൊരുപാലമേയുള്ളൂ. ഗംഗാതടത്തിൽ 1000 കോടിയുടേയും സിന്ധുതടത്തിൽ 500 കോടിയുടേയും നിക്ഷേപമുള്ളപ്പോൾ ബ്രഹ്മപുത്രാതടത്തിൽ വെറും 115 കോടിരൂപയുടെ നിക്ഷേപമേയുള്ളൂ.

വിദേശശക്തികളുടെ പ്രവർത്തനവും വടക്കുകിഴക്കൻ മേഖലയിലുണ്ട്. വിദേശമിഷനറിമാരും സി. ഐ. എ. ഏജന്റുമാരുംനടത്തുന്ന ചാരവൃത്തിക്കും അട്ടിമറി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും എതിരെ ശക്തമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അരുണാചൽപ്രദേശിലുംനാഗാലാൻഡിലും മാവോയുടെചിത്രം വച്ചുപൂജിക്കുന്ന വീടുകൾ നിരവധിയാണ്. വടക്കുകിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെവിവിധ സംഘടനകൾക്കുകിട്ടുന്ന ധനസഹായവും ആയുധ സഹായവും ഭീമമാണ്.

പ്രശ്നങ്ങൾ ആസാമിൽമാത്രം ഒതുങ്ങിനില്ക്കുന്നില്ല. മണിപ്പൂരിലെമെയ്തേയികളും നാഗാലാൻഡിലെ കലാപകാരികളും, മിസോ ദേശീയമുന്നണിക്കാരും അവസരംകാത്തിരിക്കയാണ്. ത്രിപുരയിലാകട്ടെ ബംഗാളികളും ആദിവാസികളും തമ്മിലുള്ളപ്രശ്നം കൂട്ടക്കൊലകളിൽ ചെന്നെത്തി. ഈ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെപ്രക്ഷോഭങ്ങളെ തന്ത്രജ്ഞതയോടെ നേരിടുന്നതിൽ കേന്ദ്രനേതൃത്വം പരാജയമടയുന്നു. ആസാംപ്രക്ഷോഭത്തെ അടിച്ചമർത്താൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി നേരത്തെ പരാമർശിച്ചല്ലോ. വടക്കുകിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ നേതാക്കന്മാരോട് മര്യാദയായി പെരുമാറുവാൻ പോലും നമ്മുടെ 'ദേശീയ' നേതാക്കൾ വൈഷമ്യംകാണിക്കുന്നു.

വിദേശിപ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ആസാമിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നില്ല. അവഗണന അവസാനിപ്പിക്കുകയും വികസന പ്രവർത്തനങ്ങൾ വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ കേന്ദ്രനേതൃത്വം തയ്യാറാകാത്തിടത്തോളംകാലം വടക്കുകിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഭാരതത്തിന്റെ അഖണ്ഡതയ്ക്കു് ഭീഷണിയുയർത്തും.

	ജില്ല	1951	1961	വർദ്ധനവിന്റെ ശതമാനം	1971	വർദ്ധനവിന്റെ ശതമാനം
1	ഗോൽപാറ	11,08,124	15,43,892	39.32	22,25,103	44.12
2	കാംരൂപ്	14,90,329	20,62,572	38.40	28,54,183	38.38
3	ഡറാംഗ്	9,23,562	12,89,670	39.64	17,36,188	34.62
4	നൗഗാങ്	8,85,955	12,10,761	36.51	16,80,895	38.83
5	ശിബ്സാഗർ	12,12,224	15,08,380	24.43	18,37,389	12.8
6	ലഖിംപൂർ	11,26,294	15,63,824	38.84	21,22,719	35.74
7	MNC ഹിൽസ്	1,65,440	2,79,727	69.08	4,55,357	62.79
8	കച്ചാർ	11,15,865	13,78,576	23.53	17,13,318	24.29

●

STATE BANK OF TRAVANCORE

(Associate of the State Bank of India)

We accept deposits under a variety of attractive schemes and provide all banking facilities. We provide most modern Safe Deposit Locker facilities on moderate rental. We extend financial assistance to Agriculture, Small Trade and Small Industries on liberal terms.

VISIT US FOR YOUR BANKING REQUIREMENTS

State Bank of Travancore offers you a choice of ways........

HEAD OFFICE
TRIVANDRUM

K. S. T. PANI
MANAGING DIRECTOR.

പ്രദർശനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ആർട്ടിസ്റ്റ് ശശിയുടെ ഒരു ചിത്രം.

ചിത്രപ്രദർശനം

കോളേജ് കലോത്സവത്തോടനുബന്ധിച്ച് മാഗസിൻ കമ്മററിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു ചിത്രപ്രദർശനം സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. നൂറോളം ചിത്രങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട പ്രദർശനം വളരെയധികം കലാസ്നേഹികളെ ആകർഷിച്ചു.

പ്രദർശനത്തിൽ നമ്മുടെ കോളേജിലെ കലാകാരന്മാരുടെ സൃഷ്ടികൾക്ക് പ്രത്യേകസ്ഥാനം നൽകിയിരുന്നു. 'U C. COLLEGE CAMPUS COLLECTION' എന്ന പേരിൽ സജ്ജീകരിച്ച വിഭാഗത്തിൽ സി. എം. ഫിലിപ്പ്, ജമീല എം. ദേവൻ, രാജൻ എം. തോമസ്, ഫിലിപ്പോസ്, ഷാജി, ഗീവർഗ്ഗീസ്, മോറിസ് എന്നിവരുടെ സൃഷ്ടികളാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. അവയിൽ ഫിലിപ്പിന്റെ 'തേക്കടി' (ഓയിൽ), രാജൻ എം. തോമസിന്റെ 'നിഴൽ' (ഓയിൽ), ഗീവർഗ്ഗീസിന്റെ സ്കെച്ചുകൾ (ഇന്ത്യൻ ഇങ്ക്) എന്നിവ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. പുറമെ നിന്നുള്ളസൃഷ്ടികളിൽ കെ. കെ. ശശി, ശശികുമാർ, രവി തുടങ്ങിയവരുടെ ചിത്രങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നത്. അക്കാദമി അവാർഡ് നേടിയ ശശിയുടെ 'പിതൃക്കരം' (ഓയിൽ) പ്രദർശനത്തിന്റെ തൊടുകുറിപോലെ ശോഭിച്ചു. ഇതിനുപുറമെ രണ്ട് ശില്പങ്ങളും (മരം) പ്രദർശനത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നിനൊന്ന് വ്യത്യസ്തതപുലർത്തിയ ചിത്രങ്ങൾ, മാധ്യമങ്ങളുടെകാര്യത്തിലും, അതേ വ്യത്യസ്തത പുലർത്തിയിരുന്നു. എണ്ണച്ചായം, ജലച്ചായം, ടെമ്പറ, ഇന്ത്യൻഇങ്ക് കൊളാഷ് എന്നീ മാധ്യമങ്ങളിൽ തീർത്തതായിരുന്നു സൃഷ്ടികളിലധികവും. എക്സ്പ്രഷനിസം ഇംപ്രഷനിസം തുടങ്ങിയ ചിത്രകലയിലെ പലനൂതനപ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും ഒട്ടൊക്കെപരിചയപ്പെടുവാൻ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളെ സഹായിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ളതായിരുന്നു മാഗസിൻ കമ്മററി സംഘടിപ്പിച്ച ചിത്രപ്രദർശനം.

(photos by ninan)

വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രദർശനശാലയിൽ.

മൂന്നുകഥകൾ

ഒന്ന്

വീണ്ടും, എല്ലാം പഴയതുപോലെയായി. കാറിടിച്ച് വഴിയോരത്തുകിടന്നിരുന്ന കിഴവനെ മോർച്ചറിയിലെ എണ്ണമററ ജഡങ്ങളിലൊന്നാക്കിമാററിയപ്പോഴേക്കും നഗരം വീണ്ടും അതിന്റെ തിരക്കും ബഹളവും ആവർത്തിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. കിഴവന്റെ പഴകിയ നരച്ച കുടഏതോ തെരുവുപയ്യൻ കൈക്കലാക്കിയപ്പോഴേക്കും, കിഴവന്റെ ചോര തളംകെട്ടിക്കിടന്നതിനുചുററും കൂട്ടംകൂടി നിന്ന ജനത്തെ ട്രാഫിക്ക് പോലീസുകാരൻ തന്റെ കൊമ്പൻമീശകാട്ടിയും കണ്ണുരുട്ടിയും പിരിച്ചുവിട്ടപ്പോഴേക്കും നഗരത്തിന്റെ നിസ്സംഗതയുടെ ചക്രങ്ങൾ വീണ്ടും ചലിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു— വീണ്ടും ക്രിക്കററും, ബിസിനസ്സും, രാഷ്ട്രീയവും, തെരുവുവാണിഭക്കാരുടെ ശബ്ദവും എല്ലാംകൂടി കൂട്ടിക്കുഴഞ്ഞ് ശബ്ദങ്ങളുടെ ഒരു പ്രപഞ്ചം. ട്രാഫിക് പോലീസുകാരന്റെ കൊമ്പൻമീശയിലും, കിഴവനുചുററും കൂട്ടംകൂടിനിന്നിരുന്ന നല്ലവരായ നഗരവാസികളുടെ വെള്ളക്കോളറുകളിലുമൊതുങ്ങാത്ത നഗരത്തിന്റെ എല്ലാസഹതാപവും ഏതോ തെരുവുപയ്യൻ കൈക്കലാക്കിയ, കിഴവന്റെ പഴകിയ നരച്ച കുടയിലൊതുങ്ങിനിന്നിരുന്നു.

— പാവം നഗരം.

രണ്ട്

തിരക്കുകളിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞ് പാർക്കിന്റെ ഒരൊഴിഞ്ഞമൂലയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു ഞങ്ങൾ. കടലലകൾ ഉയർത്തുന്ന സംഗീതത്തിൽ നഗരത്തിന്റെ തിക്കുംതിരക്കും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. മാനത്തിന്റെ താഴ്‌വരകളിൽ ഞങ്ങളുടെ കൗതുകത്തിനു ജീവൻവെച്ചു. എവിടെയൊക്കെയോ പൊട്ടിച്ചിതറിയ ഓർമ്മയുടെ കുപ്പിവളകൾ എന്റെ മനസ്സിനെ മുറിവേൽപ്പിച്ചപ്പോഴേക്കും ഇരുട്ടിന്റെ പാളികൾ ഞങ്ങളെ മൂടിയിരുന്നു.

— ദൂരെ വെളിച്ചത്തിന്റെ മാസ്മരഭാവങ്ങൾ

— നേർത്തനിഴലുപോലെ അനങ്ങുന്ന കടൽ.

എനിക്കെല്ലാം അപരിചിതങ്ങളാകുകയായിരുന്നു. മങ്ങിയവെളിച്ചത്തിൽ ഉയർന്നുനിന്ന മരങ്ങൾ എന്നിൽ അസ്വസ്ഥതയുടെപൂക്കൾവിടർത്തി. ഒഴിഞ്ഞപുൽപ്പരപ്പിൽ എന്റെ ശൂന്യതപടർന്നുകയറി. ആകാശത്തിന്റെ ശ്യാമളതയിലേക്കു കണ്ണുനട്ടിരുന്ന സ്നേഹിതനെ ശല്യപ്പെടുത്താതെ ഞാൻ എഴുന്നേററുനടന്നു. ഒഴിഞ്ഞ നടപ്പാതകളിലൂടെ, നേർത്തപുൽപ്പരപ്പിലൂടെ—ഒടുവിൽ നഗരത്തിന്റെ ശബ്ദപ്രളയത്തിനുള്ളിൽ. കുലംകുത്തിയൊഴുകുന്ന മടുപ്പിന്റെ പ്രവാഹത്തിൽ മററൊരു ബിന്ദുവായി, മററൊരുകണികയായി നീങ്ങുമ്പോൾ എവിടെനിന്നോ ഒഴുകിവരുന്ന താളലയങ്ങൾ —

"We are the roboes".

മൂന്ന്

ലൈബ്രറിയുടെ പുറകിലുള്ള നനുത്ത പുൽത്തകിടിയിൽ ഇരുന്ന് സ്വപ്നങ്ങൾ നെയ്യുകയായിരുന്നു അവർ. പെൺകുട്ടിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നാണത്തിന്റെ വസന്തം വിടർന്നിരുന്നു. പുൽപ്പരപ്പിൽ ചിത്രമെഴുതുന്ന കൈവിരലുകൾ.

''എനിക്കെന്നും ഏകാന്തതയായിരുന്നു കൂട്ടുകാരൻ.'' ആൺകുട്ടി സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി. "എന്റെ വിഷാദത്തിന്റെ വേരുകൾ എന്റെയെല്ലാം സ്വന്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു."

—പെൺകുട്ടിയുടെ കണ്ണുകളിൽ മടുപ്പിന്റെ ഓളങ്ങൾ.

"മെററമർഫോസിസിലെ സാംസയെപ്പോലെ ഞാനും വേറെയെന്തൊക്കെയോ ആയി മാറുന്നതുപോലെ. ശൂന്യതയുടെ പൂക്കൾ"—

"എനിക്ക് അടുത്ത ഹവർ ക്ലാസ്സുണ്ട്. പോട്ടെ!" നടന്നുനീങ്ങുന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ പാദസരങ്ങളുടെ കിലുക്കംശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് ആൺകുട്ടി എഴുന്നേററു.

ബാലഗോപാൽ എസ്സ് ○ മൂന്നാംവർഷ ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യം

ഒരു നിമിഷം...

ഒരു പകലിന്റെ കൂടി അന്ത്യം. വിതുമ്പുന്ന മനസ്സും നീരണിഞ്ഞ നീർമിഴികളുമായി ഇതാ വീണ്ടും സന്ധ്യ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഉഷസ്സിനെതേടി തളർന്ന സന്ധ്യ. ഇല്ല... ദശ, ശത, സഹസ്രകോടി യുഗങ്ങൾ പിന്നിട്ടാലും സന്ധ്യ... ഉഷസ്സിനെ സന്ധിക്കാൻ നിനക്കാവില്ല. വന്നുചേരാത്ത പുലരിയെ തേടുന്ന സന്ധ്യയെപ്പോലെ, ഏഴുകുതിരകളെ പൂട്ടിയ സുവർണ്ണരഥത്തിലെഴുന്നള്ളുന്ന സൂര്യനെ കാത്തിരിക്കുന്ന പാരിജാതപ്പൂവിനെപ്പോലെതന്നെ താനും അഴിമുഖമണയാൻ ഇനി ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ മാത്രം അവശേഷിക്കുമ്പോഴും മനസ്സ് കാത്തിരിക്കുകയാണ്. ചിലപ്പോൾ വരുന്നെങ്കിലോ.

അറിയാത്ത തീരങ്ങൾതേടിയുള്ള ഈ യാത്ര അവസാനിക്കാറായിരിക്കുന്നു. നാലിലൊന്നുദൂരം പോലും പിന്നിടുന്നതിനുമുമ്പേ മുങ്ങിത്തുടങ്ങിയ തോണി. അതിൽ ചുററിനും പരന്നുകിടക്കുന്ന അനന്തസാഗരത്തെയും വിഴുങ്ങാൻ വെമ്പുന്ന തിരമാലകളെയും കണ്ടിട്ടും തുഴകൈവിടാൻ മനസ്സില്ലാത്ത യാത്രക്കാരി. ഇനിയും ഒരു നിമിഷത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ നക്ഷത്രദീപങ്ങൾക്കും നീലാകാശത്തിനും അപ്പുറത്തുനിന്ന് ആ ശബ്ദം ഒഴുകിയെത്തും. 'Halt'. അതോടുകൂടി എല്ലാം... എല്ലാം അവസാനിക്കും. അതിനുമുമ്പ്...... ഒരു നിമിഷം നിൽക്കൂ. ഞാനെന്റെ തകർന്നുവീണ സങ്കല്പസൗധങ്ങളുടെ ചില്ലുകൾ ഒന്നു പെറുക്കിക്കൂട്ടിക്കൊള്ളട്ടെ.

കണ്ണടച്ചാൽ ഒന്നും കാണില്ലെന്ന് ആരാണു പറഞ്ഞത്? കണ്ണു മൂടിക്കെട്ടിയിട്ടും ഞാൻ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ഹൈഡ്രജൻ സൾഫൈഡിന്റെ ഗന്ധംപേറുന്ന കെമിസ്ട്രി ലാബും Chemical reagentsന്റെ കുപ്പികൾ നിരത്തിയ ഷെൽഫുകളും പിന്നെ– പിന്നെ... കോർണിംഗ് ടെസ്റ്റ്റ്യൂബിൽനിന്നും അമോണിയായുടെ ഗന്ധം ആഞ്ഞുവലിക്കുന്ന പാവം വിദ്യാർത്ഥികളും. Exhaust fan-ന്റെ ശബ്ദത്തിനും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മർമ്മരശബ്ദത്തിനുംമേൽ ഉയർന്നുകേൾക്കുന്ന പ്രൊഫസറുടെ ഘനഗംഭീരമായ ശബ്ദം.

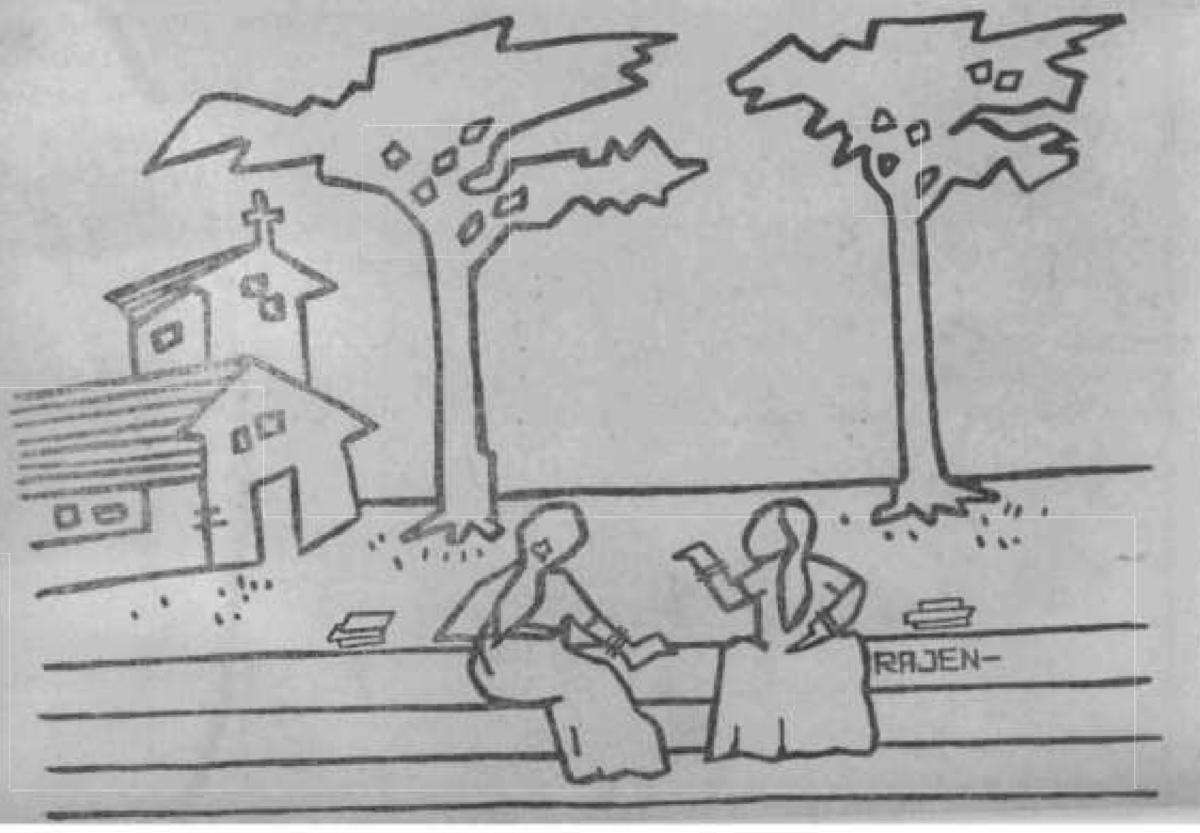

"A little of the substance is heated with about 1ml. of conc: H_2SO_4 and........."

പ്രൊഫസറുടെ ശബ്ദത്തിന്റെ അലകളടങ്ങവെ സ്വപ്നങ്ങൾമഷിയെഴുതിയ കണ്ണുകളും നെറ്റിയിൽ ചന്ദനക്കുറിയുമുള്ള പെൺകുട്ടി ഷെൽഫിന്റെ ഇടതുവശത്തിരിക്കുന്ന നിറമില്ലാത്ത ദ്രാവകംനിറച്ചകുപ്പിക്കായി കൈയെത്തിച്ചു..പിന്നെ മണിക്കൂറുകൾക്കുശേഷം വെളുത്ത ഷീറ്റുവിരിച്ചബെഡ്ഡിൽ കരിഞ്ഞ ഈയാംപാറ്റപോലെ കിടക്കുമ്പോൾ പെൺകുട്ടി ആ സത്യം മനസ്സിലാക്കി. ആ സൾഫ്യൂരിക് "ആസിഡ്" ബോട്ടിലിനോടൊപ്പം തന്റെ പണിതീർന്നിട്ടില്ലാത്ത സങ്കല്പഗോപുരങ്ങളും തകർന്നുപോയെന്ന്.

ഹോ! മുറിനിറയെ കരിഞ്ഞമാംസത്തിന്റെ ഗന്ധം തങ്ങിനില്ക്കുന്നതുപോലെ. ആരെങ്കിലും ആ ജനലൊന്നു തുറന്നിരുന്നെങ്കിൽ. ആരു തുറക്കാനാണ്? മൃത്യുവിന്റെ അടുത്തടുത്തുവരുന്ന നേർത്ത പാദപതനങ്ങൾക്കായി കാതോർത്ത് ഉണർന്നിരിക്കുന്നത് താൻ മാത്രം.

ഇന്നുച്ചയ്ക്കു പുറത്തെ മരച്ചില്ലയിൽ വന്നിരുന്ന കിളികളുടെ കലപില ശബ്ദംശ്രവിച്ചു (ചിലപ്പോൾ ഇനിയൊരിക്കലും അതുകേൾക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലോ) മനസ്സിന്റെ കത്തിപ്പടരുന്ന വേദന മറക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു അവർ വന്നത്. മിനിയും സുജയും ബാബുവും–പിന്നെ ആരെല്ലാമോ. സുജമാത്രം വന്ന് ബെഡ്ഡിലിരുന്നു. നിശബ്ദതയ്ക്ക് ദൈർഘ്യം വർദ്ധിക്കവേ അവൾ ചോദിച്ചു.

"എന്നാണു മുഖത്തെ ബാൻഡേജ് അഴിക്കുന്നത്?"

ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. കാരണം അതു് അഴിക്കേണ്ടിവരില്ലല്ലോ. സ്വപ്നം വിടർന്നിരുന്ന കണ്ണുകളുടെ സ്ഥാനത്തെ വലിയകുഴികളും കരിഞ്ഞ മാംസത്തിനിടയിലൂടെതള്ളിനില്ക്കുന്ന കവിളെല്ലുകളും കാണിച്ച് മനുഷ്യരെ പേടിപ്പിക്കാനോ? വയ്യ .....അതുമാത്രം.

സുജയുടെ കൈവിരലുകൾ തന്റെ കൈക്കുള്ളിൽ കിടന്നു ഞെരിഞ്ഞു. ഒടുവിൽ, മനസ്സെന്ന ഇരുണ്ട ഗുഹകളിൽ ഗതികിട്ടാപ്രേതംപോലെ അലഞ്ഞുനടന്നിരുന്ന ആ ചോദ്യം പുറത്തുചാടി.

"സുജേ...... വന്നില്ല, അല്ലേ? ഇല്ല മോളേ. വരുന്നില്ലെന്നുപറഞ്ഞു".

എന്റെ മനസ്സു സഞ്ചരിക്കുന്ന വഴികൾ അവൾക്കുമാത്രമേ മനസ്സിലാകൂ. കാരണം free hours–ൽ ക്രിക്കറ്റ്ഗ്രൗണ്ടിന്റെ കോണിലും ചാപ്പലിന്റെ പുറകിലെ മഹാഗണിമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിലും മറ്റുമിരുന്ന് ആകാശകോട്ടകൾ കെട്ടിയപ്പോഴും ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിലെ നനുത്ത മോഹങ്ങളെതാലോലിച്ചപ്പോഴുമെല്ലാം നീമാത്രമല്ലേ എന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

കൈ അറിയാതെ തലയിണക്കടിയിലേക്കു നീണ്ടു. ഉണ്ട് തന്റെ മണിച്ചെപ്പവിടെത്തന്നെയുണ്ട്. ഈകൊച്ചുപെട്ടിക്കുള്ളിൽ നീല വെൽവെററിനോടുചേർന്നിരിക്കുന്ന ഈ തുണ്ടുകടലാസിന്റെ വില ആർക്കുമറിയില്ലല്ലോ. എനിക്കുമാത്രമേ അതറിയൂ. എനിക്കുമാത്രം. ഏതോ ഒരു ബുധനാഴ്ച ന്യൂ ബ്ലോക്കിലെ stair case ഇറങ്ങവെ കയ്യിൽവന്നുപെട്ട കടലാസുകഷണം. അതിൽ നീലമഷിയിൽ കോറിയവരികൾ.

"If thou didst ever anything believe, Believe how I love thee believe how near My soul is to its doom."

ഇതു കിട്ടിയദിവസം ഞാനെത്ര സന്തോഷിച്ചെന്നോ. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ മുന്നിലെ പാരപ്പെറ്റ് വോളിനുമുകളിൽ ചാഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ആ രൂപം എന്റെ എത്ര എത്ര രാത്രികളിലെ ഉറക്കം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ആർക്കുമറിയില്ലല്ലോ. എങ്കിലും– ഒന്നുവരാൻ തോന്നിയില്ലല്ലോ. ഞാൻ പിണക്കമാണ്. Sure.

സുന്ദരമായ വസന്തരാത്രികളിൽ പൂനിലാവിന്റെ വെണ്മ പുരണ്ട കാളിന്ദിയുടെ മണൽത്തിട്ടിൽ പൂത്തുനിന്ന നീലക്കടമ്പുകളെ നോക്കി സ്വപ്നംകണ്ട രാധയെ അറിയില്ലേ? ആ രാധ ഞാനായിരുന്നു. ആ ഗോപിക ഞാനായിരുന്നു. ഇന്ന് കരിഞ്ഞ സ്വപ്നങ്ങൾ പെറുക്കി നെഞ്ചോടുചേർത്തുവിതുമ്പുന്ന ആ രാധയെ ആരും–ആരും കാണുന്നില്ലല്ലോ. പക്ഷേ ഈ യാത്ര ഇവിടെ അവസാനിച്ചാലും ഇനിയുമൊരു ജന്മമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻവരും. എന്നെ കാത്തിരിക്കില്ലേ?

അതാ! ആയിരം കുതിരകളെ പൂട്ടിയ അഗ്നിമയമായ തേരു് അടുത്തടുത്തുവരുന്നു. കുടമണികളുടെ പൊട്ടിച്ചിരി നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ലേ? കുതിരകളുടെ കുളമ്പടിശബ്ദവും നിങ്ങൾകേൾക്കുന്നില്ലേ? ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കൂ...... അറിയാത്ത തീരങ്ങൾതേടിയുള്ള എന്റെ യാത്ര ഇതാ ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നു. കൈവളചാർത്തി, കാൽത്തള കിലുക്കിയെത്തുന്ന ഓർമ്മകളെ... വിട... ഇനി ഞാനൊന്നുറങ്ങട്ടെ. സ്വൈരമായി– എന്റെ ചിതറിവീണ സ്വപ്നശകലങ്ങളെ താലോലിച്ചുകൊണ്ട്.

ജിബി
രണ്ടാംവർഷ രസതന്ത്രം.

സ്മൃതിപർവ്വം

നീളുന്നൊരോർമ്മകരം –
ഏതോവിഷാദരാഗാർദ്രഭാവത്തിലിന്നുംപൂക്കുന്നു.
കിന്നാരവും, പുന്നാരവും വെറുക്കുന്നുവോ? –
നീയെന്റെ, കരളിലെരിയുന്ന നിണമൂറുമോർമ്മയോ?
വേനൽകിനാക്കളോ ?

സഖീ –

പൂവട്ടകംപാടുന്നു.
താളത്തിലാരോമുറിവേററഹൃത്തുമായ് പുളയുന്നു.

വേറിട്ടജീവന്റെതാളത്തകർച്ചയിൽ,
നീറുന്നനോവിന്റെയത്താഴവേളയിൽ –
ഞാനൊരററിക്കൊട്ടത്തളും;
ഹൃദയത്തിലെ,
ശവദാഹപടങ്ങിലെൻ സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം,
ദഹിച്ചമർന്നതും;
എല്ലാംമറക്കുവാൻ – നിന്റെ
മെത്തയിൽനിന്നെ, പുൽകിയുറങ്ങിയതും;
ആരറിയുന്നു –
നീയെത്രപാവം സഖീ.

നീകേട്ടുവോ? –
ഇന്നലെരാത്രിതെരുവിൽവേട്ടയാടപ്പെട്ട പോലീസി–
ന്റെ തോക്കുകളിൽ എന്റെസുഹൃത്തുമരിച്ചു.
അവന്റെഭാര്യയും, ചിരിക്കാൻമാത്രമറിയുന്ന കുഞ്ഞും
ഏതോഭീകരസ്മൃതികളുടെ കരച്ചിലായൊടുങ്ങുന്നു.
നിനക്കുമെടുത്തുവോ ?
അവന്റെ അച്ഛൻമരിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് – ഒരിക്കൽ
അവനും അമ്മയോടുചോദിക്കും.
ഏതോ വിഫലസ്വപ്നങ്ങളുടെ ശുഷ്കിച്ചകരങ്ങളിൽ
ശ്വാസംകിട്ടാതെ പിടഞ്ഞുമരിച്ചുവെന്നുപറയുമോ ?
ധർമ്മയുദ്ധങ്ങളുടെ ശവക്കല്ലറകളിൽ ഹോമിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു
പറയുമോ ?
ഭ്രാന്താലയങ്ങളിൽ,
ഇരുരംക്കെറവീണപുളിനങ്ങളിൽ,
ശൈശവസ്മൃതികളുടെപുറപ്പാടുതുടങ്ങിയൊടുങ്ങിയെന്നു
പറയുമോ ?
നീ എന്തുപറയും ?

–നീയെത്രപാവം സഖീ.

വിളറുന്നതെന്തേ ?
മഹാമൗനത്തിനിടയ്ക്കല്പനേരംമാത്രം.
ഒരുവേർപാടിൻെറനിശ്വാസസ്വനങ്ങളിലൊരു,നാദ–
നൊമ്പരംമാത്രം.

മറക്കാം, ഒരുഘോരദുഃഖത്തിലുടക്കിയൊടുങ്ങാത്തൊരീ–
രാത്രി.
മിഴിയിലുറങ്ങുന്നകാർമഷിക്കോറൽപുതുക്കുന്ന –
വേശ്യതൻപുന്നാരരാത്രി.
മയങ്ങാം, വീണ്ടുമുണരുന്നപൊള്ളുന്നപകലിൻെറ–
നിനവുമായ്.

കേൾക്കുന്നുവോ നീ–
വാതിലിലിലെങ്ങോപതിഞ്ഞമുഴക്കങ്ങൾകാവൽകിടക്കുന്നു.
കനത്തപാദപതനങ്ങളിൽ ദുഃസ്വപ്നങ്ങൾ വിറപൂണ്ടുനില്ക്കുന്നു.
വെറുക്കുന്ന –
ഭീകരതാണ്ഡവസംഗീതസാന്ദ്രമാമന്ധകാരം –
നമ്മെ,യൊളിക്കാൻകൊതിക്കുന്നു.
ജനിമൃതികളുടെ തിരനോട്ടവേളയിലാർക്കോ –
പിഴച്ചു,താളത്തിൽ തിരശ്ശീലകീറുന്നു.
കൃതാന്തനടനവുമുറയുന്നു.

നിനക്ക് അപരിചിതങ്ങളാണല്ലോ ഇതെല്ലാം
–നീയെത്രപാവംസഖീ.

നിറുത്താം, നമുക്കെൻെറ ദുഃഖങ്ങളെല്ലാംമറക്കാം
ഏദനത്തിലാകെവിതുമ്പുന്ന, രക്തംപൊടിയുന്ന
ഭൃത്യതൻകൊട്ടംകിനാക്കളും, അഗ്നിയുണർത്തുന്നൊരലറി–
കരച്ചിലും,
താളത്തിലാർക്കോപിഴയ്ക്കുന്നചൊല്ലും മറക്കാം.
പുലരുന്നതിൻമുൻപേ;
അമ്മതൻനേത്രമാർത്തട്ടിൽനിന്നെന്നോ–
നുണഞ്ഞമുലപ്പാൽ,
നെഞ്ചിലെ പതറാത്തതേങ്ങലായ്ത്തീരവേ–
സഖീ –
വ്യഗ്രയാലോർമ്മകളെല്ലാമൊടുങ്ങുന്നു.
പക്ഷെ –
ഉണരുവാനോർക്കുവാൻമറന്നവൻ.
വ്യഥകൾതൻമാറാപ്പിലിന്നും
സ്വകാര്യത്തിൻ,കണികകൾമാത്രം കരുതിയോൻ
കമ്പസാരത്തിൻെറ, ചത്തനിശ്വാസത്തിൽ
കണ്ണീരായ്, വീണ്ടുംവിഷാദമായ്,
ഉണരുന്നസൂര്യൻെറ, പൊള്ളുന്നരേണുവിൽ
തലചായ്ച്ചുറങ്ങുവാൻ,
വരണ്ടേറ്റുമായ്
അഗ്നിശിഖകൾതൻചോട്ടിലിന്നും
കാതോർത്തിരിക്കുന്നു.

●

രാജീവ് തച്ചേത്ത്
മൂന്നാംവർഷ ഭൗതികശാസ്ത്രം.

യുവജനങ്ങളുടെ അക്രമാസക്തിയും കുററകൃത്യങ്ങളും:

മന:ശാസ്ത്രപരമായ ഒരവലോകനം

1977 ജൂലൈ 13-ാംനു ബുധനാഴ്ച. സമയം രാത്രി 9–30. ആലക്തികശോഭയിൽ മുങ്ങിനിന്നിരുന്ന ന്യൂയോർക്ക്നഗരം — ലോകവ്യാപാരകേന്ദ്രം—പെട്ടെന്ന് ഇരുട്ടിലാണ്ടു. വൈദ്യുതി പ്രവാഹം നിലച്ചതോടെ നഗരത്തിലെ ജനജീവിതം ഭീതി നിറഞ്ഞതായിത്തീർന്നു. കവർച്ചക്കാരും സാമൂഹ്യവിരുദ്ധരും ഷോപ്പിംഗ് സെൻററുകളിലേക്ക് ഇരച്ചുകയറി. എടുക്കാവുന്നതെല്ലാം അവർ എടുത്തു. ബാക്കിയുള്ളവസ്തു തീയുംകൊടുത്തു. കെട്ടിടങ്ങളും കാറുകളും എന്തിനധികംപറയുന്നു, കണ്ണിൽകണ്ടതെല്ലാം അവർ തകർത്തു. "മൃഗങ്ങളുടെരാത്രി" എന്നാണ് റോബർട്ട് മർഫി എന്ന പോലീസുദ്യോഗസ്ഥൻ ആ കറുത്ത രാത്രിയെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ഇരുപത്തഞ്ചു മണിക്കൂറുകൾക്കുശേഷം വൈദ്യുതി വിതരണം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴേക്കും ന്യൂയോർക്ക്നഗരം തകർന്നിരുന്നു. ഈ സാമൂഹ്യവിരുദ്ധരിൽ ഭൂരിഭാഗവും യുവാക്കളായിരുന്നത്രെ! അധികവും നീഗ്രോ യുവാക്കൾ!! ഈയിടെ കേരളജനതയെ മുഴുവൻ ഞെട്ടിച്ച തിരുവല്ലയിലെ കരിക്കൻവില്ല ദമ്പതികളുടെ വധവും ഒരു സംഘം യുവാക്കളുടെ പ്രവർത്തനമായിരുന്നു. കോളേജ്, സ്കൂൾ അന്തരീക്ഷവും സമരങ്ങളും അക്രമങ്ങളുംകൊണ്ട് പ്രക്ഷുബ്ധം തന്നെ.

യുവജനങ്ങളുടെ സംഘടിതമായ മുന്നേററം ഇന്ന് എവിടേയും ദൃശ്യമാണ്. ആഗോളവ്യാപകമായ ഈ പ്രതിഭാസത്തെ യുവജനകമ്പം (Youth Quake) എന്നാണ് ഒരു ചിന്തകൻ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. യുവാക്കൾക്കിടയിൽ അസ്വസ്ഥതയും അക്രമാസക്തിയും കുററകൃത്യങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. അവരുടെ അക്രമങ്ങളെപ്പററിയുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾ വരാത്തദിവസങ്ങളില്ല. വിമാനറാഞ്ചികളിലും കൊള്ളസംഘങ്ങളിലും യുവാക്കളാണധികവും. മോഷണം, കവർച്ച, വസ്തുനാശം, ലൈംഗീക കുററകൃത്യങ്ങൾ, പ്രതിഷേധ പ്രകടനങ്ങൾ... അങ്ങനെ നീണ്ടുപോകുന്നു അവരുടെ ചേഷ്ടകളുടെ പട്ടിക.

ഫാ: ബക്കമാൻസ് കോടസ്സേരിൽ
ഒന്നാം വർഷ മനഃശ്ശാസ്ത്രം

യുവജനങ്ങളെപ്പററിയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ ഇന്നോ ഇന്നലെയോ തുടങ്ങിയതല്ല. ക്രിസ്തുവിന് നാലുനൂററാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് സോക്രട്ടീസ് പറഞ്ഞത് കേൾക്കണമോ? "ഇന്നത്തെ യുവാക്കൾ സുഖഭോഗികളും, ദുർനടപ്പുകാരും, അധികാരവിദ്വേഷികളും, ഗുരുജനങ്ങളെ അനാദരിക്കുന്നവരും, മാതാപിതാക്കളെ എതിർക്കുന്നവരുമാണ്." "യുവജനം വഴിതെററിനടക്കുന്നു" എന്നായിരുന്നു പ്ലേറേറായുടെ വിലാപനം. ആറായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഒരു ഈജിപ്ഷ്യൻ പുരോഹിതൻ കല്ലിൽ കൊത്തിവച്ചു പോലും "നമ്മുടെ ലോകം അധഃപ്പതിച്ചിരിക്കുന്നു; കുട്ടികൾ അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിക്കുന്നില്ല" എന്ന്.

യുവാക്കൾ അക്രമാസക്തരായിരിക്കാം; ധിക്കാരികളായിരിക്കാം; അസാന്മാർഗ്ഗികളായി ധാരാളംപേർ ജീവിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും അതിനൊരു മറുവശംകൂടിയുണ്ട്. ലോകചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ കാണാൻകഴിയും, സമത്വത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സാഹോദര്യത്തിനുംവേണ്ടി മനുഷ്യവർഗ്ഗം നടത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാസമരങ്ങളിലും യുവജനങ്ങൾ ആവേശപൂർവ്വംപോരാടുകയും ജീവാർപ്പണംചെയ്യുകയുംചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന്. ഫ്രാൻസിലെ ദുഷിച്ച സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയുടെ നേരെ വിരൽചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് വോൾട്ടയർ പറഞ്ഞു: "ഫ്രാൻസിലെ യുവാക്കളെ എനിക്കു തരിക; ഞാനൊരു പുതിയഫ്രാൻസിനെരൂപീകരിക്കാം." 1957 ലുംതുടർന്നും ഹംഗറിയിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്മേധാവിത്വം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും, ജനാധിപത്യഭരണം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്ന

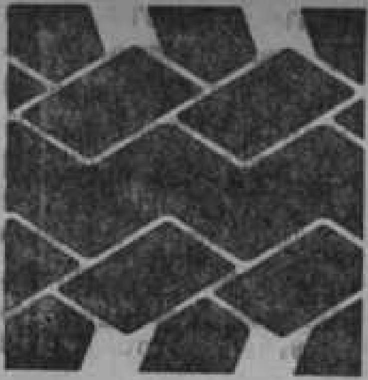

തിനും, പൗരാവകാശങ്ങളും മതസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി നടത്തിയിട്ടുള്ള മഹത്തായ ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ റഷ്യൻ ടാങ്കുകളോടും പീരങ്കികളോടും ഏറ്റുമുട്ടി അടിപതറാതെ മരണംവരെ അടരാടിയ സ്വാതന്ത്ര്യയോദ്ധാക്കളിൽ അധികംപേരും യുവാക്കളായിരുന്നു. എന്തിന് ദൂരെയുള്ളകാര്യങ്ങൾപറയണം! ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരസേനാനികളിലും അധികപങ്ക് യുവാക്കളായിരുന്നു. ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ലക്ഷ്യംവച്ചുകൊണ്ട് മുന്നേറുന്ന എത്രയോ യുവജനസംഘടനകൾ നമ്മുടെ ഈ കൊച്ചുകേരളത്തിൽത്തന്നെയുണ്ട്!

സമൂഹത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ ത്വരിപ്പിക്കുന്ന ചൈതന്യസ്രോതസ്സാണ്, ചലനാത്മകശക്തിയാണ് യുവജനം എക്കാലവും. സമൂഹത്തിലെ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളും അനീതികളും അമർച്ചചെയ്ത് ശുദ്ധീകരിക്കാൻ വെമ്പുന്നവരാണവർ. കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രവാചകന്മാരാണവർ. ആത്മാർത്ഥതയും ആദർശവാദവും, സാമൂഹ്യ നീതിക്കും ഈശ്വരാനുഭവത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഒടുങ്ങാത്ത ദാഹവും യുവജനത്തിന്റെ സവിശേഷതകളാണ്. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട് യുവാക്കളുടെയിടയിൽ അക്രമാസക്തിവളരുന്നു? കുറ്റകൃത്യങ്ങളുംപെരുകുന്നു? യുവാക്കൾതന്നെയാണോ ഇവയ്ക്ക് ഉത്തരവാദികൾ? കാര്യമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആധുനികമനശ്ശാസ്ത്രം ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് കുറെയൊക്കെ ഉത്തരങ്ങൾ തരുന്നുണ്ട്. അവയിലൂടെ ഒന്നുകണ്ണോടിക്കാൻമാത്രമാണ് ഇവിടത്തെശ്രമം.

യൗവ്വനത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്രത്യേകത, അതൊരു പരിവർത്തന ഘട്ടമാണെന്നുള്ളതാണ്.–ഓരോ 'ഞാനായി' വളരാൻ തുടങ്ങുന്ന കാലഘട്ടം. സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അർത്ഥവും ലക്ഷ്യവും കണ്ടെത്താനുള്ള തീവ്രമോഹമാണ് ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുക. കുട്ടിപ്രായത്തിലെ നിയന്ത്രണങ്ങളിൽനിന്നും അടിമത്തത്തിൽനിന്നും വിമോചിതരായി സ്വതന്ത്രമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാനും തങ്ങളുടെ നില സമൂഹത്തിൽ ഉറപ്പിക്കാനുമുള്ള പരാക്രമംപാച്ചിലാണ് വെപ്രാളംപിടിച്ച അവരുടെ പെരുമാറ്റങ്ങൾസൂചിപ്പിക്കുന്നത്. നിരവധി വൈരുദ്ധ്യംനിറഞ്ഞ വൈകാരിക സമ്മർദ്ദങ്ങളും ശാരീരികാനുഭൂതികളും നിറഞ്ഞതാണ് യൗവ്വനം തന്നെ. വ്യക്തിപരമായി അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങളായ സ്നേഹവും അംഗീകാരവും, സംരക്ഷണവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവയ്ക്കുവേണ്ടി അവർ അലഞ്ഞുതിരിയും. അവ നല്കാത്ത കുടുംബത്തേയും സമൂഹത്തേയും സമൂഹത്തേയും അവർവെറുക്കും എതിർക്കും. അതോടെ സർഗ്ഗാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള അഭിലാഷം തകർന്നുവീഴും. ഉത്കണ്ഠ, അസംതൃപ്തി, പ്രതിരോധമനഃസ്ഥിതി, ഭയ തുടങ്ങിയ വികാരങ്ങൾ അവരിൽ കുമിഞ്ഞുകൂടും. തങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചും നിഷേധാത്മകമായവികാരങ്ങൾ അവരിൽ രൂപപ്പെടുകയുംചെയ്യും. തൽഫലമായി എല്ലാം നശിപ്പിക്കാനുള്ള അഭിനിവേശവും ഉണ്ടാകും.

മാതാപിതാക്കളുടെ ചട്ടങ്ങൾ, വിലക്കുകൾ, പ്രതീക്ഷകൾ, ഇതരാംഗങ്ങളുമായുള്ളബന്ധം, കുടുംബപാരമ്പര്യം തുടങ്ങിയവയുമായി നിരന്തരം നടക്കുന്ന ഏറ്റുമുട്ടലുകളിൽനിന്നാണ് യുവജനങ്ങളുടെ ഒട്ടുമിക്ക പ്രശ്നങ്ങളും ഉടലെടുക്കുന്നതെന്നാണ് മനഃശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഷ്നെയ്ഡേഴ്സ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. അക്രമാസക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനം കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിലെ അസ്വസ്ഥതതന്നെയാണ്. സ്നേഹവും സുരക്ഷിതത്വവും ലഭിക്കേണ്ടിടത്ത് തിരസ്കരണവും അവഗണനയും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ കുട്ടികളുടെ മനസ്സ് തകരുന്നു. സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള, ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒടുങ്ങാത്ത ദാഹമാണ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ളതെന്ന് ആഴത്തിൽ ചിന്തിച്ചാൽ വ്യക്തമാകും. പിതാവിനാൽ തിരസ്കരിക്കപ്പെടുന്ന ആൺകുട്ടിക്ക് പിതാവുമായി താദാത്മ്യംപ്രാപിക്കാനോ പിതാവിനെ മാതൃകയാക്കി വളരാനോ കഴിയുകയില്ല. പിതാവ് അധികസമയവും വീടിനു പുറത്താണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം കുട്ടിക്ക് 'അപ്രാപ്യനായ പിതാവാ'യിത്തീരുകയാണ്. ഇത്തരംപിതാക്കന്മാർ കുട്ടികൾക്ക് അനാവശ്യമായി കുറ്റശിക്ഷകൾ നല്കുകയാണെങ്കിൽ അവരിൽ ശത്രുതാമനോഭാവവും നിഷേധമനോഭാവവും ശക്തിപ്രാപിക്കുമെന്നതിന് രണ്ടുപക്ഷമില്ല. അവ അവരെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കുന്നതോ അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങളിലും. ഒരു ശിശുവിന്റെ എല്ലാമെല്ലാം അവന്റെ മാതാപിതാക്കളാണ്. അവർ സ്നേഹമുള്ളവരാണെങ്കിൽ ഈ ലോകവും സ്നേഹമ

തായി അവനു് അനുഭവപ്പെടും. അവർ സ്നേഹശൂന്യരും കലഹപ്രിയരുമാണെങ്കിൽ അവന്റെ ലോകവും മറിച്ചായിരിക്കുകയില്ല. വീട്ടിൽ നല്ല സ്വഭാവഗുണങ്ങൾകാണാൻ ഇടവരാത്ത കുട്ടിക്കു് നല്ല സ്വഭാവങ്ങളുടെ ഉടമയാവുക അസാധ്യമാണു്. നല്ല വ്യക്തിത്വങ്ങളുമായി അടുത്തിടപഴകുക വ്യക്തിത്വവികസനത്തിനു് അവശ്യം ആവശ്യമാണു്. മക്കളുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ പഴിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾ, തങ്ങൾതന്നെയാണു് അവരിലൂടെ പ്രതിഫലിക്കുന്നതെന്നവസ്തുത പലപ്പോഴും വിസ്മരിച്ചുപോകുന്നു.

“ഒന്നേയുള്ളുവെങ്കിലും ഒലക്കക്കടിച്ചുവളർത്തണം”— അതാണു് ചില രക്ഷകർത്താക്കളുടെ ‘തെറ്റാത്ത’ പ്രമാണം. കുട്ടികൾ കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്യാതിരിക്കണമെങ്കിൽ കടുത്തശിക്ഷയും ഭയപ്പെടുത്തലും വേണമത്രെ. ഉള്ളിൽ ഭയവും ഉത്കണ്ഠയുമുള്ളവരാണു് മറ്റുള്ളവരെ ഭയപ്പെടുത്താനും, അമർച്ചചെയ്യാനും, ക്രൂരതകാട്ടാനും മറ്റും ഉത്തേജിതരാകുന്നതെന്നു് അവർ ഓർമ്മവച്ചാൽനന്നു്. ചിലരിൽ കുട്ടിക്കാലാനുഭവങ്ങളിൽനിന്നുലഭിച്ച സംഭാവനയെന്നവണ്ണം എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള അധികാരിവർഗ്ഗത്തോടും കടുത്ത നീരസവും തീരാത്ത അമർഷവും ജനിക്കാറുണ്ടു്. അമിതമായി ലാളിച്ചുവളർത്തണമെന്നു് ഇതുകൊണ്ടു് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. കുട്ടികൾ തെറ്റുചെയ്യുമ്പോൾ “കണ്ണടച്ചുകളയുക”യോ അഭിനന്ദിച്ചുചിരിക്കുകയോചെയ്യുമ്പോഴും അവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ തങ്ങൾ മക്കളെ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയാണെന്നു്. ഫ്ളമിംഗിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, യുവജനകുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെമുഖ്യമായ ഉറവിടം സാമൂഹ്യവിരുദ്ധ വീക്ഷണങ്ങളേക്കാൾ അവഗണിക്കുന്ന തെറ്റായശിക്ഷണവും വളർത്തലുമാണു്. അവയനുസരിച്ചായിരിക്കും ഓരോരുത്തരുടേയും വൈകാരിക വളർച്ച.

യൗവ്വനത്തിൽ സംഘടിതവാസന സ്വാഭാവികമാണു്. വീടുകളിലും വിദ്യാലയങ്ങളിലും തിരസ്കരണം അനുഭവപ്പെടുന്ന യുവാക്കൾ തങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ തിരസ്കൃതരായ യുവാക്കളുമായി കൂട്ടുകൂടി വഴിവക്കുകളിലും ചായപ്പീടികകളിലുമായി സമയംകഴിക്കുന്നു. ഈ സംഘങ്ങളെല്ലാംതന്നെ അക്രമസംഘങ്ങളാകാറില്ലെങ്കിലും അവയിൽഭൂരിഭാഗവും തങ്ങളെ അംഗീകരിക്കാത്ത സമൂഹത്തിന്റെ നേരെ തങ്ങളുടെ പകപോക്കാൻ സാമൂഹ്യവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാറുണ്ടു്. ബസ്സുകൾകേടുവരുത്തുക, വൈദ്യുതബൾബുകൾ തകർക്കുക, മറ്റുള്ളവരുടെ വീടിനും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും കല്ലെറിയുക തുടങ്ങിയവയാണു് ആരംഭപ്രവർത്തനങ്ങൾ. കൂട്ടുകൂടുമ്പോഴുള്ള ഒരു ‘രസം’കൊണ്ടുമാത്രം ഇങ്ങനെ ചെയ്തുപോകുന്നു എന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ടു്. അതിൽ വാസ്തവമില്ലാതില്ല. ഉന്മേഷത്തിനും ഉത്തേജനത്തിനും വകനൽകുന്ന മറ്റുകാര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതെവരുമ്പോൾ ഇത്തരം ‘കസ്രത്തുകൾ’ കാണിക്കാതെതരമില്ലല്ലോ. എതിർലിംഗത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെമുമ്പിൽ തങ്ങൾ “വീരന്മാരാ”ണെന്നു് നടിക്കാനും അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാറുണ്ടു്. തങ്ങളുടെ സംഘത്തിലെ ചോട്ടാനേതാക്കന്മാരുടെ പെരുമാറ്റസമ്പ്രദായങ്ങളെ അന്ധമായി അനുകരിക്കാനുള്ളപ്രവണതയും യുവാക്കളിൽ കണ്ടേക്കാം.

കടുത്ത ദാരിദ്ര്യമാണു് കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കു് മറ്റൊരുകാരണം. ദാരിദ്ര്യം പലമാനസികപ്രശ്നങ്ങളും [illegible] വ്യക്തിത്വവളർച്ചയിൽതന്നെ അതു് പലപോരായ്മകളും വരുത്തിവയ്ക്കുന്നു. കാരണം ദാരിദ്ര്യംമൂലം ജീവിതത്തിലെ പലപ്രേരണാശക്തികൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നു; ജീവിതംതന്നെ ദുഷ്കരമായിത്തീരുന്നു. അതോടെ നിരാശ മുളയെടുക്കുകയും വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾക്കു് ഉലച്ചിൽ തട്ടുകയുംചെയ്യുന്നു. സാമൂഹ്യവിരുദ്ധപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു് അങ്ങനെ വാതിൽ തുറക്കുകയായി. ചേരികളിൽ ജീവിക്കുന്ന യുവജനങ്ങളിൽ ഇതു് വ്യക്തമായി കാണാൻകഴിയും. വിശപ്പടക്കുവാൻ കളവും കവർച്ചയും ഒഴിച്ചുകൂടാൻപറ്റാതായിത്തീരുന്നു. ദാരിദ്ര്യമകറ്റാൻ യുവതികൾ സാധാരണസ്വീകരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗമാണു് വ്യഭിചാരം. തൊഴിലില്ലായ്മ എന്ന ഭീകരപ്രശ്നവും ഈ യന്ത്രയുഗത്തിലെ യുവജനങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. തൊഴിലില്ലാത്ത താൻ സമൂഹത്തിൽ വിലപ്പെട്ടവനല്ല എന്ന ചിന്ത യുവാവിനെ അലട്ടുന്നു; ഒപ്പം, ഞാൻ എങ്ങനെ ജീവിക്കും എന്ന ആശങ്കയും. അരക്ഷിതത്വബോധത്തിൽ വളരുന്ന അവൻ ലക്ഷ്യമില്ലാത്തവനായി, നിരാശനിറഞ്ഞവനായിത്തീരുന്നു. തനിക്കു തൊഴിൽതരാത്ത, തന്റെപ്രതീക്ഷകൾ സാക്ഷാത്കരിക്കാത്തലോകത്തോടു് പ്രതികാരത്തോടെ വർത്തിക്കാൻ അവൻ ഒരുമ്പെടുന്നു. അതോടെ അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ജാഥയായി.

രാഷ്ട്രീയരംഗം യുവജനങ്ങളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതു് അയല്ലാരനെ വെറുക്കാനും, എതിർക്കാനുംകൊല്ലാനുമാണു്. രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരുടെ സ്വാർത്ഥതയുടേയും, അധികാരപ്രമത്തതയുടേയും ഫലമായി യുവജനങ്ങൾ പരസ്പരം കലഹിക്കുന്നു. എല്ലാം അടിച്ചുടക്കുന്നു. യുവജനങ്ങളിലെ വിപ്ലവസ്വഭാവത്തിലൂടെ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾമുതലെടുപ്പു നടത്തുകയാണു്.

...ങ്ങളിൽ പടുത്തുയർത്തിയിട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ യന്ത്രസംസ്കാരം മാനുഷികമൂല്യങ്ങളുടെ വിലയിടിച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾ കടംകഥകൾമാത്രം! എല്ലാം യാന്ത്രികമാണു്. എന്തക്രമവും ആരോടും പ്രവർത്തിക്കാമെന്ന നിലയായി. അതിനുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം മാരകായുധങ്ങൾ വേണമോ അവയെല്ലാം യന്ത്രസംസ്കാരം അവനു് നൽകുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികതയെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു് ഭൗതികതത്വശാസ്ത്രംമാത്രം വിളമ്പുന്ന സിനിമകളും പത്രമാസികകളും യുവജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ടു്. തങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളെ ഇളക്കിമറിക്കുന്ന സിനിമകളുടേയും പത്രമാസികകളുടേയും 'ധാർമ്മികനിലവാര'ത്തിലേക്കു് യുവജനങ്ങൾ താഴുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു് അവരെ മാത്രം കുറ്റംപറഞ്ഞിട്ടു് കാര്യമില്ല.

എത്രതരത്തിലും ഗുണത്തിലുമുള്ള മദ്യങ്ങളും മയക്കുമരുന്നുകളും ഇന്നു് സുലഭമാണു്. യുവാക്കൾ തങ്ങളുടെ മാനസികമായ പിരിമുറുക്കങ്ങൾ അയഞ്ഞുകിട്ടാൻ, എല്ലാംമറന്നു് അല്പനേരമെങ്കിലും ഒന്നാനന്ദിക്കുവാൻ അവയെത്തേടുന്നു. ലഹരിസാധനങ്ങൾ അവരുടെ മസ്തിഷ്കത്തെ തകർക്കുന്നു; ധാർമ്മികബോധംകെടുത്തുന്നു. അതിനാൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കു് അവ കളമൊരുക്കുകയാണു്. ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങൾക്കു് അടിപ്പെട്ടവർ അവ തുടർച്ചയായി വാങ്ങുവാൻ പണമുണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കളവും കവർച്ചയും അതിനുള്ള മാർഗ്ഗമായിത്തീരുന്നു.

മറ്റുള്ളവരാൽ തള്ളപ്പെടുന്നവരും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നവരും സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തെ ...

...യം രൂപപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. അതിന്റെഫലമായി മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധപിടിച്ചുപറ്റുന്ന അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കാണു് അവർ തിരിയുക. ന്യൂയോർക്കിലെ ഭീകരവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനവിഭാഗത്തിലെ പോലീസുകാർക്കു് പരിശീലനംനൽകുന്ന മനശ്ശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനായ ഹാർവേസ്ലോട്ടംബർഗ്ഗ് പറയുന്നതു്, യുവതീയുവാക്കന്മാർ അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതു് സ്വന്തവ്യക്തിത്വത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പോരായ്മകൾ പരിഹരിക്കാനാണു് എന്നത്രെ. ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളിൽഏർപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ മിനിട്ടുകൾകൊണ്ടു തങ്ങളെ ലോകശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻകഴിയും. വിമാനത്തട്ടിപ്പുകാരിലുംമറ്റും ഈ പ്രതിഭാസമാണു് അധികമായി കാണുന്നതു്.

യുവജനങ്ങളിൽ സാധാരണമാണു് അതിരുകടന്ന ആദർശബോധം. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കണമെന്നാണവരുടെ നിശ്ചയം. എന്നാൽ അവരിൽ വേരൂന്നിയിട്ടുള്ള അപകർഷബോധത്തിൽനിന്നും അപര്യാപ്തതാബോധത്തിൽനിന്നുമാണു് അവരുടെ പരിപൂർണ്ണതാവാദം ഉടലെടുക്കുന്നതുതന്നെ. അവരുടെ അത്തരം ആദർശങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽനിന്നും വളരെയകലെയായതിനാൽ അവ പലപ്പോഴും ഫലമണിയാറില്ല. അതിനാൽ ചിലരിൽ കുറ്റബോധവും സംശയപ്രകൃതിയും ജനിക്കുന്നു. തങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടണം എന്നു് കുറ്റബോധം മന്ത്രിക്കുന്നു. ശിക്ഷിക്കപ്പെടാൻവേണ്ടിയാണത്രെ അക്കൂട്ടർ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലേർപ്പെടുന്നതു്.

'വഴിപിഴച്ച' യുവത്വത്തെ പഴിക്കുന്നതു് പ്രായമായവർക്കു് ആത്മസംതൃപ്തിനൽകുന്ന ഒരു 'വിനോദ'മാണു്. ഇതു് യുവാക്കളെ കൂടുതൽ അസ്വസ്ഥതയിലേക്കും തെറ്റുകളിലേക്കും നയിക്കുകയാണു് ചെയ്യുക. യുവാക്കളെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പഴയതലമുറയുടെ മൂല്യസങ്കല്പങ്ങൾ അർത്ഥമില്ലാത്തതാണു്. വർത്തമാനകാലവുമായി യാതൊരുബന്ധവുമില്ലാത്ത വെറും താത്വികമായമൂല്യങ്ങളെ കാലഹരണപ്പെട്ടതായി പുത്തൻതലമുറകണക്കാക്കുന്നു. പഴയതലമുറയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും മുൻവിധികളും ശാശ്വതമാനദണ്ഡങ്ങളായിക്കരുതിയാൽ പുത്തൻതലമുറയിൽ ആകെപാളിച്ചകളേ കാണാനാവൂ.

ഇങ്ങനെ ഇന്നത്തെ യുവജനങ്ങൾക്കു് പ്രശ്നങ്ങൾ നിരവധിയാണു്. അവ സങ്കീർണ്ണങ്ങളുമാണു്. ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായ 'നാഗരികസംസ്കാര'ത്തിന്റെ ദൂഷ്യഫലങ്ങൾകൊണ്ടു് മലീമസമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽക്കിടന്നു് വീർപ്പുമുട്ടുന്നവരാണു് പാശ്ചാത്യ യുവജനങ്ങളെങ്കിൽ, ഭാരതീയ യുവജനങ്ങൾ രാജ്യവ്യാപകമായ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളും, അഴിമതികളും തൊഴിലില്ലായ്മയും, ദാരിദ്ര്യവും അരക്ഷിതത്വവുംകൊണ്ടു് അസ്വസ്ഥരാണു്. യൗവ്വനകാലഘട്ടംതന്നെ പ്രശ്നങ്ങളുടേതാണു് – കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾ, സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ, വൈകാരികപ്രശ്നങ്ങൾ, മാനസികപ്രശ്നങ്ങൾ, ലൈംഗികപ്രശ്നങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ. ഇവയാണവരെ

അസ്വസ്ഥരാക്കുന്നതും കുററകൃത്യങ്ങളിലേയ്ക്കുനയിക്കുന്നതും.

അക്രമാസക്തരും കുററകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരുമായ യുവാക്കളെ ജയിലിലടക്കുകയോ അവരുടെപേരിൽ കർശനനടപടികൾ എടുക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതു് അവരെ നല്ലവരാക്കുന്നതിനുപകരം കൂടുതൽജനദ്രോഹികളും സാമൂഹ്യ വിരുദ്ധരുമാക്കിത്തീർക്കും. ബാൻഡ്യൂര, പാറ്റേഴ്സൺ തുടങ്ങിയ മനഃശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നടത്തിയ പഠനങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമായിട്ടുള്ളതു്, കുട്ടികൾ അക്രമാസക്തരായി ജനിക്കുകയല്ല, അക്രമാസക്തരാകാൻ പഠിക്കുക"യാണു് എന്നാണു്. അതിനാൽ കുററകൃത്യങ്ങൾ അകററാൻ നല്ല വ്യക്തിബന്ധങ്ങളും സാമൂഹ്യ പരിതസ്ഥിതികളുമാണാവശ്യം. നിർമ്മാണാത്മകവും പുരോഗമനപരവുമായ രംഗങ്ങളിലേക്കു് കുട്ടികളെ തിരിച്ചുവിടണം. ആരോഗ്യകരമായ മത്സരങ്ങളും മററും അക്രമവാസനയെ നേർവഴിക്കുതിരിക്കാൻ പററിയ മാർഗ്ഗങ്ങളാണു്. താൻ ആരാണെന്നും തന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണെന്നുമുള്ള ബോധം ഓരോ കുട്ടിയിലും വളർത്തണം. മാതാപിതാക്കളും, അദ്ധ്യാപകരും സമുദായനേതാക്കളും മററുമായി സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ, [illegible]തരായി ഏതുകാര്യവും ചർച്ചചെയ്യാവുന്ന ഒരന്തരീക്ഷം യുവജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകണം. അവരെ നല്ലധാരണയോടെ സ്വീകരിക്കുന്നതായി അവർക്കനുഭവപ്പെടണം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ രഹസ്യലോകത്തിൽനിന്നും, ഒളിവിൽനിന്നും മറവിൽനിന്നും അവർ പുറത്തുവരും. അതോടെ അക്രമാസക്തി കുറയും; കുററകൃത്യങ്ങൾ കുറയും. ഇങ്ങനെ ഒരവസ്ഥ സംജാതമാകുമോ? ആകാത്തിടത്തോളംകാലം യുവാക്കളെ കുററംപറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. ●

കേരളത്തിലെ പൊതുവിതരണരംഗത്തു് വെയർഹൗസിംഗ് കോർപ്പറേഷൻ മുൻപന്തിയിൽ

രാജ്യത്തുടനീളം സുസജ്ജമായ 70-ഓളം ശാസ്ത്രീയ സംഭരണശാലകൾ. കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടേയും വ്യവസായികോല്പന്നങ്ങളുടേയും, ഷിപ്പിംഗ് ക്ലിയറൻസ്, റെയിൽവേ ക്ലിയറൻസ്, ട്രാൻസ്പോർട്ടേഷൻ, സസ്യസംരക്ഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയും കോർപ്പറേഷൻ ഏറെറടുത്തു് നടത്തിവരുന്നു.

കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾ, വ്യവസായികോൽപന്നങ്ങൾ എന്നിവ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു് ഒന്നര ലക്ഷത്തിലേറെ മെട്രിക് ടൺ സൂക്ഷിപ്പുസൗകര്യങ്ങൾ.

ഗവൺമെൻറു സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും പ്രത്യേക പരിഗണനകൾ.

കേരള സംസ്ഥാന വെയർഹൗസിംഗ് കോർപ്പറേഷൻ

പി. ബി. നമ്പർ: 1727

കൊച്ചി - 682 016

ഫോൺ: 39537 / 39269

I don't know whether it is dusk or dawn
Since I am under the opium,
The opium of bitter sadness,
That turned my brain to an ice chip.

I then looked at the clock
And never saw its arms.
There was darkness over flowing my room,
Except the twilight of the beautiful dawn;
Oh! no, I am wrong, the dusk
No, I can not say so;
I don't know whether it is dusk or dawn,
Ah! I am becoming insensible.

Once up on a time I was rigid,
Rigid in all my words and deeds
And punctuate, without any error,
But now everything is dead and gone.

I once again stared through the pale window
But I don't know if it is morn or eve.
I can hear the bird's crying;
No, singing; singing their favourite song;
In this big and dark universe, they had
Left me as a lonesome fellow.

Poor fellows,
who don't know the real texture of life
Sing and dance with no time wasting;
I again was in dilemma,
Whether it is dusk or dawn.

Then I felt the fragrance of some flowers,
And I saw them dancing in the veering breeze;
Yet, dejection, the real comrade of mine
Had an ardent wish to stick to my mind.
But when do flowers bloom? at dusk or dawn?
I again fell in to that mire of a puzzle!

I once more looked at the clock,
And it was ticking peacefully and punctually,
Then I thought, even a machine
Has peace and punctuality.
But there was no piece of 'them',
In the human mind of mine.
Time: Six-fifteen,
But I don't know whether it is dusk or dawn.

After a short time I could not hear
The sound of birds, crying or blaiming,
They all went to their own nests
With their partners and pals.

Solution to My Puzzle

And then and only then, I realized the fact
That it was dusk,
And 'darkness' began to cluster around,
Concealing everything other than 'stars'.

Then there came the spontaneity
And clarity of my mind.
But where is my theme?
After all the opium had stolen that,
The stronger opium of melancholy & dejection
Which overlook my clever and sensitive mind.

Then I wished, if I were a Coleridge,
And there be a rejuvenation in my poetic talent
I can better write under the opium,
The opium of dejection and desperation.

●

BALRAJ T. D.
Class II Mathematics

SAVE Rs. 10/- EVERY MONTH AND JOIN 'FEDERAL SAVINGS FUND' - A VERY SIMPLE SCHEME FOR YOU

Monthly Subscription amount Rs.	Period	Amount receivable on the due date Rs.
10-00	1 year	124-70
10-00	2 years	258-20
10-00	3 years	401-40
10-00	39 months	450-10
10-00	4 years	572-70
10-00	5 years	748-60
10-00	63 months	829-10
10-00	6 years	986-70
10-00	7 years	1215-70
10-00	8 years	1468-60
10-00	9 years	1747-70
10-00	10 years	2055-70

THE FEDERAL BANK LTD.

REGISTERED OFFICE: ALWAYE.

Are **You** Popular among girls?
If your answer is **'No'**
You're not **'well dressed'**
So Drop in at **'AVIS'**

We'll make you up-to-date in Fashion.

avis

DRESS MAKERS
Bank Junction - ALWAYE.
Prop: P. O. XAVIER
(master tailor)

.......but other's just call us 'Fashion Creators'

TRANSCENDENTAL MEDITATION

TM or Transcendental Meditation is a scientific programme based on the Vedas. It is a simple, easy, effortless and natural technique by which our mind is allowed to experience subtler and subtler levels of thought and reach the source of thought which is a reservoir of Energy, Intelligence and Bliss.

In everyday life we do everything in a sort of habitually automatic manner. But the truth is that first a thought arises within us, eventhough somewhat unwillingly before the action is performed. It is this thought that leads to action. If we can generate greater thought power, it must result in more powerful action. Therefore, success in any action comes as a result of powerful thinking.

The system of Transcendental Deep Meditation taught by Maharishi Mahesh Yogi bridges the gulf between the inner and outer aspects of life. Following this technique one may tap the source of unlimited Energy, Happiness and Creative Intelligence.

TM requires neither theoretical knowledge nor preparation and can be practised by anyone after a few hours of instruction. It can be learnt by anyone of any age, religion or sex without involving any change in ones belief or life style. It can be enjoyed by everyone and may be practised for just 15 to 20 minutes twice a day, morning and evening.

In the past decade, scientific investigations of the effect of TM has been conducted at more than 300 Universities and Research Institutes around the world.

These research reports show that the regular practice of TM creates a profound state of physical rest for the body while the mind remains highly alert.

The state produced by TM is distinct from the commonly encountered states of consciousness. Such as Wakefulness, Sleep and Dreaming and from altered states of consciousness such as Hypnosis and Autosuggestion. Robert Keith Wallace, an eminent figure in Physiology, in his Ph. D thesis referred to TM as a proposed FOURTH MAJOR STATE OF CONSCIOUSNESS.

Measurements taken while the subjects were practising the TM showed remarkable decrease in Oxygen Consumption and an average decrease in Metabolic activity of 15% to 20% indicating a state of deep rest.

During TM Cardiac Output markedly decreases indicating a reduction in the workload of the heart.

Amoung all the result of scientific research on TM, the following findings are particularly relevant to student life. As a result of these findings TM has been made a part of studies in many schools and Universities all over the world.

Meditators perform better on recall tests and learn more quickly than non-meditators.

better results on more difficult materials. Intelligence rates are 3 times faster for meditators compared to non-meditators. Meditators show improved ability to focus attention and increased speed in solving problems accurately. TM improves reaction time, indicating increased alertness, improved co-ordination of mind and body. During TM Brain Wave Synchrony is at higher frequencies.

has been found to be a remarkable therapy for immediate cure from Anxiety, Irritability, Fatigue, Asthama, Allergies, Diabetes, Epilepsy, High and Low Blood Pressure, Kidney Diseases, Ulcers, Skin Diseases, Respiratory Diseases and all Mental Disorders like Mental Retardation, Lack or Loss of Memory, Schizophrenia, Depression Psychosis etc.

"TM is the master plan to improve the society as a whole through improving the individual. Introduced in the field of Education, to eradicate delinquency and crime in social welfare and public health programmes, its results will be far reaching and incalculable. It is an attempt to spiritually regenerate all mankind and create a natural state of lasting world peace.

SOMAN G.
I B. A. Psychology

The Man I Saw

Along the path of rose and thorn
I was walking on that day
Air so crisp and scenes so clear
I enjoyed the aimless tread very much
Something pulled me down to earth,
Something I saw at the turn.
A human bound head to foot
With some rusty iron chains.
He tried and tried with all his might
To wrest his freedom from those grips.
But alas! unknowingly
He was making chains more tight.
I felt pity and went to him
To free him from those wounding shackles
But when he turned his face to mine,
I was shocked...! for he was I...!!!

N. C. SEKHARAN
Sr. PDC. Gr: I

Women, The Good Executives

The recent advent of Indian women on the business and industrial fronts has raised some interesting questions. Women in the urban world have only now broken the shackles of a feudal, male-oriented society. Are the old prejudices still extant? Do Indian men accept female domination in the office? How are the new relation ships functioning in actual practice? Let us take a closer look at these questions from the woman's point of view.

To start with, are women by and large the victims of biological handicaps in their working lives. Working women who are well-settled in their jobs are inclined to postpone childbirth as far as they can. Sometimes even marriages are delayed, and men and women, both gainfully employed, continue to live together without the ties of either marriage or children. There are cases of men who cannot tolerate the idea of their spouses earning more salary than they do, and make no bones about it, insisting that their wives give up their jobs if they want to remain married to them.

Indian men have always been brought up with an inflated idea of their mental and physical superiority. They have been waited upon hand and foot by their mothers and sisters, have seen the same thing been done by their mothers to their husbands. Women used to walk behind the men, eat the left-overs of the men, wait for the husband to arrive and only then eat. Suddenly men have been asked to break through such conditioning and take orders from women in the office.

They naturally find this very difficult to do, with the result that some of them take it out on their women folk at home. Should their female bosses have fired them in the office, they may return the compliment at home and the wife may have to bear the brunt for no fault of hers at all. One of the women mayors of Bombay confided, in the course of an interview, that her husband - himself a top industrialist - had told her quite bluntly that he would not like to shine in her glory while she was being introduced to all the visiting dignitaries, welcomed and feted on every occasion. On the other hand, she firmly believed that if women no longer have to trail behind their husbands on roads, they need not march ahead of them either!

How do western women look at the triple concept of fame, status and money as far as their executive jobs are concerned? While a simple term like success may be difficult to define, one woman says that, when she really feels that she is entirely in charge of her own life, she'll be a success. Says, another, "Success is whatever you do'nt have." To which a third adds, "Anticipating success is much more fun than getting it." Bella Abzug, the famous women's lib Advocate, puts it rather forcefully when she says, "Not that women are inferior to men. Its just that they haven't had the opportunity to be corrupted by power. We would like that opportunity."

When there is a choice between a successful business career and an unhappy private life, western women have generally felt that a disappointing home or love life blights career achievements. The work may be an escapist place, but it cannot take the place of a happy home. The idea, of course, is the absolute integration of professional success and personal satisfaction in life.

antic impulses for the time being while she is sitting in the august chair of authority? Men's predilection for sexy secretaries and pretty stenographers, however inefficient work-wise, is well-known. Does the reverse also hold good? No, I am told. When women take on an assignment they do it very seriously and put their heart and soul into the job. They want to make success of it. In fact, some western women have asserted, that the power urge drives away the sex urge. Professionalism in short, over shadows traditional sex roles. Do women delay decision-making, are they afraid of the consequences involved, like to pass the buck on to someone else if they can, and avoid owning up their responsibility when the things go awry? Do they have any inherent difficulty in making up their minds due to their basically cautious disposition?

Thus, despite the fact that the image of Indian women continues to conform to conventional ideas of what is feminine, they are proving that they make as good or as bad executives as men. It is now for men to change their ideas and accept the new situation.

●

SHEBA S. DAVID
Class III English

PHONE: 32598 Gram: HANDICRAFT

The Kerala State Handicrafts Apex Co-op: Society Ltd.,

No. H. 231 M. G. Road, Ernakulam, Cochin-16.

(Sponsored by Govt. of Kerala)

Manufacturers, Dealers and Exporters of Unique and attractive Handicrafts items in Rosewood, Horn, Ivory, Koragrass, Coconut Shell, Papier Machie, Straw, Bell Metal, Bamboo etc. etc.

FOR YOUR CHOICE VISIT OUR SHOW ROOMS AT

MADRAS (A/C.)
Thousand Lights,
145, Greams Road.
Phone: 82394

TRICHUR (A/C.)
Handicrafts Building,
Round West.
Phone: 20865

K. T. D. C. BUILDING, MARINE DRIVE,
ERNAKULAM.

BANGALORE (A/C.)
Public Utility Building,
M. G. Road.
Phone: 578131

CALICUT (A/C.)
Aradhana Buildings,
Calicut.
Phone: 77284

ERNAKULAM (A/C.)
Moolepat Building,
M. G. Road.
Phone: 33063

PALGHAT (A/C.)
Court Road.

GURUVAYOOR,
East Nada.

With best compliments from:-

lab agencies

ernakulam

THE INDIAN WOMAN

Dark complexion, brown eyes
buttocks length black hair
oiled and combed and platted
with jasmine flowers bedecked.

Clad modestly in a sari
with a matching blouse to suit
at a glance you think you see
the image perfect of sati-savithry.

On her fore-head, a big red bindhi
Bangles and ear-rings in gold
Anklets and silver rings on her toes
to human eyes, the ideal spouse.

Since in traditions this woman be wrapped
Is the target of many a scandal
To be ridiculed for aping the west
with women's lib, denim jeans and the rest.

THE AMERICAN WOMAN

Fair complexion, blue eyes
Shoulder length blonde hair
Carressing those bra-less boobs
bobbing beneath her sweat-shirt
tucked into
a pair of tight, faded, blue jeans.
Walking down the avenue
on stilletoes
Wriggling her plump, well rounded behind
straining to burst at the seams.
Ciggarette dangling from her lips
pot-fumes, swirling her thru a trip
Carefree & careless
and damned be all the rest.

TOM
Class III Psychology

With best compliments from:

Tel: 36786, 35183
Res: 3953, 3980

EVERSHINE AGENCIES

BANERJI ROAD, ERNAKULAM NORTH

Dealers in:

ICI (DUCO, DULUX, DUWEL), ASIAN (KRILO), GARWARE (CARLAC)
ADDISON, BRITISH PAINTS

NIRMALA COLLEGE,

ALWAYE

PERUMBAVOOR HARDWARES

Dealers in:

HARDWARES, SANITARYWARES, PAINTS, PIPES & PIPE FITTINGS Etc.

PERUMBAVOOR - 683 542
KERALA

Phone: 836

NAVARANG FABRICS,

ALWAYE.

COLLEGE UNION COUNCIL

Chairman
ABDULRASSAC M. S.

Arts Club Secretary
SEBASTIAN T. T.

Vice Chairman
REELATHA A. MENON

Councillor
PAULOSE M. M.

Secretary
VARGHESE K. M.

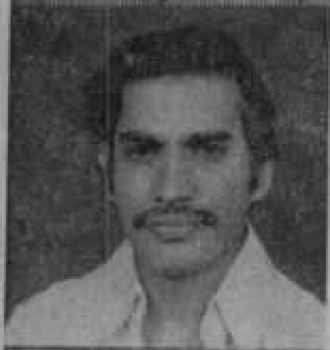

Councillor
JACOB K. V.

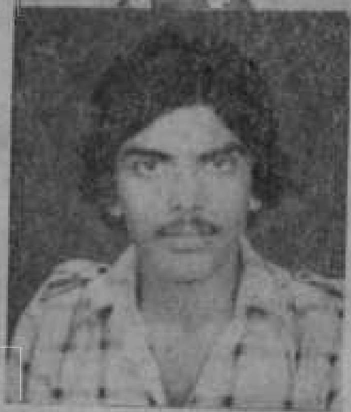

Magazine Editor
BALACHANDRAN P.

Lady Rep:
RANI JOSEPH

Lady Rep:
RACHEL ABRAHAM

Justice T. CHANDRASEKHARA MENON inaugurates the College Union activities.

VENU NAGAVALLY entertains the audience.

(below)

College Day Celebrations..

Addressed by Chief guest M. M. NARAYANAN, Supdt. of Police, Ernakulam.

Trophy for All Kerala Drama Festival.

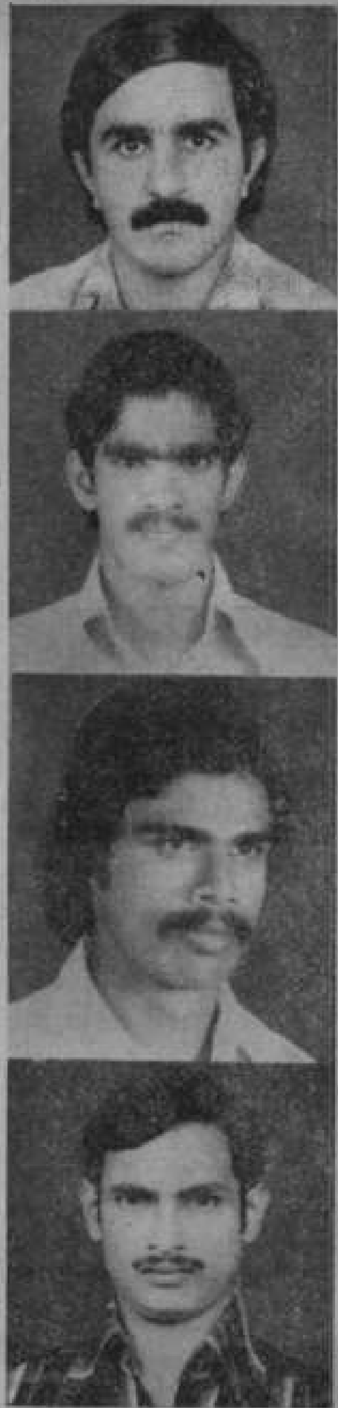

JOSE P. D.
Class I Rep:

PILSON
Class II Rep:

TULASIDAS
Class III Rep:

SASIKUMAR
P. G. I Rep:

POULOSE
P. G. II Rep:

SURESH
MONEY M. C.
(Cine Club Secretaries)

PAULSON
(Secretary Planning forum)

ABDUL RASSAC A. S.
(Secretary Quiz Club)

ABDUL SHUKKUR
(Secretary Debating Club)

FEBY JOHN ABRAHAM
ABDUL SAMAD
(N. S. S. Secretaries)

TOMY
(Physics Association)

Fr. JOHN
(History Association)

Arts Festival

Prize Winners:
RAJASEKHARAN

ABDULJABBAR S.

SUGUNAKUMAR

KOCHUMON
(in fancy dress)

Arts festival being inaugurated by K. J. JESUDAS
Felicitations by JERRY AMALDEV.

ABDUL RAHIMAN (Jr. PDC Rep:)

RAJESH G. } Prize winners
RAGHAVAN } Arts festival.

RANJA RAJ & LAL PAUL (Prize winners Arts festival)
JOSHY JOSEPH (Malayalam Association Secretary)
BABU THOMAS (Sr. P. D. C. Rep:)
SALIM A. A. (Secretary-Social Service League.)

U/o PAUL VARGHESE
['C' Certificate holder]
SU/o M. R. DAVIS
['C' Certificate holder. Attended R.D. Parade
'81 at New Delhi]

2 Lt. P. D. JOHNY (N. C. C. Officer)
U/o S. PREMKUMAR
(Attended Skeing course at Gulmarg)
CPL P. P. VIJAYAN (Best Cadet 1981)

ONE OF OUR
MORE IMPORTANT GOALS
FOR THE EIGHTIES

POLLUTION
CONTROL

TRAVANCORE TITANIUM PRODUCTS LIMITED
TRIVANDRUM - 695 021

ഒന്നാമന്റെ പരാജയം

നാന്ദി

സ്നേഹമേ, പുകയുന്ന ഭൂമിതൻ മുറിവുകൾ
നീ വസന്തത്തിൻ ശമനൗഷധം പകരുക.
ക്രൂരത ദഹിപ്പിച്ച ജീവന്റെ ദയാവൃക്ഷ–
മാകെ നിൻ ശീതാമൃത ധാരയിൽ തളിർക്കുക.

രംഗം ഒന്ന്

(വെളിച്ചം മങ്ങുന്നു.
തന്ത്രികളിൽ അറവുകത്തി അമരുന്നു.
നീചശ്രുതിയിൽ നിന്ന്
അററുപോയ അവയവങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നു.)

(രംഗമദ്ധ്യത്തിൽ വന്നുനിന്ന്)

കൊല്ലപ്പെട്ടവനേ,
നിനക്കെന്നിൽ നിന്നെന്താണുവേണ്ടു്?

ഈ ഹാർമ്മോണിയത്തിൻെറ ജനലരികിൽ

ഒടിഞ്ഞുതൂങ്ങുന്ന കാലുകളുമായി

നീ എന്തിനു പിന്നെയും പറന്നുവരുന്നു?

ബാംസുരിയിൽനിന്നു് ബലിക്കല്ലിലേക്കു്

എന്തിനെന്നെക്കൊണ്ടു കവിത ചുമപ്പിക്കുന്നു?

(നീലവെളിച്ചം പരക്കുന്നു.
അപകടസൂചനപോലെ സൈറൺ മുഴങ്ങുന്നു.
ആരോ ദൈവത്തെ സദസ്സിനു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു)

കോറസ്സ്: വിക്കോ ടർമറിക് വാനിഷിംഗ്ക്രീം

വിക്കോ ടർമറിക് വാനിഷിംഗ്ക്രീം

(ഒരസ്ഥികൂടം നൃത്തമാരംഭിക്കുന്നു.
* 'F മേജറിൽ' ഒരാരം കുത്തേററുവീഴുന്നു.
ഗിഥാറിൽനിന്നു ചോരതെറിക്കുന്നു.)

(കൈകളുയർത്തി)

മരിക്കാൻ മറന്നുപോയവനേ,

രക്തത്തിൻെറ ദൂരദർശിനിയിലൂടെ

എന്തിനെന്നെ കഴുമരങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു?

ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു് നീയെന്തിനെപ്പോഴും

കവിയെത്തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു?

(രംഗമദ്ധ്യത്തിലെ പ്രകാശവൃത്തത്തിൽ
നാലുകാലും മുറിച്ചുകളയപ്പെട്ട
ഒരു പക്ഷി തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.
അകത്തുനിന്നു് മന്ത്രോച്ചാരണംപോലെ
ക്രിക്കററ് കമൻററി ഉയരുന്നു.
അലർച്ചകൾക്കും പൊട്ടിച്ചിരികൾക്കുമിടയിൽ
കൊയ്ത്തുത്സവത്തിൻെറ ഉത്സാഹത്തിമർപ്പോടെ
സദസ്യർ പരസ്പരം വെട്ടിവീഴ്ത്തുന്നു.)

(തിരശ്ശീല നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു് വീഴുന്നു.)

* 'F മേജർ'—ഗിഥാറിൻെറ ഒരു സ്വരസ്ഥാനം.

(ഇരുട്ടുവീണ ഒരു കഥാപാത്രം
ശൂന്യമായ സദസ്സിനെ
ആത്മഹത്യകൊണ്ട് അഭിവാദ്യംചെയ്യുന്നു.
രംഗഭിത്തിയിലെ ക്ലോക്കിൽനിന്ന്
കണ്ണുകൾനിറ്റുണ്ടമായികൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു)

(നഗ്നനായി പ്രവേശിച്ച്)

വെന്തുപോയ വാകമരങ്ങൾക്കും

കണ്ണുപൊട്ടിയ വഴിവിളക്കുകൾക്കും കീഴിലൂടെ

ജീവനോടെ തൊലിയുരിക്കപ്പെട്ട എന്റെയൗവ്വനം

പാഞ്ഞുപോവുന്നു.

ഹാ! ഈ രാത്രി

എന്നെ നരകത്തിലേക്ക് മുണ്ഡനം ചെയ്യിക്കുന്നു.

(അകത്തുനിന്ന് പശുവിന്റെ കരച്ചിൽ)

ന ഹന്തവ്യോ. നഹന്തവ്യോ.

(തലയില്ലാത്ത മൂന്നുപേർ
നൃത്തംചെയ്തു പ്രവേശിക്കുന്നു.
'കരുണ' എന്നെഴുതിയ ഒരു ബോർഡ്
രംഗമദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച് പറന്നുപോവുന്നു.)

(അകത്തുനിന്ന് ഒരു സ്ത്രീശബ്ദം)

അഗ്നിസാക്ഷിണിയായൊരു ഭാര്യയെ

സ്വപ്നത്തിൽപോലും കാണുന്നില്ലാ ഭവാൻ,

എത്രനീണ്ട വിരഹം! ഇതാ, മഹാ

ദുഃഖമാകുന്ന കാലം; എവിടെ നീ?

(സ്വപ്നചരിത്രത്തിൽ പുളഞ്ഞുകൊണ്ട്)

ആരുമില്ലേ?

ഒരുതുള്ളി വിഷം—

ദാഹിക്കുന്നു. ദാഹിക്കുന്നു.

(മൂന്നു കടവാതലുകൾ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

കടവാതലുകൾ: നിങ്ങളാരാണ്?
നിങ്ങളാരാണ്?
നിങ്ങളാരാണ്?
(മുട്ടകത്തിനിന്ന്)
പ്രാർഥിക്കാൻ ദൈവമില്ലാത്തവൻ.
ഓർമ്മിക്കാൻ വസന്തമില്ലാത്തവൻ.
ഒന്നാം നമ്പർ മുറിയിൽ താമസിക്കുന്നവൻ.
കോറസ്: ഹരിബോൽ ബോൽഹരി,
ഹരിബോൽ ബോൽഹരി.

(മുറിയിൽ വെളിച്ചമില്ല.
ആരോ വാതിൽതുറന്നിരിക്കുന്നു.
ആരോ കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുന്നു.)

(അപസ്മാരബാധയിൽ)

കൊത്തിനുറുക്കപ്പെട്ട നിന്റെ ശിരസ്സെനിക്കു–
കാണാൻ വയ്യ,
ഒരു ദിവസം ഞാനൊന്നുറങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ.
നന്മതിന്മകളുടെ പ്രേതക്കാഴ്ച, പിൻവലിക്കുള്ള.
ഒരു മണിക്കൂർ ഞാനൊന്നുറങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ.
കവിതയുടെ ഇളം നെഞ്ചിൽനിന്ന്
ഈ കഠാര ഒന്നൂരിയെടുക്കൂ.
ഒരുനിമിഷം ഞാനൊന്നുറങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ.
(ഓർമ്മയുടെ കതകുകൾ
ഭയങ്കരശബ്ദത്തിൽ തുറന്നടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.)

ഭരതവാക്യം

ഒരുദിവസം.
ഒരു മണിക്കൂർ.
ഒരു നിമിഷം.
(തിരശീലക്കു തീപിടിക്കുന്നു.)

●

ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാട്
രണ്ടാംവർഷ ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യം.

ഒരു ഉണർത്തുപാട്ട്

ഉഷകാലസൂനങ്ങളുണരാത്തപുൽമേടിൽ
മന്ത്രങ്ങളോതി മധുപനെത്തി
അക്ഷികരംപൂട്ടി ഉറങ്ങുംമുകുളത്തെ
പക്ഷത്താൽതട്ടിയുണർത്തികാന്തൻ.

"കർമ്മങ്ങൾചെയ്യാതിപുണ്യപ്രഭാതത്തെ
പങ്കിലമാക്കൊല്ലപെൺകൊടിയേ
താരുണ്യതുടികൊട്ടിൻ താളങ്ങളന്വേഷ
രാഗങ്ങൾമീട്ടിയുണർത്തിമേവൂ
ധർമ്മധേനുക്കൾതൻ ജീർണ്ണജഡങ്ങളീ
പാതയിൽകണ്ടുഞാൻ പോതന്നേരം
കാളുന്നദുർഗന്ധം കാററിൽപരക്കുന്നു
പാവനംപുൽമേടുംപങ്കിലംതാൻ
വൈകൊല്ലമേലിൽ നീവൈകൊല്ലൊരിക്കലും
വൈകാതുണരേണം നിത്യകാലം
സുഗന്ധവാഹികൾ നിന്നിലെരേണുക്കൾ
പ്രപഞ്ചഭിത്തിയിൽതട്ടിവന്നാൽ
ഉൽഫുല്ലചൈതന്യധാരയാൽധർമ്മത്തിൻ
ധേനുക്കൾവീണ്ടുമുയിർവരിക്കും
മഹത്തങ്ങളായൊരീകർമ്മങ്ങളേകുന്ന
മുക്തിയാൽ നീയും വിളങ്ങിനില്ലും."

●

ത്രേസ്യാമ്മ വർക്കി വിതയത്തിൽ
രണ്ടാംവർഷ ഭൗതികശാസ്ത്രം.

ശാസ്ത്ര, സാഹിത്യ മാനവിക വിഷയങ്ങളുടെ പഠനം ക്ലാസ്സ് മുറികളിൽ......

സിംപോസിയം

പ്രശ്നങ്ങൾ, പരിമിതികൾ, സാദ്ധ്യതകൾ.

RAJEN.

പങ്കെടുക്കുന്നവർ:

പ്രൊഫ: ടി. ബി. തോമസ് M.Sc.

രാജൻ ഗുരുക്കൾ M. A.

എ. ഗോപിനാഥൻ M. A.

പി. എച്ച്. മുഹമ്മദ് ഇസ്മയിൽ
(മൂന്നാംവർഷ രസതന്ത്രം)

ബി. കൃഷ്ണകുമാർ
(ഒന്നാംവർഷ ഭൗതികശാസ്ത്രം)

കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ്
(മൂന്നാംവർഷ ധനതത്വശാസ്ത്രം)

ശാസ്ത്രപഠനത്തിന് പുതിയൊരു രൂപരേഖ

ഒരധ്യാപകൻ എന്നനിലയിൽ ഞാൻ കൈകാര്യംചെയ്ത വിഷയമായ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തെ മുമ്പിൽകണ്ടുകൊണ്ടാണ് ഈ ലേഖനം എഴുതുന്നത്. എന്നാൽ ഭൗതികശാസ്ത്രപഠനത്തിന് മററു ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളുടെ പഠനത്തിനില്ലാത്ത പ്രത്യേകപ്രശ്നങ്ങൾ വളരെയൊന്നുമില്ലെന്ന് കരുതുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന മിക്ക ആശയങ്ങളും മററു ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾക്കും ബാധകമത്രേ.

യുദ്ധത്തിൻെറ ഫലമായി പാടേതകർന്നുപോയ ജർമ്മനി, ജപ്പാൻ എന്നീ രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഒരു 20-25 വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെ ഉച്ചകോടിയിൽഎത്തി. ഒരവികസിതരാജ്യമായിരുന്ന റഷ്യ ഒരമ്പതുവർഷത്തിനിടയിൽ ലോകത്തിലെ ഒന്നാംകിടയിലുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രമായിമാറി. പഴഞ്ചൻപാരമ്പര്യങ്ങളും ദാരിദ്ര്യവും കീഴടക്കിയിരുന്ന ചൈനപോലും ഒരു 20 വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നേടിയപുരോഗതി അമ്പരപ്പിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ പല പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾക്കുശേഷവും നമ്മുടെ രാജ്യം ദാരിദ്ര്യത്തിലും അജ്ഞതയിലും ഉഴലുകയാണ് ഇതിനൊരു കാരണം ശാസ്ത്രത്തിലുള്ള നമ്മുടെ പുരോഗതി വളരെ മുരടിച്ചുപോയതുകൊണ്ടാണ്.

നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ശാസ്ത്രത്തിൻെറ പുരോഗതി അതിൽ പ്രത്യേക താൽപര്യവും കഴിവുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നാം കൊടുക്കുന്ന പരിശീലനത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. എന്നാൽ ഇവരുടെ പരിശീലനം മാത്രമായിക്കൂടാ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. ഇക്കാലത്ത് ശാസ്ത്രം എല്ലാവ്യക്തികളുടേയും ജീവിതത്തെ കാര്യമായി സ്പർശിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ സാമാന്യമായ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞാനം ഏതു ഭാവിപൗരൻേറയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ ഒരു ഘടകമായിരിക്കണം. ഈ രണ്ടുകൂട്ടർക്കും നല്കേണ്ട ശാസ്ത്രാഭ്യാസം രണ്ടുവിധത്തിലുള്ളതായിരിക്കണമെന്നുമാത്രം.

ഒരു വിഷയത്തിൽ അറിവുനേടുന്നതിന് ഏററവുംപററിയ മാധ്യമം അവനവൻ പ്രതിദിനം ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നതും, ചിന്തിക്കുന്നതുമായ മാതൃഭാഷയാണെന്നുള്ളത് ഇന്ന് ഏറെക്കുറെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കോത്താരി കമ്മീഷൻെറ ശുപാർശയും ഇതുതന്നെയാണ്: At the earliest stage of the undergraduate course the bulk of the instruction may be given through the regional language while at the post gradudate stages it may be in English.

അതിശീഘ്രം പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രത്തിൻെറപഠനത്തിൽ ഇന്നു നമുക്കുള്ള ശോചനീയമായ നിലയിൽനിന്നു ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിൽ ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം കൈവരിക്കുകയായിരിക്കണം നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്ന് കരകയറിയിട്ടില്ലാത്ത നമ്മുടെ സാഹചര്യം തികച്ചും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് പരിഷ്ക്കാരത്തിൻെറപേരിൽ നടത്തുന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾ നിർത്തിവച്ച് മററുരാജ്യങ്ങളിൽ വിജയകരമായി സാധിച്ചിട്ടുള്ള പഠനരീതി നമുക്കുയോജിച്ചഭേദഗതികളോടുകൂടെ സ്വീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം. ശാസ്ത്രപഠനത്തോടുള്ള റഷ്യയുടെസമീപനം ഒരു മികച്ച വിജയമായിരുന്നു. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ അധ്യാപകരുടെ മേന്മയെമാത്രം ആശ്രയിക്കാതെയും പഠനരീതിയിൽ അവർക്കു വളരെയേറെ വിവേചന സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കാതെയും, ദുർവ്യയം ഒഴിവാക്കിയും ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നിലവാരം നിശ്ചിതകാലയളവിൽ പ്രാപിക്ക

വാൻ ഉതകുന്ന സമഗ്രമായ ക്രമീകരണമാണ് റഷ്യ അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നാണറിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പദ്ധതിയിൽ ഏറ്റവും താണക്ലാസ്സുമുതൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ക്ലാസ്സുവരെ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന പുരോഗതി ഒന്നായിക്കാണേണ്ടതുണ്ട്. താണക്ലാസ്സുകളുടെ പാഠപദ്ധതിയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കഴിവിനപ്പുറമായി ഒട്ടുവളരെ വിഷയങ്ങൾ തിരുകികയറ്റി വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരം 'ഉയർത്തുന്ന' പരിപാടി ഗുണത്തേക്കാളേറെ ദോഷമായിരിക്കുംചെയ്യുക. സ്കൂളിലെ പാഠപദ്ധതികൊണ്ട് രണ്ടുദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ശാസ്ത്രയുഗത്തിൽ ഏതൊരുപൗരനും ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സിദ്ധിച്ചിരിക്കേണ്ട സാമാന്യജ്ഞാനംകൊടുക്കുക. ഇതോടൊപ്പം ശാസ്ത്രാഭ്യസനത്തിന് കഴിവുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ തിരിച്ചറിയുകയും അവരുടെ അഭിരുചി തട്ടിയുണർത്തുകയും ചെയ്യുക. ഈ രണ്ടാമത്തെ ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്നതിനു വളരെയേറെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗമാണ് പരീക്ഷണങ്ങൾ—പ്രത്യേകിച്ചും കുട്ടികൾക്കുതന്നെ പ്രത്യേകഉപകരണങ്ങൾ ഒന്നും കൂടാതെതന്നെ ചെയ്യാവുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളും നിരീക്ഷണങ്ങളും. ഈ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കുവേണ്ട പ്രേരണയും നിർദ്ദേശവും നല്കുന്നതിന് ആകാശവാണിക്കും യുനെസ്കോ Source book for science teaching പോലെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾക്കും, മാസികകൾക്കും, കഴിയേണ്ടതാണ്. കണ്ടുപിടിത്തത്തിൽ കൂടെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നമ്മുടെ രാജ്യത്തും പ്രായോഗികവും വിജയകരവുമാവും എന്ന് T I F R-ന്റെ വിദ്യാഭ്യാസവിഭാഗം നടത്തിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സ്കൂളിലെ (പത്താം സ്റ്റാൻഡാർഡ്) പഠനംകഴിഞ്ഞവർക്ക് തൊഴിലിനുള്ള പരിശീലനത്തിന് അവസരമുണ്ടാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ യൂനിവേഴ്സിററിയിലെ പ്രവേശനത്തിനുള്ള തിരക്കും നിഷ്പ്രയോജനമായ ധനവ്യയവും വളരെ ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു. പത്താം ക്ലാസ്സിനും ഡിഗ്രികോഴ്സിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ക്ലാസ്സുകളിൽ ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ സ്കൂളിൽവെച്ചുതന്നെ ആ വിഷയങ്ങളിൽ അവർക്കുള്ള താൽപ്പര്യവും സാമർത്ഥ്യവും തെളിയിച്ചവരായിരിക്കണം. ഈ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രാവീണ്യംനേടേണ്ടവർക്കും, പ്രഫഷനൽ കോഴ്സിലേയ്ക്കുതിരിയേണ്ടവർക്കും പര്യാപ്തമാകുമാറ് വ്യാപ്തിയുള്ളതും, പരീക്ഷണത്തിൽ അധിഷ്ഠിതവും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചിന്താശക്തി ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നതും അടിസ്ഥാനപരവുമായ ഒരഭ്യസനമാണ് ഈ ക്ലാസ്സുകളിൽ നല്കേണ്ടതു. മെട്രിക്കുലേഷനിൽ നല്ല ഒരടിസ്ഥാനമിടുവാനും ഈകോഴ്സ് ഉപകരിക്കണം. ഇവിടെ സ്കൂളിൽ പഠിച്ചകാര്യങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നതു് അനാവശ്യമാണ്. പ്രസംഗിച്ച് നോട്ടുകൊടുക്കുന്ന ബോധനരീതി കോളേജ്ക്ലാസ്സുകളിൽ അവസാനിപ്പിക്കേണ്ട കാലംവൈകി. ഈ സമ്പ്രദായം മടിയന്മാർക്ക്—അവർ അധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളുമാവാം—പ്രിയങ്കരമാണ്. വിലപ്പെട്ട സമയം പാഴാക്കുക മാത്രമല്ല ഈരീതി വരുത്തിവെയ്ക്കുന്നദോഷം. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചിന്താശക്തിയെ മുളയിൽനുള്ളുകയും അവരുടെ സ്വാശ്രയബോധത്തേയും ആത്മവിശ്വാസത്തേയും കെടുത്തുകയുംകൂടെയാണ് ഈ ബോധനരീതിചെയ്യുന്നതു്. അധ്യാപകർ രാഷ്ട്രത്തോടും, ഭാവിതലമുറയോടും ചെയ്യുന്ന ഈ അപരാധം അക്ഷന്തവ്യംതന്നെയാണ്. ഈ രീതി നിർത്തണമെങ്കിൽ നല്ല പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും അവയിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച ഒരു ബോധനരീതി വികസിപ്പിക്കുകയുംവേണം. പുസ്തകം വായിച്ചുപഠിക്കുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ അഭ്യസിക്കണം. അവർക്ക് വായിച്ചുമനസ്സിലാക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ 'പഠിപ്പിക്കുന്നതു്' അവരെ അവഹേളിക്കയാണ്. വായിച്ചുതും വായിക്കുവാനുള്ളതുമായ ഭാഗങ്ങൾ നന്നായി മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നല്കുന്നതായിരിക്കണം അധ്യാപകന്റെ പ്രധാനകർത്തവ്യം. പരിശോധിച്ച് തെററുതിരുത്തിയതും, ആധികാരികമായതും, ലളിതസുന്ദരമായഭാഷയിലെഴുതിയതും തെളിവുള്ള രേഖാചിത്രങ്ങളോടുകൂടിയതും, വിദ്യാർത്ഥികളെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തവുമായ പുസ്തകങ്ങളാണ് ഉണ്ടാവേണ്ടതു്. പുസ്തകനിർമ്മാണം ഒരു വെറും വ്യവസായമായി അധഃപതിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ പാഠപദ്ധതികമ്മററികൾ കൂടുതൽ ജാഗരൂകരായിരിക്കുകയും വിദ്യാർത്ഥികളോടും അവരുടെ വിഷയത്തോടുമുള്ള കർത്തവ്യത്തെപ്പററി കൂടുതൽ ബോധവാന്മാരാകുകയുംവേണം. അമേരിക്കയിലുള്ള പ്രശസ്ത പ്രഫസർമാർ ഒന്നോ അതിൽകൂടുതലോ വർഷം അവധിയിൽപ്രവേശിച്ച് ഒരു പാഠപുസ്തകമെഴുതുന്നു. ബ്രിട്ടനിലെ Open University ഒരു വിഷയത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെപ്പ

റിതന്നെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിന് ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നതു് ആ വിഷയത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധരായ അംഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രശസ്തസമിതിയെയാണ്. നമ്മുടെയിടയിൽ സിലബസ് നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടോ മൂന്നോ മാസത്തിനുള്ളിൽ ഒരു പാഠപുസ്തകം അംഗീകാരത്തോടുകൂടെ ഇറങ്ങിക്കഴിയും. അതിലടങ്ങിയ വികൽപ്പങ്ങൾ ഉത്തരമായി എഴുതിവിടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒന്നും ഭയപ്പെടാനില്ല. 'അങ്ങനെയുമാവാം ഉത്തരം' എന്നായിരിക്കും ഉത്തരക്കടലാസ് നോക്കുന്നവർക്കു കിട്ടുന്ന നിർദ്ദേശം!

ഭൗതികശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചുപറയുമ്പോൾ problems-ന് ഒരു നല്ല സ്ഥാനം നല്കേണ്ടതുണ്ട്. അവ വിഷയത്തിന്റെ ഉള്ളുകള്ളികൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് വിദ്യാർത്ഥിയെ സഹായിക്കും. നോബൽസമ്മാനം നേടിയ സുപ്രസിദ്ധശാസ്ത്രജ്ഞൻ Robert Millikan-ന്റെ അഭിപ്രായം ശ്രദ്ധേയമാണ്. I still think problems the heart of successfull teaching in Physics while attempting to cover the whole subject in a series of lectures as is often done, is a stupid anachronism. പ്രതിദിന ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട problems-ന് ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ശുദ്ധമായ പശുവിൻപാലിനോട് അതിന്റെ പകുതി വെള്ളംചേർത്താലും അതിന്റെ സാന്ദ്രത 1 .03ൽനിന്ന് 1 .02 വരെമാത്രമേ (അതായതു് നൂറിലൊരംശം) താഴൂ എന്ന് ഞാൻ ആദ്യംമനസ്സിലാക്കിയതു് ഒരു കണക്കിൽകൂടെയാണ്! കണക്കറിയാത്തവർ ചരിത്രാതീതകാലം മുതൽതന്നെ ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാവാമെങ്കിലും!

ലബോറട്ടറിയിലെ പരീക്ഷണങ്ങൾ തുടരെ തുടരെ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് യാന്ത്രികമായി ഉഴവുചാലിൽകൂടെപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിശീലനമാകാതിരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കോഴ്സിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളിൽ പലതും തുടർന്ന് ഉയർന്നക്ലാസ്സുകളിലും ഉപയോഗിക്കേണ്ടവയായിരിക്കും. ഈ ഉപകരണങ്ങൾ സമർത്ഥമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശീലനം നേടുന്നതിന് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കവസരം ലഭിക്കണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവർ നേടിയ പ്രാവീണ്യം പരീക്ഷയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുകയും വേണം. ശാസ്ത്രാഭ്യസനത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും അളവുകൾ എടുക്കുന്നതിനുമുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഉയർന്നക്ലാസ്സുകളിൽ എത്തിച്ചേർന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുപോലും വിശ്വസനീയമായി കൈകാര്യംചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ലബോറട്ടറി പരിശീലനം നിരർത്ഥകമായിത്തീരുന്നു. ഉപകരണങ്ങൾകൊണ്ട് കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ നടത്തുകയും, സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ സത്യാവസ്ഥ തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എന്നബോധവും സംതൃപ്തിയും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാകത്തക്കവിധമായിരിക്കണം പരീക്ഷണങ്ങൾ. ഒരു ലബോറട്ടറികൊണ്ട് ഈ ഫലങ്ങൾ ലഭ്യമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു് ഈ സംവിധാനങ്ങൾക്കായി താങ്ങാനാവാത്ത ധനവ്യയംചെയ്യു നമ്മുടെ സമുദായത്തോടുതന്നെ നാംകാണിക്കുന്ന കടുത്ത അനീതിയായിരിക്കും.

വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ലബോറട്ടറിയിൽ ചെയ്യാനാവാത്ത പല പരീക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാവാം. ഈ പരീക്ഷണങ്ങൾ പൊതുക്ലാസ്സിൽ അധ്യാപകർ demonstrateചെയ്തു കാണിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനാവശ്യമുള്ള സംവിധാനം ക്ലാസ്സിനുണ്ടായിരിക്കണം. ക്ലാസ്സിൽ പരീക്ഷണങ്ങൾ ചെയ്തുകാണിക്കണമെങ്കിൽ അതിനായി അധ്യാപകൻ മുൻകൂട്ടി തയ്യാറെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനുള്ള സന്നദ്ധത അധ്യാപകന്റെഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാകണം. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നല്ലപ്രതികരണവും താല്പര്യവും അധ്യാപകന് വളരെ പ്രോത്സാഹനം ഇക്കാര്യത്തിൽ നല്കും എന്നതിന് സംശയമില്ല.

ഈ പ്രാരംഭ കോഴ്സിൽ ഭാവിയിലുള്ള ഉന്നതപഠനത്തിന് സഹായിക്കുന്ന സാങ്കേതികപദങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കയായിരിക്കും ഉചിതം.

മേൽവിവരിച്ച കോഴ്സ് കഴിയുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരു വഴിത്തിരിവിൽ എത്തുന്നു. ഭാവിയിൽ സ്വീകരിക്കാനുള്ള തൊഴിലിന് അനുരൂപമായ കോഴ്സുകൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവയിൽ പ്രവേശിക്കയാണ് ശാസ്ത്രവിഷങ്ങൾ അഭ്യസിച്ച ഒരു നല്ലപങ്ക് വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെയ്യേണ്ടതു്. ഇതിനാവശ്യമുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കാത്തതു് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു നയവൈകല്യമോ ഉദാസീനതയോ ആയി

വേണം കണക്കാക്കേണ്ടതു്. (ഈ നയവൈകല്യത്തിന്റെ ഒരു ദുഷ്ഫലം ആണ് ഇന്നത്തെ 'ഷിഫ്റ്റ്'. കോളേജുകളും വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളും സഹകരിച്ച് ജോലിയും പരിശീലനവും ഒന്നിച്ചോ, ഒന്നിടവിട്ടോ sandwich courses) സാധിക്കാവുന്ന പദ്ധതികൾ മറ്റുപല രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ളതുപോലെ നമ്മുടെ നാട്ടിലും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു.

സംസ്കാരപരിപോഷണത്തിനായോ, ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേക വൈദഗ്ദ്ധ്യം ആവശ്യമില്ലാത്ത ജോലികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനായോ ഒരു ബിരുദത്തിനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഉണ്ടാകാം. ഇവർക്കു താല്പര്യമുള്ള വിഷയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സാമാന്യ ഡിഗ്രി കോഴ്സ് ഉണ്ടാകുന്നതു് നല്ലതാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠനസമയത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് പകുതിഭാഗത്തോളം അപഹരിച്ച് അതു് അവർ ആഗ്രഹിക്കാത്ത ചില നിർബ്ബന്ധവിഷയങ്ങൾ

ക്കായി നീക്കിവെയ്ക്കണം എന്നശഠിക്കുന്ന സ്ഥാപിതതാല്പര്യക്കാർക്ക് നാം കീഴടങ്ങിക്കൊടുത്തിടത്തോളംകാലം നമ്മുടെ ബിരുദപഠനനിലവാരം യാതൊരുവിഷയത്തിലും മറ്റുരാജ്യങ്ങളിലെ നിലവാരത്തിനൊപ്പമുയരാൻ പോകുന്നില്ല. ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവർ അതിനോടുചേർന്നുപോകുന്നതും ബന്ധപ്പെട്ടതുമായ മതമാററിക്സും അവർക്കിഷ്ടപ്പെട്ട മറ്റു ഐച്ഛിക വിഷയങ്ങളും–ഇതു് ഭാഷാവിഷയങ്ങളോ, ചരിത്രമോ, ധനശാസ്ത്രമോ എന്തെങ്കിലുമാവാം–എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ. ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ഒരു ബിരുദധാരിക്കുവേണ്ട നിലവാരം നേടുന്നതിന് അവരെയനുവദിക്കുവാൻ എല്ലാവർക്കും സന്മനസ്സുണ്ടാവണം. ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് പ്രത്യേക കോഴ്സുകൾ സംഘടിപ്പിക്കയല്ലേ വേണ്ടതു്?

ഈ ബിരുദത്തിനനുരൂപമായ നല്ല ഇംഗ്ലീഷ്/അമേരിക്കൻ പുസ്തകങ്ങൾലഭ്യമാണ്. ഈ നിലവാരമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ നമുക്കുകഴിയും. ഈ കോഴ്സിനു reference പുസ്തകങ്ങളും ധാരാളം ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരും. പ്രസംഗിച്ചു നോട്ടുകൊടുക്കുക എന്നസമ്പ്രദായം ഇവിടെയും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് ഒരു ലൈബ്രറി ഭാഷയായിട്ടും –സാഹിത്യഭാഷയായിട്ടല്ല– അതു് സുഗമമായി കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തിനല്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടും ഇംഗ്ലീഷിനു് ഈ കോഴ്സിൽ സ്ഥാനംകൊടുക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കും. ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിനു് നിർബ്ബന്ധവിഷയം എന്നസ്ഥാനം കല്പിക്കുന്നതു് ഇവിടെ സഹായകരമല്ല. ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾക്കു് അവയ്ക്കു് ചേരുന്ന ലബോറട്ടറി പരിശീലനം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പരീക്ഷണങ്ങൾ വെറും യാന്ത്രികമായിട്ടല്ല സൂക്ഷ്മതയോടും വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശത്തോടുംകൂടെയാണ് നടത്തേണ്ടതു്. പരീക്ഷണത്തിലുള്ളപരീക്ഷയും ഒരു ഭാഗ്യപരീക്ഷയാകാതിരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഇനി ഒരു വിദ്യാർത്ഥിവിഭാഗത്തെപ്പററി നമുക്കു് ആലോചിക്കുവാനുണ്ട്. ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ തെളിയിച്ചുകാണിച്ചിട്ടുള്ള താല്പര്യവും സാമർത്ഥ്യവുമുള്ളവർ. ഈ തെളിവു് നല്കാൻ പര്യാപ്തമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കു് ബിരുദകോഴ്സിലേക്കുനയിക്കുന്ന ഇവരുടെ പരീക്ഷയിൽ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. (അപ്രകാരമുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കെതിരെ 'ജനരോഷം' ഇളക്കിവിടുന്നതു് വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരം ഉയർത്തുവാൻ ഒട്ടുംസഹായകരമല്ല.) ഈ വിദ്യാർത്ഥികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു ഒരു നിശ്ചിതകാലയളവിൽ (ഉദാ: 5 വർഷം) സാർവ്വദേശീയനിലവാരമുള്ള ഒരു Master ബിരുദത്തിലേക്കു് ഇവരെനയിക്കുന്ന കോഴ്സാണ് ഇവർ അർഹിക്കുന്നതു്. ഈ ന്യൂനപക്ഷത്തിനു് അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ ലഭ്യമാകുന്ന ഉന്നതപരിശീലനമാണ് ഈവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച രാഷ്ട്രത്തിനുള്ളകൈമുതൽ. ഇവരിൽ നിന്നാണ് നമുക്കു് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, ഗവേഷകരും, ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളും കോളേജദ്ധ്യാപകരുമുണ്ടാകേണ്ടതു്.

ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയ്ക്ക് അഭിമാനവും പുരോഗതിയും നേടിക്കൊടുക്കുവാൻ കഴിവുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ നമുക്കുണ്ട്. ഇവർക്ക് ഒരു പ്രാരംഭബിരുദം നേടുന്നതിനായി ആദ്യത്തെ മൂന്നുവർഷം വിനിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ മുഖ്യമായ ഒരു ശാസ്ത്രവിഷയവും അതിനോടുബന്ധമുള്ള രണ്ടു ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളും ഒരു ലൈബ്രറിവിഷയം എന്നനിലയിൽ (സാഹിത്യമല്ല) ഇംഗ്ലീഷും ആയിരിക്കണം പാഠവിഷയം. ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽ ശാസ്ത്രപഠനം നടത്തുന്നതിനുതകുന്ന മതമാററിക്സും പാഠവിഷയങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടണം. ഈ കോഴ്സിൽ ശാസ്ത്രവിഷയത്തിന് അടിസ്ഥാനപരവും, ആധുനികവും, ആഴമുള്ളതുമായ അഭ്യസനമാണ് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടത്. അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രാധാന്യം ഇല്ലാത്ത ഒട്ടുവളരെ topics ഈ കോഴ്സിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കേണ്ടിവരും. മലയാളത്തിൽ ഇന്നില്ലാത്തതും അടുത്ത ഒരു കാൽനൂററാണ്ടിനുള്ളിൽ ഉണ്ടാവാൻ ഇടയില്ലാത്തതുമായ ഉയർന്നനിലവാരമുള്ള പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾക്കും റഫറൻസുപുസ്തകങ്ങൾക്കും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലുള്ള നല്ലപുസ്തകങ്ങളെ നമുക്ക് ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരും.

ഈ ഉയർന്നമാനദണ്ഡം പുലർത്തുന്ന കോഴ്സിനു ചേർന്നതായിരിക്കണം ലബോറട്ടറിയിലെപരിശീലനവും. ഇതിനുസഹായിക്കുന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ ലഭ്യമാണ്. Work shop practice, glass blowing, vaccum practice മുതലായ ലബോറട്ടറി (പ്രാഥമിക) കലകളിൽ അടിസ്ഥാനപരിചയം വിദ്യാർത്ഥികൾ ഈ കോഴ്സിൽനേടണം. (ഭൗതികശാസ്ത്രം മുന്നിൽകണ്ടുകൊണ്ടാണ് ഇതെഴുതുന്നത്. മററു ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾക്ക് ചേരുന്ന കലകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ.) ഒരു കണ്ടുപിടിത്തത്തിൽ ചെന്നെത്തുന്ന 'Open ended' പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും ഈ കോഴ്സിൽ സ്ഥാനംകൊടുക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. വിദ്യാർത്ഥിയുടെ സ്വാശ്രയസാമർത്ഥ്യം വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഒരു ചെറിയ projectഉം ലബോറട്ടറി പരിശീലനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഒരു ഉപകരണമോ ഒരു പാഠസഹായിയോ (teaching aid) ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻവേണ്ട ആത്മവിശ്വാസം ഈ പരിശീലനംമൂലം വിദ്യാർത്ഥിക്കുണ്ടാവും. ഈ പരിശീലനത്തിനുവേണ്ട നേതൃത്വംകൊടുക്കുന്നതിന് അധ്യാപകർ മുൻകൈഎടുക്കും എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.

പാഠവിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രബന്ധങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികൾതന്നെ തയ്യാറാക്കി വായിക്കുന്നതിനും ചർച്ചചെയ്യുന്നതിനുംവേണ്ടി ആഴ്ചതോറും ഒരു മണിക്കൂർ നീക്കിവെയ്ക്കുന്നതും സഹായകരമായിരിക്കും.

മേൽവിവരിച്ചപ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രാഥമികബിരുദം ഒരു ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ എടുത്തുകഴിഞ്ഞവരെ അറോമിക് എനർജി സ്ഥാപനത്തിലും, എലക്ട്രോണിക് മുതലായ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിലും, Meteordogn മുതലായി applied science-ൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലും, സ്കൂളിനും ബിരുദകോഴ്സിനും ഇടയ്ക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലും പ്രത്യേകപരിശീലനത്തോടുകൂടെ ജോലിക്ക് യോഗ്യതയുള്ളവരായി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. (അറോമിക് എനർജി സ്ഥാപനം ഇപ്പോഴും തന്നെ ഈ യോഗ്യതയുള്ളവരെ പരിശീലനത്തിനായി സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്.)

ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പിരീഡുകൂടെകഴിഞ്ഞു ശേഷിക്കുന്നവിദ്യാർത്ഥികളെ സർവ്വകലാശാലയിലെ ഉയർന്ന ബിരുദാനന്തര ദ്വിവത്സരകോഴ്സിനായി സ്വീകരിക്കാം. നാടിന്റെ അമൂല്യസമ്പത്തായ ഇവർക്ക് പണ്ഡിതന്മാരും, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായ അധ്യാപകർ, വിസിറ്റിംഗ് പ്രൊഫസർമാർ, ഉന്നതനിലവാരമുള്ള (പുതിയ പതിപ്പിലുള്ള) പുസ്തകങ്ങൾ, Journals, ആധുനിക സജ്ജീകരണങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളുമുള്ള ലബോറട്ടറി എന്നിങ്ങനെ എല്ലാവിധത്തിലും മികച്ച സൗകര്യങ്ങൾ ലഭ്യമാകേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കോഴ്സ് നടത്തുന്ന കേന്ദ്രങ്ങൾ ആ വിഷയത്തിലെ ഒരുഗവേഷണകേന്ദ്രമാവുകയും അധ്യാപകരിൽ ഭൂരിഭാഗമെങ്കിലും വിഷയത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വകുപ്പിൽ ഒരു ഗവേഷണപദ്ധതിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്താൽമാത്രമേ അനുദിനം വികസിച്ചുവരുന്ന ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ സജീവവും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രോത്സാഹനജനകവുമായ ഒരു കേന്ദ്രമാവാനിടയുള്ളൂ.

●

പ്രൊഫ: ടി. ബി. തോമസ്

മാനവിക - സാമൂഹിക വിഷയങ്ങൾ: പ്രശ്നങ്ങൾ, പരിമിതികൾ, സാദ്ധ്യതകൾ.

ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ മൗലികമായ സ്വഭാവം, അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങൾ, അവയുടെ പരസ്പരബന്ധം, ആശയങ്ങൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ, പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, അവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അവബോധം, പരിവർത്തനശക്തികൾ, തടസ്സങ്ങൾ, ഇവയുടെയെല്ലാം ചരിത്രഗതി എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രീയമായ ധാരണയാണ് മാനവിക സാമൂഹികവിഷയങ്ങൾ സാധിച്ചുതരുന്നതു്. മനുഷ്യസംസ്കൃതിയുടെ വിശാലമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്വന്തം സമൂഹത്തെ അതിന്റെ എല്ലാ സവിശേഷതകളോടുംകൂടി കാണുവാനും സാർവ്വലൗകികവും മനുഷ്യസ്നേഹപരവുമായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ വിലയിരുത്തുവാനും ഈ വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതോടെ സാദ്ധ്യമാവണം. ഇന്നത്തെ സാമൂഹികപരിതസ്ഥിതിയുമായി മനുഷ്യത്വപരമായ പ്രതികരണം സാധിക്കുകയും കൂടുതൽ അഭികാമ്യമായ ജീവിതസാഹചര്യത്തിലേക്ക് സമൂഹത്തെകൊണ്ടെത്തിക്കുന്നതിൽ തനിക്കുള്ള ബാദ്ധ്യതവ്യക്തമാവുകയും ചെയ്യണം എന്നർത്ഥം. പൊതുവെ ഈയൊരു കാഴ്ചപ്പാട് സമ്പാദിക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കാതെപോവുന്ന ശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥികളെ നേർവഴിക്കുനയിക്കാൻ മാനവികതയെ ഒന്നു പഠിക്കുന്ന വർക്കു കഴിയേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ സ്വയം എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കാൻ കെല്പില്ലാത്ത പ്രകാശനാളങ്ങൾക്ക് മറ്റുള്ളവയെ പ്രകാശിപ്പിക്കാനാവില്ലല്ലോ. മാനവികസാമൂഹികവിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുവലിയവിഭാഗത്തിന്റെ സ്ഥിതിയതാണ്. ഈ വിജ്ഞാനശാഖകളുടെ ഗൗരവമേറിയ പ്രശ്നവും ഇതുതന്നെ.

പ്രശ്നങ്ങൾ

ഭാഷകൾ, ചരിത്രം, സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം, രാഷ്ട്രമീമാംസ, പൗരധർമ്മം, സാമൂഹ്യവിജ്ഞാനീയം എന്നിവയാണ് നമ്മുടെ കലാലയങ്ങളിലെ മുഖ്യമായ മാനവികസാമൂഹിക വിഷയങ്ങൾ. ഇവയിലോരോന്നിന്റെയും പ്രശ്നങ്ങൾ വേറെ വേറെ ചർച്ചചെയ്യേണ്ടകാര്യമില്ല. ഈ വിഷയങ്ങളെല്ലാം പരസ്പരാശ്രിതങ്ങളാണ്. മനുഷ്യസംസ്കൃതിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരുവശം വിശദാംശങ്ങളോടെ കൈകാര്യംചെയ്യുന്നതാണല്ലോ ഈ വിഷയങ്ങളിലോരോന്നും. മനുഷ്യസംസ്കൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സാമാന്യബോധം ഈ വിജ്ഞാനശാഖകളിലേതു് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർക്കും അനിവാര്യമാണെന്നർത്ഥം. എന്നാൽ ഇതു് സാധിക്കുന്നതരത്തിലല്ല നമ്മുടെ പാഠ്യപദ്ധതികൾ. കണ്ണിനുപട്ടകെട്ടിയ കുതിരകളെപ്പോലെ തങ്ങളുടെ ഋജുവായ പ്രയാണപഥംമാത്രം കാണുന്നവരെ വാർത്തെടുക്കുന്നരീതിയാണ് നമുക്കുള്ളതു്. വിജ്ഞാനശാഖകൾ തമ്മിലുള്ള മൗലികമായ ബന്ധം മനസ്സിലാക്കാതെ ഓരോന്നിനെയും വേലികെട്ടിത്തിരിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മാനവികസാമൂഹികവിഷയങ്ങളുടെ • ലക്ഷ്യംമാത്രമല്ല ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഉദ്ദേശംതന്നെ അപ്രാപ്യമാക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഭാഷയുടെ നേട്ടങ്ങൾ കണക്കാക്കാനോ വെറുതെ കുറേ സാഹിത്യകൃതികൾ പരിചയപ്പെടുത്താനോ മാത്രമേ നമ്മുടെ ഭാഷാദ്ധ്യയനങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നുള്ളൂ. ആത്യന്തികമായ അതിന്റെ മാനവികലക്ഷ്യം അധികംപേരും അറിയാൻപോലും ഇടവരാതെപോവുന്നു. പഴയ രാജഭരണം, മതം, സാഹിത്യം, കല എന്നിവ ഒരവിയൽപോലെ വിളമ്പുന്ന വിഷയമാണ് നമ്മുടെ ചരിത്രം. തിയ്യതിയിട്ട് ക്രമപ്രകാരമടുക്കിവച്ച സംഭവപരമ്പര, ഇടക്കിടെ ഇരുണ്ട കാലഘട്ടങ്ങൾ, സുവർണ്ണദശകൾ—ഇതൊക്കെയാണ് ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഓർക്കാനുള്ളതു്. അത്തരം പഴഞ്ചൻപാഠപുസ്തകങ്ങളാണ് അവർ പഠിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാവുന്നതു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ പഴയ സാമൂഹികഘടനയെപ്പറ്റിയും ആശയങ്ങളെയും സ്ഥാപനങ്ങളെയും പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയുംകുറിച്ചും വ്യക്തമായ ധാരണയു

ണമാക്കി ഇന്നത്തെ സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങളിൽ ക്രിയാത്മകമായ ഉൾക്കാഴ്ചനേടാൻ സഹായിക്കേണ്ടവിഷയമാണ് ചരിത്രം. വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ തീവ്രത പൂർണ്ണമായുൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയേണ്ടവരാണ് ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികൾ. തെറ്റായ അവബോധങ്ങൾ ഉന്മൂലനംചെയ്യാൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങേണ്ടവരാണവർ. പക്ഷെ അനുഭവം മറിച്ചാണ്. കുറ്റം ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളുടേതല്ല. ചരിത്രത്തിന്റേതുമല്ല. സമീപനരീതിയുടേതാണ്, കാഴ്ചപ്പാടിന്റേതാണ്. ഇതരവിഷയങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതി, ഭൗതികസാഹചര്യം, സാങ്കേതികവളർച്ച എന്നിവയുടെ വൈവിദ്ധ്യമാർന്നദശകളിൽ സംജാതമായ സാമ്പത്തികാശയങ്ങളെ അശാസ്ത്രീയമായി നിരത്തിവയ്ക്കുന്നവെന്നല്ലാതെ നമ്മുടെ കലാലയങ്ങളിലെ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം മാനവികമായ അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ ഒരു കണികപോലും സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ വിഭവശേഷി അവയുടെ സമ്പൂർണ്ണമായ ഉപയോഗസാദ്ധ്യതകൾ ഉൽപാദനവിതരണപദ്ധതികളുടെ ജനക്ഷേമനിഷ്ഠമായവിശകലനം ശാസ്ത്രീയമായ പുനരാസൂത്രണങ്ങൾ എന്നിവ സാധിക്കേണ്ട വിഷയമാണിത്. സ്ഥലകാലസ്പൃഷ്ടതയില്ലാതെ കുറേ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നിരത്തിവച്ചിട്ടെന്തുകാര്യം? നമ്മുടെ ആർത്ഥികഭൗതിക സാഹചര്യവുമായി പ്രായോഗിക ബന്ധംപുലർത്തുന്ന സാമ്പത്തികശാസ്ത്രപഠനങ്ങളല്ലേ നമുക്കാവശ്യം? രാഷ്ട്രമീമാംസയുടെ കാര്യവും തീരെഭിന്നമല്ല. ആധുനിക രാഷ്ട്രീയാശയങ്ങളിലേക്ക് അല്ലെങ്കിൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് സൃഷ്ടിപരമായ ഉൾക്കാഴ്ചയോടെ കടന്നുചെല്ലാൻ ശക്തിപകരുന്ന ഒരു വിഷയമാണതെന്ന വസ്തുതപോലും അജ്ഞാതമാവുന്നരീതിയിലാണ് നാം അത് കൈകാര്യംചെയ്യുന്നത്. പഠിക്കുന്നത് ഭാഷകളായാലും സാഹിത്യമായാലും ചരിത്രമോ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രമോ രാഷ്ട്രമീമാംസയോ ആയാലും അതാതിന്റെ പരിധിയിയിൽപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ ആഗോള മനുഷ്യസംസ്കൃതിയുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതെങ്ങിനെയെന്നും നമ്മുടെ സംസ്കൃതിയിലവയുടെ വിശദാംശങ്ങളെന്തെന്നും ആധുനികജീവിതത്തിൽ അവയുടെ പ്രസക്തിയെന്തെന്നും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻകഴിയണം. ഇന്നത്തെ ജീവിതത്തിൽ ഓരോ വിഷയത്തിനുമുള്ള പ്രസക്തിയെന്തെന്ന് അത് പഠിക്കുന്നവർക്ക് വ്യക്തമാവുന്നില്ലെന്നതാണ് ഗുരുതരമായപ്രശ്നം. പ്രയോഗയോഗ്യതയില്ലാത്ത വിഷയങ്ങളാണ് മാനവികസാമൂഹിക വിഭാഗത്തിൽപെടുന്നവയെന്ന ധാരണ സാധാരണമായിത്തീരത്തക്കസാഹചര്യം സൃഷ്ടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു നമ്മുടെ അദ്ധ്യയനമണ്ഡലം. കാലഹരണപ്പെട്ട വിഷയസംക്ഷേപങ്ങളും പാഠ്യക്രമങ്ങളും നിലവാരമില്ലാത്ത പാഠപുസ്തകങ്ങളും വിജ്ഞാനോത്സുകരല്ലാത്തവരുടെ തള്ളിക്കയറ്റവും ഈ അപചയാവസ്ഥയെ ഗുരുതരമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

പരിമിതികൾ:

ഇന്നത്തെ സാമൂഹികഘടന, ഭൗതികസാഹചര്യം, രാഷ്ട്രീയക്രമീകരണം, ജാതീയ സാമുദായിക വർഗ്ഗീയ പശ്ചാത്തലം എന്നിവയെല്ലാം ഉദാത്തമായ സാമൂഹികനിർമ്മിതിക്കനിവാര്യമായ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയുടെ ശാസ്ത്രീയസംവിധാനം വിഘ്നപ്പെടുത്തുന്ന കടമ്പകളാണ്. നിശിതമായ നിഷ്കർഷയോടെ സമഗ്രമായാസൂത്രണംചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിന്റെ അഭാവംതന്നെ നമ്മുടെ പരിമിതികളുടെ രൂക്ഷതവ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ കാലഹരണപ്പെട്ട വിഷയസംക്ഷേപങ്ങളും പാഠ്യപദ്ധതികളും നിലവാരമില്ലാത്ത പുസ്തകങ്ങളും നിലനില്ക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഓരോവിഷയത്തിലും അവഗാഹംനേടിയിട്ടുള്ള പ്രഗത്ഭ പണ്ഡിതന്മാരുടെ സംഘങ്ങളെക്കൊണ്ട് പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നമുക്കില്ല. സ്വകീയതല്പരരായ വ്യക്തികൾ പടച്ചുവിടുന്ന ഗൈഡുകൾ പാഠപുസ്തകങ്ങളാക്കിമാറ്റുന്ന രീതിയാണ് നമ്മുടേത്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ പ്രതിപത്തിയില്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥികൾ, അപരിഷ്കൃതമായ അദ്ധ്യാപനരീതി, അധുനാതന ഗ്രന്ഥങ്ങളില്ലാത്ത ഗ്രന്ഥശേഖരങ്ങൾ, തങ്ങളവഗാഹംനേടിയ വിഷയത്തോട് മമതയില്ലാത്ത അദ്ധ്യാപകർ എന്നിവയും നമ്മുടെ പരിമിതികളാണ്. അദ്ധ്യാപകരെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ഗവേഷണപഠനങ്ങൾക്കും അനുവദിക്കുകയും ഉയർന്ന യോഗ്യതയുള്ളവരെ അദ്ധ്യാപനരംഗത്തേക്കാകർഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യം അനിവാര്യമാണെന്നതോന്നൽ ഇനിയും ശക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

സാദ്ധ്യതകൾ:

ശാസ്ത്രബോധം എത്ര അടിച്ചുകയറിയിട്ടും ചേറിൽപുതഞ്ഞുകിടന്ന് കാലിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചുകയറുന്ന ചീങ്കണ്ണിയെപ്പോലെ യാഥാസ്ഥിതികത പൂർവ്വാധികം പകയോടെ വീണ്ടും ചീറിയടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമാണിത്. മനുഷ്യത്വമില്ലാത്തജീവിതംകണ്ടുമരവിച്ചമനസ്സുകളിൽ അസ്വസ്ഥതയെക്കാൾ അലംഭാവത്തിന് മുൻതൂക്കംവന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങളും യാഥാസ്ഥിതിക ജീവിതവീക്ഷണങ്ങളുംകൊണ്ട് അകാലവാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ യുവതലമുറയുടെ വലിയൊരപകടം. ഭൗതികരംഗത്തെ അസമത്വവും അനാരോഗ്യകരമായ പ്രവണതകളുംമൂലമുള്ള സാമൂഹികദുരവസ്ഥയോടൊപ്പം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടേയും അനാചാരങ്ങളുടേയും മനുഷ്യത്വധ്വംസനവും അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ജാത്യതീതമായും മതനിരപേക്ഷമായും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നവർ യുവജനവിഭാഗങ്ങളിൽപോലും അപൂർവ്വമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു! നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതികളുടെ വന്ധ്യതയാണിതുവ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നത്. മനുഷ്യസ്നേഹപരമായ ജീവിതവീക്ഷണം ശക്തമായ ഒരവബോധമാക്കി വളർത്തുവാൻ കഴിവുള്ള മാനവികസാമൂഹികവിഷയങ്ങൾ എന്നത്തേക്കാളും പ്രസക്തമാണിന്ന്. അതിന്റെ സാദ്ധ്യതകളെക്കുറിച്ച് സഗൗരവം ചിന്തിക്കേണ്ടകാലവും ഇതുതന്നെ. അനഭിലഷണീയമായ ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യയന സാഹചര്യത്തിൽപോലും ലക്ഷ്യബോധത്തോടും സഹാനുഭൂതിയോടുംകൂടി മാനവികസാമൂഹിക വിഷയങ്ങൾ ഫലപ്രദമായരീതിയിൽ കൈകാര്യംചെയ്യാൻ കഴിയും. മനുഷ്യസംസ്കൃതിയുടെ വിശാലമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നമ്മുടെ ഭാഷകളും ആശയങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും വിഭവങ്ങളും സാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയരീതിവിധാനങ്ങളും ഘടനാപരമായി വിശകലനംചെയ്യുന്നതരത്തിൽ മാനവിക സാമൂഹിക വിഷയങ്ങളുടെ പാഠസംക്ഷേപങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയമായി ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസരംഗം സംവിധാനംചെയ്താൽ യുവതലമുറയുടെ നിരുത്തരവാദപരമായ ജീവിതത്തിന് കടിഞ്ഞാണിടാൻ കഴിയും. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന യാഥാസ്ഥിതികചിന്തകളെയും അന്ധമായ ജീവിതവീക്ഷണങ്ങളേയും ഒരിക്കൽകൂടി ആട്ടിയകറ്റുവാൻകഴിയും. സർവ്വോപരി മനുഷ്യത്വത്തെ നിലനിർത്താൻകഴിയും.

● രാജൻ ഗുരുക്കൾ എം. എ.

……'എല്ലാം കണക്കിനു തുല്യമായി'

നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങൾ ന്യായമായ വിലയ്ക്ക് ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ലഭ്യമാക്കാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായ കേരളാസ്റ്റേറ്റ് സിവിൽ സപ്ലൈസ് കോർപ്പറേഷൻ തങ്ങളുടെ കർമ്മപദ്ധതികൾ വിപുലീകരിക്കുകയാണ്. കോർപ്പറേഷൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന അരി, പയറുവർഗ്ഗങ്ങൾ, പാമോലിൻ, ശബരി തേയില, പഞ്ചസാര തുടങ്ങിയ 40ഓളം നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുവാൻ സംസ്ഥാനത്തുടനീളം **'മാവേലി'** ചില്ലറവില്പനശാലകളുടെ ഒരു ബൃഹത്ത് ശൃംഖലതന്നെ തുറക്കുന്നു. മദ്ധ്യവർത്തികളെ ഒഴിവാക്കി ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് പരമാവധി പ്രയോജനം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം മേൽപ്പറഞ്ഞ അവശ്യവസ്തുക്കൾ വിതരണം ചെയ്യുവാനാണ് കോർപ്പറേഷന്റെ പരിപാടി. കൊച്ചി, കോഴിക്കോട്, തിരുവനന്തപുരം നഗരങ്ങളിൽ **'മാവേലി'** ചില്ലറവില്പനശാലകളുടെ ആദ്യഘട്ടം ഏപ്രിൽ 14—ാം തീയതിമുതൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. സ്വകാര്യവ്യാപാരശാലകളേക്കാൾ ഗണ്യമായ വിലക്കുറവ് ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് **'മാവേലി'**യിൽ പ്രതീക്ഷിക്കാം.

Maveli

കേരളാസ്റ്റേറ്റ് സിവിൽ സപ്ലൈസ് കോർപ്പറേഷൻ
ചില്ലറ വില്പനശാല.

മരിച്ചുവീഴുന്ന സന്ധ്യകൾ

അന്തർദ്ദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പററി ഗവേഷണംനടത്തുന്ന കോളെജ് പ്രൊഫസ്സർ ഒരിക്കൽ വഴിക്കുവെച്ച് തടഞ്ഞുനിർത്തിക്കൊണ്ട് എന്നോട് പറഞ്ഞു—"അതെന്തൊരു ക്ലാസ്സായിരുന്നു, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ ക്ലാസ്സ്! വി. എച്ച്. നിറഞ്ഞുകവിയുന്ന കുട്ടികൾ...... എന്നിട്ടും നിറഞ്ഞ നിശബ്ദത......വിഷയമോ വള്ളത്തോൾക്കവിതയും....മാനത്തുനവരത്നതോരണം കെട്ടുന്ന വാർമഴവില്ലിന്റെ നല്ലഴകും വാടാതെ സന്ധ്യയ്ക്കു മന്ദം വിരിയുന്ന......"

ക്ലാസ്സ് മുറിയിലെ സാഹിത്യപാനത്തിനു പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന പ്രസക്തി ഇന്നില്ല. ബ്രഹ്മാനന്ദസഹോദരമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാവുന്ന നിർവൃതി വട്ടപ്പറമ്പിൽ ഗോപാലൻപിള്ളയും ചാണക്യമന്ത്രിയും ന്യൂസ്പ്രിന്റിൽ വിളമ്പുമ്പോൾ ആർക്കുവേണം ക്ലാസ്സ് മുറിയിലെ അസാധാരാവ്രതം?

—മറെറാന്നുകൂടി.

ക്ലാസ്സിൽകയറിയാൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അധ്യാപകരിൽ ചിലരിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന

ക്ലാസ് മുറിയിലെ സാഹിത്യപാനത്തിന് എന്തു സംഭവിക്കുന്നു?

ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പഴയ മനസ്സുകൾക്ക് ഇന്നും അയവിറക്കാനുണ്ട് പലതും. ആലുവാപ്പുഴയിലൂടെ മാത്രമല്ലാ ഭാരതപ്പുഴകളിലൂടെ ആകമാനം വെള്ളം വളരെയേറെ ഒലിച്ചുപോയി. (കുററിപ്പുഴസ്സാർ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ഗാന്ധിജിയേയും നെഹ്റുവിനേയും റസ്സലിനേയും പ്രതിമകളാക്കിമാററിയവരാണ് ഈ തലമുറ.) രണ്ടു തലമുറകൾ തമ്മിലുള്ള താരതമ്യപ്പെടുത്തൽപോലും അപ്രസക്തമാകത്തക്കവിധം കാലം ഇവിടെ വിരുദ്ധ ധ്രുവങ്ങളിലേക്കകന്നുമാറുന്നു. ഇന്നലെയിൽനിന്ന് എത്രയോ വ്യത്യസ്തമാണ് ഇന്ന്. ഇരുപതാം നൂററാണ്ടിന്റെ ദശാസന്ധിയിൽ പകച്ചുനില്ക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ; നിരാശരായ അധ്യാപകർ! കലാശാലകൾ കശാപ്പുശാലകളായി മാറിയ ഭരണത്തിന് ഭാഷ്യംചമയ്ക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട അധ്യാപകർ നെഞ്ചത്തു് കൈവച്ചുകൊണ്ട് വിളിച്ചുപറയുന്നു–നേരറിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ നീറിമരിക്കും–

വിജ്ഞാനം കേവലം തുച്ഛമാണ്. അറുപതുകളിൽ നേടിയ എം. എ.ക്ക് തുരുമ്പുപിടിക്കുന്നു. ഷെല്ലിക്കും വള്ളത്തോളിനും ശേഷം കവികളേ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ആണയിടാൻ അവർക്ക് യാതൊരുമടിയുമില്ല. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ നടത്തിയ ഒരു സർവ്വേയിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു വിവരം ഞെട്ടിക്കാൻപോരുന്നതായിരുന്നു. 75% വിദ്യാർത്ഥികളും തങ്ങളുടെ അധ്യാപകരുടെ ഇന്നുള്ള നിലവാരത്തിൽ കടുത്ത അസംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തി. പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ പരിമിതമായ വൃത്തത്തിൽനിന്ന് അധ്യാപകരിൽ പലരും പുറത്തുകടക്കുന്നില്ല എന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾ പരാതിപ്പെടുന്നു. പുസ്തകം തുറന്നുപിടിച്ച് വായിക്കുകയും അവയുടെ അർത്ഥം നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടെ തങ്ങളുടെ കടമ അവസാനിച്ചുവെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് അധ്യാപകരിൽ പലരും. എന്തു

കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു? കലാലയാധ്യാപകരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അമ്പതുശതമാനത്തിലേറെപ്പേരും തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച തൊഴിലിൽ താല്പര്യമില്ലാത്തവരാണ്. ഉയർന്ന ശമ്പളവും കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്ന മറ്റൊരു തൊഴിൽ ലഭിച്ചാൽ അധ്യാപകവൃത്തിയോട് വിടപറയാൻ ഇക്കൂട്ടർ തയ്യാറാണ്. ഇവരാണ് അധ്യാപകലോകത്തിന്റെ ക്യാൻസർ. ആത്മാർത്ഥതയുള്ള അധ്യാപകരുടെ മനസ്സിൽപോലും ഇക്കൂട്ടർ ആലസ്യത്തിന്റെ മയക്കമരുന്ന് കുത്തിവയ്ക്കുന്നു.

സാഹിത്യ കൃതികളുടെ താരതമ്യ പഠനം അധ്യാപകന്റെ കനപ്പെട്ട ചുമതലകളിലൊന്നാണ്. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപകന് തനിക്ക് മലയാളമറിയില്ല എന്ന് ക്ലാസ്സ്മുറിയിൽവെച്ച് വിളിച്ചുപറയാൻ സന്തോഷമേയുള്ളു. (മലയാളം അറിയില്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപകന് മാന്യതകൂടും. തദ്വാരാ ഇംഗ്ലീഷിനും!) ഇംഗ്ലീഷധ്യാപകരേക്കാൾ തുലോം ദയനീയരാണ് ഹിന്ദി, മലയാളം അധ്യാപകർ. സാഹിത്യം എം. എ. ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ പാസ്സായിവരുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് താൻപഠിക്കുന്ന ഭാഷയുടേയും സാഹിത്യത്തിന്റേയും മൊത്തത്തിലുള്ള അറിവുപോലും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇതിന് പ്രധാനകാരണം നാം പിൻതുടരുന്ന സിലബസിന്റെ അപര്യാപ്തതയാണ്.

ഒരു ഭാഷാധ്യാപകൻ അയൽസംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ഭാഷകളും അവിടുത്തെ ജനജീവിതവും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. ഇന്ന് അടിസ്ഥാനജനങ്ങളുമായി അധ്യാപകന് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ തുടിപ്പുകളും ചരിത്രഗതിയും മനസ്സിലാക്കാത്ത അധ്യാപകന് അതിന്റെ പ്രതിഫലനമായ സാഹിത്യം എങ്ങനെ മനസ്സിലാകും? ഇതിന് അധ്യാപകനെമാത്രം കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടുകാര്യമില്ല. അധ്യാപകന്റെ നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ട സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു യൂണിവേഴ്സിറ്റികളാണ്. പക്ഷേ, നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ അറിവാരായുന്നവന്റെ കണ്ണുകൾ ചൂഴ്ന്നെടുക്കുവാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. അധ്യാപകന് ഉന്നതഗവേഷണം നടത്തുന്നതിനോ, മറുഭാഷകൾ പഠിക്കുന്നതിനോ, ജനജീവിതവുമായി നേരിട്ടുബന്ധപ്പെടുന്നതിനോ അവസരം നല്കുന്നില്ല, യൂണിവേഴ്സിറ്റി. സർഗ്ഗാത്മകസൃഷ്ടികൾക്കുപോലും യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിലകൽപ്പിക്കുന്നില്ല.

മറ്റുപലജോലിക്കും പരിശീലനമാവശ്യമാണ്. എന്നാൽ കോളേജ് അധ്യാപകന് യാതൊരു പരിശീലനവും വേണ്ടേ! അധ്യാപനത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നുമറിയാത്ത അയാൾ തങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച അധ്യാപകരെ അപ്പാടെ അനുകരിക്കാൻശ്രമിക്കുന്നു. ഫലം ഒറിജിനാലിറ്റി നഷ്ടപ്പെടുകതന്നെ. മറ്റൊരു പ്രധാനകാര്യംകൂടി ഇതിന്റെപിന്നിലുണ്ട്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം കേവലം ഭൗതികമായ അറിവുമാത്രമേ വിദ്യാർത്ഥിക്ക് നൽകുന്നുള്ളു. അങ്ങനെ എന്തിന്റേയുംഭൗതികതലംമാത്രം മനസ്സിലാക്കിയ വിദ്യാർത്ഥിയാണ് ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ അധ്യാപകന്റെ മേലങ്കിയണിയുന്നത്. കാലമേറെക്കഴിഞ്ഞാലും മാനസികാത്മീയ മണ്ഡലങ്ങളെക്കുറിച്ച് അയാൾ തികച്ചും അജ്ഞനായിരിക്കും. മനസ്സിന്റെ നിഗൂഢമായ അറകളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ആത്മീയമഹത്വത്തെ തൊട്ടുണർത്താനുള്ള വിശ്രുതിയും കരുത്തും അധ്യാപകൻനേടുന്നില്ല. ശാസ്ത്രംപഠിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപകർക്ക് ഇതിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് വാദത്തിനുവേണ്ടി സമ്മതിച്ചാൽപോലും സാഹിത്യം പഠിപ്പിക്കുന്നവരെ മാനസികമഹത്വം നേടുന്നതിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻവയ്യ. കാരണം, മഹത്തായ സാഹിത്യകൃതികൾ മഹത്തായമനസ്സിലേ പൂർണ്ണമായും പ്രതിഫലനം സൃഷ്ടിക്കുകയുള്ളു എന്നതുതന്നെ. സങ്കുചിത മനസ്സുകൾക്ക് ശാകുന്തളംനാലാമങ്കം പരീക്ഷയ്ക്കുചോദിക്കാനുള്ള ചോദ്യംമാത്രമാണ്.

സാഹിത്യാധ്യാപകന്റെ മൂലധനം വാക്കുകളാണ്. തീവ്ര തപസ്സനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്കുമാത്രമേ വാക്കിന്റെ പൊരുൾ വെളിപ്പെടുകയുള്ളു. ഈ തപസ്സനുഷ്ഠിക്കുന്ന സാഹിത്യാധ്യാപകർ അപൂർവ്വമത്രേ. വാക്കുകളുടെ നിഗൂഢമായ ശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനംലഭിച്ച അധ്യാപകന്റെ ക്ലാസ്സുകൾ കുട്ടികൾക്ക് എക്കാലവും ഒരനുഭൂതിയായിരിക്കും.

ഇത്രയും നാണയത്തിന്റെ ഒരുവശം. മറുവശം കൂടുതൽ വൈരുദ്ധ്യമാർന്നതാണ്. സാഹിത്യംപഠിക്കാൻവരുന്ന വിദ്യാർത്ഥി നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ക്ലാസ്സിൽ ഇരുന്നുതരുന്നതാണ്. "ശാസ്ത്രവും മാനവികവിഷയങ്ങളും പഠിക്കുന്ന ഞങ്ങളെന്തിന് സാഹിത്യംപഠിക്കുന്നു? ജയിക്കാൻ 35% മാർക്കുവേണം അതിൽകവിഞ്ഞ ആഗ്രഹമൊന്നുമില്ല" ഇതാണ് ജനറൽക്ലാസ്സിലേക്കു കടന്നുവരുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഭാവം. തൊണ്ണൂറും നൂറുമടങ്ങുന്ന ജനറൽക്ലാസ്സി

ന്റെശാപം ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപകരെയാണ് ഏറെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നത്. ഉപഭാഷാക്ലാസ്സിൽ അവിയലിന്റെ കഷണങ്ങൾ വിളമ്പിക്കപ്പെടുമല്ലോ.

യൂണിവേഴ്സിറ്റി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പാഠപുസ്തകങ്ങൾ പലപ്പോഴും ചവറുകളായിരിക്കും. ഇവ പഠിച്ചാൽത്തന്നെ കുട്ടികളുടെ ആസ്വാദനശക്തി മുക്കാലുംനഷ്ടപ്പെടും. ചരടുവലികളും കാക്കപിടുത്തങ്ങളും യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ നിലവാരത്തെ തരംതാഴ്ത്തുന്ന കൂട്ടത്തിൽപറയട്ടെ, ഏററവും ചവറായ പുസ്തകങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കേണ്ട ഭാരം പ്രായേണ ജൂനിയർ ലക്ചററുടെതലയിലാണ് സീനിയർ അധ്യാപകർ കെട്ടിവയ്ക്കുന്നത്. ഏറെനാൾ പുസ്തകത്തിന്റെ വാല്മീകത്തിൽ തപംചെയ്ത ജൂനിയർ ലക്ചറർ, താൻ പാടുപെട്ടുനേടിയ അറിവൊന്നും ആവിഷ്കരിക്കാൻ അവസരംലഭിക്കാതെ വിമ്മിട്ടപ്പെടുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ ആ അദ്ധ്യാപകനെ വിലയിരുത്തുന്നു—"അയാളൊരു ബോറനാ." ഈ കണ്ടെത്തൽ തലമുറ തലമുറകൈമാറുമ്പോൾ ജൂനിയർ ലക്ചറർ എക്കാലവും ബോറനായി മുദ്രയടിക്കപ്പെടും.

സാഹിത്യം ഐച്ഛികമായെടുക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നിലവാരം പ്രായേണ ജനറൽ ക്ലാസ്സിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെക്കാൾ മോശമാണ് മറെറാരുവിഷയത്തിനും പ്രവേശനം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, എടുക്കാവുന്ന ഒരു വിഷയമായി തരംതാണിരിക്കുന്നു, സാഹിത്യം. താത്പര്യമില്ലാത്തവിദ്യാർത്ഥികളെ സാഹിത്യം പഠിപ്പിക്കുക ഉദ്യമം ദുഷ്കരമത്രേ.

സാഹിത്യത്തിൽ താത്പര്യമുള്ള അപൂർവ്വം ചില വിദ്യാർത്ഥികളെങ്കിലും ഓരോവർഷവും കലാലയത്തിൽ വന്നുചേരാറുണ്ട്. അവരുടെ സാഹിത്യ താത്പര്യത്തെ കണ്ടറിയുവാനോ, അതു പോഷിപ്പിക്കുവാനോ ആരും ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല എന്നതാണ് സത്യം. സാഹിത്യസമാജങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം ഉദ്ഘാടനത്തോടെ സമാപിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണിന്ന് നാം കാണുന്നത്. സൃഷ്ടിപരമായ ചർച്ചകളും സംവാദങ്ങളും കലാലയങ്ങളിൽനിന്നപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥികൾ ലൈബ്രറി വേണ്ടപോലെ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. അവർക്കുവേണ്ടത് ഗുളികപ്രായത്തിലുള്ള നോട്ടുകളാണ്. അതുകിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവർ പൂർണ്ണതൃപ്തരായി. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സ്വന്തമായ രചനാശൈലി ഇല്ലാത്തതിന് ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ് കാരണം. പ്രബന്ധരചനാപരിശീലനം പ്രീഡിഗ്രി ക്ലാസ്സിലെങ്കിലും നിർബന്ധമാക്കുകതന്നെവേണം.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നിലവാരം താഴാനുള്ള കാരണത്തിന്റെ വേരുകൾ തേടിപ്പോകുമ്പോൾ നാം ചെന്നെത്തുന്നത് ഹയർസെക്കൻഡറി തലംവരെയുള്ള ഭാഷാപഠനത്തിലാണ്. അവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുന്നത് ശാസ്ത്രാധ്യാപകരാണ്! ഹിന്ദിക്കും മലയാളത്തിനും ഈ ഗതികേടില്ലെങ്കിലും, ഇംഗ്ലീഷ് പഠനത്തെക്കാൾ ദയനീയമാണ് ഹിന്ദി, മലയാള ഭാഷകളുടെ അവസ്ഥ. അക്ഷരസ്ഫുടതയോടെ സംസാരിക്കാൻപോലും കഴിയാത്ത അധ്യാപകർ, ക്ലാസ്സ്മുറിയിലെ വർദ്ധിച്ച അംഗസംഖ്യ, വിപുലമായ സിലബസ് — അങ്ങനെ പലകാരണങ്ങളുംകൊണ്ട് ഹയർസെക്കൻഡറിതലംവരെയുള്ള ഭാഷാപഠനം പരാജയത്തിന്റെ പര്യായമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഭാഷയുടേയും സാഹിത്യത്തിന്റേയും ശവമടക്കുകഴിഞ്ഞു വരുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയെയാണ് ഒരു കലാലയാധ്യാപകൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്.

പരിമിതികൾ നൂറുനൂറായിരമുണ്ടായിട്ടും അപൂർവ്വം അദ്ധ്യാപകരെങ്കിലും ആയിരം സൂര്യന്മാരെപ്പോലെ ഇന്നും പ്രകാശംചൊരിയുന്നുണ്ട് അപൂർവ്വം വിദ്യാർത്ഥികളെങ്കിലും ആ പ്രകാശമത്രയും സ്വന്തമാക്കാൻ വിടർന്നകണ്ണുകളുമായി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. യാജ്ഞവൽക്യനെപ്പോലുള്ള ആചാര്യന്മാരും നചികേതസ്സിനെപ്പോലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളും ഇരുപതാംനൂററാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിലും അപൂർവ്വമായിട്ടെങ്കിലും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട് എന്ന അറിവുതന്നെ നാളെയെക്കുറിച്ചു സ്വപ്നംകാണാൻ നമുക്ക് കരുത്ത് നൽകുന്നു.

എ. ഗോപിനാഥൻ എം. എ.

നീലനഭസിലെ
കാർമേഘപാളികൾ

ശാസ്ത്രപഠനം: പ്രശ്നങ്ങൾ, പരിമിതികൾ, സാദ്ധ്യതകൾ

ആനന്ദിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'ആൾക്കൂട്ട'ത്തിലെ ഒരു കഥാപാത്രം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ഓർഗാനിക് കെമിസ്ട്രിക്ലാസുകളിലിരുന്ന് ബോറടിച്ചു ചാവുന്ന നിങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ സ്നിഗ്ദ്ധതയും മനോഹാരിതയും അറിയണമെങ്കിൽ ഒരു കെമിക്കൽ ഫാക്ടറി സന്ദർശിക്കൂ." ഒരു ഓർഗാനിക് കെമിക്കൽ ഫാക്ടറിയും സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത, അതേസമയം വൈരസ്യജനകമായ കെമിസ്ട്രിക്ലാസുകളിലിരുന്ന് വേണ്ടുവോളം മുഷിപ്പ് അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്റെയും സഹപാഠികളുടെയും മാനസികാവസ്ഥ നിങ്ങളൊന്ന് പരിശോധിക്കൂ. ഇത്തരമൊരു ലേഖനമെഴുതാനുള്ള അന്തർചോദന ഇമ്മാതിരിയൊരു ഭൗതിക പശ്ചാത്തലമാണെന്നു വ്യക്തം.

മാനവികപാഠക്ലാസുകളും ശാസ്ത്രപാഠക്ലാസുകളും പ്രശ്നവിമുക്തമല്ലാത്ത അന്തരീക്ഷം ജനിപ്പിക്കുന്നതിൽ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഒരു ശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥിയെന്നനിലയ്ക്ക് ശാസ്ത്രേതരവിഷയങ്ങളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള വിലയിരുത്തൽ ബോധപൂർവ്വം ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കലാലയങ്ങളിലെ ശാസ്ത്രപാഠത്തിന്റെ അർത്ഥതലങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം പ്രസക്തമായ ആദ്യചോദ്യം മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. മണ്ണെണ്ണ നിറച്ചുകത്തിച്ച വിളക്കിന്റെ തിരി എന്തുകൊണ്ട് കരിന്തിരിയാവുന്നു? ഒരു ശരാശരി വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിമ്മിഷ്ടങ്ങളും വീർപ്പുമുട്ടലുകളും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് പ്രശ്നങ്ങളും പരിമിതികളും നോക്കിക്കാണാനാണ് ഇവിടെ ഒരുമ്പെടുന്നത്. അതാവട്ടെ ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രപാഠത്തിന്റെ വന്ധ്യവും വികൃതവുമായ മുഖം അനാവരണം ചെയ്യുന്നു.

പ്രശ്നങ്ങളും പരിമിതികളും:

ക്ലാസ് മുറികളിലെ വിരസതയുടെ കാര്യംതന്നെ ആദ്യം പരിശോധിക്കാം. പാഠവിഷയത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും വൈചിത്ര്യമോ വൈവിധ്യമോ ഇല്ലെങ്കിൽ വൈരസ്യം സ്വാഭാവികമാണെന്ന് ആത്മപരിശോധനനടത്തിയിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകർ വാദിച്ചുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആത്മാർത്ഥതയുടേയും അർപ്പണമനോഭാവത്തിന്റേയും അഭാവം മുഷിപ്പിന്റെ മൂലകാരണമായി അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ക്യാമ്പസ് ജീവിതത്തിലുടനീളം പാഠവിഷയങ്ങൾക്കപ്പുറമുള്ള നിറപ്പകിട്ടാർന്ന ലോകത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധ പിൻവലിക്കണമെന്നും അവർ ഉഗ്രതരേണ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഇന്നത്തെ കലാലയ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനിഷേധ്യമായ സ്ഥാനം, അകാരണമായ സമരങ്ങൾ, അനുസരണശീലത്തിന്റെ അഭാവം എന്നിവ അവരുടെ വാദഗതികൾക്ക് ഉപോൽബലകമത്രേ!

എന്നിരുന്നാലും ന്യായാന്യായങ്ങളുടെ നാണയത്തുട്ടുകളെണ്ണേണ്ടത് വിദ്യാർത്ഥിലോകത്തിൽ വെച്ചായിരിക്കണമെന്ന കാര്യത്തിൽ ആർക്കും എതിർപ്പില്ല. അന്തർമുഖനും ജിജ്ഞാസുവുമായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ അന്വേഷണതൃഷ്ണയും കർമ്മോത്സുകതയും ഏകാകിതയും ഏവർക്കും അനുഭവവേദ്യമാണല്ലോ? എന്നാൽ ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനമണ്ഡലത്തിലേക്കു കൈപിടിച്ചു കയറ്റുന്നവർ ശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥികൾ വേണ്ടതും വളർത്തിയെടുക്കേണ്ടതുമായ മൗലികഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് എത്രമാത്രം ബോധവാന്മാരാണ്? അവരുടെ വാദഗതികൾക്ക് എത്രമാത്രം സാർത്ഥകതയാണുള്ളത്? ഒന്നു പരിശോധിക്കാം.

മൂന്നുനാലു മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഡോ: പി. ടി. ഭാസ്കരപ്പണിക്കർ ആകാശവാണിയിലൂടെ ചെയ്ത പ്രഭാഷണത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം എന്റെ ഓർമ്മച്ചെപ്പിൽ ഇപ്പോഴും തെളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. സാമാന്യബോധവും സയൻസും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അഭേദ്യമാണെന്നും ശാസ്ത്രപഠനം സാമാന്യബോധത്തിലധിഷ്ഠിതമാണെന്നും അദ്ദേഹം ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. സാധാരണ ജീവിതത്തിലെ സാധാരണസംഭവങ്ങൾക്ക വിശദീകരണം നല്കിക്കൊണ്ടായിരിക്കണം ശാസ്ത്രപഠനത്തിനു അടിത്തറ നല്കേണ്ടതു്. ഏതൊരു ശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥിയെ സംബന്ധിച്ചും കാതലായ അന്വേഷണബുദ്ധിയും അത്യൗത്സുക്യവും വളർത്തിയെടുക്കണമെങ്കിൽ ഇത്തരംഒരു സമീപനം സ്വീകരിച്ചേപറ്റൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം പഠനം വെറും അധരവ്യായാമമായി മാറുകയുള്ളൂ.

സത്യം പറയട്ടെ, ഖേദകരമായ ദുഃസ്ഥിതിയിലാണു നമ്മൾ. ശാസ്ത്രപഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെത്തന്നെവിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നമ്മുടെ പ്രയാണം അറപ്പുളവാക്കുന്നതാണു്. ലഘുതമങ്ങളായ ശാസ്ത്രപ്രതിഭാസങ്ങൾക്കുപോലും ഇന്നത്തെ ഇവിടത്തെ ശരാശരി ശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥിക്കു വിശദീകരണം നല്കാൻ കഴിയില്ലെന്നതു് വേദനാജനകമാണു്. ചെലവഴിക്കപ്പെട്ട കോടിക്കണക്കിനു രൂപയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഇന്നാട്ടിലെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സാങ്കേതികവിദ്യയുടേയും വളർച്ച ഒട്ടുംതന്നെ തൃപ്തികരമല്ല. വളർച്ചയുടെ വേഗത ഈതോതിൽ മതിയെന്നു വാദിക്കുന്നവർ വർത്തമാനകാല വിദ്യാഭ്യാസവ്യവസ്ഥിതിയെ അറിഞ്ഞോഅറിയാതെയോ പിന്താങ്ങുന്നവരാണു്. നിലവിലുള്ളവിദ്യാഭ്യാസസംവിധാനത്തിൽ ശാസ്ത്രപഠനത്തിന്റെ അഞ്ചിൽ നാലുഭാഗവും പുസ്തകപാരായണമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഒട്ടുംതന്നെ ഗവേഷണപരമല്ലെന്നു അടിവരയിട്ടു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ലളിതമോ ഗഹനമോ ആയ ഏതു ശാസ്ത്രസത്യവും അറുവിരസമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിലാണു് മിക്ക അദ്ധ്യാപകരും മിടുക്ക് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു്. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഔത്സുക്യവും സംശയബുദ്ധിയും വളർത്തിയെടുക്കാൻ അദ്ധ്യാപകനു മെനക്കെടുന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല; അതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചു ബോധവാന്മാരല്ല അവരിൽ പലരും. ശാസ്ത്രസത്യങ്ങൾ രസകരമായി പറഞ്ഞുധരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവർപോലും വിരസതയുടെതീരത്തേക്കു ആയാസരഹിതമായി നീങ്ങുന്നതു് ഖേദകരമായ അനുഭവമാണു്. ഒരു സയൻസ് ടീച്ചർ ഭാഷാപരവും സാഹിത്യപരവുമായ കഴിവുകൾ പരമാവധി വിനിയോഗിക്കണമെന്ന പക്ഷക്കാരനാണു ഞാൻ. ഭാഷയുടെ അനന്തസാദ്ധ്യതകൾ ചൂഷണംചെയ്തുകൊണ്ടു് ഒരാശയം വ്യത്യസ്തശൈലികളിൽ പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും ചേർത്തു അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ ശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥിയുടെ മനസ്സിനെ മൂടിക്കിടന്നിരുന്ന മുഷിപ്പ് മാഞ്ഞുപോകുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല, അവന്റെ ഓർമ്മശക്തി വർദ്ധിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ സയൻസ് പഠിക്കുമ്പോൾ സാഹിത്യവും മാനവികവിഷയങ്ങളും ചർച്ചചെയ്യുന്നതു് അതിന്റെ ഗൗരവം കുറക്കുമെന്ന ധാരണ എല്ലായിടത്തും വ്യാപിച്ചുനില്ക്കുന്നു.

നമ്മുടെ സയൻസ് ക്ലാസ്സുകളിൽ അദ്ധ്യാപകനും അദ്ധ്യേതാവും സിലബസ്സിന്റെ അടിമകളാണെന്നതു് മറെറാരു വസ്തുതയാണു്. എല്ലാ പാഠഭാഗങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ടെക്സ്റ്റ് കൈയിലുണ്ടെങ്കിൽ ക്ലാസ്സിൽ കയറേണ്ടതില്ലെന്നു ഇരുകൂട്ടരും തുറന്നുസമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിലവിലുള്ള കോഴ്സുകൾ എക്സാമിനേഷൻ ഓറിയന്റഡല്ലെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കാനാണു് അധികൃതരുടെഭാവം. പ്രാക്ടിക്കൽ ക്ലാസ്സുകളിലേക്കാണു് അവർ വിരൽചൂണ്ടുന്നതു്. എന്നാൽ തിയറിക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചതിന്റെ ആവിഷ്കരണവേദിയായി പ്രാക്ടിക്കൽ ക്ലാസ്സുകളെ വീക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്കും കഴിയില്ലെന്നതു് സുവിദിതമാണു്. പ്രാക്ടിക്കൽ ക്ലാസിനും തിയറിക്ലാസിനും പ്രത്യേകം അസ്തിത്വമാണു് എല്ലാവരും കല്പിക്കുന്നതു്. തിയറിക്ലാസുകളിൽ പിന്നോക്കംനില്ക്കുന്നവർ പ്രാക്ടിക്കൽ ക്ലാസുകളിൽ പിന്നോക്കംനില്ക്കുന്നില്ലെന്നതും പരസ്യമായ രഹസ്യമാണു്.

സാദ്ധ്യതകളാരായുമ്പോൾ:

1979 മദ്ധ്യത്തിൽ സയൻസ് ന്യൂസ് സർവ്വീസ് ഇങ്ങനെ റിപ്പോർട്ട്നല്കി: മൂന്നാംചേരി എന്നു് വിളിക്കപ്പെടുന്ന അവികസിത രാജ്യങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യ ലോകജനസംഖ്യയുടെ എഴുപതുശതമാനംവരുമെങ്കിലും, ഗവേഷണ വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നാലുശതമാനം

മാത്രമേ അവയിലെത്തിക്കുന്നുള്ളൂ. നമ്മുടെകാര്യം ഒന്നെടുത്തുനോക്കൂ. വ്യവസായലോകത്തിലെ വമ്പന്മാരായ ടാറ്റയുംബിർളയും ഗവേഷണപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ചെലവാക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഒറ്റ പൈസ കൂടുതൽ ഭാരതസർക്കാർ ചെലവാക്കുന്നില്ലെന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. രാഷ്ട്രീയമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം നാട്ടിലെ ഗവേഷണസ്ഥാപനങ്ങൾ പടർന്നുപന്തലിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥ ഗവേഷണപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇനിയും ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണ വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആശാവഹമായ പുരോഗതി കൈവരിച്ചിട്ടുള്ള ന്യൂക്ലിയർ സയൻസും അഗ്രികൾച്ചറൽ സയൻസും അപവാദങ്ങളാണ്.

ശാസ്ത്രപാഠത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതകളാരായുമ്പോൾ ഗവേഷണരംഗത്തെ പാളിച്ചകൾ അപഗ്രഥിക്കാതിരിക്കാൻ വയ്യ. ആകെ ജനസംഖ്യയുടെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തോളം അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാതെ ഇരുട്ടിൽത്തപ്പുമ്പോൾ ഗവേഷണപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പേരിൽ പാഴ്ച്ചെലവ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും നീതീകരിക്കാൻവയ്യെന്ന് നമ്മുടെ പ്രമുഖരായ വിദ്യാഭ്യാസവിചക്ഷണന്മാർ പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. പുതുമഴയ്ക്ക് മറിഞ്ഞുവീഴുന്ന, വെളിച്ചംകടക്കാത്ത ഓലഷെഡ്ഡിൽ ഒരു ബ്ലാക്ക്ബോർഡുപോലുമില്ലാതെ പാസ്കൽനിയമവും ആർക്കിമിഡിസ് തത്വവും അണുവിഘടനവും മന്ത്രോച്ചാരണംപോലെ ഉരുവിട്ടുപഠിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടാണ് എന്താണ് ശാസ്ത്രമെന്ന് നമ്മുടെ പൈതങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത്. വൻനഗരങ്ങളിൽ ഗവേഷണസ്ഥാപനങ്ങളെന്നപേരിൽ ബഹുനിലക്കെട്ടിടങ്ങൾ പണിതുയർത്തുന്ന അതേ അവസരത്തിൽത്തന്നെ, ശാസ്ത്രപുരോഗതിയുടെ ന്യൂക്ലിയസ്സായിവർത്തിക്കുന്ന ഗവേഷണബോധവും കർമ്മോത്സുകതയും കശാപ്പുചെയ്യുന്ന നിലപാട് എത്ര അപഹാസ്യമാണ്! റിസർച്ചിന്റെപേരിൽ സർക്കാർപൈസ പോക്കറ്റിലിടുന്ന മാന്യന്മാരാണ് നവഭാരതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ മടിയന്മാരെന്ന് ആർക്കാണ് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്?

പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ ശാസ്ത്രപാഠത്തിന് പ്രത്യേകപ്രാധാന്യം നല്കിയരാജ്യങ്ങളാണ് മെഡിക്കൽഫീൽഡിലും ടെക്നോളജിയിലും പ്രകടമായ പുരോഗതിയാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ളത്. കുരുന്നുഹൃദയങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രാഭിരുചി ഉണർത്തിയെടുക്കത്തക്കവിധത്തിലാണ് വികസിതരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ പാഠകോഴ്സുകളും ക്ലാസ്മുറികളും സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചില സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകപരിഗണനകല്പിച്ച് പ്രഗത്ഭമതികളെയാണ് ഉന്നതശാസ്ത്രപാഠരംഗത്ത് നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾക്ക് മുൻതൂക്കംനല്കിക്കൊണ്ടുള്ള പാഠ്യപദ്ധതിയാണ് നമ്മുടെ ഭരണകൂടവും യൂണിവേഴ്സിറ്റികളും നടപ്പിലാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിലും അതിന് വെറും താത്വികാടിസ്ഥാനം മാത്രമേയുള്ളൂ.

ശാസ്ത്രപാഠത്തിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ അതിന് മാംസവും മജ്ജയും നല്കുന്ന ശക്തമായ ഉപാധിയാണ് ശാസ്ത്രസാഹിത്യം. "Verbal fluency and a large vocabulary" എന്ന മുദ്രാവാക്യം ഇന്ന് ആഗോളപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ? എത്ര വിഷമതരങ്ങളായ ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളായാലുംശരി, ഏറ്റവും എളുപ്പം ഹൃദിസ്ഥമാക്കിക്കൊടുക്കാൻ കഴിയുക എന്നതാണ് ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രധാനധർമ്മം. ബാലശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തിന്റെ രസനീയത സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം—മലയാളത്തിലെ ഒരു ശാസ്ത്രമാസികയിലെ ലേഖനത്തിന്റെ ആദ്യവാചകം— താഴെക്കൊടുക്കുന്നു:

തൃശ്ശൂരുനിന്ന് അന്തിക്കാട്ടേക്കുള്ള ദൂരം പതിനഞ്ചു കിലോമീറ്റർ. എങ്കിൽ ഭൂമിയിൽനിന്ന് സൂര്യനിലേക്കുള്ള ദൂരം എത്ര?

അദ്ധ്യാപകൻ ഓരോവിദ്യാർത്ഥിയോടും ഈ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുന്നു. പലർക്കും അറിയില്ല. എല്ലാവരും പകച്ചുനിൽക്കുകയാണ്. അവസാനം ഒരു വികൃതിക്കുട്ടൻ കുസൃതിച്ചിരിയോടെ പറയുന്നു:

പതിനഞ്ച് കോടി കിലോമീറ്റർ.

ശേഷിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിജനം സൂര്യനേയും തൃശ്ശൂരിനേയും ബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന പുതിയ ഗണിതശാസ്ത്രം എങ്ങനെ ഹൃദിസ്ഥമാക്കുമെന്ന് അന്തംവിട്ടാലോചിക്കുന്നു! വിരസങ്ങളായ ശാസ്ത്രപാഠക്ലാസുകൾ സജീവമാക്കുന്നതിന് ഇത്തരത്തിലുള്ള ആശയാവതരണരീതി എത്രമാത്രം ഉപയുക്തമാണെന്ന് ചിന്തിക്കുക.

എല്ലാ ഭാരതീയ ഭാഷകളിലും ശാസ്ത്രസാഹിത്യം അറുദരിദ്രമാണ്. ഇതിൽ മലയാളത്തിന്റെ സ്ഥിതി അത്യധികം ദയനീയമാണ്. 1974ലെ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ പ്രകാരം അന്നേവരെ പുറത്തിറങ്ങിയ ആകെ പുസ്തകങ്ങളുടെ കഷ്ടിച്ച് ഒരു ശതമാനംമാത്രമാണ് ശാസ്ത്രസാഹിത്യകൃതികൾ! എണ്ണത്തിന്റെ കഥയിതാണെങ്കിൽ ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ കാര്യം പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് ഭേദം. വിഷയസങ്കീർണ്ണതകൊണ്ടും ഇതിവൃത്ത ന്യൂനതകൊണ്ടും പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികളിൽനിന്നും ഒറ്റപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കൗതുകംജനിപ്പിക്കുമാറ് വിഷയമവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ വിരളം.

സയൻസിന്റെ പുരോഗതിയിൽ ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തിനുള്ള അനിഷേധ്യമായ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളെ ബോധവാന്മാരാക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്ന് കോളേജിലെ പ്രാക്ടിക്കൽ വർക്കിനോടനുബന്ധിച്ച നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ള റെക്കോഡ് സബ്മിഷൻ എന്ന ലേഖനവ്യായാമം (ചിത്രരചനാവ്യായാമം) നിർത്തലാക്കി ശാസ്ത്രസാഹിത്യപ്രവർത്തനത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ വ്യാപൃതരാക്കുകയാണുത്തമം. ക്ലാസ്തലത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ സംഘടിപ്പിച്ച തങ്ങളുടെ ഗവേഷണപ്രവർത്തനങ്ങളും വിജ്ഞാനസമ്പാദനവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കൈയെഴുത്തുമാസികകൾക്കു രൂപംനൽകുക. കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോതവണ പുറത്തിറക്കുന്ന കൈയെഴുത്തുമാസികകൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് തലവന് സബ്മിറ്റുചെയ്യുകയും അദ്ദേഹം മൂല്യനിർണ്ണയം നടത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഒട്ടുംതന്നെ സൃഷ്ടിപരമല്ലാത്ത റെക്കോഡ് സബ്മിഷന ഇന്നല്ലന്നാക്ക് ശാസ്ത്രസാഹിത്യപ്രവർത്തനത്തിന് നല്ലണമെന്നർത്ഥം.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാമൂഹ്യസ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ ഗുണാത്മക സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും വിദ്യാർത്ഥികളെ ബോധവാന്മാരാക്കേണ്ടതുണ്ട്. എൻട്രോപ്പിയും എൻതാല്പിയും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ സാഹിത്യത്തിൽ കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ സയൻസ് സമൂഹത്തെ അത്രമാത്രം സ്വാധീനിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റൊന്ന് സയൻസ് സാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തിനും സാമ്പത്തിക വികസനത്തിനുമുള്ള ശക്തമായ ഉപാധിയാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ആർക്കും തള്ളിക്കളയാനാവില്ല. ശാസ്ത്രപഠനത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളും സാധ്യതകളും അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഈ സാമൂഹ്യഗുണങ്ങൾകൂടി ചർച്ചചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്.

പി. എച്ച്. മുഹമ്മദ് ഇസ്മായിൽ
മൂന്നാംവർഷ രസതന്ത്രം.

With best compliments from:

handloom house
M. G. ROAD.
(NORTH END)
ERNAKULAM.

മാനവികവിഷയപഠനം– ക്ലാസ്സ്മുറിയിൽ

മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് നൂറ്റാണ്ടുകളേറെയായി. വ്യക്തിസ്വഭാവങ്ങളുടെ രൂപീകരണവും, പ്രതികരണവും, സാമൂഹ്യനിയമങ്ങളും കാലദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായി മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു, ഇന്നും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു ഈ പഠനമേഖലകളാണ് സോഷ്യൽസയൻസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന മാനവികശാസ്ത്രം. മുൻകാലങ്ങളിൽ എന്തുനടന്നു എന്നുമുതൽ ഇന്ന് എങ്ങനെ പെരുമാറണം എന്നുവരെ ഈ വിഷയങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നു, പഠിപ്പിക്കുന്നു. ചരിത്രം, രാഷ്ട്രതന്ത്രം, സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം, മനഃശ്ശാസ്ത്രം, തുടങ്ങിയ കൈവഴികൾ പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണ്. ഒരുകാര്യത്തിൽ അവയെല്ലാം യോജിക്കുന്നു – ഒരു വ്യക്തിയുടെ സാമ്പത്തികവും, സാമൂഹികവും, മാനസികവുമായ പുരോഗതി.

നിഗൂഢമായ മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ പഠനം ഇന്നും ശാസ്ത്രത്തിന് തലവേദനയാണ്. മനുഷ്യന്റെ ചിന്തയും, പ്രവൃത്തിയും ഒരിക്കലും പ്രത്യേകവൃത്തത്തിനകത്ത് ഒതുങ്ങിനില്ക്കാറില്ല അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഈ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പഠനം പുതിയ ആശയങ്ങൾക്കും, ദുരൂഹങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും വഴിവയ്ക്കുന്നു. കാലികപ്രസക്തിയില്ലാത്ത തത്വങ്ങൾ പതുക്കെ പിൻവാങ്ങുന്നു. സർവ്വസമ്മതമായ തത്വങ്ങൾമാത്രമേ നിലനില്ക്കുകയുള്ളൂ–പ്രായോഗികമായി അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും.

'ആർട്ട്സ് സബ്ജക്ട്സ്' എന്ന ഓമനപ്പേരുള്ള ഈ വിഷയങ്ങൾ കലാലയത്തിലെ പഠനപദ്ധതിയിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു. ഇന്ന്, കലാലയത്തിൽ കയറിപ്പറ്റാനും എളുപ്പത്തിൽ ബിരുദംനേടാനും ഉള്ള ഒരു വഴിയായിരിക്കുന്നു ഈ ശാസ്ത്രപഠനം. ഒരിക്കൽപോലും ക്ലാസിൽകയറിയിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഹാജർപ്രശ്നംഒഴിവാക്കിയാൽ, എങ്ങനെയെങ്കിലും കുറേ മനഃപാഠമാക്കി പരീക്ഷയെഴുതി രക്ഷപ്പെടാം. പുസ്തകക്കടകളിൽ ഇതിന്നായി ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള ഗൈഡുകളാണെങ്കിൽ ഇഷ്ടംപോലെ. ഒരിക്കൽപ്പോലും പാഠപുസ്തകങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവർക്കും ഈ ഗൈഡുകൾ ഒറ്റമൂലികളാകുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരം താണിരിക്കുന്നുവെന്നോ, നവീകരണം ആവശ്യമാണെന്നോ വാദിക്കുന്നവർ വെറുംവിഡ്ഢികളോ, വിവരമില്ലാത്തവരോ ആകുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്രിയയുടെ പ്രായോഗികമായ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ഈപറയുന്നവരജ്ഞരാണ്. നമുക്കിന്നാവശ്യം കൂടുതൽ 'ഷിഫ്റ്റുകൾ' ഏർപ്പെടുത്തലാണ്. അതായത്, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വിപുലീകരണം; വിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വത്രികമാക്കൽ-

ആരെങ്കിലും അല്പം അഭിനിവേശംതോന്നി ഒരു വിഷയം തെരഞ്ഞെടുത്ത് പഠിക്കാൻ വന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ, അവരുടെ കഷ്ടകാലം. അല്പം ആത്മാർത്ഥത അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ള അധ്യാപകരുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ, അവരുടെ കഷ്ടകാലം. സത്മനോഭാവത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രത്യാഘാതങ്ങളും അവർക്കുമേൽ നിരന്തരം വീണുകൊണ്ടിരിക്കും.

കലാലയത്തിനകത്തെ ഉത്സവാഘോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയുന്നില്ല. മറ്റെല്ലാ സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും, പഠനപ്രക്രിയ വളരെ വിരളമായേ നടക്കാറുള്ളൂ. അപര്യാപ്തതകൾ ധാരാളമുണ്ട്, അതുസത്യമാണ്. സ്ഥലസൗകര്യം, ഉപകരണങ്ങൾ, സ്റ്റാഫ് എന്നീ ഘടകങ്ങൾ ഒരിക്കലും ആനുപാതികമാകാറില്ല. എല്ലാംപോകട്ടെ, സൗകര്യങ്ങളുള്ള ഒരു ലൈബ്രറിയുണ്ടെങ്കിൽ (ആവശ്യത്തിന് പുസ്തകങ്ങളുംവേണം), ഈ കുറവുകൾക്ക് കുറേയൊക്കെ നീക്കുപോക്കുണ്ടാകും. പക്ഷേ, അധികം കലാലയങ്ങളിലും, ക്ലാസ്സിൽകയറാത്തവർക്ക് ഒന്നിച്ചുകൂടാനും, ബഹളമുണ്ടാക്കാനുമുള്ള സ്ഥലമാണ്

ലൈബ്രറിഹാൾ. ക്യാന്റീൻ, ലൈബ്രറിവരാന്തകൾ, നടവഴികൾ, തുടങ്ങിയവയാണ് കൂട്ടംകൂടാനുള്ള പൊതുസ്ഥലങ്ങൾ.

എല്ലായിടത്തും ഇങ്ങനെതന്നെ. അദ്ധ്യാപകനോ വിവരമില്ല. യൂണിവേഴ്സിററിക്കുമില്ല വിവരം. പിന്നെ, ഞങ്ങളെന്തുചെയ്യും?

ഇനിയൊരുമാർഗ്ഗമുള്ളത് സമരമാണ്. പക്ഷേ, ''ആലോചിക്കാം'' എന്ന ഉറപ്പുകിട്ടാൻ എത്രനാൾ സമരംചെയ്യേണ്ടിവരും?

അതിൻപ്രകാരം, പഠനദിവസങ്ങളിൽ ഏറിയപങ്കും സമരദിവസങ്ങൾ കീഴടക്കുന്നു. ബാക്കിയുള്ളതോ, ഒന്നിനും തികയുകയുമില്ല. ക്ലാസ്സിനകത്തെസ്ഥിതി വളരെ പരിതാപകരമാണ്. പഠനം എന്ന പ്രക്രിയ അതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുന്നില്ല. വിജ്ഞാനമാണല്ലോ സർവ്വപ്രധാനം. പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ഭാഗികമായ അറിവിൽകവിഞ്ഞ് മറെറാന്നുംതന്നെ വിദ്യാർത്ഥിക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. വിമർശനങ്ങളുടേയും, വിലയിരുത്തലുകളുടേയും മൂല്യം പാഠ്യവിഷയത്തിന് എത്രത്തോളം മുക്കംകൂട്ടുന്നു എന്ന് ചിന്തിക്കുവാനുള്ള വിവേകശക്തി പലർക്കും ഇല്ലാതെപോയി. ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും, സ്വയം മനസ്സിലാക്കാനും, നാം ജീവിക്കുന്ന ചുററുപാട് എങ്ങിനെയാണെന്ന് അറിയാനുമെങ്കിലും അവ ഉപയോഗപ്പെടും.

പഠനപ്രക്രിയയിൽ ഭാഷ ഒരു വലിയ പ്രശ്നമാണ്. ആംഗലഭാഷയിൽ അവഗാഹമില്ലായ്മമൂലം മിക്കവരും ക്ലാസിൽ വിമുഖരായിരിക്കും. മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതാകട്ടെ, മാനഹാനി. സംശയങ്ങൾ ചോദ്യമായി നാവിൻതുമ്പിൽവരെവരും. പക്ഷേ, അതിനു ഇംഗ്ലീഷുവേണ്ടേ? പതുക്കെ, സംശയം ഉമിനീരോടൊപ്പം ആമാശയത്തിലേക്കിറങ്ങി ദഹിച്ചുപോകുന്നു. പൊതുചർച്ചകളിലും ഇതുതന്നെയാണ് അവസ്ഥ.

സംശയങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കുന്നവർ, അതിനു വേഗതകൂട്ടുമ്പോൾ പതുക്കെ, രാഷ്ട്രീയവീക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അതാകട്ടെ, ഹാനികരമല്ല. പലതരം രാഷ്ട്രീയവീക്ഷണങ്ങൾ ഒരേവേദിയിൽവരുമ്പോൾ എവിടെയാണ് കഴമ്പുള്ളതെന്ന് ശ്രോതാവിനു പിടികിട്ടും. എന്തുതന്നെ ആയാലും, പൊതുപ്രശ്നങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കുക എന്ന സ്വഭാവം ഇന്ത്യാക്കാർ മറന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ ഒന്നുംതന്നെ സംഭവിക്കുകയുമില്ല.

''സാർ, ഹിററ്ലറുടെ കാലത്തു് ആ നാട്ടിൽ ജനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ?'' ചോദ്യം സ്വാഭാവികമാണ്. ചരിത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നതു് ഹിററ്ലറുടെ പരിഷ്കാരങ്ങളേയും യുദ്ധങ്ങളേയുംമാത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെകൂടെ പടയാളികൾ ഉണ്ടായിരുന്ന കാര്യംപോലും ചരിത്രകാരന്മാർ മറന്നേപോയി. ഇന്ത്യയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരകാലത്തു് ഗാന്ധിയും നെഹ്റുവും മാത്രമായിരുന്നില്ലസമരംചെയ്തതു്. അവരുടെ സമരയാത്രയിൽ സഹയാത്രികരായി രക്തസാക്ഷികളായ സാധാരണ യോദ്ധാക്കളെ നേതാക്കളുംമറന്നു; ചരിത്രകാരന്മാരും മറന്നു.

ഇന്നും നമ്മുടെ സാമ്പത്തികോപദേഷ്ടാവു ജെ. എം. കെയിൻസ് ആണ്. റിക്കാർഡോ, ജെ. എസ്. മിൽ എന്നിവരെല്ലാം നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അതുവിട്ട് മറെറാരു സാമ്പത്തിക തത്വവുമില്ല, പ്രശ്നങ്ങളുമില്ല.

''സാർ, വിപണിയിലെത്തുന്ന കുത്തകമുതലാളിമാർ വിചാരിച്ചാൽ ഭരണകൂടത്തെയോ, നിലനില്ക്കുന്ന സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയേയോ മറിച്ചിടാൻ കഴിയുമല്ലോ. അപ്പോൾ, അവരുടെ സമ്പത്തിന്റേയും, ശക്തിയുടേയും മേൽ നിയന്ത്രണമേർപ്പെടുത്തുകയല്ലേ വേണ്ടതു്?''

''ഓ, അതെങ്ങനെ കഴിയും? ഭരിക്കുന്നവരെവിടെ നില്ക്കുന്നു, ഇവരെവിടെനില്ക്കുന്നു?''

പാവം വിദ്യാർത്ഥിയുടെ അജ്ഞത!

ഭരണകർത്താക്കളുടെ കഴുത്തിലെ ചങ്ങല ഈ സമ്പന്നന്മാരുടെ കയ്യിലാണ്. പിന്നെ, ആരാണ് പൂച്ചയ്ക്ക് മണികെട്ടുക?

അസ്വസ്ഥതയോടെ, ഒട്ടേറെപ്പേരോടെ വിദ്യാർത്ഥി മുഖംതിരിക്കുന്നു. തലയ്ക്കുള്ളിൽവിങ്ങുന്നതു പകയും വിദ്വേഷവുമാണ്. എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കും?

വിഷയത്തിനു പരിധിനിശ്ചയിക്കുവാൻ അധികാരികൾക്കേ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാം ഒരു അർദ്ധവിരാമത്തിലവസാനിക്കുന്നു. കാണേണ്ടാത്തതു കാണരുത്, കേൾക്കേണ്ടാത്തതു കേൾക്കരുത്.

അദ്ധ്യാപനം ഒരു ''സൈഡ്ബിസിനസ്സ്'' ആണെന്നുപറയാൻ ചങ്കൂറ്റംകാണിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകർകൂടി നമുക്കുലഭിക്കുമ്പോൾ ആവൃത്തം പൂർണ്ണമാകുന്നു.

''സ്നേഹിതാ, ഇതിലൊക്കെ എന്തിരിക്കുന്നു? കഴിഞ്ഞയാഴ്ച എഴുതിയ ടെസ്റ്റ്ജയിച്ചാൽ ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടു. സ്റ്റേററ്സർവ്വീസിൽ ക്ലാർക്കായികടന്നുകൂടാം. പിന്നെ രണ്ടുമാസം അവധിയെടുത്തു് ഈ പരീക്ഷയെഴുതി ഡിഗ്രിയെടുക്കും.''

"അടുത്തതവണയും ബാങ്കിങ് സർവ്വീസിന്റെ ടെസ്റ്റ് എഴുതുന്നുണ്ട്. പിന്നെ, ഡിഗ്രിയുണ്ടല്ലോ, കിട്ടാതിരിക്കില്ല.''

അതെ. അതിനുവേണ്ടിമാത്രമാണ് വിദ്യാഭ്യാസം. ഡിഗ്രിയെടുക്കണം, എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒരു ജോലി തരമാക്കണം. ഏതെങ്കിലും തൊഴിൽശാലയിൽ തൊഴിലാളിപ്പണികിട്ടുക വളരെക്കുറച്ചുപേർക്കുമാത്രമാണ്. ഡിഗ്രിയെടുത്താൽ ഒരു ക്ലാർക്കെങ്കിലും ആകാം. വിഷയം പ്രസക്തമല്ല. മലയാളം ബി. എ.-ക്കാരനും, ബോട്ടണി ബി. എസ്സ്സിക്കാരനും ബാങ്കിൽ ക്ലാർക്കാകാം. അതാണ് സർവ്വസമ്മതമായ ഇന്ത്യൻ വിദ്യാഭ്യാസനയം. എന്തിനാണു നാം മനുഷ്യന്റെ പൂർവ്വകാലചരിത്രം പഠിക്കുന്നത്? എന്തിനാണ് അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നത്? പ്രാകൃതമനുഷ്യന്റെ ജീവിതം എങ്ങനെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ പൊരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നത്, ആ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ പൊതുവായ നന്മകളും പാളിച്ചകളും മനസ്സിലാക്കാനാണ് പിന്നീടുള്ള സാമൂഹിക വികാസങ്ങളിൽക്കൂടി ഉരുത്തിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള സംസ്കാരം മനുഷ്യൻ എങ്ങനെ ഒരു സമൂഹജീവിയാകുന്നു എന്നുപഠിപ്പിക്കുന്നു. ആ സംസ്കാരത്തിന്റെ കുറച്ചുകൂടി വികസിച്ചരൂപമാണ് നാം ഇന്ന് നിലനില്ക്കുന്ന സമൂഹവും, ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സംസ്കാരവും.

പണ്ട് ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇന്ത്യയിൽവന്നു, കച്ചവടത്തിന്. പതുക്കെപ്പതുക്കെ, 'അറബി പുറത്തും, ഒട്ടകം അകത്തുമായി'. അവർ കേറിയങ്ങ് ഭരിക്കാൻതുടങ്ങി. പതിനെട്ടാം നൂററാണ്ടിന്റെ യൂറോപ്യൻസംസ്കാരം അവർ ഇവിടെ പ്രചരിപ്പിച്ചു. അത് ഒരു നല്ലകാര്യമായിരുന്നു. കാരണം, ഇന്ത്യ അന്ന് പത്താംനൂററാണ്ടിലായിരുന്നു ജീവിച്ചിരുന്നത്. അവർ ഇവിടെ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിച്ചു; അവരുടെ ചില പ്രത്യേക ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി.

അവർ പോയി. ദേശീയ സായിപ്പന്മാർ അധികാരം ഏറ്റെടുത്തു. എന്നിട്ടും ഇന്നും നാം പതിനെട്ടാം നൂററാണ്ടിൽ തന്നെയാണ്. ആകെയുള്ള പുരോഗതി ജനസംഖ്യയിൽ മാത്രമാണ്.

മുതലാളിത്ത രാജ്യത്തിൽ, അകത്തും പുറത്തും ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ചെറിയ ചലനംപോലും അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. അവർ രാജ്യത്തെ ഓരോ പ്രശ്നത്തേയും അടിമുടി വിമർശിക്കുകയും, വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുതന്നെയാണവിടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മൂല്യവും. ജനാധിപത്യത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും അതുതന്നെ. ഇവിടെ നടക്കുന്നതെന്താണ്? ആ ജനാധിപത്യ മര്യാദപോലും പാലിച്ചിട്ടില്ല. അക്ഷരമറിയാത്തവന് എന്തുജനാധിപത്യം, എന്ത് വോട്ട്?

പൊതുവിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ട് സംഭവിക്കേണ്ടത് പുരോഗതിയാണ്. ഉത്പാദനവർദ്ധനവും, മനുഷ്യൻ സ്വയം ഒരു സമൂഹജീവിയായിത്തീരുന്നതും അതിന്റെഭാഗമാണ്. ചരിത്രം പഠിച്ച്, കഴിഞ്ഞകാലത്തെ പോരായ്മകൾ തിരുത്തി ആരോഗ്യപരവും തൃപ്തികരവുമായ സാമൂഹ്യമാററം കൊണ്ടുവന്ന്, അതോടൊപ്പം സാമ്പത്തികവുമായ പുരോഗതിയുണ്ടാക്കുക എന്നതാണ് നമുക്ക് നേടേണ്ടിയിരുന്നത്.

നമ്മുടെ നാടിന്നനുയോജ്യമായ ഒരു സാമ്പത്തികനയം ഇല്ലാതെ, നാം ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രവും നയവും പഠിച്ചിട്ടെന്താ വിശേഷം? അദ്ധ്വാനവും സമയവും പണവും നഷ്ടം. ഇവിടെ ഒരു ശാസ്ത്രവും അതിന്റെ പ്രായോഗികതലത്തിൽ പഠിക്കുന്നില്ല. അതാണ് ഇന്ത്യൻ വിദ്യാഭ്യാസനയം. അദ്ധ്യാപകനും, വിദ്യാർത്ഥിയും ഈ കാര്യത്തിൽ നിരപരാധികൾ. കലാലയങ്ങളിൽ അസ്വസ്ഥത പടരാനും, മാറ്റങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദാഹം വളരാനും, രഹസ്യമായി പടയൊരുക്കം നടത്താനും കാരണം ഈ പൊരുത്തമില്ലായ്മയാണ്.

ഓരോരു ഭവിഷ്യത്ത് ബിരുദക്കാരൻ സമൂഹത്തിൽ ഒരു ഇണങ്ങാക്കണ്ണിയായിത്തീരുന്നു എന്നതാണ്. പുതിയ അറിവിന്റെ വിഴുപ്പുമായി അവന് അവന്റെ പഴയ സംസ്കാരത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങാൻ വയ്യ. അവിടെ പ്രയത്നവും, വിയർപ്പും, ദാരിദ്ര്യവും, കണ്ണീരും അവനെ കാത്തിരിക്കുന്നു.

ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം തന്നെ ഇവിടെ സമഗ്രമായൊരു പരിവർത്തനത്തിന്റെ ആവശ്യകതയിലേക്ക് വിരൽചൂണ്ടുന്നു. കാലഹരണപ്പെട്ടവ്യവസ്ഥിതികളിൽ മയങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ഉണരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്കെത്താൻ നമുക്ക് ഇനിയും ദീർഘദൂരം സഞ്ചരിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. തീവ്രപ്രയത്നംകൊണ്ടുമാത്രമേ നമുക്ക് ഈ ദൂരം തരണംചെയ്യാനാവൂ. അതിനുവേണ്ടി നമുക്ക് ഒത്തൊരുമിച്ചുശ്രമിക്കാം.

സാഹിത്യപഠനം ക്ലാസ്സ്മുറിയിൽ

ശാസ്ത്രപഠനവും സാഹിത്യപഠനവും ക്ലാസ്മുറികളിലെ പ്രഭാഷണങ്ങളേക്കാൾ വ്യക്തമായും ആശ്രയിക്കുന്നതു് യഥാക്രമം പരീക്ഷണശാലകളേയും വായനശാലകളേയുമാണു്. എന്നാൽ ഇന്നു് ഒരു കലാലയ വിദ്യാർത്ഥി അയാളുടെ പഠനത്തിന്റെ അധികസമയവും ചിലവഴിക്കുന്നതു് ക്ലാസ്മുറികളിലാണെന്നതു് ഒരു പരമാർത്ഥമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിലെ മാറിയപരിതസ്ഥിതിയിൽ ക്ലാസുകൾക്കു് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഉള്ള പങ്കു് എന്താണെന്നും, അവ അതുനിറവേററുന്നുണ്ടോ എന്നും ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ക്ലാസ്മുറികളിലെ സാഹിത്യപഠനത്തിനു് അതിന്റേതായ പോരായ്മകളുണ്ടു്. പ്രശ്നങ്ങളുമുണ്ടു്. സാധ്യതകളുടെ കോളം വളരെ വലുതാണു്. സമൂലമായ പരിവർത്തനത്തിനുമാത്രമേ അതു് നിറയ്ക്കാൻ സാധിക്കൂ.

സാഹിത്യപഠനം:

സാഹിത്യപഠനത്തെക്കുറിച്ചു് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ സാങ്കേതികത്വം (സാഹിത്യത്തിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സാങ്കേതികത്വവും, സാഹിത്യപഠനത്തിൽ വേരുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സാങ്കേതികത്വവും) ഉയർത്തുന്ന വിനാശകരമായ വൻഭീഷണിയാണു് മുന്നിൽവന്നു് തുറിച്ചുനോക്കുന്നതു്. സാഹിത്യം നൈസർഗ്ഗികവും, അബോധമനസ്സിന്റെ ആവിഷ്ക്കാരവുമാണെന്നു് പറയുന്നതോടൊപ്പം, സാങ്കേതിക വിലയിരുത്തലുകളും സാങ്കേതികവാർപ്പുകളിലുള്ള രചനകളും ഉടരുന്നു. സാഹിത്യത്തിന്റെ ഈ വ്യഥ ഒരു മിണ്ടാപ്രാണിയുടെ വ്യഥപോലെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതെപോകുന്നു. സാഹിത്യം മിണ്ടാപ്രാണിയാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. നേരെമറിച്ചാണെങ്കിലും അതിന്റെ ജിഹ്വകൾക്കുപോലും രോഗം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഈ ദുഃസ്ഥിതിവന്നുപെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

സാഹിത്യപഠനം ക്ലാസ്മുറിയിൽ:

“താങ്കളുടെ മെയിൻ സബ്ജക്ട് ഏതാണു്?”

“ലിറ്ററേച്ചർ!”

“ഓഹോ! അതാണല്ലേ ക്ലാസിലൊന്നും കയറാതെ നടക്കുന്നതു്?”

സാഹിത്യം പഠിക്കാൻ വരുന്നവർ പഠനത്തിൽനിന്നു് വിട്ടുനില്ക്കുന്നു എന്നല്ല മറിച്ചു് ‘പാപികൾക്കേ പുരോഹിതന്മാരെ ആവശ്യമുള്ളൂ’ എന്നൊരു നിലപാടു് അവർ എടുക്കുന്നു എന്നാണു് പറഞ്ഞതു്. സാഹിത്യസൃഷ്ടികൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഒരു ഇടത്തട്ടുകാരന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നാണു് അവർകരുതുന്നതു്. പക്ഷേ ഉൾക്കൊള്ളലും, പഠനവും രണ്ടായിക്കാണുന്നവർ ക്ലാസുകളിൽ സംബന്ധിക്കുകയും, നോട്ടുകൾ കുറിച്ചെടുക്കുകയും, അദ്ധ്യാപകരുടെ വിശകലനങ്ങൾക്കു് കാതുകൊടുക്കുകയും, പലപ്പോഴും ‘ഉൾക്കൊള്ളലു’കാരേക്കാൾ ഉയർന്ന മാർക്കോടെ ജയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പലപ്പോഴും ഒരു കവിത പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകൻ ചെയ്യുന്നതു് കവിതയിലെ വരികളുടെ അർത്ഥം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയാണു്. ചുരുക്കംപേർ അവയുടെ ഔചിത്യവുംമററും വിശദീകരിച്ചെന്നിരിക്കും. അതിൽക്കവി

ണ്ടൊന്നുമില്ല. ഇത്തരം അദ്ധ്യയനരീതികൾ കൊണ്ട് കവിതയുടെ മാററ് കണ്ടെത്താനാകാതെപോകുന്നു.

പുരോഹിതനിലൂടെ ദൈവത്തിലെത്തുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. മിക്കവരും സാഹിത്യത്തിന്റെ ബാഹ്യപ്രത്യേകതകളിൽ മുഴുകി അതിന്റെ അടിയൊഴുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. സാങ്കേതീക തരംതിരിക്കലുകളും, സാങ്കേതിക മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള അളക്കലുകളും മൂല്യമറിയാത്തവന്റെ കണക്കുകൂട്ടൽപോലെ വ്യർത്ഥമായിത്തീരുകയും, ആർക്കും ഉപകാരവുമില്ലാതെ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രശ്നങ്ങൾ, പരിമിതികൾ:

പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ പരിമിതികൾ സിലബസ്സിന്റേയും, പരീക്ഷാസമ്പ്രദായത്തിന്റേയും, അദ്ധ്യാപകരുടേയും വിദ്യാർത്ഥികളുടേയുമാണ്.

ഡിഗ്രികോഴ്സുകളിൽ സാഹിത്യംപഠിക്കുന്നവരിൽ യഥാർത്ഥ സാഹിത്യതാല്പര്യമുള്ളവർ നന്നെചുരുങ്ങും. പി. ജി. ക്ലാസുകളിൽ സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമാണ്. എങ്കിലും അവിടെയും നടക്കുന്നത് നേരത്തേപറഞ്ഞ സാങ്കേതികപ്രക്രിയകളാണ്. അതാണ് എല്ലാ സാഹിത്യപഠനങ്ങളുടേയും പൊതുവേയുള്ള ദുരന്തം.

ഡിഗ്രികോഴ്സുകളിൽ പലരും മററൊന്നും കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടാണ് സാഹിത്യം പഠിക്കാനിറങ്ങിത്തിരിച്ചതെന്നുകാണാം. മററുചിലർ തങ്ങൾക്കു സാഹിത്യത്തിൽ താല്പര്യമുണ്ട് എന്ന് ഭയങ്കരമായി തെററിദ്ധരിച്ചിട്ടാണ് ഇതിനുമുതിരുന്നത്. ഇക്കൂട്ടർ വളരെ പരിമിതമാണെന്നിരിക്കിലും ഇവരുടെവിധി ദയനീയമാണ്. കാരണം സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരടിസ്ഥാനവുമില്ലാത്ത മുൻവിധികളുമായാണ് ഇവർ കടന്നുവരുന്നത്. വേറെ ചിലർ പഠനലാഘവത്തിന്റെ പേരിലാണ് സാഹിത്യം തന്നെ ആയിക്കളയാം പഠനവിഷയം എന്നുവയ്ക്കുന്നത്. ഇത്തരക്കാർ ഒരു നല്ലശതമാനംവരും. രാഷ്ട്രീയക്കാരും, മററ് പ്രവർത്തനമേഖലകളിലുൾപ്പെടുന്നവരും സാഹിത്യം പഠനവിഷയമാക്കുന്നതിനു പിന്നിലെ പ്രേരണ ഇതാണ്. 'വല്ല മലയാളമോ മറേറാ എടുത്താൽ എങ്ങനെയും കടന്നുകൂടാം.' ചുരുക്കത്തിൽ ഡിഗ്രികോഴ്സുകളിലെ 'സാഹിത്യവിദ്യാർത്ഥി'കളിൽ ആ പേരിനർഹതയുള്ളവർ കുറച്ചേയുള്ളു.

സാഹിത്യപഠനം എളുപ്പമോ?

ഏതുഭാഷയിലെ സാഹിത്യമായാലും നൂററാണ്ടുകളുടെ സജീവചരിത്രമാണ് എല്ലാത്തിനുമുള്ളത്. ഓരോ സാഹിത്യത്തിലും നൂറുനൂറുപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഉദിച്ചസ്തമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഭാഷയുടെ സാഹിത്യം പഠിക്കുമ്പോൾ, മററുഭാഷകൾ അതിൽ ചെലുത്തിയിട്ടുള്ള സ്വാധീനങ്ങൾ കണ്ടറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എത്രയെത്ര സാഹിത്യശാഖകളാണ് 'ഞാൻവലുത്', ഞാൻ വലുത്'' എന്നമട്ടിൽ പുഷ്ടിപ്രാപിച്ചുനില്ക്കുന്നത്? നോവൽ, കഥ, കവിത, നാടകം, ഉപന്യാസം, നിരൂപണം അങ്ങനെ എത്രയെത്ര വിഭിന്നശാഖകൾ. ഓരോന്നും ഉത്ഭവത്തിനുശേഷം എത്രയെത്ര വഴിത്തിരിവുകൾ പിന്നിട്ടിട്ടാണ് ഇന്നീ നിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്നത്! ഓരോ സാഹിത്യശാഖയിലും എത്രയെത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും! സാഹിത്യപഠനം തീരെ ലഘുവാണെന്നോ?

തീർച്ചയായുമല്ല. എന്നാൽ സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു ബിരുദംസമ്പാദിക്കുക എന്നുപറയുന്നത് അത്രവിഷമമുള്ള കാര്യമൊന്നുമല്ല. കൈവിരലിലെണ്ണാവുന്ന കുറച്ചു പുസ്തകങ്ങളിലൂടെയാണ് വിദ്യാർത്ഥി സാഹിത്യപഠനം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാവട്ടെ, ഗുണപരമോ പ്രാതിനിധ്യപരമോ ആയ പരിഗണനകളൊന്നും വച്ചുകൊണ്ടല്ലതാനും. മറെറാരു പുസ്തകവും വായിക്കാതെ സിലബസ്സിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾമാത്രം പഠിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ബിരുദംഅപ്രാപ്യമല്ല. എന്നാൽ അങ്ങനെപഠിച്ച ഒരാൾക്ക് ആ ഭാഷയിലെ സാഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ടത്ര പിടിപാടുണ്ടാകുക വിഷമമാണ്.

നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ പരീക്ഷാസമ്പ്രദായം യഥാർത്ഥമൂല്യനിർണ്ണയത്തിന് ഉതകുന്നതല്ല. സാഹിത്യവിഷയങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അതിന്റെ വൈകല്യം കൂടുതൽ മുഴച്ചുനിൽക്കുന്നു. കാണാപ്പാഠംപഠിക്കലിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കലിലേക്കും, മനസ്സിലാക്കലിൽനിന്നു ഉൾക്കൊള്ളലിലേക്കും എത്തുമ്പോൾമാത്രമേ ഒരു സാഹിത്യവിദ്യാർത്ഥി പിറക്കുന്നുള്ളു. വരാവുന്ന ചോദ്യങ്ങളും അവയുടെ ഒഴുക്കൻ ഉത്തരങ്ങളും വായിച്ചുപഠിച്ച് പരീക്ഷയെഴുതി ജയിച്ചുപോരുന്നവരാണ് കൂടുതൽ വിദ്യാർത്ഥികളും. സാ

ഹിത്യത്തിലെ പഴയതോ, പുതിയതോ ആയ ചലനങ്ങളെക്കുറിച്ചൊന്നും ഇവർ അറിയണമെന്നില്ല. സ്വതന്ത്രമായ നിരൂപണബുദ്ധിയും ആസ്വാദനരീതിയും വളർത്തിയെടുക്കാൻസഹായിക്കുന്ന പഠന-പരീക്ഷാ സമ്പ്രദായങ്ങളല്ല ഇന്നുള്ളത്.

അദ്ധ്യാപകന്റെ പങ്ക്:

സാഹിത്യപഠനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല ശാസ്ത്രപഠനത്തിന്റേയും ചരിത്രപഠനത്തിന്റേയുമൊക്കെ കാര്യത്തിലും അദ്ധ്യാപകന്റെ പങ്ക് ആധുനികകാലഘട്ടത്തിൽ വിവാദവിഷയമാണ്. പണ്ട് അദ്ധ്യാപകന് വ്യക്തമായൊരു സ്ഥാനം വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പണ്ട് കടലാസും അച്ചടിയുമൊന്നുമില്ലാതിരുന്നകാലത്ത്, ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതകളുടേയും വിവരങ്ങളുടേയുംഅഭാവത്തിൽ റേഡിയോ, ടെലിവിഷൻ, സിനിമ തുടങ്ങിയയാന്ത്രികസൗകര്യങ്ങൾ വിഭാവനയിൽപ്പോലുമില്ലാതിരുന്ന ഒരുകാലത്ത് ഗുരുകുല വിദ്യാഭ്യാസം നിലനിന്നിരുന്നു. അന്ന് അദ്ധ്യേതാവിന് ഗുരുമുഖവും പ്രകൃതിയും മാത്രമായിരുന്നുള്ളു. ഇന്നോ? ഇന്ന് അറിവ് നോക്കുന്നിടത്തെല്ലാം ചിന്നിച്ചിതറി കിടക്കുകയാണ്. അന്ന് അറിവിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങൾ ദുർല്ലഭമായിരുന്നു. ഗുരുകുലവിദ്യാഭ്യാസം ആധുനികകാലഘട്ടത്തിലും വികസിപ്പിച്ചെടുക്കണമെന്ന കണ്ണുംപൂട്ടിയുള്ള നിലവിളി ബാലിശമാണ്, അയുക്തികമാണ്. അദ്ധ്യാപകന്റെ പ്രസക്തി അനുദിനം കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഗുരു സാക്ഷാൽ പരബ്രഹ്മമാണെന്ന വിശ്വാസത്തിന് ആധുനികകാലഘട്ടത്തിൽ നിലനില്പില്ല. നിലനിൽപ്പുവേണമെങ്കിൽ നമുക്ക് ഗുരുസങ്കൽപ്പത്തേയും വികസിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. അറിവ് നൽകുന്ന ചേതനവും അചേതനവുമായ എന്തും ആണ് ഗുരുഎന്ന് പറയേണ്ടിവരും. അല്ലാത്ത പക്ഷം പഴയ ചിന്താഗതിക്ക് നിലനില്പില്ല. ഇത് ആർക്കൊക്കെ വേദനയുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തുതയായാലും അംഗീകരിച്ചേതീരൂ. അറിവിന്റെ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരമൂർത്തിയാണ് അദ്ധ്യാപകൻ എന്ന വിശ്വാസമൊക്കെ എത്രപണ്ടേ പോയ്ക്കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് അദ്ധ്യാപകൻ വെറുമൊരു കൂട്ടിക്കൊടുപ്പുകാരൻ മാത്രമാണല്ലൊ. ഈ കൂട്ടിക്കൊടുപ്പുകാർ പണ്ടൊരുകാലത്ത് വിജ്ഞാനമണ്ഡലം കൈയ്യടക്കിവച്ചിരുന്നു എന്ന് സമ്മതിക്കാം. ഗതകാലപ്രതാപത്തിന്റെ സ്മരണകളയവിറക്കിയിട്ട് എന്തുഫലം? ഇന്ന് ആ പിടി തീരെ അയഞ്ഞുപോയി. സാങ്കേതികവിദ്യകളുടെ ആവിർഭാവത്തിനും, വളർച്ചയ്ക്കും ശേഷം അദ്ധ്യാപകന്റെ വില കണ്ടമാനം ഇടിഞ്ഞുപോയി. അദ്ധ്യാപകസമരങ്ങൾക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളേയോ വിദ്യാഭ്യാസത്തേയോ സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിയാതായി. ഒരനാവശ്യ ഉദ്യോഗസ്ഥസമൂഹമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു അവർ. മിക്കവാറും എല്ലാ അദ്ധ്യാപകർക്കും ഇതൊക്കെ അറിയാം. സ്വന്തം നിലനിൽപ്പിനെ കരുതി തുറന്നുപറയുന്നില്ലെന്നേയുള്ളു. അതല്ലേ കഴിഞ്ഞ സമരക്കാലത്ത് അവർ പ്രയോഗിച്ച സമരതന്ത്രങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ച ഫലമുളവാക്കാതെ മടങ്ങിവന്ന് അവരിൽ സമ്മർദ്ദങ്ങൾ ചെലുത്തി സമരം പിൻവലിപ്പിച്ചതും, ചിലതൊക്കെ തത്വത്തിലംഗീകരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ന്യായം കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടിവന്നതും.

കടൽ കാണുന്ന കുട്ടി:

അദ്ധ്യാപകരുടെ പ്രസക്തികുറച്ചത് അവർ തന്നെയാണ്. അവർ കൂട്ടിക്കൊടുപ്പുകാരായി അധ:പതിക്കുകയും, മേനിനടിക്കുകയും ചെയ്ത് സ്വന്തംകർത്തവ്യം മറന്നു. സത്യത്തിൽ എന്താണ് ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയിൽ അദ്ധ്യാപകനുള്ള പങ്ക്? ഈ വിഷയം വളരെയേറെ ഗൗരവപൂർവ്വം ചർച്ചചെയ്യപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രത്യേകിച്ചും സാഹിത്യ മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ തീരത്തുവന്നുനില്ക്കുന്ന കൊച്ചുവിദ്യാർത്ഥിയെ, ഓടിക്കയറിവരുന്ന ശക്തികുറഞ്ഞ ഒന്നോരണ്ടോ തിരമാലകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് "ഇതാണുമോനെകടൽ. കണ്ടുകഴിഞ്ഞു, ഇനിമടങ്ങുക" എന്ന് ഭീതിയാർന്നുപറഞ്ഞ് കൈയ്യുംപിടിച്ച് നടന്നകലുന്ന ഭീരുവായ രക്ഷിതാവാകരുത് അദ്ധ്യാപകൻ. ഓടിക്കയറിവന്ന്, ഒരുപിടി പതഛർദ്ദിച്ച് മരിച്ചുവീഴുന്ന നാലഞ്ചുതിരകളല്ല സമുദ്രമെന്ന് കുട്ടി മനസ്സിലാക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മഹത്തായ ഗ്രന്ഥസഞ്ചയത്തിന്റെമുമ്പിൽ പകച്ചുനില്ക്കുന്ന കുട്ടിയെ അവയിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ച [illegible] എന്ന നിലയിൽ വേണ്ടവിധം പരിചയപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് അദ്ധ്യാപകന്റെ ധർമ്മം. അല്ലാതെ പദ്യം പാരായണംചെയ്ത് പദാനുപദ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ തൃപ്തനാകുകയല്ല വേണ്ടത്. മുങ്ങിക്കുളിച്ചവർ എത്രപേരുണ്ട് എന്ന ചോദ്യം ഒരു വലിയ കരിമ്പാറപോലെ ഇവിടെ ഉയർന്നുനില്ക്കുന്നു.

കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസരംഗം പ്രതിഭകളായ അദ്ധ്യാപകരുടെ അഭാവംകൊണ്ട് ദരിദ്രമാണ്. സാഹിത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്ന യഥാർത്ഥ പ്രതിഭകൾ അദ്ധ്യാപനരംഗത്തില്ല. പരീക്ഷയെന്ന കടമ്പ ചാടിക്കടക്കാൻ ഇപ്പോഴുള്ളവർ ചെയ്യുന്നത് സഹായകമായിരിക്കാം. എന്നാൽ സാഹിത്യാസ്വാദനതൃഷ്ണയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെസൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ അവർ പരാജയപ്പെടുന്നു. സാങ്കേതിക മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് സാഹിത്യത്തെ വിലയിരുത്തുന്ന കീഴ്‌വഴക്കം വീണ്ടും അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഒരു തലമുറകൂടി സാഹിത്യത്തിന്റെ ആത്മാവുകണ്ടെത്താതെ പോകുന്നു.

പാഠത്തെ, പ്രത്യേകിച്ചും സാഹിത്യപാഠത്തെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ, അദ്ധ്യാപകർക്ക് അതിലുള്ള പങ്കിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഓർമ്മയിൽവരുന്നത് സ്വാമിവിവേകാനന്ദന്റെ വാക്കുകളാണ്. അദ്ദേഹംപറയുന്നു: "ഒരു ചെടി അതിന്റെ പ്രകൃതമനുസരിച്ച് വളർന്നുവരികയാണ്......... ഇതുപോലെതന്നെയാണ് ഒരു ശിശുവിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസവും. ശിശു സ്വയം ശിക്ഷിതനാവുകയാണ്. വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയാണ് താൻ എന്നുകരുതുന്ന ഗുരുനാഥൻ എല്ലാം തകരാറാക്കുന്നു." സാഹിത്യപാഠത്തിന്റെകാര്യത്തിൽ ഇത് വളരെ പ്രസക്തമാണ് വായനയുടെ വിശാലമേച്ചിൽപ്പുറങ്ങളിലേക്കു വിദ്യാർത്ഥിയെ നയിച്ചാൽമതി. പുല്ലറുത്തുകൊടുക്കുന്ന പരിപാടി നിറുത്തുക. കയറൂരിവിടുക. അവൻ സ്വയം മേഞ്ഞോളും. ഒരിക്കലും യൂണിവേഴ്സിറ്റി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള നാലഞ്ചുപിടി പുല്ലുകൊണ്ട് അവന്റെ വിശപ്പടക്കാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുക.

● ബി. കൃഷ്ണകുമാർ, ഒന്നാംവർഷ ഭൗതികശാസ്ത്രം

കടുങ്ങല്ലൂർ
സർവ്വീസ് സഹകരണ ബാങ്ക്

സ്ഥാപിതം	1941
അംഗങ്ങൾ A & B	4800
പിരിഞ്ഞ ഓഹരി മൂലധനം	10 ലക്ഷം രൂപ
നിക്ഷേപങ്ങൾ	48 ലക്ഷം രൂപ
ബാങ്ക് കൊടുത്ത വായ്പകളിൽ നിൽപ്പ്	62 ലക്ഷം രൂപ

- 3 കൺസ്യൂമർ സ്റ്റോറുകൾ, 2 വളം ഡിപ്പോകൾ, സ്റ്റേഷനറി സ്റ്റോർ, റേഷൻ ഡിപ്പോ, 2 ടെക്സ്റ്റയിൽ ഷോപ്പുകൾ മുതലായി ജനോപകാരപ്രദമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നു.
- കുറഞ്ഞ വരുമാനക്കാർക്ക് ഭവനനിർമ്മാണത്തിനും, I. R. D. P. വായ്പകൾ നൽകുന്നു. മററ് കാർഷികാവശ്യങ്ങൾക്കും, കാർഷികേതരാവശ്യങ്ങൾക്കും വായ്പകൾ കൊടുത്ത് സഹായിക്കുന്നു.
- ചെറുതും വലുതും ആയ എല്ലാ നിക്ഷേപങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നു. എല്ലാ ബാങ്കിംഗ് ഏർപ്പാടുകളും നടത്തുന്നു.

സ്ഥിര നിക്ഷേപങ്ങൾക്ക്	13% വരെ പലിശ
സേവിംഗ്സ് നിക്ഷേപം	7% പലിശ

സെക്രട്ടറി.

THREE POEMS

SATISHCHANDRAN D.
Class III English

1. a work in the void

pencil butts
are sharpened
by the wind.
till the rain
washes away
the last writings.
it seems
i have written
nothing.
a work
in
the void.

2. the studio-man

i myself
being a studio,
enter me
using your tools.
do your work
and slip out.
you'll be
duly
rewarded.
the studio
will call you
an artist.

3. i am being filtered thro'

i am being
filtered
through
bullet holes
of love.

No pension Scheme?

Do not worry.

We can offer you an attractive Pension Scheme.

A Permanent Income Plan.

Invest your savings in easy monthly instalments in our **SWARAKSHA DEPOSIT SCHEME** and leave your retirement worries to us. We will pay you handsome monthly pension after your retirement. For details please contact any of our branches.

THE CATHOLIC SYRIAN BANK LIMITED

Regd Off: TRICHUR Estd: 1920

(Authorised Dealers in Foreign Exchange)

When you think of LATEX and other forms of Natural Rubber, Think of:-

The Plantation Corporation of Kerala Limited

(A GOVERNMENT OF KERALA UNDERTAKING)

REGD. OFFICE: **KOTTAYAM** - 686004

The largest planters of Rubber and Cashew in public sector

Telex:- PCK - 0888 - 207

Grams:- 'PLANTCORP'

PHONE: 8301, 8302, 8303, 8304.

PERFORMANCE OF THE PUBLIC SECTOR

India is essentially a mixed economy. One important characteristic of this mixture is the increasing share of the public sector in the economy, or to be more precise, in those sectors of the economy which lie outside agriculture which however provides more than 40% of the national income and engages 70% of the people.

In the recent past the working of the public sector has come in for a great deal of criticisms from politicians in government and outside, eminent people in the private sector and the press. Despite wide-spread criticism of its actual working, the political parties are practically unanimous in wanting it to grow further and faster.

In actual working, and even in concept, the public sector in India is only a form of paternalistic state of capitalism. It has hardly anything to do with socialism or other radical ideologies. The vast majority of public sector organisations, take the form of government companies which closely assemble joint stock companies in the private sector except that all or nearly all the shares are owned by the government.

The public sector is by no means the exclusive creation of independent India. On the other hand, it is almost a part of the heritage from the British regime. By 1947, the public sector already included all the railways, ordnance factories, many electricity undertakings and a large number of colonies. The first entry into what might be called competitive industry was also made just before independense by the establishment of the fertilizer factory at Sindri. Thus at the beginning of Indian planning, the public sector in industry was by no means an unfamiliar animal.

Since this, the size and range of activity in the public sector has increased enormously. At the commencement of the First Five Year Plan the country had only 5 undertakings with a total investment of Rs. 29 crores. As at 31 March 1979, it rose to Rs. 15602 crores with 176 undertakings. During the Nehru regime (1947-'64) the public sector was used as one of the main instruments of speedy industrialisation. The public sector took up and largely confined itself to the development of those industries which were regarded as of high priority and also beyond the resources sector to undertake. Among such were machine tools, and machine building, power generation equipment, oil refineries and above all, steel. During the same period, the public sector entered the field of international trade in a big way through the establishment of the STC. With the passage of time, the range of activity continued to widen. Oil refineries, chemicals, fertilizers, pharmaceuticals and heavy engineering are examples of industries in which the share of the public sector has been steadily increasing.

Most of the enterprises in the public sector have resulted from new initiatives and only some by the nationalisation of existing industries. The latter include one integrated steel plant, 10 textile factories, 20 nationalized banks, coal, Hindustan Shipyard, Praga Tools, Hindustan Zinc etc. By and large, the object of occupying the 'commanding heights' in the industry has been largely achieved, though in the process, certain inconsequential and valuable heights were also occupied.

But one cannot say quite the same about its performance particularly if performance is judged by profitability. Annual Report of the Bureau of Public Enterprises revealed that the year ended March 1978 was marked by a very poor performance of the public enterprises. All of them together incurred a loss of Rs. 91.07 crores. The year ended March '79 was comparatively a better period for the public sector. Total loss incurred by them declined to Rs. 31.6 crores. 88 enterprises made a profit of

☼ STATE OWNED Manufacturers of Quality AYURVEDIC MEDICINES

☼ Introduces Quality Control in AYURVEDIC MEDICINES

☼ Brings down the price of AYURVEDIC MEDICINES

OUSHADHI

(THE HEALTH OF THE NATION)

For GENUINE AYURVEDIC MEDICINES

THE PHARMACEUTICAL CORPORATION

(INDIAN MEDICINES)

KERALA LIMITED, TRICHUR - 680 001.

(A Government of Kerala Undertaking)

SIDHARTHAN KATTUNGAL (Ex. M. L. A.)
Chairman

N. S. MANNADIAR
Managing Director

YUVABHARATH College

Ravipuram, Cochin-16

A Parallel College Offering the following

Post-Graduate Courses

★ **M. Com.**

★ **M. A. (English, Economics & Sociology)**

P. C. GEORGE M. A.
Principal.

Tel. (Res.) 27045

them registered a loss of Rs. 516.7 crores during the period. The return on capital employed ie; the rates of gross profits to capital employed was 9.84 per cent in 1978-'79 as against 8.61 per cent in 1977-'78 and 9.7 per cent in '76-77. However, a 9 or 10 per cent return is by no means a satisfactory figure considering the large investments involved.

It is understandably the fashion for those responsible for the public sector to stress that it is not appropriate to measure performance and efficiency by the criterion of profit. The heavy burden of 'social responsibility' (the provision of housing at low rents to employees and such like) is often pressed into service in such arguments. But several studies have shown that even after making allowance for those burdens the rate of profit is very low.

The criticisms, that have been levelled against the defective performance of the public enterprises are manifold. One of the serious defects in their working has been the inefficient management. They are manned by civil servants who are not conversant with the actual working of the industrial enterprises and lack of specialised training for complex industrial jobs. But here, we should not forget the fact that even the best professionally qualified managers cannot perform well if the environment in which they work is not supportive. The bureaucratic control and outside interference, much of

tary pressures, inhibit the top managers from taking independent decisions.

Growing influence of the giant Trans National Corporations is another phenomenon in our public sector. None of us have forgotten the notorious contract of BHEL with SIEMENS of West Germany. This contract was effected in spite of the vehement criticisms from different quarters of the country including 18 scholars of Delhi and Jawaharlal Nehru Universities. The contract was in effect mortgaging BHEL to SIEMENS.

In many cases there has been over-staffing. The Sixth Report of the Committee on Public Undertakings noted that "one can see people sitting idle on loafing about" in Sindri, Nangal and Trombay fertilizer factories and in the Heavy Engineering Corporation.

Another important reason for their poor performance is the lack of deligation of administrative and financial powers which is necessary for an efficient, sound and speedy working of public undertakings. The audit procedure is traditional

scope for a better performance.

A separate vigilance agency, other than C.B I. is highly necessary to inquire into the matters of the public undertakings. Bureau of Public Enterprises was established in 1965, with the object of imparting a centralised control over the public undertakings and to provide them with the necessary consultancy services. But in fact, it has not been able to perform its functions satisfactorily.

A concerted effort is required to improve the environment and morale of the public sector as a whole. There should also be much more restraint in the action of new enterprises. We already have a large enough number spread over a wide field of industrial and economic activity. Encouraging the more efficient ones to diversify and take up new activities according to their capability and performance will be a far healthier way for securing the continued growth of the public sector.

BABU A. C.
Class III Economics

In a country well governed, poverty is something to be ashamed of.
In a country badly governed, wealth is something to be ashamed of. — CONFUCIUS.

There was a time when FERTILISER was unknown to the Indian farmer. Then came FACT the first large-scale fertiliser producer in India on the banks of Periyar in Kerala from where the FERTILISER CULT spread over to lead the country to prosperity.

The Fertilisers And Chemicals Travancore Limited

Udyogamandal-683501, Kerala

We are endeavouring to develop and expand making a tangible contribution to the country's industrial economy by manufacturing

CAUSTIC SODA
(Rayon Grade)

SODIUM HYDROSULPHITE

&

SODIUM SULPHIDE
(Iron-free)

The Travancore-Cochin Chemicals Limited

(The Largest Kerala Government Undertaking)

Udyogamandal-683501, Kerala.

"അഭിനയം - ഒരുകല"

അഭിനയകലയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ നാടകത്തെ മറക്കുവാൻ കഴിയില്ല. കാരണം നാടകബന്ധിയാണ് അഭിനയം. നാടകത്തെ ഒറ്റവാചകത്തിൽ നിർവ്വചിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ ഭൂമണ്ഡലത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബഹുമുഖങ്ങളായ സംഘട്ടനങ്ങളെ രംഗങ്ങളുടെ [stage] വൃത്തത്തിൽ ഒതുക്കികാണിക്കുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ് നാടകം. പ്രധാനമായും മനുഷ്യമനസ്സിനെ ചൂഴ്ന്നാണ് നാടകത്തിന്റെ നില. കാരണം അതു് പ്രാസംഗികമല്ല, അഭിനയാത്മകമാണ്. വികാരത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് അഭിനയമെങ്കിൽ, ഹൃദയം അതിന്റെ ജീവനും മുഖം കളരിയും ശബ്ദം വിശ്രമസങ്കേതവുമാണ്. ജനങ്ങളുടെമേൽ ഇത്രയേറെ ആജ്ഞാശക്തിയുള്ള കലാരൂപം മറ്റൊന്നില്ല. എല്ലാക്കാലത്തും എല്ലാദേശത്തും അതങ്ങിനെയായിരുന്നു.

അലക്സാണ്ടറുടെ ഗ്രീസിൽ രാജകീയാഘോഷങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല മതച്ചടങ്ങുകളിൽപ്പോലും നാടകത്തെ ആദരണീയമായ്ക്കരുതിയിരുന്നു. ഇറ്റലിയിലെ നില മറിച്ചായിരുന്നില്ല. റോമിലെ രാജത്വവും പ്രഭുത്വവും നാടകത്തെ പുച്ഛിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, ജനങ്ങൾ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചാദരിച്ചിരുന്നു. നോർമൻ ആക്രമണത്തിനുമുൻപ് സാക്സൺ ഭരണകാലത്തുതന്നെ ഇംഗ്ലണ്ട് നാടകത്തിനു് പ്രസിദ്ധിപ്പെട്ടിരുന്നു. ജാവായിലെ രാജകുടുംബാംഗങ്ങൾപോലും നാടകാഭിനയത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ മടിക്കാഞ്ഞതിനാലാണ്, നടനകലയുടെ നാനാത്തുറകളിലും പരിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാത്ത ഒരാളെ ജാവാക്കാർ സംസ്കാരമതിയായി പരിഗണിക്കാഞ്ഞതു്.

ലോകം ബഹുമാനിക്കുന്ന കാവ്യപ്രവീണന്മാർഉറച്ചുപറയുന്നു കവിതയുടെ ഏറ്റവും സുന്ദരമായ രൂപമാണ് നാടകമെന്നു്. ഇങ്ങനെ സകലരാലും സമാദരിക്കപ്പെടുന്ന നാടകത്തിന്റെ വിജയത്തിനു് രംഗത്തേറുന്ന നടനാണ് കവാടം തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതു്, അഭിനയമെന്ന താക്കോലിലൂടെ. അഭിനയത്തിനു തീയറിയില്ല. അഗ്നിപുരാണമനുസരിച്ചു് അഭിനയമെന്നാൽ, രസഭാവങ്ങളെ പ്രേക്ഷകർക്കും നടനും മദ്ധ്യത്തിൽ സംവഹിക്കുന്നതാണ്. ഇതിനെ നാലായിതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആംഗികം, വാചികം, ആഹാര്യം, സാത്വികം ഇവയാണ് ആ നാലെണ്ണം. നോട്ടം, ചലനം, ആംഗ്യം മുതലായവകൊണ്ട് വഹിക്കുന്ന വികാരം—ആംഗികം. സംഭാഷണത്തിലുള്ള സ്വരവൈവിധ്യംകൊണ്ട് പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വികാരത്തിന് വാചികമെന്നും വേഷഭൂഷാദികൾകൊണ്ടുള്ള ആഡംബരത്തിനു് ആഹാര്യമെന്നും, മനസ്സിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുനില്ക്കുന്ന വികാരത്തെ സാത്വികമെന്നും പറയുന്നു. ഇവയിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു് അവസാനത്തെ സാത്വികമാണ്. ഇതിനു് സ്തംഭം, വിയർപ്പ്, രോമാഞ്ചം, വിറ, ഒച്ചയിടർച്ച, നിറപ്പകർച്ച, കണ്ണീരു്, മൂർച്ഛ എന്നീ എട്ടു് ഘടകങ്ങൾ അടങ്ങുന്നു.

ഉത്തവൈകാരികമായ ഒരു ഹൃദയത്തെ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ സാധാരണ മനുഷ്യനിൽനിന്നും വ്യതിരക്തമായി ഒരു നടനിൽ യാതൊന്നുംതന്നെ കാണുകയില്ല. എല്ലാത്തരക്കാരായ മനുഷ്യരുടേയും സുഖദുഃഖങ്ങൾ ആ ഹൃദയം വളരെവേഗം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. പ്രേക്ഷകരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു് ആഞ്ഞിറങ്ങുംവിധം അവയെ അവൻ പുനഃപ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, ഒരു കവിയേക്കാൾ ഭംഗിയായും ശക്തിയായും അവനതു് സാധിക്കുന്നു.

ഒരുതരത്തിൽ നടൻ വഞ്ചനയാണ് നമ്മോടുചെയ്യുന്നതു്. യവനന്മാരുടെയിടയിൽ നടനും വഞ്ചകനും ഒരേനാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ആ നടനെന്ന വഞ്ചകൻ നമ്മെ നിർബ്ബന്ധമായി തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നു; വിശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ പ്രതിനിധാനംചെയ്യ പാത്രങ്ങളുടെ വികാര വിചാരങ്ങൾക്കനുസൃതമായി നമ്മുടെ വിചാരവികാരങ്ങളേയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. അവൻ രംഗത്തുനില്ക്കുന്ന സമയത്തു് അവനെ അവനായിക്കാണുവാൻ നമുക്കാവില്ല. അപ്പോൾ നാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയാണ്. എന്നാലും ആ വഞ്ചകനെ നാം സ്നേഹിച്ചുപോകുന്നു.

സംഘട്ടനാത്മകമായ സമൂഹജീവിതത്തെ സമരസപ്പെടുത്താനാണ് എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. മറിച്ചായാൽ ജീവിതം മരണത്താൽ ഹോമിക്കപ്പെടും. അനുരഞ്ജനമായ ജീവിതത്തിലെ ഘടകമാണ് അഭിനയം. സംഘട്ടനം ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിൽഉളവാകുന്നു. ഒരാൾക്കു് മറ്റൊരാൾ എതിരാളിയാണെന്നിരിക്കട്ടെ, എന്നാൽ സത്യത്തിൽ

ഇവർ ഒരിക്കലും പൊരുത്തപ്പെടില്ല. പക്ഷെ കൊലചെയ്യുവാൻ രണ്ടുപേരും മടിക്കുന്നു. കാരണം അയാളുടെ സാക്ഷാത്തായ വികാരവിചാരങ്ങളെ ഒതുക്കിവെച്ച് മനപ്പൂർവ്വം അയാൾ അപരനോട് മര്യാദപൂർവ്വം പെരുമാറുന്നു. ഇതാണ് അഭിനയം.

ഇങ്ങനെയാകുമ്പോൾ ഒരുതരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരുതരത്തിൽ നാമെല്ലാംനടന്മാരാണ്. വാസ്തവത്തിൽ കുട്ടികളാണ് കലർപ്പററനടന്മാർ. അഭിനയം പഠിക്കുവാൻ ഒരുപരിധിവരെ ഇവർ ഒരുപാധിയാണ്. ശിശുത്വത്തിന്റെ ബലഹീനതയിൽ വിട്ടുതൽനേടിയും, അസൂയയും ദേഷ്യവും, വെറുപ്പും തീണ്ടാത്ത ഇക്കാലത്ത് അവർഅനുവർത്തിക്കുന്ന പ്രവർത്തികളോട് അസാമാന്യമായ ആത്മാർത്ഥതകാണപ്പെടുന്നു. ഇത്തരക്കാരെയും നാം നടന്മാരെന്ന് വിളിക്കാറില്ല. കാരണം ജീവിതത്തെപ്പററിയുള്ള വിവരമില്ലായ്മ കുട്ടികൾക്ക് നേടിക്കൊടുക്കുന്ന നൈർമല്യം അവരെ ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരാക്കുന്നെങ്കിൽ, ജീവിക്കാനുള്ളദാഹമാണ് സാധാരണക്കാരിൽ ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരാക്കുന്നത്, ഇതാണ് ഇവരെ നടന്മാരല്ലാതാക്കുന്നത്. എന്നാൽ നടൻ തന്റേതായ തത്വങ്ങളോടും, വികാരങ്ങളോടുമാണ് താദാത്മ്യംപ്രാപിക്കുന്നതും, ആത്മാർത്ഥതപുലർത്തുന്നതും. ഉഗ്രമായ വൈകാരികസംഘട്ടനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻകഴിയുന്ന ഒരു നടന്, ചിലപ്പോൾസാധാരണരംഗങ്ങളിൽ വളരെയേറെ പ്രതിസന്ധിനേരിടേണ്ടതായിവരും. എന്നാൽ ഏററവും സാധാരണമായ രംഗങ്ങളിൽ വളരെയേറെ ചമല്ക്കാരപൂർവ്വം അഭിനയിച്ച് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതിലാണ്, ഒരു നടൻ നടനാകുന്നത്. ഒരു നടനാകണമെങ്കിൽ അഭി[illegible] വരോഹണത്തിൽ കാലിടറാതെനിന്നേപററൂ.

ഒരു നടൻ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ മാത്രം പ്രകാശനമല്ല. എണ്ണമററ ജീവിതങ്ങൾ അവനിലൂടെ രൂപംപൂകേണ്ടതുണ്ട്. മർച്ചന്റ് ഓഫ് വെനീസിലെ ഷൈലോക്കും, നോർത്ത്ഡാമിലെ കൂനനും ഉളിയന്നൂർ ഗ്രാമത്തിലെ പെരുന്തച്ചനുമെല്ലാം ജീവൻപൂണ്ടുവന്നത് അവനിലൂടെയാണ്. കടന്നുപോകുന്ന നിമിഷങ്ങൾക്കൊപ്പം മാറിമാറിവീഴുന്ന ഭാവഹാവാദികളോടെ രംഗത്തെയും പ്രേക്ഷകനേയും രസിപ്പിരുന്ന നടൻ അവസാനത്തെ തിരശ്ശീലവീഴുമ്പോൾ കേവലം ഓർമ്മമാത്രമായിതീരുന്നു. ഒരുപക്ഷെ, നിഴലുകളായ്തന്നെപിൻമാറുന്ന ആ ഹതഭാഗ്യരോട് നമുക്ക് അനുകമ്പയുള്ളവരായിരിക്കാം. ഒരു നാടകനടൻ അവന്റെ തലമുറകളിൽ മാത്രം ജീവിക്കുമ്പോൾ സിനിമാനടൻ അനന്തരതലമുറകളിലും ജീവിക്കുന്നു.

അഭിനയകലയിൽ മറെറല്ലാത്തിനെക്കാളും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നത് നടന്റെ ചലനങ്ങളും [Grace Movements] നില്പുകളും [Poses] ആണ്. അഭിനയത്തിൽപാളിച്ചകൾ നേരിടുന്നനടൻ ഇവ പ്രദർശിപ്പിച്ചാൽ, അഭിനയത്തിന്റെ പാളിച്ചകൾ ഇവ പരിഹരിക്കുന്നതാണ്. "സ്വതന്ത്രാത്മകമായ ചലനത്തിന്റെ ആവശ്യകത നടന്റെ വിജയത്തിനുമാത്രമല്ല, ജീവിതവിജയത്തിനുപോലും അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നാണ്" മിസ്സിസ്സ് റോജർവാട്ട്സിന്റെ അഭിപ്രായം. നടൻ ഏതെങ്കിലും കഥാപാത്രമായി പരിപൂർണ്ണമായി ഉരുകിച്ചേരുകയാണെങ്കിൽ സ്വയം മറന്നുപോകുമെന്നും അതാണഭിനയമെന്നും ചിലർ [illegible] ത്ത് ശരിയല്ല. കാരണം ഏതെങ്കിലും ഒരു വേഷവുമായി രംഗത്തുവരുന്ന നടൻ അതിനന്യമായി തന്നെ ബോധപൂർവ്വം ഒരുക്കുകയാണ്; രൂപപ്പെടുത്തുകയാണ്ചെയ്യുന്നത്. അതാണ് നടന്റെ സർഗ്ഗശക്തി. ആ ശക്തിയ്ക്ക് അവനെ ഭരിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. ഇനി അബദ്ധത്തിനങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ കാര്യം അപകടമാകും.

"ഒരു കഥാപാത്രവുമായി അലിഞ്ഞുചേരുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയും അതോടൊപ്പം താൻ താനാണെന്നുള്ള ആത്മാർത്ഥബോധം കൈവെടിയാതിരിക്കാനും കഴിയുന്നവരാരോ, അവരെയാണ് നടനെന്നോ, നടിയെന്നോവിളിക്കാവൂ."

നിരന്തരമായ പഠനവും അവിശ്രമമായ പരിശ്രമവുംകൂടിയെ നടനാകവെങ്കിൽ, രംഗത്തേറുക എന്നത് നിസ്സാരമായ കാര്യമാണെന്ന് ധരിക്കരുത്. സ്റ്റേജിൽ കയറി കാണാതെപഠിച്ചവരികൾ ഉരുവിട്ടാൽമതി, അഭിനയമെങ്കിൽ എത്രനന്നായിരുന്നു. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ അതല്ലല്ലോ അഭിനയം.

മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ഉൾപ്പിരിവുകളിലേക്ക് ആണ്ടിറങ്ങുവാൻ കഴിയുന്നവർക്കേ അഭിനയിക്കാനാവൂ. നിമിഷങ്ങൾക്കകംമാറിവരുന്ന ഭാവവൈജാത്യങ്ങളെ എത്തിപ്പിടിക്കുവാനും അപഗ്രഥിക്കാനും വിഷമമാണെങ്കിൽ, അവയെ പുനഃപ്രകാശിപ്പിച്ച് കാഴ്ചക്കാരുടെ ഹൃദയത്തെ നിറസ്സുക എന്നത് എത്രയോ ആയാസകരമാണ്. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിലെ ലോലമായ വികാരങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുവാനും, സ്വന്തം ചിന്തയിൽ അവയെ മിഴിവേററിജീവിക്കുവാനും ശ്രമിക്കുന്ന നടന്റെ ജീവിതം ഒരു മഹായജ്ഞമാണ്.

● അബ്ദുറംജബ്ബാർ എസ്. എഫ്.
രണ്ടാംവർഷ പ്രീഡിഗ്രി Gr. III

അശരീര ദുഃഖം

"വരൂ. ഇവിടെ കുറച്ചുസമയം ഇരിക്കാം."

മണൽപ്പരപ്പിലെ ഒററപ്പെട്ടപാറയിൽ അഭിമുഖമായി ഇരുന്നു. ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. മണൽകലന്ന ചുടുകാററിൽ നിശ്വാസമലിഞ്ഞുചേർന്നു. കണ്ണുകൾ താനെ അടഞ്ഞുപോകുന്നു. ഏകാന്തതയുടെ ആത്മരോദനം. പെട്ടെന്ന് നിശബ്ദതയുടെ കേളിനിലച്ചു.

"സ്നേഹം വേദനയാണല്ലേ?"

നിമിഷങ്ങൾക്ക് ദൈർഘ്യം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

"സങ്കല്പങ്ങളേയും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളേയും കൂട്ടിക്കുഴക്കാതിരിക്കൂ."

"അപ്പോൾ......"

"സ്നേഹം! കുട്ടീ നിനക്കൊന്നുമറിയില്ല. സ്നേഹത്തിൻെറ പൊയ്മുഖം വലിച്ചുകീറിയാൽ സ്വാർത്ഥതയുടെ വൈരൂപ്യം നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്തും. സ്വാർത്ഥതയിൽനിന്നും ജന്മമെടുത്ത മറെറാരു പദമാണ് സ്നേഹം. തിരിച്ചൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ആർക്കും ആരേയും സ്നേഹിക്കാനാവില്ല."

"സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ അപൂർണ്ണത പൂർണ്ണതയ്ക്ക് വഴിമാറുകയല്ലേ?"

"സ്നേഹിതാ, ഞാൻ നിന്നോട് സഹതപിക്കുന്നു. തന്റെ സ്വന്തംരൂപം മററുള്ളവരിൽദർശിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് സ്നേഹം എന്നമിഥ്യ രൂപംകൊള്ളുന്നത്. അതേ, മററുള്ളവരിൽ സ്വന്തം രൂപം കണ്ടു സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ അവൻ അവനെത്തന്നെയാണ് സ്നേഹിക്കുന്നത്. സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നവൻ ഒരു ഉപാധിമാത്രം."

നിമിഷങ്ങൾ മരവിച്ചുനിന്നു. ചുററും അവ്യക്തമായ, വികലമായ ശബ്ദങ്ങൾ. വികാരങ്ങൾ വാക്കുകളാകാൻ പരിശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ......

"അപ്പോൾ ഇതുവരെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾ ഒരുനിമിഷംകൊണ്ടു കാററിൽ പാറുന്നത് കണ്ടുവല്ലേ?" സഹതാപംസ്ഫുരിക്കുന്നനേത്രങ്ങളോടെ അയാൾ പറഞ്ഞു.

"തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾ ആർക്കും ഉണ്ടാക്കാം സ്നേഹിതാ. വിലകുറഞ്ഞ, അയഥാർത്ഥമായ സ്നേഹത്തേക്കാളുപരിയായി ഇവിടെ മറെറന്തെല്ലാമുണ്ട്."

അവർ വിദൂരതയിലേക്ക് നോക്കി. അകലെ ചക്രവാളത്തിൽ കണ്ണുകൾ തറച്ചുനിന്നു. ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. അവരെ പരസ്പരം ബന്ധിച്ചിരുന്ന ഒരു വികാരത്തിൻെറ ചക്രവാളങ്ങൾ തേടി പുറപ്പെട്ട അവർ പരസ്പരം നോക്കിനിന്നു. നിമിഷങ്ങൾ വാചാലമായി. അവരുടെ നോട്ടം ഹൃദയത്തിൻെറ അഗാധതലങ്ങളിലേക്ക് ഊളിയിട്ടിറങ്ങി. അവ്യക്തമായ ഏതോഒരുവികാരത്തിന്റെ അനുഭൂതിയുടെ ചുഴിയിൽപ്പെട്ടപ്പോൾ സമയത്തിൻെറ പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഹൃദയങ്ങൾ വാചാലമായി. നാലുമിഴികളും പെട്ടെന്ന് സജലങ്ങളായി. ശോകാർദ്രങ്ങളായ മിഴികളിൽ തങ്ങളുടെ പ്രപഞ്ചം കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു അവർ. അടക്കിവച്ചിരുന്ന വികാരങ്ങൾസ്വതന്ത്രമായി, കണ്ണീരിലൂടെ. ധാരധാരയായി ഒഴുകിയിറങ്ങിയ കണ്ണുനീരിൽ ഉഷ്ണരശ്മി അലിഞ്ഞുചേർന്നു. ആ പ്രളയത്തിൽ അവർ സംതൃപ്തിയോടെമുങ്ങിത്തപ്പി. വീണ്ടുംവീണ്ടും ആ കയത്തിൻെറ അഗാധതയിലേക്ക് നനുത്ത അന്ധകാരത്തെ കീറിമുറിച്ചുകൊണ്ട് ഊളിയിട്ടിറങ്ങി, അനുഭൂതിയിലേക്ക്, സായൂജ്യത്തിലേക്ക്... ...

"ഉം"... ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം ഉയർന്നു. അന്തരാത്മാവ് തേങ്ങി. 'അതേ, അജ്ഞാതമായ ഈ ദുഃഖം യുഗങ്ങളായി, ജന്മാന്തരങ്ങളായി, മന്വന്തരങ്ങളായി പേറാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവരാണ് നിങ്ങൾ.'

എത്ര സെൻറിമെൻറലാണ്! അവർ വേദനയോടെ ഓർത്തു.

"വരൂ. വിശ്രമിക്കാൻ അവകാശമില്ല."

കൈകൾ കോർത്തുപിടിച്ചു നടന്നു. അപരാഹ്നത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണത ഈ ചൂടിൽ ഉരുകിയൊലിച്ചു. അസ്തിത്വം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ! സ്വന്തം ശവമഞ്ചങ്ങളുംപേറി കാലുകൾ നീട്ടിവച്ചു. അവസാനിക്കാത്ത യാത്ര... ...

ഭവനനിർമ്മാണത്തിന്

പുതിയമേഖല

- വിവിധ വരുമാനക്കാർക്ക് വിശാലകൊച്ചി മേഖലയിൽ ഭവന നിർമ്മാണത്തിന് പ്ലോട്ടുകൾ മിതമായവിലക്ക് നൽകുന്നു.

- സാമ്പത്തിക ദുർബലവിഭാഗത്തിൽപെട്ട 5000 പേർക്ക് സ്വന്തം ഭൂമിയിൽ വീടുവയ്ക്കാൻ 6000 രൂപവീതം വായ്പാ വിതരണം - 20 വർഷംകൊണ്ട് 5 ശതമാനം പലിശയോടെ മടക്കിഅടയ്ക്കാനുള്ള സാവകാശത്തോടെ.

- താണവരുമാനക്കാർക്കും ഇടത്തരം വരുമാനക്കാർക്കും സ്വന്തം ഭൂമിയിൽ വീടുവയ്ക്കാൻ 12000 രൂപമുതൽ 24000 രൂപവരെ വായ്പ നൽകുന്നതിനുള്ളതാണ് മറ്റൊരു പദ്ധതി.

- വിശാലകൊച്ചി പ്രദേശത്തുനിന്നും പരിപൂർണ്ണമായി ചേരിനിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യാനുള്ള ബൃഹത്തായൊരു പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

- 5 കൊല്ലംകൊണ്ട് 5000 വീടുകൾ നിർമ്മിക്കുകയാണ് ലക്ഷ്യം.

സാമ്പത്തിക ദുർബലവിഭാഗങ്ങൾക്ക് ആശ്വാസമേകുന്ന പദ്ധതികൾക്ക് മുൻഗണന നൽകുകയാണ് ഞങ്ങളുടെ നയം.

വിശാല കൊച്ചി
വികസന അതോറിററി
കൊച്ചി-20

PR: 2295/81/GCDA

ചുററും ആവിപൊങ്ങുന്ന ഊഷരഭൂമി. ഇടക്കിടെ കാണുന്ന മുരംച്ചെടികൾ മരുഭൂമിയുടെ അപാരതയ്ക്ക് ഭംഗംവരുത്തി. 'ശരിയാണോ'? മനസ്സ് നിസ്സ്വികാരമായി പറഞ്ഞു. "ഇവിടെ ശരിക്കുംതെററിനും പ്രസക്തിയില്ല" സമാധാനമായി വീണ്ടുംനടന്നു. ചുട്ടുപഴുത്ത മണലിൽ കാലുകൾ ആഴ്ന്നിറങ്ങി. ചുട്ടുള്ള കനത്ത വായുവിൽ അവക്ക് ശ്വാസം മുട്ടി.........

നഷ്ടസ്മൃതികൾ ചുററും വലയംചെയ്യുന്നു. വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ഭാണ്ഡവുംപേറി, ഒരികലുംകാണാത്ത മരുപ്പച്ചതേടി അലയുന്ന മരുഭൂമിയിലെ പഥികന്മാർ,സ്വയം വെറുപ്പുതോന്നി മൂകത അസഹ്യമായപ്പോൾ ഒരാൾ പറഞ്ഞു.

"ഇന്ത്യൻ ഫിലോസഫിയനുസരിച്ച് മനുഷ്യാത്മക്കളൊന്നും നശിക്കുന്നില്ല. പുനർജന്മങ്ങളിൽ പല ജീവജാലങ്ങളേയും മാദ്ധ്യമമായി സ്വീകരിച്ച് അതിന്റെ പ്രയാണം തുടരുന്നു"

"ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എല്ലാം യുക്തിക്ക് നിരക്കാത്തതാണ്."

"ജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?"

"ഒരിക്കലുമില്ല. ജീവിതം ഒരു വലിയ മിഥ്യയാണ്, ഒരു സ്വപ്നാടനംമാത്രം."

"എങ്കിൽ ഞാൻ നിസ്സഹായനാണ്."

നിശബ്ദതയുടെ കേളി ആരംഭിച്ചു വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ അപൂർണ്ണത വിഷണ്ണരായി ഓർത്തു. പൂർണ്ണതക്കവേണ്ടിയുള്ള വെമ്പൽ! പക്ഷേ ഒന്നും പൂർണ്ണമാകുന്നില്ല. പൂർണ്ണതയിലേക്കടുക്കുമ്പോഴേക്കും അപൂർണ്ണത വിഴുങ്ങിക്കളയുന്നു. പിന്നെ തികച്ചും ശൂന്യത മാത്രം.........

എവിടേയും പൊരുത്തക്കേടുകൾമാത്രം വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിൽ കിടന്നുവീർപ്പുമുട്ടുന്ന കുറേ നശിച്ചജീവിതങ്ങൾ. എന്തൊക്കെയോ പറയാൻ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തുടിച്ചു. പക്ഷെ നിസ്സഹായരായിരുന്നു. ഭാഷയുടെ ദൗർബ്ബല്യം! ഹൃദയത്തിന് സ്വന്തമായ ഒരു ഭാഷയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ!

തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അനേകായിരം കാതങ്ങൾ പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങകലെ മരീചിക കാണാം. മണൽ കലർന്ന ചുടുകാററ് വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തൊണ്ടകൾ വരണ്ടു.

"വല്ലാത്ത ദാഹം."

"അനുഭവിക്കണം. ജനിച്ചതിന്റെ ശിക്ഷയാണിതു്. ജനിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിലും."

"കാലുകൾ കഴയുന്നു. തളരുന്നു."

"അരുതു കുട്ടീ. അസാദ്ധ്യമെങ്കിലും നിന്നിൽ ഒരുലക്ഷ്യം അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്."

അവർ പിന്നെയും കുറച്ചു നടന്നു കുറച്ചുകാതങ്ങൾകൂടി പിന്നിട്ടു.

"വയ്യ എന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും ധൂമപടലങ്ങൾ ഉയരുന്നു. മസ്തിഷ്കം ശൂന്യമാകുന്നു. വയ്യട്ടോ വയ്യ. ഒരുതുള്ളി വെള്ളം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ!"

അയാൾ തളർന്ന് കുഴഞ്ഞു ചുട്ടുപഴുത്ത മണലിൽവീണു.

"ഞാൻ വെള്ളം കൊണ്ടുവരാം. കുട്ടി സമാധാനമായിരിക്കൂ."

അയാൾ ഓടി. ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ. എതിരെ ചീറിയടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാററ് അയാൾ അറിഞ്ഞില്ല. മണലിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങിയ കാലുകളെ ആയാസപ്പെട്ട് വലിച്ചൂരി പിന്നേയും ഓടി.. നിന്നു ചുററുംനോക്കി. എങ്ങും പരന്നുകിടക്കുന്ന മണൽമാത്രം. നിസ്സഹായനായി പിന്നെയും ഓടി. കാലിൽനിന്നുംചോരപൊടിഞ്ഞു. അവസാനംമരുപ്പച്ച ഒരു മരീചികയായി അവശേഷിച്ചു. ആർത്തിരമ്പുന്ന മനസ്സോടെ തിരിച്ചുനടന്നു...... വിധിയെപഴിച്ചില്ല. ഓടി സ്നേഹിതന്റെ സമീപമെത്തി...... ഒരായിരം കാലൻകോഴികൾ ഒന്നിച്ചുകൂവി...... സമുദ്രം ഒന്നാർത്തിരമ്പി... പെട്ടെന്ന് നിശ്ചലമായി. ഭയാനകമായ നിശ്ചലത... ഒരുനിമിഷം. ശൂന്യതാബോധത്തിൽനിന്നും തിരിച്ചുവരുവാൻ അയാൾ പരിശ്രമിച്ചു. ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം സ്വതന്ത്രമായി. അകലെനിന്നും കഴുകന്മാർ പറന്നടുക്കുന്നതുകണ്ടു......

കുനിഞ്ഞ ശിരസ്സോടെ നടന്നു. ഏകാന്തപഥികൻ! ഇപ്പോൾ സ്വയം സഹതാപമാണ് തോന്നിയതു്. ചുററും ആർത്തിരമ്പുന്ന ശൂന്യത. ഒന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ. പക്ഷെ അയാൾ നിസ്സഹായനായിരുന്നു. ഏകാന്തതയുടേയും അസ്വസ്ഥതയുടേയും മായാവലയത്തിൽ കിടന്നയാൾ വീർപ്പുമുട്ടി...... സാങ്കല്പികലക്ഷ്യം അടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പാദങ്ങൾ വിങ്ങിവിറ്റു വല്ലാത്ത വേദന. വ്രണങ്ങളിൽനിന്നും മഞ്ഞദ്രാവകം ഒലിക്കാൻതുടങ്ങി. വിയർപ്പിന്റെ ഗന്ധമുൾക്കൊണ്ട വസ്ത്രങ്ങൾ കീറിത്തുടങ്ങി. നീണ്ടതാടിയുംമുടിയും കാററത്തു് പാറുകളിച്ചു. നീണ്ടുമെലിഞ്ഞ കാലുകൾ നീട്ടിവച്ചു അങ്ങകലെ ചക്രവാളത്തിൽ കൊടുമുടിയുടെ ശിഖിരം കാണാറായി. നിസ്സംഗതയോടെ കൊടുമുടിയെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു......

താഴ്വരയിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും ആകെ തളർന്നിരുന്നു. കുറച്ചുനേരം പർവ്വതത്തിന്റെ മടി

എഴുന്നേറ്റു നടന്നു. മുകളിലേക്കു നോക്കി. കണ്ണെത്താത്ത ഉയരം. അയാൾ പർവ്വതം കയറുവാൻ തുടങ്ങി. അതുവരെ പേറേണ്ടിയിരുന്ന നഷ്ടസ്മൃതികളുടേയും അസ്തിത്വത്തിന്റേയും ഭാണ്ഡങ്ങൾക്കു കനം കൂടി. അവ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഒരു വിഫലശ്രമം നടത്തി. പക്ഷേ വൈകിപ്പോയിരുന്നു. അയാളുടെ ആത്മാവിലേക്കു അവ ഇഴുകിച്ചേർന്നിരുന്നു..

ചരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന പാറയിൽ ഭാണ്ഡങ്ങൾ ചാരിവച്ചു. ഒരു കടലാസും പേനയും പുറത്തെടുത്തു എഴുതാനിരുന്നു. ശൂന്യമായ വെളുത്ത കടലാസ്. മനസ്സിലെ ശൂന്യത കടലാസിലും നിഴലിച്ചിരുന്നു. എഴുതി.

“...... അതേ കുട്ടീ, അസ്തിത്വത്തിൽനിന്നും ശൂന്യതയിലേക്ക്. ശൂന്യതയിൽനിന്നും വീണ്ടും അസ്തിത്വത്തിലേക്ക്. മടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും ഒന്നു മോചനം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ!

ശൂന്യതാ ബോധത്തിന്റെ നടുക്കടലിൽ കിടന്നു വട്ടംകറങ്ങുന്ന ഒരു നിസ്സഹായൻ! വെറും മിഥ്യ മാത്രമായ ഈ ജീവിതത്തിന്റെ പുതിയ കോണുകൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ നമ്മൾ തുടങ്ങിയ പ്രയാണത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ മാത്രം അവശേഷിക്കുന്നു. ഇവിടെ അന്തർമുഖത്വത്തിനും അപകർഷതാ ബോധത്തിനും പ്രസക്തിയില്ല. സ്നേഹത്തിനും സഹതാപത്തിനും പ്രസക്തിയില്ല. പ്രസക്തിയുള്ളതു ഇവക്കു മാത്രം. 'ശൂന്യതക്കും അസ്തിത്വത്തിനും.'

അതേ സ്നേഹിതാ ഈ ശൂന്യത എന്നെ ഭ്രാന്തുപിടിപ്പിക്കുന്നു. അസ്തിത്വത്തിന്റെ ദുഃഖവും പേറിയുള്ള ഈ പ്രയാണം ഞാൻ തുടരണോ? ഞാനാകെ തളർന്നിരിക്കുന്നു. വ്യർത്ഥമായ ലക്ഷ്യത്തി

ന്നെനിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്.

വികാരങ്ങൾ വാക്കുകളിൽ പകർത്താൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പദങ്ങൾക്കു മൂല്യശോഷണം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂല്യങ്ങൾക്കു പ്രസക്തിയും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്നേഹവും ആത്മാർത്ഥതയും പഴയ സങ്കല്പങ്ങൾ മാത്രമായി അവശേഷിക്കുന്നു. ഇവിടെ മനുഷ്യൻ, വ്യക്തി അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാവരും സമൂഹത്തിനു അടിയറ പറയുന്നു. സമൂഹം സ്വാർത്ഥമാണ്. നിസ്സഹായനായ മനുഷ്യൻ അപകർഷതാ ബോധത്തിന്റേയും അന്തർമുഖത്വത്തിന്റേയും വാല്മീകങ്ങൾക്കുള്ളിലിരുന്നു സായൂജ്യം തേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എവിടേയും നിരാശയുടെ നെടുവീർപ്പുകൾ മാത്രം. ആരും ആരേയും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല......

ചുറ്റും ദുഃഖത്തിന്റെ ലഹരി... ലഹരി... ഞാനതിൽ മുഴുകട്ടെ. ഇതിൽ മുങ്ങിത്തപ്പി വീർപ്പുമുട്ടുമ്പോൾ ഉളവാകുന്ന അനുഭൂതിയാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഈ ദുഃഖത്തിന്റെ അഗാധതയിൽ ഞാൻ സുഖം കണ്ടെത്തുന്നു കുട്ടീ. ഞാൻ എന്റെ ദുഃഖത്തിന്റെ സീമ, ആഴം വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ. സുഖത്തിന്റെ അനുഭൂതിയിലേക്കു ഉയരാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ ..... ഇവിടെ ആത്മീയവാദവും, ഭൗതികവാദവും പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു മാത്രം വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. അസ്തിത്വദർശനം അതേ ഇവിടെ ഒന്നും പൂർണ്ണമാകുന്നില്ല......

കടലാസ് മടക്കി കയ്യിൽ പിടിച്ചു വീണ്ടും പർവ്വതം കയറുവാൻ തുടങ്ങി. പർവ്വതത്തിന്റെ ഉച്ചിയിൽ സ്പർശസുഖം അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വെള്ള പതാക പാറിക്കളിക്കുന്നു. പക്ഷേ സന്തോഷിച്ചില്ല. സന്തോഷത്തിന്റെ, ആശയുടെ, പ്രതീക്ഷയുടെ പട്ടട എരിഞ്ഞടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ അതിൽനിന്നും വമിക്കുന്ന നേരിയ ചൂടുമാത്രം......

മനസ്സിൽ ആശയങ്ങളുടെ സംഘട്ടനം. തന്റെ ലക്ഷ്യം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ തന്റെ തത്വശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം...? ലക്ഷ്യത്തിന്റെ നിരർത്ഥതയെക്കുറിച്ച് ആശയങ്ങൾ നെയ്തെടുത്ത മനസ്സ് അസ്വസ്ഥമായി. ലക്ഷ്യം യാഥാർത്ഥ്യമാവുകയോ? എങ്കിൽ... എങ്കിൽ...

പർവ്വതത്തിന്റെ ഉച്ചിയിലെത്താറായി. വല്ലാത്ത തണുപ്പ്. ശരീരം മരവിക്കുന്നു. പതാക കാറ്റത്തു പറക്കുന്നു, ഒരു വെല്ലുവിളിപോലെ. വർദ്ധിച്ച ശക്തിയോടെ കാലുകൾ മുന്നോട്ടുവച്ചു. പതാകയുടെ അടുത്തെത്തി. പെട്ടെന്നു ഒരു അലൗകിക പ്രകാശം അവിടെ പരന്നു. പക്ഷേ അകലെനിന്നും കാർമേഘങ്ങൾ അതിവേഗത്തിൽ അടുത്തുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ മുഴുവൻ ശക്തിയും സംഭരിച്ചു കൈ നീട്ടി. എത്തുന്നില്ല. വീണ്ടും. ഇല്ല. കാറ്റിന്റെ ശക്തികൂടി. താഴെ വഴുവഴുപ്പുള്ള ഹിമക്കട്ടകൾ... കാർമേഘങ്ങൾ അടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു ഒന്നുകൂടി കയറി കൈനീട്ടി..... ഇല്ല... ആ......ആ......ആ...... കാർമേഘം അവിടെ വ്യാപിച്ചിരുന്ന അലൗകികപ്രകാശത്തെ മറച്ചു ആ...ആ..ആ...ഒന്നുകൂടി. ഒരു ദീനവിലാപം താഴെ അഗാധതയിൽനിന്നും ഉയർന്നു. വിജനതയിൽ, ശൂന്യതയിൽ, അനന്തതയിൽ ആ ശബ്ദം പ്രതിധ്വനിച്ചു. ആ ശബ്ദവീചികളിൽ ഒരായിരംപേരുടെ നിരാശയുടെ മുഴക്കം കേൾക്കാമായിരുന്നു. അപ്പോഴും മോക്ഷമില്ലാത്ത അഹല്യയായി ആ പതാക തണുത്ത കാറ്റിൽ പാറിക്കളിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

x x x x x

താഴെ അഗാധതയിൽ, ഒരു കഷണം കടലാസ് കാറ്റിൽപെട്ടു ലക്ഷ്യമില്ലാതെ പാറപ്പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു...... അപാരതയിലേക്ക്...... വിജനതയിലേക്ക്...... ശൂന്യതയിലേക്ക്.....

● എം. എ. ജോസ്
രണ്ടാംവർഷ ധനതത്വശാസ്ത്രം

സന്ധ്യ-

പൂക്കുന്ന വാകമരത്തിനു കീഴെ
നീലച്ചിറകുവിരിച്ചാടുന്ന
സ്വപ്നം തണഞ്ഞു്
ഒഴിഞ്ഞ കൈകളുമായി സന്ധ്യ
ശരത്കാല സ്വപ്നങ്ങൾ
മനസ്സിന്റെ താഴെ
സൂര്യകാന്തികടെ ചൂടുന്നു.
വിറക്കുന്ന സൂര്യൻ
എവിടെയോ നോക്കി മൗനം.
ഒരു കുന്നിൻപുറത്തെ സന്ധ്യ
ഒഴിഞ്ഞ മനസ്സ്,
കാററിൽ തേങ്ങുന്ന ചുവന്ന മൗനം
വരണ്ട നട്ടുററങ്ങളും,
ശവഘോഷങ്ങൾ തിമിർക്കുന്ന
ഇടനാഴികളും,
രക്തമിററുന്ന നെഞ്ചിൽ തുളഞ്ഞ
കൂർത്ത കുരിശായി ഈ കലാലയം
മാനം നോക്കിയുറങ്ങുന്നു.
പതുക്കെപ്പതുക്കെ,

കറുത്ത കമ്പിപ്പാളികളിൽ
ഉറക്കമൊഴിയുന്ന രാത്രി
വിറയാർന്ന തീനാളം വിളക്കിനുകളിൽ,
അതൊരു കാററിനുവേണ്ടിയുള്ള
ഒടുങ്ങാത്ത ക്ഷണക്കുറിപ്പു നല്കുന്നു.
മനസ്സിൽ നീറിപ്പടരുന്ന
അക്ഷരങ്ങളും വാക്കുകളും മുന്നിൽ
താളുകളിൽ ചാട്ടവാറടികൾ,
അട്ടഹാസങ്ങൾ, വിലാപങ്ങൾ,
അവസാനം വെടിയൊച്ചകൾ
എവിടെയോ കരഞ്ഞുതീർന്ന
നിശ്വാസവുമായി
രാപ്പാടികൾ യാത്രയാവുന്നു.
പീഡന കഥയിലെ പിൻമുറക്കാർക്കുവേണ്ടി
കളിയരങ്ങൊഴിച്ചു്
അവ ഇരുട്ടിലേക്കൂളിയിട്ടിറങ്ങുന്നു.
ഇവിടെ ഡിസംബറിന്റെ
മഞ്ഞിൻപുറത്തു് വിയർപ്പൊഴുകുന്നു.
രാത്രിയുടെ കയങ്ങളിലേക്കു്
ചാട്ടുളിയെറിഞ്ഞു്

ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ

ശവദാഹത്തിന്റെ നേരിയ വെളുത്ത
പുകമൂടിയ കുന്നിൻപുറം
വിളറി വെളുക്കുന്നു.
പിന്നെ, രാപ്പാടികൾ
യാത്രാവന്ദനം ചൊല്ലിപ്പിരിയുന്നു.
ഇനിയെന്തു കാണും?
ഓർമ്മകൾക്കും അപ്പുറത്തു്
കറുത്ത രാത്രികളിൽ
ചുവന്നു കലങ്ങിയ കണ്ണുകളുമായി
വേദനയും ജീവിതവും തേങ്ങിയിടറുന്നു.
മൗനം ഇടമുറിയുന്ന തിരുമുററങ്ങളിൽ
ചുവടുവച്ചു വളർന്ന തത്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽ
താറുടുത്തു നില്ക്കുന്ന പൊട്ടിത്തെറികളായി
വിത്തു വളരുന്നു.
വല്ക്കലമണിഞ്ഞ മഹാഗണികളിൽമാത്രം
നിസ്സംഗത.

രാത്രി-
വിറയ്ക്കുന്ന അക്ഷരാത്മികയുടെ
നീറുന്ന നെഞ്ചിൽ വെറുതെ തലോടി,

ഇരയെ കാത്തിരിക്കുന്നവരുടെ മുന്നിൽ
ഇടിമിന്നലുണരുന്നു.
പതുക്കെപ്പതുക്കെ വെളിച്ചമാകുന്നു.
താവളത്തിലേക്കു മടങ്ങുംമുമ്പ്
ഒഴിഞ്ഞ കൂടയിൽ മുതൽക്കൂട്ടങ്ങൾ
കൂട്ടിവയ്ക്കുന്നു.
ഗുഹക്കകത്തു് തളർന്ന് ഇരുട്ടിൽ
കഴിഞ്ഞ രാത്രിയുടെ നഷ്ടത്തിനപ്പുറത്തു്
രുചിച്ച ശവഗന്ധവും പുതച്ചു്
തളർന്നു് മയക്കം.
ഒരു നീണ്ട രാത്രിയുടെ തീരാത്ത ദുഃഖങ്ങളിൽ
ഒഴിഞ്ഞവയററിൽ പെരുമ്പറകൊട്ടുന്ന
ജീവന്റെ താളം
ഈ പാതയോരത്തെ കുടിലുകളിൽ
മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ
വിടരുന്ന പുലരിയുടെമേൽ ശാപം
മഞ്ഞുമൂടിയ നരച്ച വെളിച്ചം
കുന്നിൻമുകളിൽ പൊതിയുന്നു.
വീണ്ടും കൈകൂപ്പി
ഇലകളും പൂക്കളും
ഒരു സാമ്രാജ്യത്തെ വരവേല്ക്കുന്നു.

(പ്രഭാതം

കൈക്കടന്നയിൽ നിറയെ പനിനീർപ്പൂക്കൾ
ഇലത്തുമ്പിൽ തേൻബിന്ദുക്കൾ
തളിരിലകളിൽ ചുവന്ന പ്രഭാതം
ഒരു പേടിസ്വപ്നത്തിൽ തകർന്ന
ഉറക്കത്തിന്റെ ആലസ്യവുമായി
ഇറന്ന കൺപോളകളിൽ ഉണർവ്വ്
എങ്ങുനിന്നോ വന്ന കിളികൾ വിടർത്തിയ
ചിറകിൽ ചായുന്ന മുകിൽ മാലകൾ
ചിറകിനു കീഴെ തുടുക്കുന്ന പുലരി,
കാത്തുനില്പിന്റെ വേദനനിറഞ്ഞ
മൗനംപോലെ.
അകലെ സൂര്യൻ
ഒരിക്കൽപോലും വിടർന്നിട്ടില്ലാത്ത
ജമന്തിപ്പൂക്കളെ ഉറ്റുനോക്കുന്നു;
ഒന്നു തള്ളിയുണർത്താൻ.
കഴിഞ്ഞ പകലുകളിലെ
ഇരുട്ടാഴങ്ങളിലെ ദീനവിലാപങ്ങൾ
കാറ്റിൽ തികട്ടിയെത്തുന്നു.
ചീഞ്ഞളിഞ്ഞ ശവങ്ങൾ
പടർന്നുകിടക്കുന്ന വഴിയിറമ്പുകൾ.
ഇന്ന് ഈ പകൽ
ഞങ്ങളുടേതാണ്.
ഒരായിരം ഉണർത്തു പാട്ടുകളുടെ
താളം ഉണരാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളു.

അന്ത്യക്കുറിപ്പ്

ശവം നാറിപ്പൂക്കൾ
ഇടവഴികൾ നിറയെ
പോയ കാലങ്ങളിലെ മരണം
കൊലവിളികളുമായി,
കൈകളിലുയർത്തിയ ശിരസ്സുമായി
മുറ്റം നിറയെ
ഇതാ പടയണിയിലേക്ക്
ഒരു കൈകൂടി.
തലവെടിച്ച്.
പുരികം വടിച്ച്,
കറുപ്പുടുത്ത്,
പൊയ്ക്കാലിലേന്തി,
മാറാപ്പേറി
ഇതാ ഒരു കൈകൂടി പടയണിയിലേക്ക്.

വിട

അകലെയൊരു മലമുകളി-
ലാഞ്ഞു തിമിർക്കുന്ന കാറ്റും മരങ്ങളു-
മിന്ന ചേർന്നാടുന്നു.
ഇവിടെയീ കുന്നിൻപുറത്തു പടരുന്ന
ശവഗന്ധമൊരു പുനർജ്ജനിപോൽ
സ്മൃതികളെ നിരന്തരം നീറ്റുന്നു.
ചെമപ്പാർന്ന സൂര്യനും താഴെ
നിണമൂറി
മാമരത്തുഞ്ചത്തൊഴുകിപ്പടരുന്നു.
പെരിയാറിലിളകുമോളങ്ങളി-
ലലിയുന്ന മൗനവുംപേറി,
പൊട്ടിയടർന്ന നടയിൽ ഞാൻ
അവസാന സന്ധ്യ പൂത്തുലയുന്നതും,
നിറഞ്ഞവസാനമിതളേറി
ഒരു യുഗമൊടുങ്ങുന്നതും കണ്ടിരിക്കുന്നു.
ശുഭരാത്രി നേരുന്നു,
നിനക്കിനി നുള്ളുവാൻ
പുലരിയും പൂവുമില്ലെങ്കിലും,
കാമിനീ,
ഒരു കിനാവിന്റെ
നിറമെഴും നാളിൽ പൂത്തുലയും
കടമ്പിന്റെ തണൽ പറ്റിനില്ക്കുവാൻ
നീ വരുമെന്നോർത്തു വിടപറയുന്നു ഞാൻ.
കാത്തിരിക്കാം, നാളെ
പുലർവെട്ടമുണരുമ്പോൾ കൂടെ
ചുവപ്പു തളിർക്കും, നിറഞ്ഞ വസന്ത-
മുണർത്തു പാട്ടും പാടി
സൂര്യനും മുമ്പേ വിടരും,
കാത്തിരിക്കാമിനി.

●

മുഹമ്മദ് അറക്കൽ

"അസ്വസ്ഥതയോടെ ആർത്തിരമ്പുന്ന കടലിനെപ്പോലെയാണ് സ്വാതന്ത്ര്യം.
ഭീരുക്കൾക്കോ സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിന്റെ ശാന്തതയാവും ഇഷ്ടപ്പെടുക"
—തോമസ് ജെഫേഴ്സൺ.

ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലെ നവീന കവിത ഇന്നു്

സാമാന്യവത്കരണം അഥവാ സാധാരണീകരണം ആയിരുന്നു പഴയ കവിതാശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുഖ്യചർച്ചാവിഷയം. ഇന്നാകട്ടെ, കവിത കൂടുതൽവിശിഷ്ടവും മൂർത്തവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നവീന ഭാരതീയകവിതയിൽ ആത്മാർത്ഥതയില്ല, അതു കൃത്രിമമാണ് എന്ന വിമർശനവുമുണ്ട്. മറ്റാരുടേയോ അനുഭവങ്ങളുടെ ദുർബലമായ പ്രതിധ്വനിയാണ് അതെന്നും "പ്രശാന്തതയിൽ പുനഃസമാഹരിക്കപ്പെട്ട വികാരങ്ങൾ"കൊണ്ട് ഇന്നത്തെ വായനക്കാരൻ തൃപ്തിപ്പെടുന്നില്ല. ചൂടപ്പമാണാവശ്യം, അടുപ്പിൽനിന്ന് നേരിട്ടുകിട്ടുന്നതു്. പ്രാചീന സംസ്കൃത സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിൽ 'ഭാവദശ' എന്നാണ് ഈ അസംസ്കൃതാനുഭവത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. ഇന്നത്തെ വായനക്കാരൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു് അതാണ്. അല്ലാതെ പാകപ്പെടുത്തിയ 'രസദശ' അവനു് താത്പര്യമില്ല. ദുർലഭമായ മാംസവും ആഹാരവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സംസ്കാരങ്ങൾ ലോകത്തിലുണ്ട്. അതുപോലെ കവിതയിലും എങ്ങും ഒരു തിരിച്ചുപോക്കനുഭവപ്പെടുകയാണ്, അതിപുരാതനമായ മൂലരൂപത്തിലേക്ക്.

രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും മറ്റുമുള്ള അനുകരണപ്രവണതകൾ വളരുകയാണ്. അല്ലൻ ഗിൻസ്ബർഗ് ഇന്ത്യയിൽവന്നു. ബനാറസ്സിലും കൽക്കത്തയിലും താമസിച്ചു. ചെറുപ്പക്കാരായ ഒട്ടേറെ എഴുത്തുകാരെ അദ്ദേഹം സ്വാധീനിക്കുകയുണ്ടായി. ബംഗാളിയിൽ 'വിശക്കുന്ന തലമുറ' ഉണ്ടായി. മറാഠിയിൽ 'അസോ' ഗ്രൂപ്പും, തെലുങ്കിൽ 'ദിഗംബരകവി'കളും, ഹിന്ദിയിൽ 'അകവിതാ' സംഘവും, ഗുജറാത്തിൽ 'രേമഠും', പഞ്ചാബിൽ 'മൃത്യുബോധം' ഉണ്ടായി. നാട്യത്തിനും കാപട്യത്തിനും എതിരായി ശബ്ദമുയർത്താനുള്ള പ്രവണത അവരെല്ലാംകാണിച്ചു. രക്ഷപ്പെടാനാവാത്ത ഒരവസ്ഥയ്ക്കെതിരായി ഉറക്കെ അലറിവിളിച്ചു. നിസ്സ്മ നമാസ്റ്റുംകാണാത്ത 'ഇന്നി'നെയും വിധിപ്രഖ്യാപനമുണ്ടാകുന്ന 'നാളെ'യെയുംപറ്റി അവർ അതിബോധവാന്മാരായിരുന്നു. എതിർപ്പ്പ്ര[illegible]റും അതിരുകടന്നതായിരുന്നു. തികഞ്ഞ നിഷേധത്തിന്റെ രൂപത്തിലല്ലാതെ പാരമ്പര്യവുമായി ബന്ധംപുലർത്താൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ഹിന്ദിയിലെ ഒരു യുവകവി തന്റെ പുസ്തകത്തിനു് 'ഇതിഹാസഹന്താ' എന്നപേരിട്ടു. അതുപോലെ തന്നെ, പല കൊച്ചുമാസികകളും നിരർത്ഥകമായ പദങ്ങൾ ശീർഷകങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചു. 'എ. ബി. സി. ഡി. ഈ.' എന്നു് മറാഠിയിലും, 'ശൂന്യം' എന്നു് ഇംഗ്ലീഷിലും പേരിട്ടിരിക്കുന്നതു് ഉദാഹരണമാണ്. അസംബന്ധത്തിന്റേയും അർത്ഥശൂന്യതയുടേയും മേഖലയിലേക്ക് അവർ നമ്മെ കൊണ്ടുപോവുകയാണ്.

യുവതലമുറയുടെ കവിതയെല്ലാംതന്നെ ഒരുതരം ശൂന്യവാദത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നവയല്ല. 'ഇന്നി'നോടുള്ള അസംതൃപ്തിയും ലാളിച്ചു സംരക്ഷിച്ചുപോന്ന പദങ്ങളോടുള്ള മോഹരാഹിത്യവും ചില കവിതകളിൽ കാണാം. പരുഷമായ സാമൂഹ്യപരിഹാസം അവിടെയുമുണ്ട്. "ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം മണലിൽ പതിച്ച പാറക്കഷണംപോലെയാണ് നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നതു്" എന്നു് കൈലാസ് വാജ്പൈ ഹിന്ദിയിൽ എഴുതി. സമീപകാല ചരിത്രത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചില കവിതകൾ അത്യന്തം രൂക്ഷവായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ ജീവിതത്തിലെ കാപട്യങ്ങളും പൊള്ളത്തരങ്ങളും അവ തുറന്നുകാട്ടുന്നു. കടുത്ത നിരാശയിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ് ചില കവിതകൾ. ആത്മീയമായ മണ്ഡലങ്ങളിലേക്കുള്ള രക്ഷപെടലുകളില്ല. മററുവിധത്തിലുള്ള രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളും സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഒരു പോംവഴിയുംകാണാതെ ഉഴലുകയാണ് ഈ യുവകവികൾ.

ങ്ങൾ നടന്നു. പ്രാചീന ഭാരതീയകവിത ഭാവഗീതങ്ങളുടേയോ ഇതിഹാസങ്ങളുടേയോ രീതിയിലായിരുന്നു; സംസ്കൃത ഛന്ദോബദ്ധവും പ്രാകൃതവും ദ്രാവിഡവും വൃത്തങ്ങൾ കൂടുതൽ അയവുള്ളതായിരുന്നു. പേർഷ്യന്റെ സ്വാധീനംകൊണ്ട് ഉർദുവിൽ ഈരടികളും റുബായികളുമുണ്ടായി. ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്ന് സോണറ്റ്, ഡ്രമാററിക് മോണലോഗ്, ബ്ലാങ്ക് വേഴ്സ്, ഫ്രീവേഴ്സ് എന്നിവയും. പ്രതീഷ് നന്ദിയുടെ ബംഗാളി കവിതകൾപോലുള്ള ഗദ്യകവിതകളുംവന്നു. വൃത്തങ്ങളുടെ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുകമാത്രമല്ല, അവ ഉപേക്ഷിക്കുകകൂടിയാണ് ഇവിടെ ഉണ്ടായത്. പഴയ മന്ത്രങ്ങളെയും സൂത്രങ്ങളെയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒരുതരം ഗൂഢാർത്ഥകവിതയും രംഗപ്രവേശംചെയ്തു 'സമൂർത്തകവിത'യിൽ ചരിഞ്ഞഅക്ഷരങ്ങളും അച്ചടിവിദ്യകളുംകൊണ്ട് ഇഫക്റ്റ് ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ശ്രമമുണ്ടായി. അത്യാധുനികകവിതയുടെ ഭാഷ പൂർണ്ണമായും മാറിയിരിക്കുകയാണ്. വളരെ സരളമെന്നുതോന്നിക്കും, പക്ഷേ ആ സാരള്യം മിഥ്യയാകുന്നു. സുപരിചിതങ്ങളായ പഴയ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം പൂർണ്ണമായും മാറിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവ്യക്തത തുലോം കൂടിയിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ സംഭാഷണശൈലി ഉപയോഗിക്കാനുള്ള പ്രവണതകാരണം ഒരുവാക്കും നിഷിദ്ധമല്ലെന്നുവന്നു. ഒരുവാക്കും പഴയഅർത്ഥത്തിൽ പ്രാകൃതമല്ല എന്നാലും കൂടുതൽ സാർവ്വലൗകികമാകണമെന്ന ആഗ്രഹംകൊണ്ട് വിദേശഭാഷകളിൽനിന്നും ഒട്ടേറെ അപരിചിതവാക്കുകൾ കടംവാങ്ങുകയുമുണ്ടായി. പദസാഹചര്യം മുഖേന സൂക്ഷ്മമായ വികാരങ്ങളും പ്രതികരണങ്ങളും ഉളവാക്കാൻ പോരുന്ന സംജ്ഞാനാമങ്ങൾ കൂടുതലായി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു.

നഗരങ്ങളിലെ മനുഷ്യരുടെ വളർന്നുവരുന്ന നിർദ്ദയത്വവും ക്രൂരതയും അവരുടെ കൂട്ടായ വികാരരാഹിത്യവും പുതിയ കവിതയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. ശ്രീകാന്തവർമ്മ, സർവ്വേശ്വരദയാൽ സക്സേനാ, വിഷ്ണുഖരേ തുടങ്ങിയവരുടെ ഹിന്ദികവിതകളിൽ മുക്തിബോധിന്റെ കവിതയിലേതുപോലെ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട വികാരപ്രകടനത്തിന്റെ കഠിനവേദന അനുഭവിക്കാൻകഴിയും

ഭാഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഈ പരക്കംപാച്ചിലിന് മറ്റൊരുമാനമുണ്ട്. പുരാണേതിഹാസങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചുപോവുകയാണ് ഒട്ടേറെ

ക്കും പ്രാകൃതകവിതകളിലേക്കും മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മറാഠിയിൽ മർഢേക്കറും ബംഗാളിയിൽ സുഭാഷ് മുഖോപാധ്യായയും പാവനമായവയെ പ്രാകൃതീകരിക്കുന്നതിനുദാഹരണമാണ്. നാടൻ പാട്ടുകളിലും നാടൻ സംഗീതത്തിലും പുതിയ പൊരുളുകൾ കണ്ടെത്താൻ പലരും മനപ്പൂർവ്വം ശ്രമംനടത്തുന്നു. കാലത്തിന്റെ ആക്രമകത്വത്തെ നാടൻ പ്രവണതകളോട് ബന്ധിപ്പിക്കുകയാണ് പഞ്ചാബിയിൽ അമൃതാപ്രീതം. തലമുറകൾതമ്മിലും വർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിലും ഉള്ള അകൽച്ച, കൂട്ടുകുടുംബങ്ങളുടെ തകർച്ച, മാനുഷിക ബന്ധങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഉലച്ചിൽ, ഇവയൊക്കെകാരണം നമ്മുടെ സ്വകാര്യബിംബങ്ങളും പൊതുബിംബങ്ങളും തമ്മിൽ പല പ്രകാരത്തിലുമുള്ള കൂട്ടിക്കുഴച്ചിലുകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വാങ്മയ ചിത്രങ്ങൾ ചലനാത്മകങ്ങളാണെന്നൊരു തോന്നൽ ഈ വർണ്ണവൈവിധ്യംമൂലം ഉളവാകുന്നു. പരമ്പരാഗതമായ ഭാരതീയ കവിതയിൽ മററു കവിതകളിലെന്നപോലെ വാങ്മയചിത്രങ്ങൾ അലങ്കാരങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുകയാണ്. മൂലപ്രരൂപങ്ങളും മാതൃകാനുസരിച്ചുള്ള സംഘടിതമായ വിന്യാസവും അവിടെയുണ്ട്. പുതിയ കവികൾ ഇവയൊക്കെ തല്ലിത്തകർക്കുകയാണ്. അവർ പുതിയ കൂട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ കൂട്ടുകൾക്ക് സമമിതിയോ പാറ്റേണോ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല. ഇവരുടെ അനുഭവങ്ങൾ പലതും തികച്ചും സ്വകാര്യങ്ങളാകാം. മററുള്ളവരുമായി അവ പങ്കുവയ്ക്കാനും വിഷമമായിരിക്കും. മാറിവരുന്ന ഇന്നത്തെ സാമൂഹികപരിതഃസ്ഥിതിയിൽ പല പഴയ ശൈലികളും അർത്ഥശൂന്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. സന്ദർഭത്തിന് ചേരാത്തവയും. ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സാങ്കേതികവിദ്യയുടേയും പുരോഗതി കൂടുതൽ കുഴപ്പത്തിനുകാരണമാക്കി. ജീവിതതഥ്യകളെ സംബന്ധിച്ച പുതിയ അറിവുകൾ, പുതിയ പൊതുജന സമ്പർക്കമാദ്ധ്യമങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ നമ്മുടെ പല ദിവാസ്വപ്നങ്ങളേയും തകർത്തുകളഞ്ഞു. മിത്തുകൾ നിർമ്മിക്കാനുള്ള നമ്മുടെ കഴിവിനേയും. സാമൂഹ്യമായി പുരോഗമിക്കുന്നതിനു കലാപരമായി പിന്നോക്കംപോയേ പററൂ. നാലുപാടും നിസ്സാരത–നേരിടാൻകഴിയുന്നില്ല സഹിക്കാനും വയ്യ.

മിത്തുകൾക്ക് കാലങ്ങളെ അതിജീവിക്കാനുള്ള കരുത്തുണ്ട്. നീണ്ട ചരിത്രമുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെകാര്യത്തിൽ ഇതു പ്രത്യേകിച്ചും ശരി

ഷംഷേർ ബഹാദൂർസിങ്ങിനോട് ഗിൻസ്ബർഗ് ചോദിച്ചു: ഹനുമാനേയും ഗണേശനേയും പററി എഴുതാത്തതെന്തെന്ന്— ഗിൻസ്ബർഗിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ദേവരൂപങ്ങൾ അത്ഭുതം ഉളവാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഒരു ഇന്ത്യാക്കാരന്റെമനസ്സിൽ തീരെ സാധാരണമായിത്തീർന്നുകഴിഞ്ഞ ഈരൂപങ്ങൾ ഒരു സങ്കല്പവും ഉണർത്തുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാൻപാടില്ലായിരുന്നു. സിസിഫസ്സിനേയും ഹനുമാനേയുംപററി ബച്ചൻ ഒരു നീണ്ട കവിത എഴുതി. പക്ഷേ അതു വൈകാരികപ്രതികരണങ്ങളുണർത്തുവാൻ കെൽപ്പില്ലാതെ ബുദ്ധിയുടെതലത്തിൽ അവശേഷിച്ചതേയുള്ളൂ.

കവിതയുടെ ധർമ്മം വിനിമയമായിരിക്കാതെവയ്യ. എന്നാൽ പൂർണ്ണമായ വിനിമയം ഇന്നു കവിതയിൽ സാദ്ധ്യമല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഒററക്കയ്യൻ പരസഹായമില്ലാതെ കയ്യുറധരിക്കാൻശ്രമിക്കുന്ന അവസ്ഥ എന്നു സെസീൽ ഡേലൂയിസ് പ്രസ്താവിച്ചതു് ഇതു തികച്ചും സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. പല മിത്തുകളും ഇന്നു മൃതമായിരിക്കുകയാണ്. എന്നാലും അവയെ നാം കഴിച്ചുമൂടിയിട്ടില്ല. ആശയങ്ങൾക്കിടയിൽ വെറും മണൽക്കാടുകളാണ്. ചില മരീചികകൾ മാത്രമാണ് അനുഭവപ്പെടുക. തിളക്കം വെറും തോന്നൽമാത്രം. നാം ഭൂതപ്രേതാദികളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും നമ്മുടെയെല്ലാം തലയ്ക്കകത്തു് ചില മായാരൂപങ്ങളുണ്ട്. നാമതു് അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നുമാത്രം. ചിലപ്പോൾ ആകർഷകമായ ചില ലേബലുകൾ നൽകി നാം അവയെ പാവനമായ പാരമ്പര്യമെന്നൊക്കെ പറയാറുണ്ട്. ചതുരമായി അവയെ നേരിടുന്നതിന് നാം തയ്യാറില്ല.

ഭാവിയെന്തു്? മൃതിയടഞ്ഞ ഭൂതത്തെ നാം സംസ്കരിച്ചിട്ടില്ല. പുതിയ ഭാവിക്കു നാം രൂപം വികസിത'യെപ്പററി അരവിന്ദഘോഷും മററു പലരും പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, ആർക്കും ഒരുട്ടിപ്പുസ്ഥാനം കൃത്യമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നമ്മുടെ പാത കൃത്യമായി നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നുസാരം.

യശ്ശശരീരനായ ടാഗോർ, ഇക്ബാൽ, ഭാരതിനിരാല, ജിഗാർ, വള്ളത്തോൾ എന്നീ കവികൾക്കുശേഷം അവരെപ്പോലെ ഉന്നതശീർഷരായ കവികൾ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുദശാബ്ദക്കാലമായി നമുക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കവിതയ്ക്കു് ഒരുപക്ഷേ നല്ലകാലമല്ലായിരിക്കാം ഇപ്പോൾ. വികസനപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന നമുക്കു് കവിതയ്ക്കുവേണ്ടി സമയം ലഭിക്കായ്കയുമാവാം. കൊള്ളാവുന്ന നിരൂപകർ ഇല്ലാത്തതാവാം കാരണം. അക്കാദമിക് പണ്ഡിതന്മാരാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പ്രധാന നിരൂപകർ. സമകാലികവും സമീപകാലികവുമായ സാഹിത്യത്തെ പുച്ഛിക്കുകയും വിദൂരവും ദുഷ്പ്രാപവുമായവയെ പുകഴ്ത്തുകയുമാണ് അവർ ചെയ്യുക. കവിതാനിരൂപണത്തിലാകട്ടെ പഴയ സംസ്കൃതവീക്ഷണവും ആധുനിക പാശ്ചാത്യവീക്ഷണവും തമ്മിലുള്ള വടംവലി തുടരുകയാണ്. ചില നിരൂപകന്മാർ പഴമ തേടിപ്പോകുന്നു. ചിലർ ആധുനിക സാമൂഹിക വീക്ഷണത്തിന് പ്രാമുഖ്യംനല്കുന്നു. മററുചിലർ ഭാഷാപഗ്രഥനത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. നിരൂപകന്മാരിൽനിന്ന് കവികൾക്ക് ഒരുവെളിച്ചവും കിട്ടുന്നില്ല. നിരൂപണം സ്വന്തമായി നടത്തുകയും പ്രചാരണം സ്വയംഏറെറടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഒരവസ്ഥയാണ് കവികൾക്ക് ഇന്നുണ്ടായിരിക്കുന്നതു്. സ്വന്തം കുരിശുചുമക്കുക വിഷമമുള്ള കാര്യമാണ്. പലരും കാലിടറി വീണുപോകുന്നു. സാധാരണവായനക്കാരന് ദഹിക്കുന്നതല്ല ആധുനിക കവിത എന്നതാണ് ഇതിനൊക്കെ കാരണം.

(ഡോ: പ്രഭാകർ മാച്ച്വേയോടും, കേരളകവിതയോടും കടപ്പാട്.)

മാധവ ടോൺസിലോയിൽ

ടോൺസിലൈററസ്, തൊണ്ടവേദന, വിട്ടുമാറാത്ത ജലദോഷം, തുമ്മൽ, പീനസം മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങൾക്ക് ഈഎണ്ണ പതിവായി തലയിൽ തേച്ചു കുളിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വളരെ ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്നതാണ്.

"മാധവ" ASTHMOIL ആസ്മോയിൽ: ആസ്ത്മ (വലിവ്) കൊണ്ട് കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്ക് തലയിൽ തേച്ചുകുളിച്ചാൽത്തന്നെ തൃപ്തികരമായ ആശ്വാസം കിട്ടുന്നതാണ്.

അർശോഹരലേഹ്യം: അർശസ്, മലബന്ധം, അരുചി, വായുക്ഷോഭം മുതലായവ തടഞ്ഞ് ആരോഗ്യവും ഉന്മേഷവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് നേരിട്ടെഴുതുക:

മാധവ ഫാർമസ്യൂട്ടിക്കൽ ലാബറട്ടറീസ്

മാധവ ഫാർമസി ജങ്ഷൻ–എറണാകുളം. ഫോൺ: 35267

With best compliments from:

M/s.

SPECIAL STEEL LTD.

BOMBAY.

നാളത്തെ പാട്ടുകാർ

ഇവിടെ യമുനാതടങ്ങളിൽ ഗംഗാ-
സമതലങ്ങളിൽ വിടന്ന പൂക്കളിൽ
വിറതുമ്പിനിൽക്കുന്ന തുഷാരബിന്ദുക്കൾ.

ദളകപോലങ്ങൾ തുടച്ചുചുംബിച്ചൊ-
ന്നണക്കുവാൻ ശക്തിരഹിതനായൊരെൻ
നിരകളിൽ കത്തിപ്പടരുവാൻ ദീപ്ത-
കിരണനെകാത്തു തളർന്നിരിക്കവേ,
ഇവിടെ ഞാൻ കണ്ട ചിരികൾക്കെന്തൊരു
വിളർച്ച, ഞാൻ കേട്ടകുശലങ്ങൾക്കെല്ലാ-
മിടർച്ച, ഇളന്നകലാശങ്ങൾക്കെല്ലാം
പതർച്ച, തൂവുന്ന മുതലക്കണ്ണീരിൻ
ഭഗീരഥശ്രമഫലമായ് കിട്ടിയ
പവിഴദ്വീപിൻെറ തകർച്ച.

ഇവിടെയീ പായൽപിടിച്ചപാറയിൽ
ഒരിക്കൽ മുത്തച്ഛൻ നിവേദ്യപ്പായസം
നുകർന്ന തൃപ്തനായനന്തതയിലെ
മയിൽക്കുരുന്നിൻെറ മിഴികളിൽ, കാണാ-
കയങ്ങളിൽ നോക്കിക്കിടന്ന പാറയിൽ
ഇരുന്നിരുട്ടിൻെറ കറുത്തകണ്ണിലേ-
ക്കുഴന്ന നോക്കുമെൻ സഹപാഠികരേ
വരിക! പാഴ്ക്കിനാവയവിറക്കാതെ.

വരിക നീരദനിരകൾ മാറിയ
വിടവിലൂടൊരു വെളിച്ചത്തുള്ളി-
യിങ്ങടർന്നുവീഴുമ്പോൾ
പൊതിയഴിച്ചതിലുറഞ്ഞ ചോറിലേ-
ക്കൊരിറ്റു കണ്ണീരിൻ ലവണവുംചേർത്തു
വിശപ്പടക്കുവാനൊരുങ്ങുവാൻ നാളെ
പുലർച്ചയിൽ പുതുവെളിച്ചത്തിൽ ഇള-
വെയിലുകാഞ്ഞൊപ്പമൊക്കെ പാടുവാൻ !

● അനിജൻ എം. വി.
ഒന്നാംവർഷ പ്രീഡിഗ്രി ഗ്രൂപ്പ് ഒന്ന്.

അന്തരം

നിങ്ങളെൻ നേർക്കു
പൂഴിവാരിയെറിയുന്ന-
തെന്തുകൊണ്ടെന്നെനിക്കറിയാം-
ഞാൻ നിങ്ങളല്ലാത്തതുകൊണ്ട്.

നിങ്ങളെന്നെയെതിർക്കുന്നതും വെറുക്കുന്നതും
മറക്കുന്നതും
ചിലരെന്നോടടുക്കുന്നതും
ഞാൻ നിങ്ങളല്ലായ്കയാൽ തന്നെ.

* * *

നിങ്ങൾ നിങ്ങളാണ നിങ്ങൾമാത്രമാ-
ണെന്നറിയുന്നതിനും മുൻപ്
ഞാൻ ഞാനാണ ഞാൻമാത്രമാ-
ണെന്നറിയേണ്ടതു ഞാനാണല്ലൊ.

● വർഗ്ഗീസ് ജോൺ എം. എ.

നിങ്ങൾ സമ്പന്നനാകുന്നു!

അതോടൊപ്പം

ജനക്ഷേമകരമായ

വികസന പദ്ധതികൾ

നാട്ടിലെമ്പാടും രൂപംകൊള്ളുന്നു!

എപ്പോൾ?

നിങ്ങൾ

കേരള സംസ്ഥാന ഭാഗ്യക്കുറിയെ

പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുമ്പോൾ.

ഫോൺ:
65230 / 65193

ഡയറക്ടർ,
സംസ്ഥാന ഭാഗ്യക്കുറി വകുപ്പ്
വികാസ് ഭവൻ, തിരുവനന്തപുരം.
PIN. C - 695 001

STAFF EVENT

COLLEGE CHAMPIONS
DAVIS M. R., TITUS P. J., FRANCIS JOSE

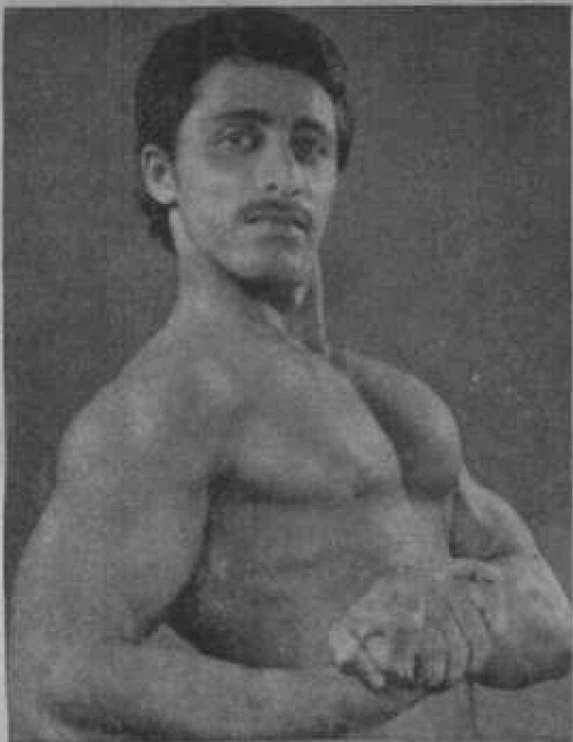

(above)
PILSON V. MANADAN (MR. U. C.)
University weight lifting Champion.

(below)
NANDAGOPAN
University prize winner in
Body beauty competition.

SUTHI P. K. (Second MR. U. C.)
University winner in weight lifting.

ABDUL SHUKKUR
(College weight lifting team)

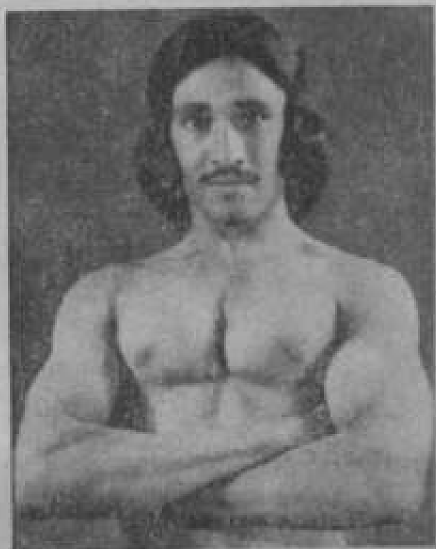

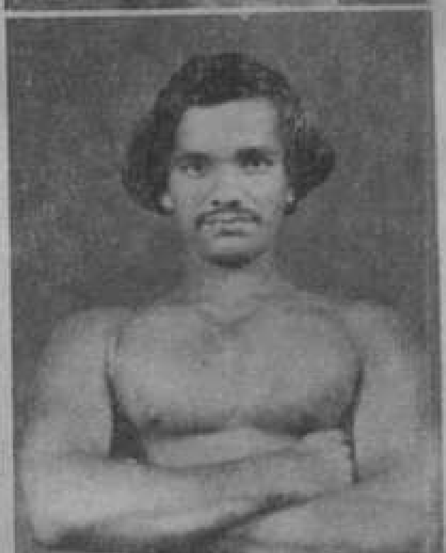

(above) Captians:

RATHISH KUMAR (Badminton)
AJITH KUMAR (Hockey)
RAMESH S. (Foot ball)
SASI MENON (Cricket)
TITUS P. J. (Athletics)
JOHNSON (Volley ball)
RACHEL (Hockey)
ANNIE (Ball-Bdamiton)

(Left)

JAYAKUMAR (General Captian)
SURESH (Table Tennis)
MARK NAYAR (Hockey)
RAMESH (Represented in University foot ball)

(Right)

PILSON (Best Athlet-Men)
RADHAMANI (Best Athlet-Women)
MARIAMMA M. T. (Repd: in State Hockey-Women)
JIMMY (Jr. State Basket ball)
RENGANATH (Jr. State Cricket)

(below)

PHILIP (Tennis Captain)
BABY JOSEPH (Basket ball Captain)
ITTYRACHAN (University winner in Athletics)

FOOT BALL TEAM

BADMINTON TEAM (Women)

TABLE TENNIS TEAM

TENNIS TEAM

CRICKET TEAM (Men)

STATE TEAM REPRESENTATIVES (Hockey)

(above) HOCKEY (Women)

University Runners Up.

(below) HOCKEY (Men)

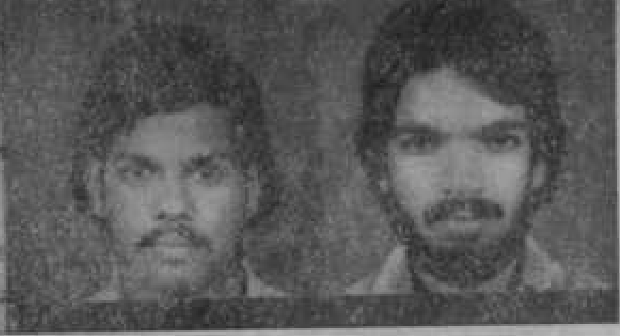

Top: Social Service by members of
Chacko Hostel
REGINOLD
THAMPY GEORGE
(President & Secretary of
S. C. M.)

●

Middle: N. S. S. Volunteers at work,
N. S. S. Camp Inauguration.

●

Bottom: Blood Donation by N. S. S.
Volunteers.

●

O My Blissful Babyhood

O lily white of lovely valleys,
Thou art charming for a virtue good!
But more heavenly is my face,
Of stainless, blissful babyhood,
That smile with a pretty gum,
Keeping inside a heart so spotless,
That nothing does to its nearness come,
Neither in happiness nor in holiness.

Years back when I recall,
The days of bloom in an age,
When I toddle but with fall,
All I see now as a mirage!
O my blissful babyhood,
Whence doeth they deeds thou encore!

Dear are the days of babyhood,
And sweet are those memories even in dotage!
Nothing do then I think of livelihood,
But only seek kisses from each vasage,
Alas! O my blissful babyhood,
I can't retain you any more!

Up in the sky when I scan,
The twinkling stars and luna beautiful,
Tickle my senses till they are wan,
And they kept me always joyful,
But, now O my blissful babyhood,
Where can I find them all?
All that console me now is the 'once'
That won love and praise more than once!

JOHNY P. A.
Class III Mathematics

With best compliments from:

HINDUSTAN INSECTICIDES LIMITED

(A Government of India Enterprise)

UDYOGAMANDAL P. O., KERALA STATE

REGD. OFFICE: NEW DELHI-110 002

HIL'S PRODUCTS

D. D. T. - HILDIT, HILDIT 50% WDP, B. H. C. - HILBEECH, HILBEECH 50% WDP
HILDAN - ENDOSULFAN 35% EC, PARA D. C. B. - MONOCHLOROBENZENE
ORTHO D. C. B. & CHLORAL

FACTORIES:

NEW DELHI, RASAYANI AND KERALA.

DO YOU HAVE LAND
SUITABLE FOR PLANTING RUBBER?

IF SO, WE SHALL GIVE YOU FREE MONEY
FREE PLANTING MATERIALS, FREE TECHNICAL ADVICE
ALONG WITH MANY OTHER AIDS TO KNOW MORE ABOUT IT

CONTACT

THE RUBBER BOARD
KOTTAYAM - 686 001
KERALA, INDIA.

CARDAMOM

Is it a taste? or is it a flavour? It is an exotic mixture of both.
Indian Cardamom has decorated thousands of
dining tables with tasty dishes.
It comes to your table as unpealed capsules, pealed seeds,
ground flour or distiled oil.

Cardamom holds out immense scop for you as a caterer, baker,
confectioner, food packer or even as an importer.

For further details please contact

CARDAMOM BOARD

COCHIN - 682 018

Gram: "CARDAMON" Phone: 33837 Telex: 0885-480 ELAM

DIAMOND SHAMROCK (I) LTD.

AREA OFFICE (SOUTH):

"ANAND", P. B. 23, PERUMBAVOOR P. O.

KERALA STATE.

Gram: DIASHAM PERUMBAVOOR

Phone: Office: 871, Resi: 371 } PERUMBAVOOR

WE SPEACIALISE:- CHEMICALS FOR TEXTILES, PULP, PAPER, LEATHER, PAINTS, AGRICULTURE CHEMICALS, ION EXCHANGE RESINS FOR WATER TREATMENT, ANTIFOAM FOR FERTILISER INDUSTRY, REFINERY Etc.

Foreign Collaborators:- Diamond Shamrock Corp. USA.

Full Participation and Equality

INTERNATIONAL YEAR OF THE DISABLED PERSONS

A SPECIAL REPORT ON THE EXPECTED PLANS AND ACTIONS OF OUR GOVERNMENT IN THIS INTERNATIONAL YEAR OF THE DISABLED PERSONS

We had already celebrated the international year for the women and for the children. Here comes another celebration–the international year for the disabled persons. The United Nations has announced that the aim of this year is the complete rehabilitation of the disabled persons all over the world. On this special occasion it is worthwhile to look into the problems of the 'disabled'–the unprevilaged class in our society.

On the basis of the Kothari Commision report and the survey conducted by the ICMR (Indian Council for Medical Research) in 1971, it was known that about 3% of our populalion were considered to be disabled. According to the latest statistics it is clear that out of the 680 million Indians about 40 million are considered to be disabled, and unfortunately a good part of this are children, who are supposed to shape our country's future. But such statistics and classifications does no good in solving their problems. Solid programmes are very much necessary for helping them and rehabilitating them. For this many changes are necessary in our administrative set up.

Our constitution's 3rd & 4th section clearly assures equality to all Indians, without any consideration of religion, caste or sex. The disabled persons of our country also have the above right, and they are a part of our own society. But are we ready to accept them as our equals? This is their problem and a deep analysis is needed to study this. Our constitution and government grants many concessions and helps to the disabled, n almost all fields of life. But it is a very disappointing sight

that these concessions and helps finds it very difficult to reach them, and they are not able to enjoy the fruits of these programmes. Theoreticaly we are very much advanced, and we all seems to be very kind and tolerant to these unfortunates, who suffer by no fault of them. But are we doing anything practicaly? The answer is negative. Our geverment's programmes and other schemes still find it very difficult to escape from the thick 'red-tapes' of our so called democratic set up

Weak steps ...... but, strong will.

We should give more priority to the disabled mainly in the educational and employment fields. But our govt: and the public sector organisations show a very cold response. In fact, our govt: has the sole responsibility to provide them a livelyhood and to settle them properly. They should be provided with something that can help them to earn them their daily bread. It is a good thing that a few social organisations and charitable associations are working for this aim, but they have a very limited capacity and so they are unable to do much. I strongly feel that only a strong central govt: with an effective national plan can achive something remarkable in this field. Unless the government comes forward actively the problems of the disabled will remain as such. All of us should take this as a collective responsibility to help these unlucky brothers and it should be possible for us to show some light into their totally dark life.

By looking into the developed western societies, we can easily see that it is within our power to solve the problems of the disabled. In those societies there is no such separate class as the 'disabled class'. They have succeeded in helping them all to become useful citizens of their countries. We Indians, with all our other burdens and problems could hope to rehabilitate and to devolop the conditions of the disabled persons in our country at least in the near future.

A detailed report of our government's plans and actions in this 'International Year for the Disabled Persons', for helping those in our country, is published herewith as a special issue.

— EDITOR.

A background note on International Year of Disabled Persons 1981

The United Nations proclaimed 1981 as International Year of Disabled Persons. India is one of the signatories to this proclamation and therefore has a special responsibility to observe the year in a befitting manner. To observe the year in co-ordinated manner, India set up a National Committee on IYDP with Minister for Education and Social Welfare as its chairman. This 25 member committee has already finalised the plan of action for IYDP and will review from time to time the programmes being implemented in the handicapped welfare in the context of IYDP. This will give us an opportunity to have a hard look at what has already been achieved and what is planned to bring to fruition the promise for a better day for the disabled. An over-view of the programme gathering momentum and under way shows that sound ground work for development and infrastructure of rehabilitation of services has already been laid. During the IYDP new programmes will be started and the existing ones strengthened. The paragraphs below briefly indicate the programmes being undertaken/strengthened in the field of handicapped welfare in the context of IYDP.

The virtual absence of data concerning the magnitude of the problem, its social and economic characteristic has been a perennial problem in challing out realistic programmes for the disabled by the planners and the social scientists. Though a broad frame of reference has been provided by the United Nations indicating that roughly 10% of a country's population is handicapped in body or mind, India has launched two programmes, feeling that this general assessment is not adequate, to assess the magnitude and the size of the problem. India is probably the first country in the world, who have launched in 1981 a series of surveys aimed at gathering information both in urban and rural areas about size, needs and other characteristics, required for the disabled population. Groups of experts are working on evolving a suitable methodology for carrying out such surveys. In addition the disabled persons under three categories namely, totally criplled, totally blind and the totally dumb, will be enumerated in the decemial census operation carried out in 1981.

The National IYDP Committee felt that a planned thrust should be provided for tackling the problem of the handicapped. For this purpose, it recommended setting up Working Groups in the following fields:

1) Educating the disabled child
2) Early detection and prevention of disability and medical rehabilitation of disability
3) Employment - Open and sheltered
4) Legislation

Four working groups in these fields were set up in the Ministries of Education, Health and Family Welfare, Labour and the Social Welfare. Three working groups have finalised their recommendations which are under consideration of the Government of India.

Government of India proposes to start a massive programme to place disabled children in ordinary schools. Here they will be provided special support through trained teachers, special equipment and materials etc. that are needed for imparting the special education to the handicapped. A perspective plan has been drawn up to bring half a million handicapped children to ordinary schools in the next 20 years. The Government of India is also making a sustained, concerted and a massive effort in popularising the concept of integrating handicapped and the non-handicapped in schools and outside.

One of the most important fields is gainful employment of the handicapped people. The Government of India has already established 18 special employment exchanges for the physically handicapped in different parts of the country. 11 special officers in ordinary exchanges have been appointed. There are 11 vocational rehabilitation centres for the physically handicapped across the country to give disabled people a thorough vocational training and psychological evaluation. The Government of India proposes to expand the existing services by setting the skill training workshops attached to Vocational Rehabilitation Centres and Rural Rehabilitation Centres during the

Sixth Plan. Government of India have already reserved three percent vacancies for physically disabled persons in certain categories of posts in Government officers as well as in public sector undertakings.

Though integration of the disabled into every facet of life is doubtless a worthwhile goal, yet certain disabilities impose such serious limitations that certain individuals found it more convenient and feel psychologically secure in a sheltered environment. For such people, a programme of sheltered workshops is being taken up during the Sixth Plan. In doing so every effort will be made to put all categories of disabled persons who can contribute to the production of goods or the delivery of services in Workshop. The sharing of work will be done in a way so as to ensure the optimum contribution of every disabled person.

During the Sixth Plan the programme of training rural youth for self-employment will also be extended to disabled persons. National Banks are already giving loans at reduced rates of interests to disabled persons for undertaking economic ventures. Disabled persons are also being encouraged to set up co-operatives for the production of goods or the delivery of needed services. The Government of India has operated a scheme for the last 5 years under which disabled persons are given stipends for receiving in-plant training in industrial and commercial establishments. This programme will be expanded during IYDP, and an effort is also being made to liberalise the National Apprenticeship Act so that disabled persons may more readily enter and profit from training under this Act.

The Government of India has been encouraging voluntary organisations to take up various programmes for welfare of the handicapped as rehabilitation services must stand on a vast infrastructure provided by voluntary organisations with firm and deep roots in community life. The Scheme of giving assistance to voluntary organisation, started in 1961 has expanded substantially during the last two decades. At present, a sum of Rs. one crore is distributed to voluntary organisations all over India. This programme will be strengthened considerably during IYDP and in the coming years. The Government is giving serious consideration to liberalise the rules so that the institutions for the handicapped may receive assistance more or less on the same lines as available to ordinary educational institutions

The Government of India have set up a National Institute for the visually handicapped at Dehra Dun and for the Orthopaedically Handicapped at Calcutta. The national institutes for the remaining two major categories viz. hearing handicapped at the mentally retarded are likely to be set up during 1981. These institutes will render services in the field of research, training of personnel and other national level services in the respective fields.

Technological innovation have helped handicapped to overcome their limitations to a large extend. The Government of India have already set up Artificial Limbs Manufacturing Corporation, Kanpur, which is mass producing aids for orthopaedically handicapped people. Similarly, National Institute for visually handicapped, Dehra Dun, ... for the blind etc. Through these Institutes and with the help of National level institutes like Indian Institute of Technology, research and technology are being promoted to be in the service of the disabled in a big way. Indian Institute of Technology, Delhi, has already developed a knee-joint with which an individual can comfortably squat in the traditional Indian fashion. Special gadgets help blind operate the centre lathe, the most versatile industrial machine. Another gadget

has been developed which will help a blind person locate a broken thread on the power-loom. These technological innovations and others being promoted in various fields will not only help in leading the handicapped persons a normal life but also help in securing employment as these technological gadgets will help the employer to employ handicapped persons on the jobs which they normally may not be able to do.

is being involved to assist in various programmes for the handicapped welfare especially in conducting teacher training courses on a regional basis. UNICEF will provide some modern equipments to the National Institutes and with its help the institutes like the National Institute of Visually Handicapped, Dehra Dun, will take up a special book production programme and will provide to blind children braille books free of charge in various parts of the country.

Just as the fruits of planning can lead to prosperity only when we effectively carry put a family welfare programme so will rehabilitation services be effective to the degree to which we implement preventive measures. The Government are already implementing massive preventive programmes for blindness, leprosy, polio and malnutrition. Out of the 100 million children under 6 years of age from severe pretein and calorie malnutrition which results sometime in blindness, mental retardation and other preventable condition leading to various handicaps. Obviously, therefore remedeying malnutrition is the most effective preventive measure. These are several programmes of the Government of India which provide supplementary feeding to the children belonging to the weaker sections. The Supplementary Nutrition Programme started in '70 has a coverage of about 70 lakh children.

Another programme of nutrition intervention is Balwadi and Day-Care-Centres for preschool children in the age group 3-5 years. About 2.3 lakh beneficiaries are covered under this programme. The Central Government has already set up 200 integrated child development services projects. Nutrition education and supplementary nutrition for the young ... of the package of services being provided through these projects. During the Sixth Plan the number of projects under this scheme is likely to be raised to 750.

The magnitude and diversity of the problems of disabled people is so staggering that time, effort, money are all needed in a large measure to reach a significant percentage of the target population. It is not only true of India but even of the most affluent nations. Yet from the foregoing it will be seen that a foundation has been laid and India is steadily moving towards a better day for the disabled. It is felt that the awareness which is being aroused by the International Year of the Disabled Persons will not go in vain and will help in creating understanding amongst the people for a better appreciation of the potential, talent and needs of their handicapped brothern. ○

With best compliments from:

THE LAXMI VILASAM TILE WORKS

P. B. No. 75

ALWAYE-1

Gram: 'LAXMITILES'

Phone: Factory: 4144
Resi: 4066

With best compliments from:

LAXMI ELECTRICALS
EAST KADUNGALLOOR
ALWAYE-2

Faithful service offered in the repair of all electrical appliances.

Prop: P. HARIHARAN.

With best compliments from:

The Manufacturers of Quality Yarn

KATHAYEE COTTON MILLS LIMITED

Post Box No. 6 ALWAYE - 1 Kerala State

Telegram: "KATHAYEE" Telephone: Office: 3701, 3702, 3760

★

THE ASOK TEXTILES LIMITED

ASOKPURAM - ALWAYE

Manufacturers of Superior Quality Cotton Yarn Combed Hosiery, Warp and Staple Fibre Yarn (In Hanks & Cones)

Counts: 31s to 100s

★

G. T. N. TEXTILES LIMITED

ALWAYE

Registered office & Factory:
Post Bag 101
Erumathala P. O.
Manufacturing Division:

Telephone - 3718 & 3719
Telegrams - "PATODIA"
Telex - GTN-CN 046-262

For best quality Cotton Staple Blended on Cones Combed & Carded

Counts 31s to 100s

Branches: COCHIN - COIMBATORE - CALCUTTA - BOMBAY - ICHALKARANJI

★

M/S. PERIYAR CHEMICALS LIMITED

BINANIPURAM - 683502. (Via) ALWAYE

Telephone: 5431 (Cochin)

Manufacturers of Formic Acid & Sodium Sulphate

All enquiries and orders to:-
M/S. ASPINWALL & CO. LIMITED
CALVETTY, COCHIN-682001
Telephone: 24331

Those Eyes

Those eyes I thought had many stories to tell,
In them I found an aching heart,
They looked so bright still,
But I wondered,
Will it not give up when it is tried
Those smiles I thought were lost long back,
And those chats;
At times I found those eyes,
Searching! May be for the lost one
Then I found,
I was completely wrong,
It had never an aching heart
These were smiles, these were chats
When it found another heart.

ANITA
Sr. PDC Gr: II

Good Friday Thoughts

Good friday
Passion spent dirge of dead sea
humming above April tone
Swallows have returned to the snows
Hot gusts, hurts leafless poplars.
The poet takes nothing from the world
gives nothing to the world.
Sorrows and joys are dissolved
Mind is an ocean spread open under the blue sky.
He knows the swallows will come again
and the trees will blush in another spring embrace.
Only love remains, blowing like star wind
across mountains and rivers.
How beautiful it is to journey beyond the sails
And sea gulls, lucid like the sun dipping into ocean
And sing to the eternal choir, the love of Cosmic love.

SABU
Final M. A., English

A FORTNIGHT IN THE JUNGLE

Report of the Wild Survey Conducted at Periyar Tiger Reserve, Thekkady.

Introduction

A Statistical Wild Life Survey was conducted at Periyar Tiger Reserve by the Department of Mathematics, Union Christian College, Alwaye, in collaboration with Kerala Forest Department from 20th December 1980 to 1st January 1981. This was initiated under the College Science Improvement Programme (COSIP), an activity of the University Grants Commission. The main purpose of this project was to give students practical field training in the conduct of a wild life census Operation and to kindle their interest in wild life preservation.

Objectives

The Department of Mathematics had conducted an earlier survey in the year 1974-75 in this sanctuary and the main purpose of this Phase II Programme (now completed) was to compare the previous figures and to see through the developments in the sanctuary after it was declared the tenth Tiger Reserve Under the Project Tiger Operation.

Available Statistics

The 1972 Survey conducted by the Forest Department, under Project Tiger Operation, showed the presence of about 14 tigers in the area of 777 sq. K. M. The 1974 survey conducted by the mathematics department of this College gave 30-34 as the Tiger Population. The 1979 survey conducted again by the Forest Department located 34 Tigers in the sanctuary.

Organisation of Field Works

The whole reserve was divided into five stations and further sub-divided into seventeen plots for the conduct of the survey. Administrative convenience, existing divisions, previous experience, (that of 1974) etc. were the factors in determining the plot and stations.

The stations and number of Investigators at each station are given below:

Station 1 Students 3 Staff Adviser 1 Edapalayam

Station 2 Students 3 Staff Adviser 1 Manakavala

Station 3 Students 3 Staff Adviser 1 Mullakkudy (head quarters)

Station 4 Students 5 Staff Advisers 2 Thannikudy

(1)

At all the stations Forest officials assisted the work, and tribals were employed as trackers, cooks etc.

The field work at Station 5 was done by the Kerala Forest Department staff alone for administrative convenience.

Selection and Training of Investigators

The Investigators were selected after a series of very rigorous selection procedure which included an Obstacle Course a one day Trecking Programme to Adichilly and another two day Trecking Programme to Kundurmedu. Fifteen students were selected and they were given adequate training regarding movements in forests and surveying techniques. Reference Books were supplied to the Investigators to help them work in an expert manner.

Methodology of the Survey

There are only few methods by which individual Tigers can be identified. As Tigers are very retiring and cautious animals, with very keen senses, that do everything possible to avoid contact with man, nocturnal in habbits, counting Tigers by actual sighting is very difficult. But, if sighted, unlike other wild animals it is easier to differentiate between Tigers, as they possesses some unique individual features. The black and white markings around the eyes and on the forehead will be different in each case.

The technique usually employed in Tiger census is the method of pug mark analysis. The method is based on the fact that pugmark of one Tiger are distinguishable from those of another. Even if the broad lay-out of different pugmarks may appear similar, if subjected to minor examination, distinction can be found. But these inferences are made on certain assumptions & observed facts.

(a) Each Tiger establishes and maintains home ranges known as Tiger Areas.

(b) These definite area of habit at may provide the Tiger with its needs like adequate food supply, sufficient water and shelter, a region of peace and seclution.

(c) At nights these Cats move along certain routes such as Elephant tracks, roads, streeam beds, lake fringes and river banks.

(d) Tigers move in hetrosexual pairs only during the mating season and that too lasts only for a few days.

(e) Pugmarks of female look elongated in shape while those of the male are squarish.

(f) The cub rearing Tigers are known to keep the cubs for two or three years till they learn to fend for themselves. Two to three cubs are born in a litter.

(g) The structural differences are helpful to differentiate their fore limbs from hind legs.

(h) The stride measurements vary from one tiger to another. (The distance between successive stamping of the same paw in a Tiger's normal walk is the stride.)

This method requires great skill and keen observation on the part of the Investigator.

To enable a comparitive study of pug marks, accurate tracing of pugmark are taken on glass plate known as a tracer and then transferred to a tissue paper. (See photos 1 & 2.) This is to be done with utmost care and attention. To avoid mistakes, one should place the tracer just above the pugmark on the ground and look from directly above the tracer. The paper is fixed above the marking drawn on glass and the tracer is held against sun light to trace the markings on to the paper. (Photo No. 3) Relevant details like place, date, time, soil condition, age of pugmark (No. of days), direction of movement of Tiger etc. are noted. (Evidences like kills, dens, roaring & growling heard are also recorded.) If possible

(2)

(3)

3 to 4 pugmarks from the same area is to be collected. An animal's mood will not disturb the hind legs and so more stress is given in tracing hind legs. When the tracings got from different areas are subjected to thorough analytical comparison with reference to the above assumptions, it is possible to identify an individual Tiger to a great measure of reliability. This will provide a fairly accurate population figure of Tiger in the surveyed area. Some pugmarks are also plaster casted for studies. (See Photo No. 4)

The Conduct of the Survey

The Investigators were provided with tracers, sketch pens, tracing papers, camera, binoculars and other accessories including Tiger counting sheets and general observation chart to record data collected. The survey headquarters was stationed at Mullakudy, a central place in the sanctuary. Efficient supervision was given and day to day progress of work was assessed by the Officers from the head quarters.

An investigating team consisted of one student Investigator, a Forest Official and two tribals. Each team covered 20 to 25 Km. a day covering forest tracks, lake fringes, stream shores and other possible hideouts to collect data about pugmarks and other evidences. Staff advisers supervised and guided the team in their daily work.

Team wise and station wise analysis was over by 30th December 1980 and final checking and conclusions were finalised by 1st January 1981.

Apart from some unforeseen attack on the investigating teams at Station No. 3, by forest thieves (thevans) the work went on very smooth. The timely intervention of the Forest Officials could put a check to the attack.

RESULTS

Tiger Population

The initial analysis from the data collected during 22nd December and 30th December 1980 and a follow up study during 8th January and 12th January 1981, it is concluded that there are 35 to 37 Tigers in the reserve.

Population Dynamics

The population of Tigers in the sanctuary is found to be in a stagnant state. Although 5 to 7 cubs were present, a marked increase in the population has not occured. This may be due to the high rate of human interference in the reserve. The core area ie. Mullakudy and Thannikudy are the most disturbed. A great change in the Tiger Area is noted in these two regions. This change in Tiger Areas deserves special attention. The presence of a lone tiger in the tourism zone was noted. This too might be due to the human interference in its habitat.

Although definite cases of poaching of tigers are not reported there are all posibilities to believe that poaching occurs in the area. In the last few years many cases of decimating tigers by poisoning were reported. This might be one of the major reasons for the stagnant population. This survey located 14 tigresses and five with cubs, the cub mortality rate must be very high. Otherwise there would have been a marked increase in tiger population.

The future of Tiger depends entirely on man, and in order to survive the tiger, needs more room and less disturbance and better protection of the echo system.

Prey Chances

Tiger is the dominant predator in the sanctuary, Leopards and wild dogs are the secondary predators. Generally Tiger preys on Sambhar, Wild Boar and to a lesser extent on Gaur and Elephant. Fish also may be present in their diet. Some Tigers in the Vallakadavu region of the sanctuary suppliments their diet with domestic

(4)

cattle. It can be suspected that one week individual Tiger has become habituated to cattle lifting. At present we suspect that there are some problems in the prey chances for Tigers due to poaching of prey animals.

Prey Animals

SAMBHAR - It has a wide distribution in the reserve. Much more sightings of sambhar was reported this time. A study of sambhar population is essential because they are the primary prey animals of the Tiger.

GAUR - It has also a wide distribution but still concentrating in some areas. Gaur was sighted only at Manakavala. They are slowly coming up after the deadly Rinder Pest attack of 1974.

WILD BOAR - It is restricted to certain localities and barely represented at Thannikudy. A satisfactory Boar population was observed.

ELEPHANT- Population has increased considerably. Absence of Tuskers is noted. Only very few tuskers were sighted.

OTHER ANIMALS - Langur population is on the increase. Rare Lion failed Macaque was sighted at Milappara. Other small animals like Hara, Mangoose, Flying Squirrel Common Langur were also sighted. The team has not reported the sighting of the wild Dog which were once in plenty.

Conclusion

As was aimed in the first and second phases of the survey, this project could attract the student population as a whole to nature conservation and wild life preservation. The film shows and lectures organised in this connection were well attended. As a co-curricular activity in the college, there was ample scope for better understanding and student teacher co-operation to develop. As a career opportunity students are attracted to forestry and forest research. Statistical investigation in wild life studies was clearly understood, by the student investigators. It also gave a good training in field work. As the work involved great risk, and needed much endurence the students got more confidence in facing life.

The Department of Mathematics is much thankful to Mr. Karunakaran Nair, the Field Director, Project Tiger Operation for his wholehearted co-operation and help given to us by A. P. Sharma, W. L. P. O., Mr. Viswanathan A.W.L.P.O., and the Field staff to join us and give all needed help. Mr. Sasikumar I.R.O., Mr. Janardhanan R.R.O. were also of immense help. We are specially grateful to Mr. P. N. Unnikrishnan I.F.S. of the Kerala Forest Department, (our old student, and student leader of the 1974 survey) for his valuable assistance in the census work. Mr. Sasinathababu of the Gulf India Travels, Bombay, our special expert and guide during 1974 Survey assisted us in this project also. Dr. Vijayan, of Kerala Forest Research Institute deserves great thanks for his valuable assistance in planning this survey. Thanks to our Principal Dr. O. M. Mathen, COSHIP Co-ordinator Dr. A. M. Chacko, The UGC, and the Forest Department, for all their help. We are also thankful to Maj. R. C. Behor & Capt. A. A. Aphrem of the 22nd Kerala Bn. NCC for equipping us with their outfits.

GEORGE VARGHESE
(Leader of the Survey Team)

UNIVERSITY STUDENT — Unlike both the school child and the adult, the university student is an unclassifiable creature- neither fish, flesh nor fowl- and this makes the relation between him and his dons ambiguous. The art of handling university student is to make oneself appear, and this almost ostentatiously, to be treating them as adults, while keeping them in invisible harness and even, when necessary, giving them a flick of the whip.

— **Arnold Toynbee**

With best compliments from:

The Alwaye Ksheera Vyavasaya Co-operative Society Ltd., No. 4313

U. C. College P. O., 683102

Phone: Office: 3949
Branch: 3517

RAJSREE CHEMICALS

(Dealers in INDUSTRIAL CHEMICALS)

Hospital Jn: ALWAYE.

'CHOICE'

For SHOES, V. I. P. & ARISTOCRAT

CHOICE FOOT WEARS
RAJAJI BUILDING
ALWAYE.

FINE ARTS STUDIO

MARKET ROAD

ALWAYE.

PRINCIPAL'S REPORT

This report pertains to the academic year 1980-'81.

Result of the University Examinations - April-May 1980:

Class	No. Regd. for the Exam.	No. Appeared for Exam.	No. Passed 1st	2nd	3rd	Total
1. PRE-DEGREE:						
Gr. I	87	87	32	13	13	58
Gr. II	85	84	23	15	17	55
Gr. III	92	86	Nil	3	29	32
2. FINAL YEAR B.A:						
History	35	34	1	3	13	17
Economics	59	55	3	17	15	35
Psychology	30	28	6	16	3	25
English	40	39	1	2	13	16
Malayalam	20	20	2	6	9	17
3. FINAL YEAR B. Sc:						
Mathematics	33	31	13	6	5	24
Physics	37	35	15	4	3	22
Chemistry	42	41	30	3	2	35
Botany	24	24	9	5	4	18
4. FINAL YEAR M. Sc:						
Mathematics	12	11	3	—	—	3
Physics	12	10	2	2	—	4
Botany	8	8	3	5	—	8
5. FINAL YEAR M. A:						
History	14	14	1	9	1	11
English	6	6	—	3	3	6

STRENGTH:

The total number of students for the year 1980-'81 was 2050 (1060 men and 990 women). This includes 943 students of the Pre-Degree courses of both morning and evening shifts.

Though more students are admitted as a result of the introduction of shift system for the Pre-Degree course, it has adversely affected the general life of the College. Lack of Physical facilities such as class room space, laboratories, library facilities, etc., and lack of provision for adequate number of non-teaching staff to cope with the increased number of students have made the functioning of shift system difficult and disadvantageous to students not only of the Pre-Degree course, but of the B. A., B. Sc. and M. A., M. Sc. classes also. If shift system is to be a permanent feature of the college the University and the Government have to help the College in a big way to improve the facilities. After compelling the College to start the shift system should not the University and the Government have a moral obligation to provide it with adequate facilities?

SCHOLARSHIPS AND CONCESSIONS:

No. of students getting	National Merit Scholarships	—	32
-do-	State Merit Scholarships	—	17
-do-	University Merit Scholarships	—	12
-do-	National Loan Scholarships	—	28

-do-	enjoying Fee Concession from Harijan Welfare Departments - SC/ST, OEC, OBC & KPC	—	679
-do-	enjoying Students Aid Fund from UGC	—	8
-do-	getting National Talent Scholarships	—	2
-do-	College Scholarships, Labour Welfare, Hindi Scholarships, Cultural Scholarships, Sports Scholarships etc.	—	32

CHECHAMMA MEMORIAL SCHOLARSHIPS:

1. K. C. Chacko Memorial Scholarship — Latha Devi P. K. III Phys.
2. V. M. Ittyerah Scholarship — Annie J. Mathew, II Bot.
3. A. M. Varkey Memorial Scholarship — Subhadradevi P. K. I Phys.
4. R. C. Hicks Memorial Scholarship — Geevarghese P. V. III Bot.
5. C. P. Mathew Memorial Scholarship — A. Meena Sreedhar, I Eco.

Kunchiamma Memorial Scholarship : Sabu K. Devassy, I PDC Group I
Boobilee Scholarship : Aaju K. A. I PDC Group II
K. Jacob Scholarship : Essy Cherian, III Psychology

PRIZES ENDOWED BY THE CHECHAMMA MEMORIAL TRUST - 10:

1. T. B. Ninan Memorial Prize : K. Narayanankutty, III Phys.
2. K. Jacob Prize : K. A. Sebastian, III Psychology
3. Rev. T. V. John Memo: Prize : Surekha Rachel Zachariah III Chemistry
4. A. Aravumudam Iyengar Memo: Prize : G. Ajayakumar, III Economics
5. D. P. Unni Memo: Prize : K. V. Raghunath, III Maths.
6. K. Krishna Pillai Memo: Prize : N. K. Poulose, III Chemistry
7. -do- -do- : Unnikrishnan B, III Maths.
8. T. S. Venkataraman Memo: Prize : K. Ashakumari, II M.Sc. Maths.
9. C. P. Andrews Prize for Best Sports man : Pilson V. Manadan, II Botany
10. " for Best sports Women : Radhamony P. S., I PDC Gr. III

OTHER PRIZES:

1. T. R. Anantharaman Prize : V. Sudhadevi, III Chemistry
2. Mrs. Seshambal Anantharaman Prize : Mary Abraham, III Chemistry
3. T. B. Thomas Endowment Prize : K. M. Dabu, II M. Sc. Physics
4. -do- -do- : P. K. Lathadevi, III Physics
5. T. C. Joseph Prize : P. V. Geevarghese, III Botany
6. Jeevan Mathew Memo: Prize : Venkatanarayanan, II PDC Gr. I
7. T. S. Venkataraman Memo: Prize : G. Muraleedharan, III Maths.
8. T. I. Poonen Memorial Prize : Suresh Menon, III History

NEW COURSES:

During the year 1980-'81, the University sanctioned the affiliation of B.Sc. Course in Zoology. The strength sanctioned is 24.

Though the College has been applying for affiliation of M.Sc. Course in Chemistry for the last 13 years the University has not yet sanctioned it.

During the year 1980-'81 we have also applied for affiliation of Post-Graduate Course in Economics.

ADDITIONS TO THE TEACHING STAFF:

Ten Junior Lecturers were appointed to the various departments of the College during the year 1980-'81.

STAFF STRENGTH:

Including the newly appointed Junior Lecturers, we have a total of 106 teachers.

12 permanent teachers have taken extra-ordinary leave for working in African countries.

Mr. V. C. Kuriakose, Lecturer in Physics and Mr. P. M. Rajan Gurukkal Lecturer in History have been deputed for Research under the Faculty Improvement Programme, leading to Ph.D. Degree at the University of Cochin and the Jawaharlal Nehru University, New Delhi, respectively.

The total number of non-teaching staff is 49 including 15 members of the clerical staff and 7 newly appointed Last Grade Employees.

COLLEGE UNION ELECTION AND ACTIVITIES:

The College Union elections were held on September 12, 1980 peacefully with the active co-operation of the teaching and non-teaching staff and students. The activities of the College Union were inaugurated by the Hon'ble Justice Mr. T. Chandrasekhara Menon of Kerala High Court. Cine actor Sri. Venu Nagavally spoke on the occasion. The Play Back Singer Mr. K. J. Jesudas inaugurated the Arts Festival. Mr. Jerry Amaldev spoke on the occasion. An all Kerala Drama Festival was conducted, in connection with the College Day Celebrations on March 30, 1981. Mr. M. M. Narayanan I. P. S., Superintendent of Police, Alwaye, gave away the prizes for the various competitions held under the auspices of the College Union. The College Union also arranged a meeting to bid farewell to the retiring Principal Dr. O. M. Mathen and to welcome the new Principal, Dr. A. M. Chacko.

OLD STUDENTS' DAY:

The Old Students' Day celebrations were held on November 8, 1980. Thanksgiving service, seminar on "ഇൻഡ്യൻ സംസ്കാരവും ഇന്നത്തെ ഇൻഡ്യയും", subscribed lunch, business meeting, public meeting, matches between present students and old students and variety entertainments were the highlights of the celebrations. Hon'ble Justice Mr. K. K. Narendran, Mr. Chemmanam Chacko (both Old Students of the College), Prof. Sukumar Azhikode and Prof: K. M. Tharakan were the main speakers. Prof: C. A. George led the thanksgiving service. Advocate Mr. K. I. Mathew an Old Student presided over the public meeting. Several old students and friends attended the function and expressed their love and concern for the College. It was a happy reunion. The Old Students' Association has decided to publish a Directory of Old Students in connection with the Diamond Jubilee of the College.

RESIDENTIAL LIFE:

The strength of the hostels during the year 1980-'81 are given below:

Chacko Hostel (for men)	- 42
East Hostel (for women)	- 70
West Hostel (for women)	- 80

SPORTS HOSTEL:

Six women students were admitted to the Pre-Degree Course in the College and to the Women's Hostel under the Sports Hostel Scheme for Hockey.

The women hockey team of the College were runners up in the Kerala University Hockey Tournament and winners in Junior State Hockey Tournaments for women.

RELIGIOUS ACTIVITIES:

Sunday evening worship and morning worship (on all working days) were conducted regularly in the College Chapel for staff and students. Attendance in these services was not quite satisfactory.

The Fellowship members meet regularly once a week for prayer. Bible study groups were held on Sundays for students.

LOSS OF WORKING DAYS:

A number of working days were lost during the year 1980-'81 on account of strike by students and teaching and non-teaching staff. A developing country like ours cannot afford to lose man hours like this. Loss of working days has once again caused postponement of University Examinations. It will not be possible for the University to publish results in time and this will cause great many difficulties to students.

BEREAVEMENT:

The saddest event of the year was the demise of two students of our College Mr. B. Rajasekharan of the senior Pre-Degree Class and Mr. A. K. Dinesh of Class II Psychology on July 14, 1980 during a boat accident at Kundoor near Mala. The dead bodies were recovered only on the third day after the incident. The staff and the students held a condolence meeting and expressed their deep sorrow. They also visited the homes of the diseased and conveyed their condolences to the members of the bereaved family.

The Rev. Fr. K. S. Abraham who served the College for 33 years as Tutor in English and Secretary to the Principal passed away on March 13, 1981 after a period of prolonged illness. The College is thankful for the selfless and meritorious services rendered by Rev. Fr. Abraham and extends its most sincere condolence to the members of the bereaved family.

PRESSING NEEDS OF THE COLLEGE:

The present library building constructed three decades ago is quite inadequate for a college with three times the strength it had in 1950's. A larger library building, a furnished auditorium and more class rooms and laboratories are the most pressing needs.

Though Private Colleges are now said to be 'Government aided' institutions, the Government give aid for the payment of salaries only. The fees collected have to be remitted to the treasury and the College is not allowed to collect any fees other than those prescribed by the University.

In the special set up of this College, the management, the teachers, the students, their parents and all who are interested in its well-being will have to give serious thought to these urgent needs and make suitable plans for raising funds.

● Dr. O. M. MATHEN.

Arts Club Report

The Arts Club Committee met on Sept. 25, 1980, under the chairmanship of Prof. N. C. Chacko for initial deliberations and planning. Sri. Varghese John was nominated to be the President of the club.

The selection to the Music Club was held on Sept. 26, and a College Orchestra was organised. The College Orchestra staged its first 'Ganamela' at the Alwaye Municipal Town Hall, in connection with the inauguration of the St. Xaviers' College Union.

The Arts Club was formally inaugurated on Oct. 31, 1980 by Master Sajith (the winner of the State Govt. Award for the best child artiste). The ceremony was followed by a mimicry show by University Winners, Varkychan Pettah and Prasad. The College Orchestra presented a 'ganamela', in which the renowned organist, Bernia, also participated.

The Arts Club presented 'Variety Entertainments' on the Old Students' Day (Nov. 8, 80)

Under the combined auspice of the College Union and the Arts Club a 'ganamela' by Kalabhavan, Ernakulam, was organised at the TASS Hall, Alwaye, on Oct. 27, 1980.

The U. C. College team won prizes in nine times in the North Zone University Youth Festival held at Palai. In the final round of the University Youth Festival at Quilon, prizes were won in Mohinyattom (Amitha Srivastava) and Instrumental Music (T. T. Sebastian).

A Drama Workshop was organised in the campus on Dec. 21, 22, 23. Sri. Syam Prasad of the Trichur School of Drama supervised the selection to the Dramatic Club and the setting up of the play 'Manyamahajanangale'.

The renowned playback singer, Padmasree K. J. Yesudas inaugurated the College Arts Festival on Feb. 16, 1981. Jerry Amaldev, the award-winning music composer of 'Manjil Virinja Pookkal', spoke on the occasion. The Arts Festival was a two-day affair. There were competitions in light music, instrumental music, Drama, Elocution and literary items. On the first day of the festival Sri. Mohammed Ansar and Sri. Prasad (University winners) staged a mono-act-cum-mimicry show. On the second day, the Alwaye Friendship Gymnasium presented a Body Beauty Demonstration. Among the participants were Sri. Abdul Rehman (who was placed 2nd in the World Arm Wrestling Competition held at Calcutta) and Sri. Ramachandran (Kerala Sree, 1979). The Arts Festival was the last item in the Arts Club calender.

I take this opportunity to record my gratitude to all who co-operated with me in the activities of the Arts Club.

● T. T. Sebastian, Arts Club Secretary.

N. C. C. Report

I have great pleasure to present a brief report about the activities of the College N. C. C. unit during the year 1980-81.

Our 12 Cadets attended the Army Attachment Camp at Pangode, Trivandrum and CSUO M. R. Davis was selected the Camp senior Cadet for the first half of the camp period. He bagged second prize in Intergroup Bayonet fighting Competition. CUO, S. Premkumar successfully completed the water sking course at the Indian Institute of Water Sking and Mountaineering, Gulmarg, Srinagar. CSUO M. R. Davis stood first in Cross Country race competition in Intergroup Republic Day selection camp held at Pandalam. He also attended the Republic Day Parade at New Delhi on 26th January. 20 Cadets attended the Onam Camp at Agricultural College Mannuthy, and our unit stood first in the Battalion as well as in Inter battalion competitions held in the camp. We bagged the first prize in Kit-layout competition.

Cadets of this College and 22 (K) Bn. Alwaye, stood first in most of the competitions at Annual Training Camp Wadakkecherry held in December 1980. This year we have conducted social work at Blind School Alwaye three times and the cadets proved they are good in 'kaki' as well as in hard manual labour. Apart from the regular parades we conducted the following competitions this year.

1) Cross country obstacle cycle race competition (August): 20 cadets participated and L/CPL S. Rajeevan Nair stood first. (2) N. C. C. Day celebrations (November): This unit sent 20 cadets and the officer to represent the College in the N. C. C. Day celebrations held at Durbar hall ground Ernakulam. (3) Cross Country race copetitions (February '81): 15 Cadets participated in the Cross Country race competition covering a distance of 18 kms. and L/CPL C. Sivaraman was the best runner. (4) Republic Day celebrations in the College stadium. We celebrated the 31st Republic Day on a grandscale with ceremonial parades and colourful demonstrations by the Cadets. Dr. O. M. Mathen took the salute. (5) Best cadet selection: CPL P. P. Vijayan has adjudged the best all round cadet for the year 1980-81.

This unit stood first in sending the maximum number of Cadets for the 'B' and 'C' certificate examinations. 35 cadets have appeared the 'B' certificate and 8 cadets the 'C' certificate examinations. Promotion tests have been conducted two times and all the deserving cadets were promoted to the next higher rank. The unit gave a befitting farewell to Dr. O. M. Mathen, the principal 'doyen and patron' of the N. C. C. unit who retired from the principalship on 31st March '81. The officers and cadets remember him with gratitude all his guidence and encouragements to various activities. Also we have felicitated Dr. A. M. Chacko, the new principal who had once steered the activities of N. C. C. as officer. We look forward to the new principal for guidence and wish him the best.

Before I conclude I will be failing in my duty if I do not place on record my appreciation due to Battalian officer commanding Major R. C. Beohar, Capt. A. A. Aphrem the Administrative Officer and Lt. Rajan Varghese, Battalian 2 I/C, who were the spirit and guide of the N. C. C. unit of this College. My gratitude is also due to the senior cadets and all the other cadets for enabling me to administer the various activities to the best of my ability. Let the out going senior cadets and others -Leaders of tomorrow- grow and let graw the motto 'Unity and Discipline', Comradeship and fraternity...... to the millions at any place and any time.

I conclude this report with pride -pride of having done the best- and pride of having done much.

2/Lt. P. D. Johny, M. A.
N. C. C. Officer.

Report of NSS Unit No. 20

It gives me great pleasure to present this brief report of the activities of the U. C. College unit of the National Service Scheme for 1980-81.

Dr. O. M. Mathen, the Principal of the College, formally inaugurated (*on July 23, 1980*) our activities, thus launching the unit into a year of relentless labour. Mr. Feby John Abraham was elected as the General Secretary and Mr. Abdul Samad emerged as the joint Secretary. Under the chairmanship of the Principal an executive committee was constituted. The two programme officers (Sri. O. Abraham and Sri. P. J. Cherian) and fourteen student leaders were placed on the committee.

Membership: The Unit made its presence felt in a big way during this year. Consequently, a considerable increase was registered in the membership. This unit has now within its fold, 320 members. It is indeed gratifying that, in recognition of this increase, the University has recommended the formation of a third unit in the College.

Leadership Training Camp: A Leadership Training Camp was held (from 10 to 12 Oct. '80) in the College. The participants were selected volunteers drawn from the different colleges in Ernakulam District. The camp was inaugurated by Rev. Fr. Geevarghese Panicker. Sri. Mohammedali, M L A, Prof: C. T. Benjamin and Prof: E. Narayanan Nambiar felicitated the participants at the valedictory function.

Free Blood Testing Camp and Blood Donations: Donation of blood to poor and needy patients was a vital activity. A free blood testing camp was organised on the campus (Nov. 14, '80) in co-operation with Indian Medical Association. The camp helped to create a positive awareness among the students. Over 500 blood samples were taken, tested and classified. Throughout the year, the members remained keen and willing to comply with demands for blood.

Orientation Camp: An orientation camp was held to make the fresh members familiar with the ideals of the NSS. Lectures by Fr. Jose Alex, Prof: C. J. Thomas and Sri. P. J. Cherian imparted valuable instruction on the objectives and mechanics of NSS operations.

Cycle Expedition: The Cycle Expedition to Bhoothathankettu (Nov. 19, '80) was an exercise in adventure. 25 volunteers pedalled their way to Bhoothathankettu and back to the College, thus covering a distance of over 110 Kms.

Socio - Economic - Health - cum-Literacy Survey: A socio-economic-health-cum-literacy survey at Nallukettu near Koratty precipitated a fuller perspective of the life of the people there, and helped to locate and understand their special problems.

Food and Canning Classes: The Food and Canning Department of the Govt. of India, Ernakulam, conducted classes for three consecutive days.

Health Education: A series of talks was arranged on Health Education. Mr. E. C. Varghese Health Inspector of Alwaye Municipality, led the classes.

Regular Activities: The Unit reached out to the poor and the needy in the neighbourhood. Visiting the sick in hospitals, distribution of clothes, financial assistance to the deserving, thatching of huts, and a host of other activities were regular features. Group discussions, meetings, seminars, debates, symposia and quiz progammes provided entertainment and kept the volunteer intellectually alert.

Manual work: NSS projects took up almost all holidays. The volunteers had their hands full with garden work, cleaning the campus and planting trees.

The cleaning of the buses, the garage and the premises of the KSRTC Bus Station, Alwaye, the maintenance of the hostel road etc., figured among the activities outside the campus.

Community Centres and Feeding Centres: The Unit has set up two community centres at Kaniyankunnu, and Harijan Colony, U. C College, respectively. The centres are run under the close observation of the Unit. The projects undertaken by the centres include tuition, sewing & tailoring, NEAP and feeding centres. Although plans had been made for the improved functioning of these centres, much could not be done due to dearth of funds. The recreation clubs at these centres are active, and good use is being made of the libraries attached to them. In addition to the two feeding centres, maintained at the community centres, three more feeding centres were started this year at Kongorpilly Chowara and Mangalapuzha respectively.

Special Camping Programme: 100 students of this College participated in the Special Camping Programme organised during the X'mas holidays at Iringol, near Perumbavoor. The main project taken up was the construction of a 6Kms. road. Enlisting the support of the local people, the students were able to complete the project.

Vanamahothsava: One thousand saplings of teak, mahagony, eucalyptus and eetty were planted to celebrate the Vanamahothsava. The saplings were collected chiefly from the Kodanadu Forest Range.

National Days: The Independance Day, the Republic Day and Gandhi Jayanthi were fittingly celebrated.

1980-81 was a splendid year; a year of growth and a year of hectic activity that kept the volunteers always on their toes. As I wind up this report, I record my sincere gratitude to to the Principal, the members of the staff and all others who contributed to the successful functioning of the Unit.

Feby John Abraham, Gen: Secretary.

Report of the 'Planning Forum'

The year under review was eventful in the history of our planning forum and it is with legitimate pride and sense of gratification that I present you the report of the activities of the planning forum for the year 1980-81.

We have conducted a number of executive and general body meetings to discuss the activities of the planning forum. And we also conducted a membership campaign for the planning forum. We had two hundred members for the year.

Under the auspecious of this forum, a socio-economic and literary survey was conducted at Velar Community (Khushwa) Colony in Karumalloor Panchayat. A team of the Planning Forum members went there. From this survey some pitiful facts were discovered. In all the ways, especially financially and educationally the people were deserted by the society. Their financial condition is utterly poor and they have an average income of Rs. 75 per month. And it is found that the rays of education has not reached their doors. And it is painful to understand that these people are either included in the scheduled caste or tribe; and these people are longing for such a blessing from the government. The other two surveys were conducted at the 'Harijan Settlement Colony' at U. C. College and 'Fisherman's Colony' at Vypeen. We also collected the facts about this survey.

My pen experiences lack of words in manifesting our sincere gratefulness to our respected and responsive president Mr. P. C. Koshy who was a beacon light to us in all our endeavours. Unruffled and unpreturbed he was unfailing also in extending full hearted co-operation and guidance in all our day-today activities, all the while jocking and confabulating with our young minds.

We are highly thankful to our retired Principal Dr. O. M. Mathen for his timely help and constant guidance as a patron.

I take this opportunity to thank the Principal, president, executives, all the members of the Forum, who had extended full co-operation to the smooth and successful functioning of our Planning Forum.

President,
P. C. Koshy, M. A.

Secretary,
P. V. Paulson.

S. S. League Report

It is with great pleasure that I present the report of the activities of the Social Service League for 1980-'81.

An executive committee was constituted at the beginning of the year with Mr. Raju K. John, M. Sc. as the President and A. A. Salim as the Secretary.

A membership campaign was launched during the last week of November '80. Over one hundred students became members of the unit. More important, perhaps, was the awareness created among the students through this initial effort. The campaign netted wide recognition for the S. S. League as an organ through which the collective energy of the student community can find constructive expression. All activities were designed to contribute to the ultimate objective of promoting the cause of the socially, financially and educationally backward.

Special mention should be made of the financial assistance extended to a Harijan widow. A substantial amount was collected from the unit members and the teaching staff of the college to provide a home for a poor Harijan widow from Eloorkara. The Superintendent of Police, Sri. M. M. Narayanan, the Chief Guest for our College Day Celebrations formally handed over the cheque on behalf of the S. S. League.

The unit gave top priority to 'blood donations.' The Social Service League workers were able to provide ready donors for several poor patients. Six students of our League donated blood to a poor woman, who consequently, could be successfully subjected to a major surgical operation.

The scope of our activities was severely limited by lack of sufficient funds. Also, many valuable days were lost due to the agitations of students and teachers. The list of concrete achievements may be modest. But, the knowledge that we had creative ideas, willingness to work and readiness to help, is ample compensation.

All the Social Service League members, though handicapped by lack of funds and time, immersed themselves, heart and soul, in the activities of the unit. I take this opportunity to express my appreciation for them. Our principal, Dr. O. M. Mathen has always been a source of inspiration; the unit is obliged to him. I record my sincere gratitude to all others who co-operated with us in our activities.

Secretary, **Salim A. A.**

Report of the College Football Club

Compared to the previous years, this year seemed to be an year of achievements for our football club. We were very much successful in retaining the glorious tradition of our college, in the field of football. We are very much thankful to the physical director and the college authorities, who helped us to achieve this 'goal'.

Our club started functioning from the beginning of the year with about 25 members. All our members were very much interested in the game and this helped us to form a well organised and dedicated team. In the first term of the year, we were invited to Madras for taking part in a national tournament. We participated in that tournament, but we were not able to do much due to the lack of practice and cordination. Immediately after this we participated in the 'Alwaye League Matches' where we came out successfully by regaining the championship.

After this, a coaching camp was held in the college for 20 days under the auspicious of our physical department. The camp was guided by the University coach Mr. Ravindranath and it helped us very much to give a scientific approach to the game. The camp was concluded with a friendly match between our college team and the Central Excise and Customs Team, Cochin. The camp really helped us to learn many modern techniques in the game, which helped us very much in the later games. Our victory in the Alwaye league matches helped us to get selection in the 'Super League' and it was for the first time in the history of our college that a football team qualifying to the 'Super League'.

We could not participate in many of the tournaments due to the intervension of the university examinations. So far a certain period we had to stop our practice completely. This adversly affected our team, in the 'inter-collegeate matches' and were pushed out of the tournament due to lack of cordination and practice.

We hope that in the coming year also, our team will get more coaching and attention from our sports department and thereby to come out successfully in all the tournaments and to become one of the best teams of our university.

S. Ramesh, Captain.

S. C. M. Report

Most of our programmes this year was aimed at the spiritual revival of the students. The SCM unit of our college conducted a camp at YMCA campsite Thottummugham from October 10 to 12, 1980. Eminent theologist Rev. George Pothen took the classes. As many as fourty students attended the camp. Once in every week talks by eminent personalities were conducted. Bible studies and weekly gatherings were the regular features. One member from each unit was selected to attend the National School of Theology conducted by National Movement at Madras. We had the opportunity to conduct the Ernakulam regional conferance of SCMI. Bishop Paulose Mar Paulose inaugurated the conferance held at Fellowship House Alwaye. We are on the path to build up a younger generation who would worth the virtues of life, who could face the realities of the society and work for the benifit of mankind, by taking the word of God as the basis. We are aiming at more creative works in future. It may not be right if I conclude without mentioning the teachers who really build up SCM in this college. We are very grateful to Mr. A. M. Chacko, Mr. Thomas John, Mr. C. G. Varghese, Mr. Varghese John and Miss Sulatha who guided and worked for us. May God give us the strength and energy to attain new heights.

Thampi George, Secretary.

സിനി ക്ലബ്ബ് റിപ്പോർട്ട്

യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചലച്ചിത്രബോധത്തിന്റെ ഒരു വേദിയാണ് 'യു. സി. കോളേജ് സിനി ക്ലബ്ബ്'. ഈ വർഷവും, വേനൽച്ചൂടിൽ ഉണങ്ങി വരണ്ട ഒരു ഉച്ചയിൽ ആധുനിക മലയാള സിനിമയിലെ പ്രശസ്ത സംവിധായകനായ ശ്രീ. രാജീവ്നാഥ് ഈ വേദിയുടെ ഉദ്ഘാടനം നടത്തി. പ്രശസ്ത നാടകകൃത്ത് ശ്രീ. കെ. എസ്. നമ്പൂതിരി തദവസരത്തിൽ ചലച്ചിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചുതന്നെ ഒരു പ്രഭാഷണം ചെയ്തു. അന്ന് 'പാദസരം' പ്രദർശിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് ശ്രീ. രാമു കര്യാട്ടിന്റെ 'അമ്മുവിന്റെ ആട്ടിൻകുട്ടി', ശ്രീ. പി. എ. ബക്കറിന്റെ 'സംഘഗാനം' എന്നീ ചിത്രങ്ങളും ഈ കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി സിനി ക്ലബ്ബിന് പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ വേദനിപ്പിക്കുന്ന—'ദേശീയ ചലച്ചിത്രോത്സവം', ഭാരതീയ ചലച്ചിത്രങ്ങളിൽ ഒരിക്കലും മറക്കാൻ കഴിയാത്ത 'സ്വയംവരം', 'കാഞ്ചനസീത', 'അഗ്രഹാരത്തിൽ കഴുത', 'സംസ്കാര', 'മൃഗയാ', 'ശത്രഞ്ജ് കെ ഖിലാഡി', 'ജോയ് ബാ ബഫെലുനാഥ്' എന്നീ ഏഴ് ചിത്രങ്ങളും; അരവിന്ദൻ, അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, കെ. പി. കുമാരൻ, വിജയകൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയവരെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ചർച്ചയും നടത്തുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ടിക്കറ്റുകൾ, നോട്ടീസുകൾ മുതലായവ തയ്യാറാക്കി ചലച്ചിത്രോത്സവത്തിന്റെ ഒരുക്കങ്ങൾക്കിടയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും തുടർന്നുവന്ന അദ്ധ്യാപകരുടേയും സമരങ്ങൾ ഒരു ശാപമായി ഞങ്ങളുടെ സ്വപ്നത്തെയൊന്നുമാവാതെയൊടുക്കി.

മഹത്തായ ചലച്ചിത്രബോധം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നേടിക്കൊടുക്കുവാൻകഴിയും എന്ന ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ, എല്ലാത്തിനും വേഷമിട്ടൊരുങ്ങി. അരങ്ങത്ത് അണഞ്ഞുപോയ വിളക്കിനുമുൻപിൽ ആടാൻ കഴിയാതെവന്ന ആട്ടക്കാരനെപ്പോലെ–ഞങ്ങൾ ദുഃഖിതരാണ്. വരുംകാലങ്ങളിലെങ്കിലും യു. സി. കോളേജിലെ സിനി ക്ലബ്ബ് മനോഹരമായ ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, ചലച്ചിത്രോത്സവങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുകയും, അതിനായി ഭാവുകങ്ങൾ നേർന്നുകൊണ്ടും,

സുരേഷ് എ. (സെക്രട്ടറി)

ഐക്കഫ് (AICUF) റിപ്പോർട്ട്

AICUF യു. സി. കോളേജ് യൂണിറ്റ് തികച്ചും നൂതനമായൊരു പ്രവർത്തനശൈലിയാണ് ഈ വർഷം ആവിഷ്കരിച്ചത്. ക്യാമ്പുകളും സെമിനാറുകളുംവഴി ഭാരതത്തിന്റെ ഇന്നിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളേയും പരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങളേയും ഐക്കഫ് (AICUF) അപഗ്രഥിച്ചു പഠിക്കുന്നു. യു. സി.–യുടെ ചുറ്റുമുള്ള ദരിദ്രർ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന കോളനികളിലേയ്ക്കവർ കടന്നുചെന്ന് അവരുടെ ജീവിതം അനുഭവിച്ചറിയുന്നു. വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിനും, നേതൃത്വപരിശീലനത്തിനുമുതകുന്ന പ്രഭാഷണങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. പൂജാവധിക്ക് എറണാകുളം റീജിയണൽ ത്രിദിനക്യാമ്പ് യു. സി. യൂണിറ്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തി. വിദ്യാർത്ഥികളെ സാംസ്കാരികമായി ഉണർത്താൻ നമ്മുടെ കോളേജ് ലൈബ്രറിയിൽ AICUF നിരവധി ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ സംഭാവനചെയ്യുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളെ അനുയോജ്യമായ ഭാവിജീവിതം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന 'ഗൈഡൻസ് ബ്യൂറോ'യുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ AICUF സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പ്രവർത്തനത്തിനാവശ്യമായ മൂലധനം സ്വരൂപിക്കാൻ നടത്തിയ 'ഏകാകിനി' എന്ന ചലച്ചിത്ര പ്രദർശനം വലിയൊരു വിജയമാക്കാൻ യു. സി. കോളേജിലേയും, സെന്റ് സേവ്യേഴ്സ് കോളേജിലേയും അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും കാണിച്ച സഹകരണത്തെ കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കട്ടെ.

AICUF യു. സി. കോളേജ് യൂണിറ്റ് പ്രസിഡന്റ് ശ്രീ. ജോണി ജോസ് AICUFന്റെ നാഷണൽ പ്രസിഡന്റായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിൽ നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാം.

ഷിഫ്റ്റ് സമ്പ്രദായം, ഇടക്കാലത്തുണ്ടായ വിദ്യാർത്ഥി–അദ്ധ്യാപക സമരങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ഈ വർഷത്തെ AICUF പ്രവർത്തനങ്ങളെ അല്പം തടസ്സപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും, അദ്ധ്യാപകരുടേയും വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും നിർല്ലോഭമായ സഹകരണം AICUF പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിജയകിരീടം ചൂടിച്ചു എന്നത് ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടെ സ്മരിക്കട്ടെ. ഒരു നവഭാരത നിർമ്മിതിയെ മുന്നിൽകണ്ട് ശക്തിയിൽനിന്നും ശക്തിയിലേയ്ക്ക് വളരുന്ന ഐക്കഫിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആശീർവ്വദിക്കൂ, അനുഗ്രഹിക്കൂ!!!

പോൾ മുണ്ടാടൻ (സെക്രട്ടറി)

With the best compliments from:-

SHAKTHI DHARA INDUSTRIES
U. C. COLLEGE, ALWAYE - 2

Manufacturers of all types of high quality Carbon Brushes

Orders for Automobile and Industrial Carbon Brushes are executed on time.

Quality and punctuality are our watch words.

RAJAJI HARDWARES, RAJAJI LODGE
&
PRAKASH MEDICALS
Rajaji Bldgs., Rly. Station Road, ALWAYE - 1.

COCHIN ARTS COLLEGE
Padma Jn., Ernakulam, COCHIN - 682011.

a parallel college with the hall-mark of high reputation!

Classes for: Pre-Degree (III & IV Groups),
B. A. (Eco) & B. Com., M. A. (Eco) & M. Com.

Principal: P. N. BALAKRISHNAN M. A.

St Joseph Press

Koonammavu (Phone: 16 Varapuzha)

thanks the principal and the magazine committee for entrusting printing of the college annual

The technicians associated to bring out this volume

Foreman — Pappachan
Compositors — Varghese, Paul
Printer — Esappan
Binders — Kunjachan, Thomas

प्रकाश पुंज

वंदना ने थाली में दीए रखे, उन में तेल भर, बत्तियाँ डालीं और फिर अपने बरामदे पर एक एक दीए रख ही रही थी कि पीछे से उस का पति विनय ने आँखों पर हाथ रख दिया। वह एक दम चौंक पड़ी।

"अरे डर गई?" विनय ने उसका हाथ पकड़ते हुए कहा।

'आ गए तुम। बहुत देर लगा दी। मैं कब से तुम्हारा इंतजार कर रही हूँ।" वंदना ने प्यार से झिड़की देते हुए कहा।

"देखो तो मैं तुम्हारे लिए क्या लाया हूँ" कहते हुए विनय ने साड़ी खोल कर पल्ला उसके सिर पर फैला दिया, "आज इसी को पहनो। इन डब्बों में चूड़ियाँ और कंगन है। मेरी वन्दना रानी लगेगी .... मेरे घर की रानी" यह कह कर वह हँसने लगा।

"इतना सब क्यों ले आए? क्या जरूरत इन की थी? पता नहीं कितना खर्च कर दिया होगा", वंदना ने साड़ी को देख कर हर्ष से विह्वल हो कर कहा।

"क्यों जरूरत नहीं थी? आज हमारी पहली दीवाली है। जाओ, जल्दी से तैयार होकर आओ।" कहते हुए विनय स्वयं कुरता पजामा पहनने चला गया। वह तैयार हो ही रहा था कि वन्दना की आवाज सुनाई दी —

"आइए न जल्दी।"

विनय देखता रह गया। वन्दना सजधज कर चली आ रही थी। वह स्वयं पर गर्व कर उठा। "दीवाली के दिन चांद नहीं निकलता न? घनघोर काली अमावस्या की रात को केवल सितारे झिलमिलाते हैं। लेकिन मैं कहता हूँ कि चांद निकलता है। वंदना ने ऊपर आसमान की ओर देखते हुए कहा "कहाँ है चांद? कैसी बातें कर रहे हो तुम?"

अरे इधर नहीं उधर देखो। आसमानी साड़ी पर ये झिलमिलाते सितारे और साथ में यह प्यारा सा जगमगाता हुआ मेरा चांद", विनय ने उसकी ठुड्डी उठाते हुए कहा।

'हटो' न। अच्छा चलो, तुम दीए जलाओ और मैं मिठाई लेकर आती हूँ। वन्दना ने शरारत से मुस्-

वन्दना मिठाई ले आई और दोनों एक दूसरे के मुँह में मिठाई ठूंसने लगे। फिर दोनों दीवाली की रौनक देखने चले गये। घर लौटने के बाद दोनों ने खाना खाया और विनय पलंग पर लेटा गया। वंदना जब रसोई बंद कर के आई, वह गहरी नींद में सो चुका था।

वंदना ने देखा कि पूजा के बड़े दीपक की ज्योति मंद होती जा रही थी और दीए में घी भर दिया। दीया फिर पहले की तरह तेज रोशनी देने लगा। वह सोचने लगी, उसके जीवन का दीया भी तो समाज के थपेड़ों से लग-भग बुझने ही जा रहा था कि विनय ने उस के जीवन में इसी तरह प्रकाश भर दिया था। उसके मानस पटल पर पिछली यादें उभर आईं।

वंदना तीन भाईयों की लाडली बहन थी। उस ने इंटर फाइनल की परीक्षा दी ही थी की पिता ने उसकी शादी तय कर दी। लड़का इंजीनियरिंग पढ़ रहा था। ससुराल में सभी ने उसे प्यार दिया। उस का पति, सुशील, उस पर न्योछावर होता रहा। वहाँ उस का जीवन सुखी था।

एक दिन उस ने पिक्चर जाने का प्रोग्राम बनाया और सुशील से जल्दी घर आने के लिए कह कर काम में जुट गई। अचानक दरवाजा खट खटाया।

वंदना ने दरवाजा खोला देखा कि कुछ लोग खून से लथपथ सुशील को जीप में लाए हैं। वह एक दम बेहोश हो कर गिर पड़ी। जब उसे होश आया तो उस के पति का स्वर्गवास हो चुका था और घर में हलचल सी मच गयी थी।

सुशील के जाने के बाद जिंदगी कम हो गयी थी। एक एक करके सब नौकर को निकाला गया और घर का सारा काम और भार वंदना के निर्बल तन और बुझे हुए मन पर आ पड़ा। इतना ही नहीं सास, ससुर उसे को-सने लगे और ननद, देवर उसे ताने देने लगे। खाने पीने के लिए कोई पूछता नहीं था। दस महीने बाद वंदना को एक पुत्र हुआ जो बहुत ही सूखा था। लेकिन दुःख की बात यह थी कि तीन महीने के बाद वह नन्हा सा बच्चा इस संसार को छोड़कर चला गया।

एक दिन वन्दना एक मटका उठा कर बाहर रखने के लिए जा रही थी की उस के हाथ से वह मटका गिर गया और टूट गया। आवाज सुन उस की सास लाठी

का हृदय चीत्कार कर उठा। वह तेजी से दौड़ी और नदी के पुल पर जाकर कूद पड़ी।

जब उसे होश आया तो वह हस्पताल में पड़ी थी। कुछ दिनों बाद जब वह थोड़ी सामान्य हुई तो उस की माँ ने उसे मौसी के पास भेज दिया। वह वहाँ पढ़ने लगी।

उन दिनों वह एम.ए फाइनल कर रही थी। एक दिन वह सीढ़ियों से उतर रही थी कि विनय ने उसे हँसकर कहा था "वन्दना-जी यदि मुझ से कोई मदद चाहिए तो संकोच मत करिएगा" उस ने हकलाते हुए कहा था। 'शुक्रिया सर"।

इतने में उसे विनय का स्वर सुनाई दिया था "आई लाइक यू, आई लाइक यू वेरी मच वन्दना"।

वह सिहर उठी थी। उस के हाथ से किताबें छूट कर बिखर गई थीं। विनय ने कहा था " यदि आप को बुरा लगा हो तो मैं क्षमा चाहता हूँ।

इस के दो तीन दिन तक उसके मस्तिष्क में द्वंद्व सा मचा रहा था। वह कालेज में बहुत सामान्य होने का प्रयत्न करती थी पर विनय के सामने शरम से उस की निगाहें झुक जाती। विनय मन ही मन मुस्करा उठता। उस दिन जब वह कालिज गई तो विनय फाटक पर ही मिल गया। उसने 'नमस्ते' कहा

'आप मुझसे अभी तक नाराज हैं ?" विनय ने पूछा था।

"नहीं सर, आप मेरे विषय में अपरिचित हैं, बहुत अभागिन हूँ मैं..........." और उसका गला भर गया।

"मुझे सब मालूम है, वन्दना। सुनो मैं कल शाम तुम्हारे घर आ रहा हूँ, सुन रही हो न ?

विनय के स्वर में अपनेपन के साथ साथ दृढ़, निश्चय तथा अधिकार की भावना भी थी। वन्दना ने आशंका से सिहर कर अपने विषय में सचमुच बताना चाहा।

"सर, मैं यहाँ मौसी के पास रहती हूँ। पिताजी तो ...."

"जानता हूँ, तुम्हारे मौसीजी से मिल भी चुका हूँ उन्होंने तुम्हारे पिताजी को कल सुबह बुलाया है, लेकिन तुम्हें तो कोई एतराज नहीं है ?"

वन्दना ने लज्जा कर सिर झुका लिया था। गुलाब की पंखुड़ियाँ उसके गालों पर बिखर गई थीं।

"वन्दना तुम्हारे सहपाठी आ रहे हैं।"

वन्दना को लगा मानो वह सपना देख रही हो। उसे कुछ भी विश्वास नहीं हो रहा था। उसने अच-कचा कर देखा, विनय क्लास तक पहुँच चुके थे।

अगले दिन शाम को विनय सचमुच उसके पिता से उसका हाथ मांग रहा था। पिता ने विनय को हर तरह से जांचा-परखा, समाज की प्रताड़ना एवं विरोध के विषय में समझाया, लेकिन विनय अपने निश्चय पर अंत तक दृढ़ रहा। वन्दना के जीवन में फिर से बाहर आ गई थी। उस की मन की वीणा के तार बज उठे थे।

"वन्दना, अभी तक सोई नहीं, क्या बात है?"

विनय ने वन्दना के कंधे पर हाथ रखा तो वह चौंक गई।

कुछ नहीं, दीपक में घी खत्म हो गया था। डालने के लिए उठी थी" वन्दना ने मुसकराते हुए कहा।

वन्दना ने दीए की बत्ती आगे को खिसका। सारा कमरा प्रकाश से भर गया उसने देखा दीए का प्रकाश विनय के मुख पर सीधा पड रहा था। कितना आकर्षक तथा सौम्य लग रहा था विनय उसके जीवन का "प्रकाश पुंज"। उसने बड़े ही गर्व से विनय की ओर देखा। वह कुछ कहने ही जा रही थी कि विनय ने अपनी हथेली उसके होठों पर रख दी और बोला "जानता हूँ क्या कहने जा रही हो।"

"तुम्हें कैसे मालूम" ? उसने बड़े ही भोलेपन से पूछा।

"तुम्हारी आँखों में दीपावली की जगमगाहट देख कर" कहते हुए उसने उस की आँखों को बन्द कर दिया।

बाहर दीवाली की जगमगाहट लगभग खत्म हो चुकी थी, लेकिन विनय और वन्दना के हृदयों में अब भी खुशियों के दीप झिलमिला रहे थे।

साधना

१-बि० ए० सैकोलजि

"मैं अपने घर को सभी ओर से दीवारों से घिरा और खिड़कियों को बन्द किया हुआ नहीं चाहता। मैं चाहता हूं कि मेरे घर के पास खुले रूप में सभी संस्कृतियों की वायु बहे, परन्तु मैं उनमें से किसी में उड़ जाना स्वीकार नहीं करूंगा।"

उपन्यासकार प्रेमचन्द

साहित्यकार समाज का जीव है। अतः उसके साहित्य में उस समाज की चित्तवृत्ति की अभिव्यक्ति सहज ही हो जाती है। समाज की चित्तवृत्ति के साथ कभी कभी साहित्यकार की वैयक्तिक चेतना भी उसमें प्रतिबिम्बित हो जाती है। प्रेमचन्द के प्रायः सभी उपन्यासों और कहानियों में उनकी सामाजिक चेतना का आभास मिलता है।

प्रेमचन्दजी के उपन्यासों में भारतीय समाज की चेतना अनेक रूपता के साथ अभिव्यक्त हुई है। इन में आर्थिक विषमता की दुरवस्था है, गरीबी और दीनता की गहरी दुराशा है, अनाचार और शोषण की चक्की में पिसनेवाली मानवता का दीन रोदन है। गरीबी की गहरी खाइयों में करानेवाली मनुष्यता की प्रतिध्वनि अक्सर उनके सभी उपन्यासों और कहानियों में सुनाई पड़ती है। 'गोदान' का यह मर्मस्पर्शी चित्र देखिए:—

"जीवन में न कोई आशा है, न कोई उमंग, जैसे उनके जीवन के सोते (spring) सूख गए हों और सारी हरियाली मुरझा गई हो। जेठ के दिन हैं, अभी तक खलिहानों में अनाज मौजूद है, मगर किसी के चेहरे पर खुशी नहीं है। भविष्य अन्धकार के समान उनके सामने है।.........सारी चेतनाएं शिथिल हो गई हैं। सामने जो मोटा – छोटा आता है, निगल जाते हैं, उसी तरह, जैसे इंजन कोयला निगल जाता है।"

प्रेमचन्द के उपन्यासों में उनकी विकसित मानवीय चेतना का आभास मिला है। इस चेतना को उन्होंने जन साधारण के उद्‌गारों और आकांक्षाओं के रूप में स्वर बद्ध किया। दुर्बल और दुःखी मानवों पर समाज के अनियन्त्रित अन्यायों और अत्याचारों का घोर विरोध किया। चेतना शून्य समाज के नैतिक और बौद्धिक पतन की पराकाष्ठा। उनके उपन्यासों में देखने को मिलती है। धनी और निर्धन ! दोनों को समाज ही सृजाता है। यह तो समाज का या सामाजिक व्यवस्था का दोष है। धनी जब अधिक धन बटोर कर धन के पीछे पागल जाता है, तब निर्धन की आशा और आकांक्षा भीतर ही भीतर झुलस जाती है, दुर्बलों पर सबलों की सत्ता का साम्राज्य स्थापित हो जाता है। ऐसे समाज में बौद्धिक एवं नैतिक मूल्यों का पतन हो, तो उस में जरा भी अतिशयोक्ति नहीं है। "कायाकल्प" की नायिका मनोरमा ऐश्वर्य और सुख को जीवन का प्रमाण मानती है। उसके मत में "संसार के सारे धर्म ग्रंथ, उपनिषदों से लेकर कुरान तक उन लोगों के रचे हुए हैं, जो रोटियों के मुँहताज हैं। धन का निरादर करके धरती पर प्रभुत्व स्थापित कर नहीं सकते, इसी से लोक और पर लोक में हमारा उद्धार होगा।"

प्रेमचन्द ने अपने उपन्यासों में जनता के तिमिराच्छन्न हृदय को चैतन्य के प्रकाश से जगमगाया। नियति की चक्की में पिसते हुए दरिद्र नारायण की दुरवस्था तथा राजकर्मचारियों की उद्दंडता का उल्लेख करते हुए प्रेमचन्द का व्यंग्यविद्रूप अति कठोर हो उठा है। "गोदान" में प्रेमचंद का व्यंग्यप्रस्ताव देखिए:–

हमारे ही भाई–बन्धु हैं, पर हमारी ही गर्दन पर छुरी चलाते हैं। जिसे घूस (bribe) न दीजिए, वही आप का दुश्मन है। चोरी कीजिए, डाके डालिए घरों में आग लगाइए, गरीबों का गला काटिए कोई आप से न पूछेगा। बस कर्मचारियों की मुट्ठी गरम करते रहिए, दिन दहाड़े खून करते रहिए, पर पुलिस की पूजा कर दीजिए आप बेदाग छूट जाएंगे। आप के बदले कोई बेकसूर (निरपराध) फाँसी पर चढ़ा दिया जाएगा कोई फरियाद सुननेवाला नहीं।" दुर्बल और पीड़ित मानव के अन्धविश्वासों और मिथ्या मान मर्यादाओं के कारण समाज की अधोगति हो जाती है।

शोषित समाज के प्रति प्रेमचन्द की हार्दिक सहानुभूति सदैव जागृत रही। "गोदान" में प्रेमचन्द की सारी मनोवेदना होरी में साकार हो उठी है। होरी निरीह किसान है, आदर्श – निष्ठ है, पर उसकी आदर्श निष्ठा ने जीवन की छोटी – मोटी साध भी पूरी नहीं कर दी। फिर इसी में अपने जीवन की 'ट्रेजडी' भी घटित होती है।

तत्कालीन समाज की आर्थिक विषमता, दासता की मनोभावना, परिश्रमशील जनता की कमजोरियाँ आदि को देखकर उनकी आत्मा चीत्कार कर उठी। निम्न वर्ग के लोगों में दीन–दुःखी, अनपढ़ भोले किसान, शोषित मजदूर, वर्ण व्यवस्था के शिकार नर-नारी आदि सभी आते हैं। इनके प्रति प्रेमचन्द की हार्दिक और व्यापक सहानुभूति रही। मध्य वर्ग के लोगों में व्यवसायी नौकरी-पेशा वाले, पुराण-पंथी पंडित, पुरोहित आदि भी उनकी सहानुभूति के अधिकारी रहे। इसी तरह उच्च वर्ग के लोगों में राजा, उद्योगपति जमींदार आदि भी उनकी दिव्य दृष्टि से वंचित नहीं रहे। संक्षेप में प्रेमचन्द की सहानुभूति मानव-मात्र के लिए समान थी। उन में

... सत्य आदि को अन्तर नहीं था। प्रेमचन्द में वर्ग-चेतना का आरोप लगाना गलत और निर्मूल होगा क्यों कि वे वर्ग चेतना से सर्वथा अछूता रहे। पूँजीपतियों और जमीनदारों की शोषपूर्ण वृत्तियों को देख कर उनकी आत्मा विद्रोह कर उठी, लेकिन उनकी कोमल मनोवृत्ति पर कुठाराघात करना वे नहीं चाहते थे।

स्वस्थ दृष्टिकोण और व्यापक सहानुभूति के कारण प्रमचन्द के साहित्य का क्षेत्र विस्तृत और विशाल हो गया है। यही कारण है कि उनके सभी उपन्यासों के पात्र विभिन्न वर्गों, जातियों, स्वभावों – संस्कारों और अवस्थाओं के प्रतिनिधि बनकर आते हैं। दलितोद्धार और शोषण का उन्मूलन करने के संकल्प के साथ प्रत्येक पात्र पाठकों का ध्यान आकृष्ट कर लेता है।

प्रेमचन्द मानवतावादी कलाकार थे। उनके जीवन दर्शन का मूलतत्व भी मानवतावाद पर आधारित है। प्रेमचन्द का मानवतावाद व्यावहारिक मानवतावाद है, और इसी व्यावहारिकता के धरातल पर पहुँच कर उन्होंने जीवन की बहुमुखी समस्याओं का समाधान खोज निकाला। इस में कोरे नैतिकवाद की चर्चा करने की फुरसत नहीं मिलती। कारण यह है कि उनकी व्यावहारिकता दार्शनिक या आध्यात्मिक बातों की सीमा का उल्लन्घन करना नहीं चाहती थी। वस्तुतः प्रेमचंद की नैतिक चिंतना का लक्ष्य शुद्ध मानवता का दर्शन कराना मात्र रहा। मानवता की स्थापना तभी संभव हो सकता है जब अखण्ड आत्मा का साक्षात्कार पा सके।

अपने समय के अन्य कलाकारों की भान्ति प्रेमचन्द काल्पनिक जगत के पथिक नहीं थे। वे अपनी दुनिया में अपने पडोसियों के साथ चलतेउनके सुखः - दुख को देखते और उनकी समस्याओं को समझ लेते थे। अतः प्रेमचन्द को आदर्शवादी ही नहीं यथार्थवादी कलाकार भी मानना चाहिए। यहाँ भी यह बात स्मरण में रखना समीचीन होगा कि प्रेमचन्द का यथार्थवाद भी व्यावहारिक यथार्थवाद है। यथार्थ के प्रति उनकी इतनी आस्था थी कि जहाँ कहीं उन्होंने वैषम्य को देखा, वहाँ उनके विरुद्ध उनकी आत्मा विद्रोह करने लगती। प्रेमचन्द के आदर्श का स्वरूप भी विद्रोहात्मक रहा और इसमें उनकी दृष्टि सामयिक समस्याओं तक ही सीमित रही। समसामयिक समस्याओं को इतने निकट से देखने का प्रयास करने के कारण जीवन की चिरन्तन समस्याओं की बहुत कम चर्चा की गई है।

विदेशी - सत्ता की विभीषिका को देख कर उनकी आत्मा हमेशा अशान्त रही। अपने देश की जनता में राजनीतिक चेतना का बीजारोपण करना उन्होंने अपना परम कर्तव्य समझा। इस दशा में उनकी रचनाओं ने जादू का काम किया है। प्रेमचन्द के उपन्यासों में भारतीय स्वतंत्रता की आवाज मुखरित हुई है। 'सेवासदन' में यह आवाज सब से पहले सुनाई पड़ती है। पा... सभ्यता के पीछे पागल हो कर भटकनेवाले भा... युवकों द्वारा भारतीय संस्कृति की अवहेलना को वे ... कर नहीं सके। अंग्रेजी भाषा के प्रेमियों को चेत... देते हुए 'सेवासदन' के पात्र विट्ठलदास के मुँह से कह... हैं कि—"आप की अंग्रेजी शिक्षा ने आप को ऐसा ... दलित किया है कि जब तक यूरोप का कोई विद्वान कि... विषय के गुण-दोष प्रकट न करे, तब तक आप ... विषय की ओर से उदासीन रहते हैं।......... आप ... अपनी बुद्धि से काम लेने की शक्ति का लोप हो गया ... .यह मानसिक गुलामी उस भौतिक गुलामी से क... गई गुजरी है। आप उपनिषदों को अंग्रेजी में पढ़ते ... गीता को जर्मन में, अर्जुन को 'अर्जुना' कृष्ण को 'कृष्... कहकर अपने स्वभाषा ज्ञान का परिचय देते हैं।"

अंग्रेजी पढ़े विद्वानों के स्वार्थ लाभों को तीखे शब्... में ललकारते हुए मदन के मुख से कहलाते हैं—"ह... सब के सब स्वार्थ सेवी हैं. इन्होंने केवल दीनों का ग... दबाने के लिए, केवल अपना पेट पालने के लिए अंग्रे... पढ़ी है। यह सब के सब फैशन के गुलाम है, जिन ... शिक्षा ने उन्हें अंग्रेजी का मुँह चिढ़ाना सिखा दिया है ... जिन में दया नहीं, धर्म नहीं, निज भाषा से प्रेम नहीं ... भक्ति नहीं, आत्मबल नहीं, वे भी कुछ आदमी हैं।"

अंग्रेजी राज के आतंकवाद के विरोध में प्रेमचन्द ने ... उग्र रूप धारण कर लिया। उनका यह उग्र रूप "कर्मभूमि" में देखने को मिलता है। गोरों द्वारा मुन्नी के सतीत्व – हरण की घटना पर सलीम सोचता है:- इन टके के (a rupee) सैनिकों इतनी हिम्मत क्यों हुई? यह गोरे सिपाही इंग्लैंड की निकृतम श्रेणी के मनुष्य होते हैं। इनका इतना साहस कैसे हुआ? इसलिए कि भारत पराधीन है ये लोग जानते हैं कि यहाँ के लोगों पर उनका आतंक छाया हुआ है। .... यह आतंक दूर करने होगा। इस पराधीनता की जंजीर को तोड़ना होगा।

अन्याय और अत्याचार की बुनियाद पर प्रतिष्ठित साम्राज्यवाद बहुत समय तक टिक नहीं सकता। प्रेमचंद भारतीय जनता को प्रोत्साहन देते – वे जान गये थे कि अंग्रेजों की दमन नीति का वे वीरता के साथ सामना कर सकते हैं। प्रेमचन्द का समस्त साहित्य पराधीन जनता के दीन रोदन से भरा पड़ा है प्रेमचन्द केवल राजनीतिक स्वाधीनता के ही—पक्षवादी नहीं थे। वे जनता के आर्थिक वैषम्य की खाई से मुक्त करने के भी समर्थक था। इसलिए उन्होंने 'महाजनी सभ्यता' को हीन माना था। उस सभ्यता के दुष्प्रभाव से जनता के बचाने का वे बार - बार आह्वान करते रहे।

ग्राम्य जीवन के साथ अपनी सहज अनुरक्ति को प्रेमचन्द ने अपने उपन्यासों में प्रकट कर दिया है।

बेकारी की समस्या

संसार में वह देश सबसे अच्छा समझा जाता है जिस देश में सब कामों के लिए आदमी हो और सब आदमियों के लिए काम हो परन्तु आजकल कोई भी ऐसा सौभाग्यशाली देश नहीं है जहाँ बेकारी की समस्या न हो। दुनिया में धनी देश अमेरिका भी इसी रोग का शिकार है।

भारत के सामने तो यह समस्या बहुत ही भयंकर रूप में है। यहाँ करोड़ों ऐसे व्यक्ति हैं जो बार-बार प्रयत्न करने पर भी कोई काम नहीं कर पाते। बेकारी में पड़े-पड़े सड़ते हैं। भूखे मरते हैं और कभी-कभी अपने दुःखी जीवन से ऊब कर आत्महत्या कर लेते हैं। यों तो यहाँ शिक्षा की कमी है। परन्तु उन शिक्षितों में भी अधिकांश दर-दर की ठोकरें खाते हैं।

इस दुर्दशा के अनेक कारण हैं। भारत पर विदेशियों का शासन बहुत दिनों तक रहा है। उन लोगों ने देश का आर्थिक ढाँचा अपने लाभ के विचार से तैयार किया था। यहाँ के उद्योग धन्धे पनप नहीं पाये। यहाँ तक कि छोटे-छोटे घरेलू उद्योगों को दबाया गया। सब लोग खेती या नौकरी करने के लिए बाध्य हुए।

जनसंख्या के अनुपात में खेत कम है और नौकरियाँ और भी सीमित हैं। इसलिए सभी लोगों का निर्वाह खेत से नहीं हो सकता। फलस्वरूप बढ़ती हुई आबादी के साथ बेकारी का भी बढ़ना स्वाभाविक है। अधिकांश लोग खेती करना बुरा समझते, नौकरी पसंद करते है। देहातों से शहरों में आकर ऐसे लोग और भी बेकारी बढ़ाते हैं।

देश की दूषित शिक्षा प्रणाली भी इसके लिए उत्तरदायी नहीं है। पाठ्यक्रम ऐसा बनाया गया था कि हस्तकला आदि का कोई स्थान न था। हाईस्कूलों और कॉलिजों से निकलने के बाद लोग बाबू बनने के सिवाय और कुछ सोच ही नहीं सकते थे। अब इस प्रणाली में कुछ सुधार अवश्य हुआ है किन्तु वह अपर्याप्त है।

विज्ञान की उन्नति और पूँजीवादी परम्परा की वृद्धि से भी बेकारी बढ़ी है। कुटीर उद्योगों से अधिक लोग अपना निर्वाह कर सकते थे परन्तु मशीनों से कम ही लोग अधिक उत्पादन कर लेते हैं। लाभ भी कुछ सीमित लोगों के ही हाथ में चला जाता है। इन अनेक कारणों से बेकारी बढ़ती है। यदि इस पर ध्यान न दिया गया तो बेकारी दिन दूनी और रात चौगुनी बढ़ती ही जाएगी। अतएव इसको दूर करना अत्यन्त आवश्यक है। हाँ, यह सरल काम नहीं है इसमें सबका सहयोग होना चाहिए।

सरकार का कर्तव्य है कि वह उद्योग धन्धों के प्रोत्साहन की ओर ध्यान दें। छोटे बड़े कारखाने खोले। पक्के माल के निर्यात की व्यवस्था करे। पाठ्यक्रमों में परिवर्तन करें। विद्यालय में हस्तकौशल की ओर रुचि उत्पन्न की जाए। किसानों को खेती के अलावा अन्य कामों की शिक्षा दी जाए। उनको समय का सदुपयोग सिखाए जाए। बढ़ती हुई जनसंख्या पर नियंत्रण किया जाए। भाँति-भाँति के निर्माण कार्य प्रारम्भ किये जाए।

अमिता श्रीवास्तव
२ पी. डी. सी.

ग्राम्य दुनिया दुःखी, शोषित अधिकारियों से आतंकित, सरकार के भय से दबी हुई और भविष्य की ओर आशा से देखती हुई है। ग्राम्य जीवन की निष्कलंकता तथा निष्कपटता की प्रेमचंद ने प्रशंसा की है। ग्राम्य जीवन की अकृत्रिमता एवं लालित्य पर वे मुग्ध हुए थे। ग्राम्य जीवन से अपना शुद्ध अनुराग प्रेमचन्द के इन शब्दों से व्यक्त होता है — "भाई, मनुष्य का बस हो तो कहीं देहात में जा बसे, दो-चार जानवर पाल ले और जीवन को देहातियों की सेवा में व्यतीत कर दे"। संक्षेप में अपनी व्यापक सहानुभूति, पैनी अन्तर्दृष्टि और विलक्षण प्रतिभा के कारण प्रेमचन्द हिन्दी उपन्यास लोक के सच ही सम्राट बन सके।

डी. जोनसन
हिन्दी विभाग

निरक्षरता, गरीबी और विकास

जो भारत विश्व में ज्ञान-विज्ञान का संरक्षक रहा है आज वही देश निरक्षरता के घोर अंधकार से पीड़ित है। विदेशी शासकों ने भारतीय संस्कृति के मूल तत्वों को धर्म-निरपेक्षता के नाम पर शिक्षा से अलग करके भारतीय शिक्षा को निर्जीव बना दिया ! अंग्रेजों द्वारा संचालित वही शिक्षा-प्रणाली जो कि भारतीय संस्कृति और जीवन से कोई संबन्ध नहीं रखती आज भी भारत में प्रचलित है।

वर्तमान शिक्षा-प्रणाली का न तो जनता के जीवन की आवश्यकताओं से संबन्ध है और न ही यह किसी प्रकार राष्ट्रीय विकास में सहायक होती है। इतना ही नहीं, एक ओर तो भारत का किसान और मजदूर गरीबी से पीड़ित है और दूसरी ओर वह अज्ञान के ऐसे अंधकार से घिरा है जो निकट भविष्य में हटता हुआ दिखायी नहीं देता। स्वतन्त्र भारत में शिक्षाविदों की कतिपय समितियों एवं आयोगों ने समय-समय पर शैक्षिक परिवर्तन के लिए जो सुझाव दिये उनके अनुसार कार्य करने में सरकारी तन्त्र असफल रहा है। देश की बढ़ती जनसंख्या निरक्षरता और गरीबी के प्रसार में सहायक हो रही है। देश के आर्थिक और सामाजिक विकास में वर्तमान शिक्षा किसी प्रकार सहायक नहीं हो रही है। यह विचित्र विरोधाभास है कि एक ओर निरक्षर किसान और मजदूर गरीबी और पिछड़ेपन का शिकार है और दूसरी ओर हमारे देश में लाखों शिक्षित युवक बेकार घूम रहे हैं।

अतः प्रश्न यह उठता है कि यदि शिक्षा समृद्धि और विकास का साधन है तो फिर क्यों हम अपने देश में ऐसी शिक्षा प्रणाली का संचालन कर रहे है जो शिक्षित बेकारों की संख्या में वृद्धि कर रही है। क्यों न हम अपनी शिक्षा-व्यवस्था को जीविकोपार्जन की प्रक्रिया से जोड़ने का प्रयास करते। भारत सरकार ने अभी हाल ही में प्रौढ़-शिक्षा की एक राष्ट्रीय नीति की घोषणा की है। २ अक्टूबर १९७८ से भारत सरकार ने एक ऐसे राष्ट्रीय प्रौढ़-शिक्षा-नीति और कार्यक्रम को अपनाया है जो निम्नलिखित मान्यताओं पर आधारित है:

(१) निरक्षरता व्यक्ति की प्रगति और देश के सामाजिक एवं आर्थिक विकास में एक गंभीर बाधा है।

(२) यह आवश्यक नहीं है कि शिक्षा केवल विद्यालय-आधारित हो। वस्तुतः शैक्षिक प्रक्रिया कार्य और जीवन की विभिन्न परिस्थितियों में अग्रसरित होती रहती है।

(३) शिक्षा, कार्य एवं जीवन को अलग नहीं किया जा सकता। प्रत्येक कार्य तभी सार्थक होता है जब उसका जीवन के साथ उचित समन्वय हो।

इसके अतिरिक्त कुछ और भी अवधारणाएं राष्ट्रीय प्रौढ़-शिक्षा-नीति से संबन्धित हैं। उदाहरण के लिए प्रौढ़-शिक्षा के द्वारा वांछनीय राष्ट्रीय एवं सामाजिक चेतना का विकास भी होना चाहिए। इसके पूर्व कि हम ऊपर दी गयी अवधारणाओं पर विचार करें, हमें यह मान लेना चाहिए कि निरक्षरता और निर्धनता में घनिष्ठ संबंध है।

निरक्षरता और निर्धनता

आज का भारत कितना निरक्षर और निर्धन है इसका अनुमान हम कुछ आंकड़ों के आधार पर लगा सकते हैं। इस समय विश्व में लगभग ७२ करोड़ निरक्षर व्यक्ति हैं और इनमें से लगभग ४२ करोड़ निरक्षर व्यक्ति केवल भारत में रहते हैं। जहाँ तक निर्धनता का प्रश्न है, यह इस तथ्य से स्पष्ट है कि भारत शिक्षा पर अन्य देशों की तुलना में बहुत ही कम धन व्यय करता है। एक व्यक्ति की कुल शिक्षा के लिए एक राष्ट्र द्वारा किये जाने वाले कुल व्यय का औसत निकाल कर यह ज्ञात हुआ है कि कनाडा रु० २१७९.२, आस्ट्रेलिया रु० ७१२.८, ब्रिटेन रु० ६४१.७ और भारत केवल रु० १०५.२० व्यय करता है। भारत में निर्धनता के कारण प्राथमिक शिक्षा की दशा भी अत्यन्त असंतोषजनक है।

यह स्मरणीय है कि भारत में गांवों की संख्या लगभग ६ लाख है और समूचे देश में शहर और गांव में स्थित प्राथमिक विद्यालयों की कुल संख्या लगभग ४.५ लाख है। यह आंकड़े सरकारी हैं और इनके आधार पर यह स्पष्ट है कि भारत में आज ऐसे अनेक गांव है जहां कोई प्राथमिक पाठशाला नहीं है। ऐसा क्यों है ? क्या सरकार के पास प्राथमिक शिक्षा के लिए पर्याप्त धन नहीं है या सरकार

मिक शिक्षा के महत्व को स्वीकार नहीं करती ?

निरक्षरता और निर्धनता एक दूसरे की वृद्धि में सहायक हैं। यदि निरक्षरता बढ़ती है तो निर्धनता में वृद्धि ती है। यदि निर्धनता अधिक होती है तो स्वाभावतः क्षरता भी बढ़ जाती है। ऐसा इसलिए है कि निर्धन क अपने जीविकोपार्जन केलिए रात-दिन काम करता न्तु फिर भी गरीबी उसका पिंड नहीं छोड़ती। जो क्ति भूखा हो, यदि उससे कहा जाय कि तुम पढ़ो तो यह बात अच्छी नहीं लगेगी। यही कारण है कि हाल में इस बात पर बल दिया जाने लगा कि निरक्षरता-मूलन नहीं संभव होगा जब प्रौढ़-शिक्षा को कार्यपरक (फंक्शनल) बना दिया जायेगा। जहां तक कार्यपरक ढ़-शिक्षा द्वारा निर्धनता को दूर करने का प्रश्न है इसके ने उन उद्योग-धंधों को अपनाने की बात कही गयी है न्हें ग्रामीण समुदाय में सुचारु रूप से चलाया जा सकता परन्तु एक निरक्षर प्रौढ़ व्यक्ति जो कि व्यवसाय से सान या श्रमिक है, उसकी सबसे बड़ी आवश्यकता है भर भोजन-प्राप्त करना, इतना पैसा पैदा करना कि ढ़कने के लिए कपड़े खरीदे जा सकें और उसको कार्य-मता में इतनी वृद्धि हो जाय कि वह एक अपेक्षित समय आर्थिक दृष्टि से पूर्णरूपेण आत्मनिर्भर हो सके।

परन्तु, ऐसा कुछ नहीं हो रहा है। भारत सरकार ने इस मय प्रौढ़-शिक्षा के कार्यक्रम को सर्वोच्च स्थान देने का र्णय लिया है। इस निर्णय के फलस्वरूप आगामी पांच र्षों में लगभग १० करोड़ व्यक्तियों को जो कि १५ से ३५ र्ष आयु-वर्ग के है, प्रौढ़-शिक्षा प्रदान की जायेगी। यह ध्यान में रखने की बात है कि १५ वर्षका किशोर प्रौढ़-शिक्षा के कार्यक्रम में इसलिए सम्मिलित किया गया है कि सको प्राथमिक शिक्षा अपूर्ण रही। इस संदर्भ में प्राथमिक शिक्षा की वर्तमान स्थिति का उल्लेख अपेक्षित है।

प्राथमिका शिक्षा

भारत में प्राथमिक शिक्षा की जो दुर्दशा है, वह किसी से छिपी नहीं है। गोपालकृष्ण गोखले ने १९ मार्च १९१० को इम्पीरियल लेजिस्लेटिव काउन्सिल में यह प्रस्ताव रखा था कि उन क्षेत्रों में ६ से-१० वर्षतक के बालकों केलिए प्राथमिक शिक्षा अनिवार्य कर दी जाय जहां पहले से ही ३३ प्रतिशत बालक स्कूली शिक्षा प्राप्त कर रहे हैं यह उल्लेखनीय है कि गोपालकृष्ण गोखले ने प्रारंभिक शिक्षा को निःशुल्क तथा अनिवार्य बनाने के लिए जो तर्क प्रस्तुत किये थे वे आज भी मान्य हैं, किन्तु न तो भारत में विदेशी शासन में और न ही स्वराज्य मिलने के बाद प्राथमिक शिक्षा का प्रसार वांछनीय मात्रा में हो सका।

हाल ही में किये गये सर्वेक्षण के द्वारा यह ज्ञात हुआ कि गाँव में स्थित प्राथमिक विद्यालयों की दशा अत्यधिक शोचनीय है। अनेक ऐसे प्रदेश हैं जहां कि प्राथमिक शिक्षा के निमित्त केवल एक अध्यापक नियुक्त है। प्राथमिक विद्यालयों के भवन भी असंतोषजनक हैं। अनेक विद्यालय तो गांव में किसी पेड़ के नीचे लगते हैं। स्पष्ट है कि वर्षा ऋतु में ये विद्यालय बन्द रहते हैं। अधिकतर प्राथमिक विद्यालयों में अध्यापक अनुपस्थित रहते हैं। फलतः एक ही अध्यापक तीन-चार कक्षाओं को एक साथ थोड़ी-थोड़ी देर पढ़ाता है।

ग्रामीण अभिभावक अपने बच्चों को प्राथमिक पाठशाला में इसलिए नहीं भेजते कि उनकी सहायता घरेलू काम के लिए आवश्यक होती है। पशुओं को चराना अथवा घर पर छोटे बच्चे की देखभाल करना छः सात वर्ष के ग्रामीण बालक-बालिका के लिए प्रायः अनिवार्य है। यही कारण है कि ग्रामीण क्षेत्रों में ७० प्रतिशत लड़कियाँ और जन-जातियों के बच्चों में से ५० प्रतिशत किसी प्राथमिक विद्यालय में नहीं जाते। यद्यपि इनका नाम विद्यालय की पञ्जिका में लिखा होता है और शिक्षक महोदय अपनी नौकरी को बनाये रखने के लिए प्रगति के आंकड़े देते रहते हैं।

प्राथमिक शिक्षा की दयनीय दशा का दायित्व मूलतः समाज और शासन पर है। जो प्राथमिक शिक्षा राष्ट्रीय विकास की आधारशिला है, उसके लिए कार्य करनेवाले प्राथमिक शिक्षक की दशा अत्यन्त दयनीय है। आर्थिक दृष्टि से उसकी स्थिति किसी प्रकार संतोषजनक नहीं है। सरकारी आंकड़ों के अनुसार इस समय भारत में लगभग साढ़े बारह लाख प्राथमिक शिक्षक हैं। इनमें अधिकतर ऐसे अध्यापक हैं जो ६० रु० से लेकर १५०-२०० तक मासिक वेतन पाते हैं। सरकार की ओर से तो प्राथमिक शिक्षक का वेतनमान २२० रु० से आरम्भ होता है किन्तु गैर-सरकारी संस्थाओं और शिक्षा के नाम पर व्यवसाय करने वाले लोगों के द्वारा शिक्षित बेकार युवकों एवं युवतियों से नाममात्र के वेतन पर शिक्षण-कार्य कराया जाता है। कोठारी शिक्षा-आयोग ने यह संस्तुति की थी कि प्राथमिक, माध्यमिक और विश्वविद्यालयों के अध्यापकों के वेतन का अनुपात १:२:३ होना चाहिए, किन्तु इस समय यह अनुपात १:१:६ का है।

जब प्राथमिक शिक्षा की यह दुर्दशा है तब उसमें सुधार न करके प्रौढ़ शिक्षा को सबसे अधिक महत्व देना कहां तक उचित है? यह ध्यान में रखना चाहिए कि आज का निरक्षर प्रौढ़ - अनेक अर्थों में "शिक्षित" है। जनसंचार के माध्यमों के द्वारा उसका सामान्य ज्ञान इतना है कि वह अपने हित की बात सोच और समझ सकता है। प्रत्येक

गांव में ऐसे अनेक लोग है जिनके पास ट्रांजिस्टर है और वे अपने मनोरंजन के लिए लोक-संगीत तथा पन्चायत-घर का कार्यक्रम सुनते हैं। परन्तु दुःख की बात यह है कि जन-संचार के माध्यमों का समुचित उपयोग प्रौढ़-शिक्षा के क्षेत्र में नहीं किया गया। जब प्रौढ़-शिक्षा की चर्चा होती है तब साक्षरता की ओर ही ध्यान जाता है। दूसरे शब्दों में, प्रौढ़-शिक्षा और साक्षरता को समान महत्व देते है। साक्षरता का महत्व उस समय अधिक था जबकि रेडियों, सिनेमा जैसे जन-संचार के सशक्त माध्यम उपलब्ध नही थे। उस समय पत्र-पत्रिकाएं और पुस्तकें पढ़ने के लिए निरक्षर व्यक्ति को साक्षर बनाना अत्यन्त आवश्यक था, किन्तु अब अक्षर-ज्ञान का महत्व गौण है। इस समय सांस्कृतिक और सामाजिक ज्ञान का महत्व अधिक है। संपूर्ण राष्ट्र में एक ऐसी राष्ट्रीय चेतना हो जो देश के समग्र विकास में सहायक हो, ऐसी दशा में निरक्षरता के उन्मूलन की ओर अधिक ध्यान न देकर जन-जागरण और राष्ट्रीय चेतना के प्रसार की ओर ध्यान देना अधिक आवश्यक है।

इसी के साथ यह भी आवश्यक है कि ६ से १४ वर्ष के आयु-वर्ग के बच्चों के लिए निःशुल्क तथा अनिवार्य शिक्षा की व्यवस्था को पूर्णत संतोषजनक बनाया जाय, नहीं तो निरक्षर प्रौढ़ों की संख्या में निरन्तर वृद्धि होती रहेगी। निष्कर्ष में हम यह कह सकते हैं कि जब तक हमारे देश में प्राथमिक शिक्षा त्रुटिपूर्ण रहेगी और इसे अनिवार्य एवं निःशुल्क नही बनाया जायेगा तब तक निरक्षरता और निर्धनता का अभिशाप बना रहेगा। निरक्षरता और निर्धनता के होते हुए भारत के आर्थिक एवं सामाजिक विकास की योजनाएं भी अपूर्ण रह जायेंगी।

हमारा दायित्व

भारत के शिक्षित लोगों का यह दायित्व है कि वे निरक्षरता उन्मूलन के कार्यक्रम में अपना पूरा सहयोग दें। वर्षों पूर्व एक नारा चला था: 'एक शिक्षित व्यक्ति कम से कम एक निरक्षर व्यक्ति को साक्षर बनाये (ईच वन टीच वन)'। एक अमेरिका मिशनरी डा० फ्रैंक लाबख ने फिलीपाइन्स में साक्षरता-आंदोलन का प्रसार शिक्षित व्यक्तियों एवं विद्यालयों में शिक्षा प्राप्त कर रहे युवकों की सहायता से किया था। दूसरे शब्दों में, साक्षरता-आंदोलन का आधार गैर-सरकारी है। हमारे देश में भी प्रौढ़-शिक्षा के कार्यक्रम की सफलता समाज-सेवी संस्थाओं के सहयोग पर निर्भर है, परन्तु खेद का विषय है कि हमारे देश का प्रशासनिक तंत्र ऐसा है जो स्वयंसेवी संस्थाओं से अपेक्षित सहयोग प्राप्त नहीं कर सका।

राष्ट्रीय प्रौढ़-शिक्षा की जो नीति निर्धारित की गयी है, उस में इस बात की व्यवस्था है कि अध्यापकों, छात्रों, शिक्षित ग्रामीण बेरोजगार युवकों, भूतपूर्व सैनिकों तथा अवकाश-प्राप्त व्यक्तियों आदि से अपेक्षित सहयोग प्राप्त किया जाय, पर यह सहयोग उसी समय प्राप्त होगा जब सरकारी अधिकारी का व्यवहार वांछनीय होगा। दूसरे शब्दों में, राष्ट्रीय प्रौढ़-शिक्षा कार्यक्रम को एक जन-आंदोलन का रूप देने में सरकारी तंत्र को स्वयं पीछे रह कर भारतीय शिक्षित युवकों तथा प्रौढ़ों को आगे लाना होगा। शासन को भी प्रगति के आंकड़ों के प्रति अपना मोह कुछ कम करना होगा और जीवन की वास्तविकता को अधिक महत्व देना होगा। समाज के दुर्बल और पिछड़े वर्गों में जो निराशा व्याप्त है उसे दूर करना प्रौढ़-शिक्षा का आवश्यक अंग है। सभी प्रकार की सामाजिक विषमताओं को हटा कर राष्ट्रीय एकता का मार्ग प्रशस्त करना प्रौढ़-शिक्षा के कार्यक्रम का एक आवश्यक उद्देश्य है। अतः हमारा दायित्व स्पष्ट है। हम चाहे अध्यापक हों अथवा अभियन्ता, चिकित्सक हों या वकील, चाहे हम किसी व्यवसाय में हों, हमें यह सोचना होगा कि किस प्रकार हम प्रौढ़-शिक्षा के आंदोलन को ऐसा जन-आंदोलन का स्वरूप दें जो समता, सौहार्द एवं बंधुत्व का प्रसार करे।

तोमस
१ बी. ए. चरित्र (हिस्टरी)

"जहाँ तक शाश्वत सिद्धान्तों तथा स्थायी सत्यों का सम्बन्ध है, हम सम्पूर्ण मानव के ज्ञान और उपलब्धियों का संकलित विचार करें। इन तत्वों में जो हमारा है उसे युगानुकूल और जो बाहर का है उसे देशानुकूल ढाल कर हम आगे चलने का विचार करें।"

दीनदयाल उपाध्याय

പുലരിയെ തേടിയ സന്ധ്യ...

പടിയിറങ്ങി തിരിച്ച് പോരുമ്പോൾ മനസ്സ് നിശബ്ദമായിരുന്നു. നിശബ്ദതയിൽ നിർവ്വീര്യമാക്കപ്പെട്ട നിമിഷം. നീർച്ചുഴിയിൽ പെട്ട് നീന്താൻ കഴിയാതെ ദുർബലമായ നിമിഷം. റോഡിലിറങ്ങിയപ്പോൾ അവസാനമായി ഒന്നുകൂടി തിരിഞ്ഞുനോക്കണമെന്ന് അബോധമനസ്സിൽനിന്ന് ആരോ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. വേണ്ട. നേരെപോകുക. എല്ലാം മറക്കുക. പക്ഷേസാധിക്കുന്നില്ല. കാറ്റും കോളുംകൊണ്ട് ഉത്തംവച്ചുന്ന തോണിയിലെ പങ്കായം നഷ്ടപ്പെട്ട തോണിക്കാരന്റെ പ്രതീതി. ആശ്രയമില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ. പ്രകൃതീ നീയെത്ര ദുഷ്ട! കാലം നിനക്കുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം മനസ്സിൽ കരുതിയിരുന്നു. എല്ലാം കാറ്റിൽ പറന്നകളിക്കുന്നു. നാരറ്റ കടലാസ്സ്പട്ടംപോലെ. അന്ത്യമില്ലാത്ത, ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത യാത്ര. എവിടെയെങ്കിലും തട്ടി അത് നിലംപതിക്കാതിരിക്കില്ല തീർച്ച. നിന്റെ ജഡം കഴുകന്മാർ കൊത്തിവലിക്കാതിരിക്കില്ല. എന്റെ മനസ്സ് ശപിച്ചു.

കാലുകൾക്ക് ശക്തി കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞുവരുന്നു. തലയുടെ കനം കൂടിക്കൂടിവരുന്നു. എങ്ങും അന്ധകാരം നിറഞ്ഞതുപോലെ. ശകാരവാക്കുകൾ തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞുവരുന്നു. ചെയ്യാത്ത തെറ്റിന് ശിക്ഷഅനുഭവിക്കുക. ഹൊ! എന്തൊരു വിചിത്രം!

“നിനക്കുമില്ലേ സഹോദരിമാർ, ആൺകുട്ടികളായാൽ കുറച്ചൊക്കെ ഡിസിപ്ലിൻ വേണം. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകുന്നത് പഠിച്ച് നല്ലവരാകാനാണ്. അല്ലാതെ കമന്റടിച്ച് നടക്കാനല്ല.” അവളുടെ മമ്മിയുടെ ശബ്ദം. “ആദ്യമായി പരിചയപ്പെട്ടപ്പോൾ നിന്നെ ഇങ്ങനെയൊന്നുമല്ല ഞാൻ കരുതിയിരുന്നത്.” അവളുടെ ഡാഡി സിഗരറ്റ് പുകച്ചുകൊണ്ട് കടുത്ത സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

അതിന് ഞാൻ തെറ്റൊന്നും ചെയ്തില്ലാ എന്ന് പറയണമെന്ന്തോന്നി. പക്ഷേ നാവനങ്ങിയില്ല. അവരുടെ വീടായിപ്പോയി. അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും പറയാമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ മകളെ ഉപദേശിക്കുകയാണ് നല്ലതെന്ന് പറയാമായിരുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട സമയം തിരികെവരില്ലല്ലോ. എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇനി ആലോചിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. എന്നെങ്കിലും അവളോട് പകരംചോദിക്കുക. അവളുടെ അഹങ്കാരബുദ്ധിക്ക് കടിഞ്ഞാണിടുക. അതുതന്നെ.

ഓണംവെക്കേഷൻകഴിഞ്ഞ് സ്കൂൾ തുറന്ന ദിവസം! ക്ലാസ്സിൽ എല്ലാവർക്കുമൊരു സംസാരവിഷയം–ന്യൂകമർ– പൂവാലന്മാർ അവരവരുടെ സാഹിത്യശൈലിയിൽ പ്രശംസിക്കുകയായിരുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ പെൺകുട്ടികളും. എല്ലാവരുംകൂടി മഹത്തായ റാഗിംഗിനുള്ള പുറപ്പാട്. പക്ഷേ പട്ടണപ്പരിഷ്കാരി .. ഗ്രാമത്തിലെ പുതിയ അനുഭവങ്ങൾ ഒട്ടുംതന്നെ കാര്യമാക്കിയില്ല. ആരെയും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയില്ല. എല്ലാവരോടും സൗമ്യമായി സംസാരിച്ചു. പരിചയപ്പെട്ടു. ശൈലജ അങ്ങനെ ക്ലാസ്സിലെ ഒരു "ഷൈനിങ്ങ് സ്റ്റാറാ"യി മാറി.

ഒരു ബുധനാഴ്ച, ഫോർത്ത്പിരീയഡ് ഫ്രീയായിരുന്നു. ഞാൻ ലൈബ്രറിയിലേക്കുനടന്നു. അല്ലെങ്കിലും സ്വസ്ഥമായിരുന്നു വായിക്കാമെന്ന് കരുതി. ഞാൻ അന്നത്തെ ദിനപ്പത്രം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അടുത്തൊരു പാദസരകിലുക്കം. ഞാൻ പേപ്പറിൽനിന്ന് കണ്ണുകളെടുത്തു. സൂപ്പർസ്റ്റാർ ശൈലജ. അടുത്തൊരു ബഞ്ചിലിരുന്ന് ബാലരമ വായിക്കുകയാണ്. ആദ്യമായി ഞാൻ പരിചയപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചു.

‘പേരെന്താ?’

‘ശൈലജ’ കിലുകിലാ ശബ്ദം.

‘അടുത്താണോ താമസിക്കുന്നത്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെ, മിസ്റ്റർ തമ്പിയുടെ തൊട്ടടുത്ത വാടകവീട്ടിൽ!

‘ഓഹോ, തമ്പി എന്റെ അങ്കിളാണ്’ ഞാൻ പരിചയത്തിന്റെ പരിധി ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞു.

‘അച്ഛന് ഇങ്ങോട്ട് മാറ്റം കിട്ടി. അടുത്തൊരു ബാങ്കിൽ’

‘ശേഷം......?’

‘അമ്മ ഗൃഹഭരണം, രണ്ട് സഹോദരിമാർ പഠിക്കുന്നു. സഹോദരൻ വിദേശത്താണ്.’ അവൾ വാതോരാതെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അവരുടെ കുടുംബത്തിന്റെ ഒരു ലഘുചിത്രം എന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞു.

ഞങ്ങളൊപ്പം അവിടെനിന്നിറങ്ങി. കുട്ടികൾ വന്നുംപോയിക്കൊണ്ടും ഇരുന്നു.

'വല വീശിയെന്നാ തോന്നുന്നെ' കൂട്ടുകാരുടെ കമൻറടി.

'അങ്കിളിൻെറ വീട്ടിലേക്ക് വരാറില്ലേ?' അവളുടെ അന്വേഷണപരമായ ലളിതശബ്ദം.

'ചിലപ്പോഴൊക്കെ'

'അവിടെ വരാറുണ്ടോ?' ഞാനും അന്വേഷിച്ചു.

'ഞാൻ മിക്കസമയവും അവിടെത്തന്നെയാ. എനിക്ക് പററിയൊരു കൂട്ടുകാരിയുമുണ്ട് വത്സ'.

'വത്സ പഠിക്കാൻ മണ്ടിയാണ് കേട്ടോ' ഞാൻ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. അവൾ കൊച്ചരിപ്പല്ലുകൾ പുറത്തുകാട്ടി ഒരു കോളിനോസ് പുഞ്ചിരി പാസ്സാക്കി.

ഞാൻ ദിവസവും വൈകുന്നേരം നടക്കാനിറങ്ങും. വഴിമദ്ധ്യേ ശൈലജയെ കാണാറുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അടുത്തു. ഒരുദിവസംപോലും അവളെ കാണാതിരിക്കുവാൻ വയ്യാതെയായി. മനസ്സിന്റെ നിയന്ത്രണ ചങ്ങല അവളുടെ കയ്യിലാണെന്ന് പോലും തോന്നിപ്പോയി

പലപ്പോഴും സംസാരിച്ചു. പലരും സംസാരിച്ചു. കൂട്ടുകാർക്കിടയിൽ അസൂയയും വിദ്വേഷവും വളർന്നു. ഞങ്ങൾ അതൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ നീങ്ങി.

പെട്ടെന്നാണത് സംഭവിച്ചത്! ഞാൻ ക്ലാസിലേക്ക് കയറിച്ചെല്ലുമ്പോൾ പുസ്തകങ്ങൾക്കിടയിൽ മുഖമമർത്തിയിരുന്ന് കരയുകയായിരുന്നു. ആരും ഒന്നും സംസാരിക്കുന്നില്ല. എല്ലാം നിശബ്ദം. ഞാൻ പുസ്തകം ഡസ്കിന്മേൽ വച്ചിട്ട് ബോർഡിൻെറ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

'മനോജ് + ശൈലജ.'

എൻെറ കണ്ണുകളുടെ ശക്തി തീരെ കുറഞ്ഞതായിത്തോന്നി. ഏതോ കുബുദ്ധികൾ ചെയ്തതായിരിക്കാം. ഞാൻ ബോർഡ് തുടച്ചുവൃത്തിയാക്കി വെളിയിലിറങ്ങിനിന്നു.

ദിവസങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞ് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ശൈലജ, എന്നെ ഒന്ന് നോക്കുവാനോ, സംസാരിക്കാനോ മിനക്കെടാറില്ല. ഞാൻ എൻെറ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കുവാൻ പലപ്പോഴും അവളെസമീപിച്ചു പക്ഷേ അവൾ അകലുകയായിരുന്നു. അവൾ എന്നെപ്പററി പല ദുഷ്പ്രചരണങ്ങളും നടത്തി. അവൾ വീട്ടിൽ പരാതിപ്പെട്ടു. ഞാൻ തെററുകാരനാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. ഒരു ദിവസം പതിവുപോലെ ഞാൻ നടക്കാനിറങ്ങി. അവളുടെ ഡാഡി എന്നെകാത്ത് വഴിയിൽ നിന്നിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് അവളുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു. മററുള്ളവർ ക്യാരംസ് കളിക്കുകയായിരുന്നു.

'ഇരിക്കൂ' ഡാഡിയുടെ ശബ്ദം.

ഞാനിരുന്നു. ഒരു സ്വപ്നസുന്ദരിപോലെ അവൾ ജനൽപ്പാളികൾക്കിടയിൽക്കൂടി എന്നെ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ശകാരവർഷങ്ങൾ എൻെറനേരെ പൊഴിച്ചുതുടങ്ങി.

ചൈതന്യമററവനെപ്പോലെ ഞാൻ അവിടെനിന്നും ഇറങ്ങി നടന്നു– പ്രതികാരബുദ്ധിയോടെ.

നാളുകൾ പടംപൊഴിച്ചുകൊണ്ട് കടന്ന് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നല്ല മാർക്കിൽ തന്നെ പാസ്സായി. കോളേജിലെ ലേഡീസ് വെയിററിംഗ് ഷെഡിൽവച്ചാണ് പിന്നീട് ഞാൻ അവളെ കാണുന്നത്. എന്നിലെ പ്രതികാരമൂർത്തി പത്തിവിടർത്തി. കോപത്തിൻെറചൂടിൽ വാക്കുകളുടെവായ്ത്തല മൂർച്ച വരുത്തുകയായിരുന്നു ഞാൻ. ഞാനവളുടെ മുഖത്തേയ്ക്കുനോക്കി. പെട്ടെന്നവളുടെ മുഖം താണു. കുററബോധംകൊണ്ട് അവളുടെ മുഖംവിളറി. ചുണ്ടുകൾ വിറച്ചു, കണ്ണുകൾനിറഞ്ഞു. മാപ്പപറയുന്ന അവളുടെ മനസ്സ് എനിക്കുകാണാൻ കഴിഞ്ഞു. എൻെറ പ്രതികാരദാഹം മഞ്ഞുപോലുരുകിപ്പോയി. അങ്ങകലെ ഗാന്ധിജി നട്ട മാവ് അപ്പോഴും പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

● കെ. പി. അസീസ്.

"ജീവിതത്തിൽ ഒരവസരവും പാഴാക്കാതിരിക്കുക; അത് എല്ലാദിവസവും ആവർത്തിക്കില്ല."
–ബർണാഡ്ഷാ

ആധുനിക കന്നഡസാഹിത്യം

തയ്യാറാക്കിയത് - പത്രാധിപസമിതി.

"കവിത ഒരു വിനോദോപാധിയോ, കുറേ ആവിയും പുകയും പുറംതള്ളുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമോ അല്ല, നഗ്നസത്യങ്ങളിലേക്കുള്ള രാജപാതയാണ്" എന്ന് ഉദ്ഘോഷിച്ചുകൊണ്ടു കടന്നുവന്ന ഗോപാലകൃഷ്ണ അഡിഗയാണ് ആധുനികകന്നഡസാഹിത്യത്തിന്റെ പിതാവ്. ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്ന് കാൽപ്പനിക കവിതകൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ ബി. എം. ശ്രീകണ്ഠയ്യും 'നവ്യധ്വനി' രചിച്ച ഗോഖാക്കുമാണ് ആധുനിക കന്നഡസാഹിത്യത്തിന് പശ്ചാത്തലമൊരുക്കിയത്. എന്നാൽ താളങ്ങളിലും ചിത്രകല്പനകളിലും ശ്രീകണ്ഠയ്യും ഗോഖാക്കും നടത്തിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ, പ്രത്യേകമായൊരു ചട്ടക്കൂട്ടിൽ ഉറച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സാഹിത്യരീതിയെ ഉലയ്ക്കാൻ പര്യാപ്തമായില്ല എന്നതാണ്സത്യം. ഗോപാലകൃഷ്ണ അഡിഗയുടെതന്നെ ആദ്യകവിതാസമാഹാരങ്ങളായ 'ഭാവതരംഗ' (1946), 'കട്ടുവേവുനാവു' (1948) എന്നീ കൃതികൾ പഴയ ചാലിൽത്തന്നെയാണ് വാർന്നുവീണത്. എന്നാൽ 1952-ൽ അഡിഗ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'നടെദുബന്ദദാരി', '54-ൽ പുറത്തുവന്ന 'ചെണ്ടെമദ്ദളെ' എന്നീ കാവ്യസമാഹാരങ്ങളിൽ പുതുമയുടെ ഇടിമുഴക്കം കേൾക്കാമായിരുന്നു. 1959-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ഭൂമിഗീത'യാണ് അഡിഗയുടെ മാസ്റ്റർപീസ്. 'മണ്ണിനവാസനെ'(മണ്ണിന്റെമണം) എന്ന ഒരുലേഖനത്തിൽ ഈ കവിതയുടെ ദർശനമെന്തെന്ന് കവി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്— "എവിടെയാണോ മണ്ണിന്റെ മണമില്ലാത്തത് അവിടെ ജീവിതമില്ല. മണ്ണും ജീവനുമായി അഭേദ്യബന്ധമാണുള്ളത്."

അഡിഗയുടെ പല കവിതകളിലുമായി ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഭാവനകൾ ഒന്നിച്ച് ഒരു മഹത്തായ കവിതയായി രൂപംകൊണ്ടതാണ് ഭൂമിഗീത. ടി. എസ്. എലിയററിന്റെ തരിശുഭൂമിയോട് ശില്പപരമായി ഈ കൃതിക്കു കടപ്പാടുണ്ട്. അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് വാക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കി അവകൊണ്ട് വാങ്മയചിത്രങ്ങൾ കൊരുത്ത് ആശയങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന രീതിയാണ് ഭൂമിഗീതയിൽ കാണുന്നത്. ജനനംമുതൽ മരണംവരെ മണ്ണും മനുഷ്യനുമായുള്ള ബന്ധങ്ങളെ ഒരു കേന്ദ്രബിന്ദുവിൽനിന്നുകൊണ്ട് കവി നമുക്ക് ഭൂമിഗീതത്തിലൂടെ കാണിച്ചുതരുന്നു. അഡിഗയുടെ കവിത അത്യന്തം വൈയക്തികമാണെന്നുതോന്നാം. എന്നാൽ അതിന്റെ അന്തർഗത ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യരാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതികളോളം ആണ്ടുകിടക്കുന്നു.

അഡിഗയുടെ കാവ്യഭാഷയെപ്പറ്റി ഡോ: യു. ആർ. അനന്തമൂർത്തി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ഭാഷയുടെ ജീവനിണങ്ങുന്നിടത്തോളം ചലനവും വാങ്മയ സാദൃശ്യവുംകൈക്കൊണ്ട് അതിലൂടെ അർത്ഥത്തിനുതകുന്ന അധികമാർദ്ധ്യമാണ് അഡിഗയുടെ കവിതയിലെ പ്രമുഖമായ അംശം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷ അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം മൗലികമാണ്. ഒററവരിയിൽത്തന്നെ ഗ്രാമ്യമോ സാഹിത്യപരമോആയ കന്നഡയുടെകൂടെ വിചിത്രവും അന്വർത്ഥവുമായി ഇണങ്ങിക്കൊണ്ടുതന്നെ സംസ്കൃത,ഉർദു,ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങളും കാണുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യവും നൈസർഗ്ഗികവുമാണ് ആ ഭാഷ. അതിനാൽത്തന്നെ സാഹസികമായ സർഗ്ഗപ്രക്രിയയ്ക്കു് അനുരൂപവുമാണ്"

'ഭൂമിഗീത'ത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഭാഗം:—

"...ഇവളുടെ ദേഹമൊരീററില്ലം
അതുതാനല്ലോ കഴിമാടം
ഇവളോ തന്നിൽ രതികണ്ടോർ
നരികൾ, പുള്ളിപ്പുലികളു, മാനകു-
ളാടുകൾ ഗോക്കൾ, കഴുതകൾ, പിന്നെ
ഹരികൾ, മാവും പ്ലാവും പൂക്കളും—
കൈയുമിവളുടെ സഹജപ്രസവം.
പെട്ടെന്നെന്തീ പെരിയൊരുഭൂതം
ഞാൻ വെളിയാകും വേളയിൽമാത്രം
മട്ടുകൾമാറി വിഷമതിപ്രിയ
യായി ഉദാശമുഴുത്തവളായി?

കാട്ടിനാട്ടുകെണെറ കണ്ണുകൾകെട്ടി
ചുററിലും മുൾക്കമ്പിവേലിയുംകെട്ടി,
ഉപ്പുനീർമാത്രം കുടിക്കുവാനേകി,
തീക്കട്ടയൊന്നവർ തീററയായി നല്കി.
കെട്ടിവരിഞ്ഞൊരെൻ കൈകളും കാലും
മുട്ടിപ്പിടഞ്ഞു ഞാൻ തുള്ളുന്നകാണാൻ.

.. ..

ഇരുട്ടമാത്രമാണിവിടെ, യെന്തൊരു
തിരക്കമെത്രയും ഇടുക്കമാംവഴി!
ഇരുട്ടിൽ തപ്പിയും തടഞ്ഞുമങ്ങനെ
അരിച്ചുനീങ്ങുന്നു, മതിലുകളെങ്ങോ!
മുടന്തന്റെതോളിൽ സവാരിയാണന്ധൻ,
നടക്കുവതെന്തെന്നറിയാൻ കാക്കണം."

അഡിഗയുടെ സ്വാധീനം കന്നഡസാഹിത്യത്തിൽ ശക്തമായ അലകൾ സൃഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായി. ശാന്തിനാഥദേശായി, രാമചന്ദ്രശർമ്മ, ഗംഗാധര ചിത്താൾ എന്നിവർ ഈ തരംഗത്തിന്റെ സന്തതികളത്രെ. എന്നാൽ അഡിഗയുടെ ചിറകിൻകീഴിൽ അഭയംതേടിയ ഏതാനും യുവകവികൾ ആ സ്വാധീനത്തിൽനിന്ന് വൈകാതെ തെന്നിമാറുകയുണ്ടായി. ടി.എസ് എലിയററിനെപ്പോലെ അഡിഗയും ഒരു വലതുപക്ഷ യാഥാസ്ഥിതികനായിരുന്നു എന്നാൽ എലിയറ്റിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തനായി അദ്ദേഹം ഒരു പ്രായോഗിക സോഷ്യലിസ്റ്റായിരുന്നു. അഡിഗയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റാണ് യുവാക്കളെ പ്രചോദിപ്പിച്ചതും അവരുടെ ആരാധന പിടിച്ചുപററിയതും. എന്നാൽ അഡിഗയുടെ സോഷ്യലിസം അവർക്ക് മതിയാകാതെവന്നു. പുതിയ യൂറോപ്യൻ ശൈലികൾ അവരെ കൂടുതൽ സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്തു. സാർത്രിന്റെയും കാമുവിന്റെയും ബെക്കററിന്റെയും കാഫ്കയുടേയും ലോകം അവരെ ആകർഷിച്ചു. സാമൂഹ്യാന്തരീക്ഷം അപ്പാടെതന്നെ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ എല്ലാം മാറിവന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അതിന്റേതായ പുതിയ കവിത പിറന്നു. ഈ പുതിയ കവിതയെ അഡിഗോത്തര കവിത എന്നുവിളിക്കുന്നു. അഡിഗോത്തരകന്നഡകവിതയ്ക്ക് ഇന്ന് നാല് വ്യത്യസ്തതലങ്ങളുണ്ട്.

ഒന്ന്: കവിതാവിരുദ്ധ കവിത. കവിതയുടെ നിയതമായ രൂപസങ്കല്പത്തിനെതിരായുള്ള സമരമാണിത്. എ. കെ. രാമാനുജനാണ് ഈ രൂപവിരുദ്ധ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ. ചിക്കാഗോ സർവ്വകലാശാലയിൽ ദ്രാവിഡ വകുപ്പിന്റെ പ്രൊഫസറായ ഈ കവി കവിത

[illegible] വുമായ ശൈലിയാണ് കവിതയിൽ ഇദ്ദേഹം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. വാക്കുപൊട്ടിച്ച് ഉള്ളിൽ പുതിയഅർത്ഥങ്ങൾ കവി സമർത്ഥമായി നിർമ്മിക്കുന്നു. മിടുക്കുള്ള ഒരുതരം അബ്സേഡിസം എല്ലാ കവിതകളിലും കാണാം. സുഹൃദ്സംഭാഷണത്തിന്റേയോ ചെറുലേഖനത്തിന്റേയോ സ്വഭാവമാണ് കവിതയ്ക്ക്. ഗാദെഗള (പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ), ഹൊക്കുളല്ലി ഹൂവില്ല (പൊക്കിളിൽ പൂവില്ല) ഇവയാണ് കന്നഡയിലെഴുതപ്പെട്ട പ്രധാനകവിതകൾ. രാമാനുജത്തിന്റെ 'ആ പക്ഷിവേണമെങ്കിൽ' എന്നകവിത മാതൃകയ്ക്കായി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

"മംഗോളിയായിൽ ഒരു രാജാവ് ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. അദ്ദേഹം ഏതോ ദൂരദേശത്തേയ്ക്ക് പടനീക്കിയപ്പോൾ അവിടെ ഒരു പുതിയ പക്ഷിയുടെ പാട്ടുകേട്ടിട്ട് ആ പാട്ട് തനിക്കു വേണമെന്നുതോന്നി.
പാട്ടിനുവേണ്ടി പക്ഷിയെ പിടിച്ചു കൂട്ടിലിട്ടു.
കൂട്ടിന്നടിയിൽ ചില്ലക്കമ്പ്
ചില്ലക്കമ്പിനുകൊമ്പ്
കൊമ്പിനുമരം
മരത്തിന്നടിയിൽ വേര്
വേരിനുചുററും മണ്ണട്ടി
ആ നാട്, വെള്ളം, ജലാവർഷം
ആ പ്രദേശം ദേശം ആ രാജ്യം
മുഴുവൻ എല്ലാം അട്ടിമറിക്കണമെന്നുതോന്നി.
ആന കുതിര രഥം സൈന്യം എന്നിവയെല്ലാം
ചേർത്ത് രാജ്യംമുഴുവൻ പിടിച്ച് തന്റെ
സാമ്രാജ്യത്തിൽ ലയിപ്പിച്ച്
വീട്ടിലേക്കുപോലും പോയില്ല."

രണ്ട്: നാടൻ കാവ്യപാരമ്പര്യം. ചന്ദ്രശേഖര കമ്പാറയാണ് ഇതിലെപ്രധാനി. പഴങ്കഥകളും അവയുടെ താളങ്ങളും മിത്തുകളും അവയുടെ അന്തരീക്ഷവും കവിതയിൽ നിലനിർത്തുന്നതിലൂടെ ഇവർ പഴയ നാടൻ ഭാവനയിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നു.

ഗ്രാമീണജീവിതരീതിയെ നാഗരിക ജീവിതരീതിയിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുകയാണ് ചന്ദ്രശേഖര കമ്പാരുടെ ലക്ഷ്യം. പ്രസിദ്ധ കവിതാസമാഹാരം 'തകരാറിന വാറ്' (കുഴപ്പക്കാർ) ആണ്. ശിവപുരഗ്രാമ ദല്ലി യൗവന (ശിവപുരഗ്രാമത്തിലെ യൗവനം) എന്ന കവിതയിൽനിന്നൊരുഭാഗം:

ഹാംഗ ഓണിയതിറവു

തെരെദകണ്ണുകളുണ്ണു മനിബാഗിലാ;
മണ്ണാംഗ ആഡുവ ചിണ്ണരഗിണിഹിണ്ഡ
യാവത്തു ഊരാഗ ക ല ല ല ലാ"
("പെൺകുട്ടികളുടെ കള്ളക്കോപംപോലെ–
വഴിത്തിരിവു്
തുറന്നകണ്ണുകൾ അണ്ണാവീട്ടുവാതിൽ
മണ്ണിൽ കളിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ കിളിക്കൂട്ടം
എപ്പോഴും നാട്ടിൽ ക ല ല ല ലാ")

മൂന്നു്: പ്രക്ഷുബ്ധമായ യൗവനത്തിന്റെകവിത. പി. 'ലങ്കേശാണു്' ഇവരുടെനായകൻ. 'അക്ഷര ഹോസകാവ്യ' എന്ന പേരിൽ ഇദ്ദേഹം ആധുനിക കന്നാടക കവിതയുടെ ഒരു സമാഹാരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഇതിന്റെ മുഖവുരയും ഇതിലെകവിതകളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും വളരെയധികംആക്രമണവിധേയമായി. ലങ്കേശിന്റെ ആദ്യകവിതാസമാഹാരമായ 'ബിച്ചു' (ഇറുള) 1967ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ലോഹ്യാസോഷ്യലിസ്റ്റാണു് താനെന്നു് അവകാശപ്പെടുന്ന ഈ യൂണിവേഴ്സിററി അദ്ധ്യാപകൻ സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര തലമുറയുടെ ശബ്ദമാണു് 1974ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'തലെമാറു' (തലമുറ) മുമ്പുപറഞ്ഞവയൊക്കെ കവി പിൻവലിച്ചിട്ടു പുതിയ വാക്കുകളിൽ സംസാരിക്കുന്നു. ഈ സമാഹാരത്തിലെ കവിതകൾ സ്മൃതികളേയും സംസ്കാരത്തേയും പാരമ്പര്യത്തേയും ധിക്കരിക്കുന്നവയാണു്. ലങ്കേശിന്റെ 'ദേശഭക്ത പുലയാടിമോന്റെ ഗദ്യഗീത'ത്തിൽനിന്നു് ഒരു ഭാഗം:–

"ഹാ! പുലയാടിമക്കളെ, ഖദറിൽ,
സിൽക്കിൽ, പൊള്ളത്തലയിൽ
എക്സിസ്റ്റൻഷ്യലിസം, ലോറൻസ്,
ഓട, വാല്മീകി, അലക്സാണ്ടർ, ഗീത
ചിക്കപ്പെട്ടിയിലെ തിരക്കിൽ നിങ്ങടെ
അമ്മേടെ കണ്ടവർക്കുള്ള മുറിയിൽ
ചച്ചു, സന്ധി, തന്ത്രം, ഉത്കണ്ഠ,
ഇത്യാദിയിൽ
നിങ്ങടെരഹസ്യമായകശാപ്പുശാലകളിൽ
കണ്ടുപോകുമെന്നു ഭയം."

നാലു്: വിപ്ലവകാരികൾ. ലോകത്തെവിടെയുമെന്നപോലെ ലോകത്തെ മാററിമറിക്കുന്ന ഒരു രൂക്ഷവിപ്ലവത്തിന്റെ അനിവാര്യതാബോധത്തിൽ ജനിച്ചവരാണിവർ. അസ്തിത്വത്തിന്റെ ശൂന്യതയേക്കാൾ അസ്തിത്വത്തിന്റെ അനിവാര്യതയും നൈരന്തര്യവുമാണു് അവരു

ക്കരി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് ഇവർ ശക്തിയായി വാദിക്കുന്നു. കന്നഡകവിതയിൽ ഈ ചിന്താഗതിക്കാരംഭം കുറിച്ചതു് കെ. വി. തിരുമലേശാണു്. ഈ ചെറുപ്പക്കാരനായ കോളേജ് അദ്ധ്യാപകനു് ഒരു പരാതിയേയുള്ളു: "ഈ രാജ്യത്തു് മുടിയേവളരുന്നുള്ളല്ലോ?" സമൂഹത്തിന്റെ മുഖംമൂടികളെ പിച്ചിച്ചീന്താനുള്ള അടങ്ങാത്ത ആവേശം തിരുമലേശിന്റെ കവിതകളിൽകാണാം. 'മുഖവാഡഗളു' (മുഖംമൂടികൾ) വാദാര (ചുററുപാടുകൾ) മഹാപ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങിയവയാണു് പ്രധാന കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ. തിരുമലേശിന്റെ 'അസ്പൃശ്യൻ' എന്നകവിതയിൽനിന്നു് ഒരുഭാഗം –

"...ചരിത്രം ആവർത്തിക്കുന്നില്ല
വർത്തമാനം ഇങ്ങനെ നിൽക്കുന്നില്ല
എന്തോ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നു."

എച്ച്. എം. ചന്നയ്യ മറെറാരു വിപ്ലവകവിയാണു്. മൈസൂർ സർവ്വകലാശാലയിലെ കന്നഡ ലക്ചററായ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന കൃതികൾ കാമി, ആമെ ഇവയാണു്.

നഷ്ടപ്പെട്ട സ്വന്തം ഐഡൻറിററി കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കവികളാണു് നിസാർ അഹമ്മദ്, രാമചന്ദ്രദേവ്, ബി. ലക്ഷ്മണറാവു തുടങ്ങിയവർ.

ചന്ദ്രശേഖര പട്ടീല, സുമതീന്ദ്ര നാഡിക, കെ. എസ്. നരസിംഹസ്വാമി എന്നിവർക്കു പുറമേ, നോവലിസ്റ്റുകളായ യു. ആർ. അനന്തമൂർത്തി, ശ്രീകൃഷ്ണ ആലനഹള്ളി എന്നിവരും അഡിഗോത്തര കവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നു.

നോവൽ: ഈ നൂററാണ്ടിന്റെ പ്രഥമപാദത്തിൽ എഴുതിത്തുടങ്ങിയ ഡോ: ശിവരാമകാരന്തു് എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും അതിജീവിച്ചു് ഏററവുംആധുനികനായി നിലകൊള്ളുന്നു. അത്യന്താധുനികർവരെ അദ്ദേഹത്തെ വാഴ്ത്തുന്നു. പരമ്പരാഗതമൂല്യങ്ങളെ പുനസൃഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മറെറാരു നോവലിസ്റ്റാണു് എസ്. എൻ. ഭൈരപ്പാ.

നോവൽസാഹിത്യത്തിൽ മൗലികമായ മാററംവരുത്തിയതു് ഡോ: യു. ആർ. അനന്തമൂർത്തിയാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'സംസ്കാര' ബ്രാഹ്മണസമൂഹത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യംവഹി

പുരം' 1973-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന് നേരിടാവുന്ന വൈഷമ്യങ്ങൾ ഈ കൃതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഗവേഷണത്തിനായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കുപോയി, താല്പര്യക്കുറവുമൂലം അതുപൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയാതെ സ്വന്തം ഗ്രാമമായ ഭാരതീപുരത്തേയ്ക്ക് മടങ്ങിയെത്തുന്ന ജഗന്നാഥനാണ് പ്രധാനകഥാപാത്രം. അനന്തമൂർത്തിയുടെ മറ്റൊരു നോവലാണ് 'അവസ്ഥ'.

ലങ്കേശിന്റെ ബിറുകു (പിളർപ്പ്) എന്ന നോവൽ തനി 'ശൂദ്രസാഹിത്യ'ത്തിന്റെ ശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. കന്നഡ സാഹിത്യത്തിലെ കട്ടിയാന എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നോവലിസ്റ്റാണ് ശ്രീകൃഷ്ണ ആലനഹള്ളി ആദ്യ നോവലായ കാട് '71ൽപ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ തകർച്ചയെ 'കാട്ടി' എന്നപയ്യൻ സ്വന്തം വീക്ഷണകോണിലൂടെ നോക്കിക്കാണുന്നതാണ് ഇതിലെ പ്രമേയം. ഗിരിയുടെ 'ഗതിസ്ഥിതി' കുറെ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കി. ജോലിക്കുവേണ്ടി നാടുനീളെ അലയുന്ന ഊരും പേരുമില്ലാത്ത അവനും അവളുമാണ് ഇതിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ. ശാന്തിനാഥദേശായിയുടെ വിക്ഷിപ്ത, ആര്യയുടെ 'ഗുറു' തേജസ്വിയുടെ 'സ്വരൂപ' റാവു ബഹദൂറിന്റെ 'ഗ്രാമായണം' ഇവയാണ് ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ മററു ആധുനിക നോവലുകൾ.

നാടകം: കന്നഡ നാടകവേദിയിൽ അസംബന്ധപ്രസ്ഥാനവും നാടൻ കലാപ്രസ്ഥാനവും തുല്യമായി നിലവിലിരിക്കുന്നു. പി. ലങ്കേശിന്റെയും ചന്ദ്രശേഖര പാട്ടിലയുടേയും സംഭാവനകൾ ആധുനിക പ്രവണതകളുൾക്കൊള്ളുന്നു.

അസംബന്ധപ്രസ്ഥാനത്തെ കന്നഡനാടകവേദിയിലവതരിപ്പിച്ചതു് ചന്ദ്രശേഖര പാട്ടിലയാണ്. 'കൊഡെഗള'(കുടകൾ) എന്നനാടകം [illegible] നാടകത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പൻ (അപ്പ) എന്നനാടകം സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തെ തേടുന്നു.

പി. ലങ്കേശ് നാടക സാഹിത്യത്തിലും വിജയംവരിച്ചയാളാണ്. എന്റെ അനുജത്തിക്കൊരു പുരുഷനെ ആവശ്യമുണ്ട് (നന്ന തങ്കിഗൊന്തു ഗണ്ഡുകൊടി), ടി. പ്രസന്നയുടെ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം എന്നീനാടകങ്ങളിൽ ജോൺ ഓസ്ബോണിന്റെ 'Look Back in Anger' എന്ന നാടകത്തിലെ രൂക്ഷതകാണാൻ കഴിയും. തിരകൾ (തെരഗള) വിപ്ലവംവന്നു വിപ്ലവം (ക്രാന്തിബന്തുക്രാന്തി), സംക്രമണം (സംക്രാന്തി) ഇവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മററു പ്രധാന നാടകങ്ങൾ.

കന്നഡ നാടകവേദിയെ നാടൻ കലാരൂപങ്ങളുമായി ഏററവുമധികം അടുപ്പിച്ചുനിർത്താൻ യത്നിക്കുന്ന ആളാണ് ചന്ദ്രശേഖര കമ്പാർ. യക്ഷഗാനം, നാടൻപാട്ട്, നാടൻകഥകൾ, കഥാപ്രസംഗം എന്നീ കലാരൂപങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാണദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടകങ്ങൾ. 'ജോകുമാരസ്വാമി' എന്ന നാടകമാണ് ഏററവും പ്രസിദ്ധം.

കുറെ പരീക്ഷണനാടകങ്ങളെഴുതി അഖിലേന്ത്യാ പ്രശസ്തിനേടിയ ആളാണ് ഗിരീഷ് കർണാട്. യയാതി, തുഗ്ലക്ക്, ഹയവദന തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാനനാടകങ്ങൾ. തുഗ്ലക്ക് ഒരു രാഷ്ട്രീയനാടകമാണ്. വേതാള പഞ്ച വിംശതിയിലെ ആറാമത്തെകഥയെ ആസ്പദമാക്കി എഴുതിയ നാടകമാണ് ഹയവദന.

ചന്ദ്രശേഖര കസ്തൂരകര, എച്ച്. എം. ചെന്നയ്യ, ജി. ബി. ജോഷി എന്നീ നാടകകൃത്തുക്കളും ആധുനിക കന്നഡ നാടകപ്രസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്.

(ഗോപാലകൃഷ്ണ അഡിഗ, യു. ആർ. അനന്തമൂർത്തി, കെ. ജി. ശങ്കരപ്പിള്ള, മാധവൻ അയ്യപ്പത്ത് എന്നിവരോടുള്ള കടപ്പാട് നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു.)

With best compliments from:

SPORTS CENTRE

Dealers in: SPORTS GOODS

Press Club Road

COCHIN - 31

മഹത്തായ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും മാനുഷികമൂല്യങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ 'മനുഷ്യവൽക്കരണം' നടക്കേണ്ടിടത്തു്, ബോധപൂർവ്വം 'ലാഭ'ത്തിന്റെമാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ യന്ത്രവൽക്കരണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നൂററാണ്ടിന്റെ മരണശയ്യയിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു് നാം ഒരു വർഗ്ഗസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവീക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചു് ചിന്തിക്കുന്നതു് അപ്രസക്തമാവാൻ വഴിയില്ല. കാരണം വർഗ്ഗസംഘട്ടനത്തിന്റേതായ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇവിടത്തെ മനുഷ്യനു് തീർച്ചയായും ഏതെങ്കിലും ഒരു വർഗ്ഗത്തിന്റെ പിന്നിൽ അണിനിരന്നേ പററൂ എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ.

മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ [Humanism] അസ്ഥിവാരത്തിന്മേൽ വർഗ്ഗസ്നേഹവും വർഗ്ഗസൗന്ദര്യവും സമന്വയിപ്പിച്ചു്, പ്രകൃതിയേയും അതിന്റെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രകൃതിശാസ്ത്രങ്ങളേയും സാമൂഹ്യശാസ്ത്രങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചു് മനുഷ്യൻ നേടിയെടുത്ത ശക്തിമുഴുവൻ ഉൾക്കൊണ്ടു്, മാനവരാശിയുടെ ആത്യന്തികമായ മോചനത്തിനുവേണ്ടി പടുത്തുയർത്തിയ സിദ്ധാന്തവും മഹാപ്രസ്ഥാനവുമാണു് 'മാർക്സിസം.'

ത്തിന്റെ [Elite class] കാൽക്കീഴിൽ അടിയറവയ്ക്കാൻ തയ്യാറല്ല. മനുഷ്യനും മനുഷ്യത്വവുമാണു് വലുതു്. അവിടെ സാഹിത്യകാരനും കലാകാരനും ജീവിതത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയെയാണു് കാണുന്നതു്. അങ്ങനെ കാണുന്നതു് മാനവരാശി ഇന്നേവരെ സമാഹരിച്ചെടുത്ത ശക്തിയും കഴിവും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാണു്. ഭൂതകാലത്തെ അപ്പാടെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടല്ല. കാരണം മാർക്സിയൻ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ചരിത്രംതന്നെ പ്രമാണങ്ങളും [thesis] എതിർപ്രമാണങ്ങളും [antithesis] തമ്മിലുള്ള നിരന്തര സംഘട്ടനമാണു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഭൂതകാലത്തെ നിഷേധിക്കുകയല്ല; മറിച്ചു് വർത്തമാനം ഭൂതകാലത്തിന്റെമേൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പു് സംഘട്ടനത്തിലാണു്; സംയോജനത്തിലല്ല. 'ഗ്യാലക്സി'തൊട്ടു് 'ആററം'വരെ എടുത്താൽ കാണുന്നതതാണു്. മനുഷ്യന്റെ തീരുമാനമെടുക്കൽ പ്രക്രിയയിലും മാറിമാറിവരുന്ന 'തലമുറകളുടെ' ചരിത്രത്തിലും കാണുന്നതതാണു്. വിപരീതങ്ങളുടെ ഒന്നിപ്പില്ല എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ. വിപരീതങ്ങൾ ഒന്നിച്ചാൽ രണ്ടിന്റേയും 'നാശ'മാണു് ഫലം.

'മാർക്സിയൻ' സൗന്ദര്യവീക്ഷണം

മാർക്സിസത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവീക്ഷണം പലരും ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെ [Proletarian] വിപ്ലവത്തിലേക്കു് അതും സായുധവിപ്ലവത്തിലേക്കു് നയിക്കുന്നതു് മാത്രമാണു് എന്നതല്ല. എന്നാൽ അതു് തികച്ചും വർഗ്ഗസംസ്കാരത്തിലും, സൗന്ദര്യത്തിലും അധിഷ്ഠിതമാണു്. "Nihil humanum a me alienum pute" എന്ന ലാററിൻ വരികളിലൂടെ മാർക്സ്തന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നതതാണു്. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏററവും അത്ഭുതകരമായ പ്രതിഭാസമായ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ളയാതൊന്നും തനിക്കന്യമായിട്ടില്ല എന്നദ്ദേഹം പറയുന്നു. അതായതു്, വേലക്കും കൂലിക്കുംവേണ്ടി വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെപോരാടുന്ന തൊഴിലാളി ഏപ്രകാരം തന്റെ അവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും മുതലാളിക്കു് അടിയറവയ്ക്കാൻ തയ്യാറല്ലാതിരിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരം തന്റെ 'മാനസികവ്യാപാരങ്ങളും' 'പ്രപഞ്ചബോധവും [sensibility] സമൂഹത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേകതരം 'ഉന്നതവർഗ്ഗ'

ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ദർശനത്തിലൂന്നിനിന്നുകൊണ്ടാണു് ജീവിതത്തെ കാണുന്നതു്. അവിടെ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതു് ഈ മണ്ണും മണ്ണിലെ മനുഷ്യനും, അവന്റെമനുഷ്യത്വവും അവയുടെ ഗന്ധവുമാണു്. ഈ ദർശനം പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാകുവാൻ പററിയ ഒരു കൃതിയാണു് ഡോസ്റ്റോവ്സ്കിയുടെ "ക്രൈം ആൻറു് പണിഷ്മെൻറു്" എന്ന വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ നോവൽ. അതും വിശ്വസാഹിത്യകാരനായ ഷേക്സ്പിയറിന്റെ 'ഹാംലെററ്' എന്നനാടകവും നോക്കുക. രണ്ടിലേയും നായകന്മാരായ ഹാംലെററും നിക്കോവും ഏതാണ്ടൊന്നുപോലെതന്നെ. രണ്ടുപേരും കലാശാലാവിദ്യാർത്ഥികൾ. അവർ കൊലചെയ്യുന്നു. അതിനവർ തങ്ങളുടേതായ നീതിശാസ്ത്രങ്ങൾകണ്ടുപിടിക്കുന്നു. അവസാനം അവർ ജീവിതത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അന്തംവിട്ടുനിൽക്കുന്നു. ഹാംലെററ്, "ടു ബി ഓർ നോട്ടു് ടു ബി" എന്ന ചോദ്യവുമായി അന്തംവിട്ടുനില്ക്കുന്നതോടെ രണ്ടുകൃതികളുംതമ്മിലുള്ള ബന്ധം

തീന്നു. അതോടെ ഡോസ്റ്റോവ്സ്കിയുടെ കഥ വഴിമാറിയൊഴുകുകയാണ്. അന്ധാളിച്ചുനില്ക്കുന്ന നിക്കോവിന്റെമുമ്പിലേയ്ക്ക് സോണിയ എന്ന പെൺകുട്ടി കടന്നുവരുന്നതോടെ ജീവിതത്തിന് ഒരു പുതിയ മാനം കണ്ടെത്തുന്ന നിക്കോവിനെക്കൊണ്ട്, ഷേക്സ്പിയറിന്റെ, "ജീവിക്കണോ വേണ്ടയോ" എന്നചോദ്യത്തിന് ഈ മണ്ണിൽ പിറന്നുവീണ മനുഷ്യൻ 'മരിക്കുന്നതുവരെ' ജീവിക്കണം എന്ന ഉത്തരം പറയിപ്പിക്കുന്നു.

കലയും സാഹിത്യവും മനുഷ്യമനസ്സിന് ആനന്ദം [Pleasure] പ്രദാനംചെയ്യാനുള്ളതാണ് "ആവശ്യങ്ങളുടേയും ആഗ്രഹങ്ങളുടേയും നിറവേററപ്പെടൽ" പൂർണ്ണമാക്കാൻ പററാത്തതിനാൽ ജീവിതത്തിൽ ദുഃഖഭാരവുംപേറി ഇഴയുന്നമനുഷ്യനു് ഒരിററുദാഹജലം പകർന്നുകൊടുക്കുക. അങ്ങനെ വീണ്ടും ഇഴയുവാനുള്ള ഊർജ്ജം (കർമ്മശേഷി) ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക. ഭൗതികസുഖത്തോടൊപ്പം ആത്മീയസുഖവും പ്രദാനം ചെയ്യുക. ഇവിടെയാണ് മാർക്സിസവും മാർക്സിയൻ സൗന്ദര്യവീക്ഷണവും മനശ്ശാസ്ത്രത്തോട് കൂടുതൽ അടുക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾപോലും നിറവേററാൻ കഴിയാതെ 'ആത്മീയ'സുഖം നേടാൻകഴിയില്ല. ആത്മീയസുഖത്തിന്, ഭൗതികസുഖംനേടണം. അതു നേടാനൊക്കുന്നതു് മനുഷ്യൻ ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തികക്രമങ്ങളെ അനുസരിച്ചായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് മഹാനായ മാവോ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്; "സംസ്കാരമെന്നതു് രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതികളുടെ പ്രതിഫലനമാണ്". ഇതിൽനിന്ന് നേടിയെടുക്കുന്ന മനസ്സിന്റെ പക്വത അനുസരിച്ചായിരിക്കും സംസ്കാരവും. ഭൂരിപക്ഷംവരുന്ന ജനതയ്ക്ക് ഒരുപോലെ ഭൗതികസുഖം പങ്കിട്ടെടുക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരവസ്ഥയിലേക്കെത്താൻ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ മുമ്പിലുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെ വെട്ടിമാറേറണ്ടിവരും. അങ്ങനെ, കിട്ടാനുള്ള പുതിയൊരു ലോകത്തിനുവേണ്ടി പ്രതിബന്ധങ്ങളെ വെട്ടിമാററാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ പലതും നഷ്ടപ്പെടാനുണ്ടെന്നുള്ളബോധവും അതുനഷ്ടപ്പെടുത്താനുള്ള മനസ്സുംവേണം. ഇതിന് മനുഷ്യന്റെ നിത്യശത്രുവായ ഭയത്തെകീഴ്പ്പെടുത്തണം. "മകനെ നാണംകെടുത്തരുതു്. ഇവിടെ ആർക്കും ഭയമില്ല!" എന്നു് മനുഷ്യന്റെ ബദ്ധശത്രുവായ ഭയത്തിനു് അവസാന പ്രഹരമേല്പിച്ചു് ലഘുലേഖകൾ വിതരണംചെയ്യുന്ന മാക്സിംഗോർക്കിയുടെ 'അമ്മ'യേപ്പോലെ കർമ്മശേഷി നേടിയെടുക്കണം. ഇതിൽ ഊന്നിനിന്നുകൊണ്ടാണ് "കല ഒരു ചുററിക"യാണെന്നു് ലെനിൻപറഞ്ഞതു്. വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞുകിടക്കുന്ന സമൂഹത്തെ അടിച്ചു നേരെയാക്കി നാമാഗ്രഹിക്കുന്നതരത്തിലാക്കിക്കൊണ്ടുവരാൻ കഴിവുള്ളചുററിക. കഴുകിശുദ്ധമാക്കിയെടുക്കുക അല്ലെങ്കിൽ ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ചു് കറകളഞ്ഞെടുക്കുക എന്നൊക്കെ പറയുന്നതുതന്നെയാണല്ലോ സംസ്കരിച്ചെടുക്കുക എന്ന പ്രക്രിയ. ഇങ്ങനെ സംസ്കരിച്ചെടുക്കുന്നതിൽനിന്നുമാണ് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസംസ്കാരം ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്നതു്. ഈ സംസ്കാരത്തിൽനിന്നാണ് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സാഹിത്യവും ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്നതു്.

ഈ വർഗ്ഗസംസ്കാരത്തിലും വർഗ്ഗസൗന്ദര്യത്തിലും ദർശനത്തിലും ഊന്നിനിന്നുകൊണ്ട്-- മനുഷ്യനിലും മനുഷ്യത്വത്തിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട്-- മാനവരാശിയുടെ ആത്യന്തികമായ മോചനത്തിനുവേണ്ടി, മർദ്ദകനും ചൂഷകനും എതിരായി --അവർ പ്രതിനിധാനംചെയ്യുന്ന 'പ്രസ്ഥാന'ങ്ങൾക്കും തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും എതിരായി-- വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ സൃഷ്ടിനടത്തി ആസ്വാദകന്റെ അന്തരംഗത്തിൽ അനുഭൂതിയുടെ അഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ പാറിക്കുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ 'വിപ്ലവസാഹിത്യകാരന്മാരും കലാകാരന്മാരും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മാർക്സിയൻ സ്വാധീനം ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള എല്ലാവരും വിപ്ലവസാഹിത്യകാരന്മാർ ആണെന്നർത്ഥമില്ല.

ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റേയും സൗന്ദര്യവീക്ഷണത്തിന്റേയും സ്വാധീനം ഉൾക്കൊള്ളുകയും, അതിൽത്തന്നെ ആ സൗന്ദര്യവീക്ഷണത്തിൽ ഊന്നിനിന്നുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിനടത്തുകയും ഈ വർഗ്ഗസൗന്ദര്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായ കലകളെ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു് ചക്രവാളത്തിന്റെ അറിയപ്പെടാത്ത നിഗൂഢമേഖലകളിലേയ്ക്ക് ഭാവനയുടെ ചിറകുകൾവിടർത്തി പറന്നുയർന്നവരാണ് മാക്സിം ഗോർക്കി (ഗോർക്കി ഈ വീക്ഷണത്തിലധിഷ്ഠിതമായ 'സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസം' എന്ന മറെറാരു സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനംതന്നെ 1934ൽ ആരംഭിച്ചു.) കാഡ്വൽ, ഴാങ്ങ് പാൾ സാർത്രു് (കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി ഇണങ്ങിയുംപിണങ്ങിയും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും) നെരൂദ, ബ്രഹ്ത് തുടങ്ങിയ വിശ്വസാഹിത്യകാരന്മാർ. എന്തിനധികം! ഈകൊച്ചുകേരളത്തിലെ പ്രമുഖഎഴുത്തുകാരിൽ

പലരും (പിന്നീട് വഴിമാറിയെങ്കിലും) ഈ സ്വാധീനം ഉൾക്കൊണ്ടവരും ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളവരും അല്ലേ? മാർക്സിയൻ സിദ്ധാന്തത്തിന്റേയും സൗന്ദര്യവീക്ഷണത്തിന്റേയും സ്വാധീനത്തിന്റെ ഫലമായി ഇവിടെ ഒരു പുത്തൻ സംസ്കാരംതന്നെ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്നില്ലേ? കുത്തകമുതലാളിത്തരാഷ്ട്രമായ അമേരിക്കയിൽ പോലും കഴിഞ്ഞവർഷം നടന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് എഴുത്തുകാരുടെ ഒരു ചെറിയയോഗം നിമിഷംകൊണ്ട് ഒരു മഹാസമ്മേളനംപോലെ ആയിമാറിയ സംഭവം തെളിയിക്കുന്ന വസ്തുത മാർക്സിയൻ സിദ്ധാന്തത്തിനും സൗന്ദര്യവീക്ഷണത്തിനും ഉള്ള വമ്പിച്ച സ്വാധീനശക്തിയല്ലേ?

മനുഷ്യനേയും മനുഷ്യത്വത്തേയും ഓരോ അണുവിലും ദർശിച്ച്, ഒരു വർഗ്ഗസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ദാർശനിക സ്വഭാവത്തിലൂന്നിനിന്നുകൊണ്ട് ജനകോടികളുടെ ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ അനുഭൂതിയുടെ തീവ്രതയിലൂടെ ജനതയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും മോചനത്തിനും സഹനീയമായ ജീവിതത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ബോധം ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ശക്തിയോടെ ഉയർത്തിയ മറ്റൊരു പ്രസ്ഥാനം ഇതുപോലെ അടുത്തകാലത്തൊന്നും ലോകത്തൊരിടത്തും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അതിന് അതിഭയങ്കരങ്ങളായ പരീക്ഷണങ്ങളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും നേരിടേണ്ടിവന്നു – ഇന്നും നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

● ഏ. പി. പൗലോസ്
മൂന്നാംവർഷ മലയാള സാഹിത്യം.

"WE MAKE LIFE EASIER FOR YOU"

USE **CLORAX**

it does wonders at home!

For Washing & Whitening Garments (reduce Soap)

For Sparkling the Surfaces of
Marble, Mosaic, Crockery, China-ware etc.

Deodrant against foul smelling potos

Closed Basins & Drainage Pipes opend instantly by pouring Clorax

Stain Remover

Disinfectant, Antiseptic & Germicide

"CLORAX" KNOWN & USED ALL OVER THE WORLD.

Authorised Distributors for Kerala:-

EXPO-INDIA INTERNATIONAL

SOUTH VAZHAKULAM

ALWAYE - 5.

With best compliments from:

ASSOCIATED TRADE LINKS

POST BOX No. 27

ALWAYE-683101

Phones: 3178, 3105 & 3986 Cable: TRADELINKS

Manufacturers of:

PACHILA MARK MAGNESIUM SULPHATE

for Healthy Growth and Improved Yield of Plantation and Cash Crops

SHAN

Jiyajee Show Room

Catholic Centre, ALWAYE.

FOR WEDDING SAREES

JOSONS TEXTILES

PERUMBAVOOR.

G. K. ENGINEERING WORKS

Govt. Approved Boiler Repairers & IBR Pipe Erectors

Perumbavoor Road,

ALWAYE.

ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ നിന്ന് ഒരു സാക്ഷ്യം

ഇച്ചുവിട്ടേററു മറിഞ്ഞുവീണിടില്ല–
മിച്ചൊന്നതൊക്കെയും നേരാണുമക്കളേ !

നിങ്ങളീനേരിനെപ്പോററിവളർത്തേണ്ടോർ
ഈവഴിവന്നിതു കേട്ടുപോയ്ക്കൊള്ളുക.
നേരിന്റെ വിത്തതീ മണ്ണിൽക്കുഴിച്ചിട്ടു
നന്നായ് നനച്ചുപേരാലാക്കി മാററുക.
കാലാതിവർത്തിയാം സത്യമതെന്നുമീ
നീലവാനത്തിൽ ജ്വലിച്ചുവിളങ്ങട്ടെ.
കാർമേഘമാലകൾ വന്നു മറയ്ക്കാതെ
കത്തുസൂക്ഷിക്കുകീ നേരായ സൂര്യനെ.
നിങ്ങളീയിന്നിന്റെ നെഞ്ചിൽവളരുമ്പോൾ
നാളെയെച്ചെന്നങ്ങു ദത്തെടുക്കേണ്ടവർ.
ഇച്ചുവിട്ടേററു നിണംതുപ്പിവീഴുന്നൊ–
രച്ഛന്റെ വാക്കുമറക്കാതിരിക്കുക.
കാരാഗൃഹങ്ങളിൽനിന്നു കുതിക്കുന്ന
കാററിലീ നേരിന്റെ ശബ്ദം ശ്രവിക്കുക.
കാനനഹൃത്തടമൊന്നും വിഴുങ്ങുന്ന
കാട്ടുകരച്ചിലിലീനേരുകേൾക്കുക.

'നാളെ'യനാഥനാം പിഞ്ചുകുഞ്ഞായിയീ
നീളംവഴിയിൽ മലർന്നുകിടക്കവേ
നിങ്ങളക്കുഞ്ഞിനെ ദത്തെടുക്കേണ്ടവർ
നിന്നിതുകേട്ടിട്ടു പോവുക മക്കളേ!

'ഇന്നി'നെ ക്രൂരം പിഴപ്പിച്ചുവാഴുന്ന
മന്നവരീ നാളെതൻ പിതൃവര്യന്മാർ.
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പിലീ നീലവാനിൻചോട്ടിൽ
നീളെപ്പിളരുന്ന ഭൂവിൻമടിത്തട്ടി–
ലപ്പിഞ്ചുകുഞ്ഞിനെ ക്രൂരം വലിച്ചെറി–
ഞ്ഞപ്പക്കഷണം ചവച്ചുപോകുന്നവർ.
ചോരനേത്രങ്ങളിൽ നിസ്സംഗതയാർന്നു
ബീഡിവലിച്ചു നടന്നു നീങ്ങുന്നവർ
ഇക്കൂട്ടംക്രൂരർ, ബലാത്സംഗവീരന്മാർ
വാക്കുകൾ കൊണ്ടെന്നും സ്വർഗ്ഗം ചമയ്ക്കുവോർ
ഇത്തിമരിക്കാൻ കയറിരിക്കുന്നവർ–
ക്കാശ്വാസവാക്ക് പകർന്നുനീങ്ങുന്നവർ
കാൽക്കീഴിലെല്ലാം മെതിച്ചുബീഡിക്കുററി
കൂടിയരച്ചു കടന്നുപോകുന്നവർ
ഒററനാളുംപിഴയ്ക്കാറില്ലവർക്കവർ
പററ വലിച്ചൊരാ കുററിയരയ്ക്കുവാൻ.
എങ്ങാനതങ്ങു കെടാതെകിടന്നാലോ?
പൊങ്ങിയാലോ അതിൽനിന്നു തീജ്വാല?
എല്ലാക്കരുതലുമെന്നുമെടുപ്പവർ
കല്ലുകൾകൊണ്ടു കരളുനിറച്ചവർ.

ഈ രാക്ഷസരാണു സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടതീ
തീരെ ദരിദ്രയാം 'നാളെ'യെന്നോർക്കുക.
ഇച്ചുവിട്ടേററു ഞാൻ താഴെവീണിടില്ല–
മിച്ചൊന്നതത്രയും നേരാണു മക്കളേ!

രാത്രിയിരുട്ടാൽ മറപിടിക്കുമ്പൊഴൊരു
പുൽത്തൊട്ടിപോലും ലഭിക്കുവാനില്ലാതെ
ഈവഴിയോരത്തു പോററുന്നോരേ'ററിന്ന്'
പാവം പിടയുന്ന കാഴ്ചകാണുന്നു ഞാൻ.

നിങ്ങളറിയുക വാനിലെതാരകൾ
നിന്നതിളങ്ങുന്നതീ സത്യവൃത്തിനാൽ
നിർന്നിമേഷാക്ഷരായ് നിന്നൊരാതാരകൾ
ഛിന്നതപൂണ്ടുമിഴിനീരൊഴുക്കുന്നു.
പാതവക്കിലിവയെല്ലാമറിയുന്ന
പുൽക്കൊടിത്തുമ്പുകൾ കണ്ണുനീർവാർക്കുന്നു
നിങ്ങളും ഏതിന്റെയന്തരംഗങ്ങളിൽ
നന്നായ് ജ്വലിപ്പിക്കുകീ സത്യവഹ്നിയെ.
ഇക്കനൽ സത്യത്തിൽനിന്നുമുണർത്തുക
ഒക്കെയെരിക്കുവാൻ പോരുന്നൊരഗ്നിയെ.

'ഇന്നി'നെയിന്നു പിഴപ്പിച്ചുവാഴുന്ന
മന്നവവീരരെയൊന്നായെരിക്കുക.

ഇക്കസേരക്കൂട്ടമെല്ലാമടിയോടെ
പൊക്കിയെടുത്താഴിതൻനേർക്കെറിയുക.

ആശകൾ കത്തിക്കരിഞ്ഞവഴികളി–
ലാഞ്ഞുചവുട്ടി നടക്കുമ്പോഴോർക്കുക.

പാതികരിഞ്ഞൊരിപ്പുല്ലുകളിൽപ്പോലും
ബാക്കി കിടപ്പുണ്ടു തീപ്പൊരിപ്പൊട്ടുകൾ
നിങ്ങൾക്കതുമതി തീയിട്ടുദൈത്യരെ
തീയിലെരിക്കുവാൻ തീയുസമ്പാദിക്കാൻ
എന്നെമറന്നോളൂ നിങ്ങളെന്നേയ്ക്കുമാ–
യെന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ മറക്കാതിരിക്കിലും.
വാതിലടച്ചുശയിക്കുന്ന നിങ്ങൾതൻ
കാതിലുവന്നു മുഴങ്ങുന്നവാക്കുകൾ.

കൊച്ചുജനാലയും കൊട്ടിയടച്ചാലു–
മൊച്ചയിൽത്തന്നെ തുടരുന്നവാക്കുകൾ
ഒട്ടും മറക്കാതിരിക്കുക ജീവിത–
മൊട്ടുകപ്പക്ഷിയായ് തീർക്കാതിരിക്കുക.
വക്കുകൾ പൊട്ടിയ കപ്പിഗ്ലാസിൽവ്യഥ
മുക്കിമരിപ്പിച്ചു ശാന്തിതേടുന്നവർ
ഗർജ്ജനംകേട്ടു നടുങ്ങിവിറയ്ക്കാതെ
ഗർജ്ജനം മറെറാന്നുയർത്തു മടിക്കാതെ.

[illegible]
കന്മതിൽക്കെട്ടിലൊതുക്കാതിരിക്കുക

നാക്കുകളിൽ തേനൊഴിച്ചുപറയുന്ന
വാക്കുകളിൽ ബുദ്ധിനൽകാതിരിക്കുക
ഭിക്ഷകരം പൊട്ടിത്തകരുന്ന നേരത്ത്
തർക്ക വിതർക്കം തുടരാതിരിക്കുക.

തീർക്കുക സംശയം ശത്രുവിനെച്ചെന്നു
നേർക്കുക ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തിയും.

അമ്മിഞ്ഞയിൽ ചെന്ന്യായകം പൊറ്റടൻ
അമ്മമാർതേയ്യുന്ന നാടാണു നമ്മുടെ.
സന്ധിസംഭാഷണം കൊണ്ടുപരസ്പര-
മെന്നുമകർത്തുന്ന നാടാണു നമ്മുടെ.
ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ സത്യങ്ങളെയെന്നും
ബന്ധിച്ചിടുന്നൊരു നാടാണു നമ്മുടെ.

[illegible]
ബന്ധുര സ്വപ്നങ്ങൾ നെയ്തുനടപ്പവർ
വെന്തു കരിയുന്ന മണ്ണിന്റെ ഏതിലൂ-
ടെന്നമത്തിക്കാലുവച്ചുനീങ്ങുന്നവർ
നിങ്ങളീഭ്രാന്താശുപത്രിതന്നോരത്തു
നിൽക്കുമോരഞ്ചു നിമിഷങ്ങളെങ്കിലും?
കണ്ടൊരുസത്യം പറഞ്ഞകുറ്റത്തിനു
കൊണ്ടുവന്നിട്ടെന്നെയീ ജയിൽക്കോട്ടയിൽ.
ആ സത്യമുച്ചരിച്ചോരെന്റെ നാവിനു
'പേയാ'ണു രോഗമെന്നാണു പറഞ്ഞവർ
ഈ മഹാസത്യം മറക്കാതെ ഞാനെന്റെ
മാനസച്ചെപ്പിൽ വളർത്തുന്ന സത്യം.
ഇന്നു പകർന്നതരുന്നു നിങ്ങൾക്കായി
എന്നുമൊരസ്വാസ്ഥ്യവും കൂട്ടിനായി.

ഇച്ചുവിട്ടേററു മരിച്ചുപോകുന്നു ഞാൻ
ഇച്ചൊന്നതൊക്കെയും......നേരാണു...മക്കളേ!

● കൃഷ്ണകുമാർ

സുവർണ്ണ ജൂബിലി സമ്മാന നിക്ഷേപ പദ്ധതി

- *100 രൂപ 63 മാസത്തേയ്ക്ക് നിക്ഷേപിക്കുക കാലാവധി കഴിയുമ്പോൾ 10% പലിശയുൾപ്പെടെ 152 രൂപ 50 പൈസ തിരിയെ കിട്ടുന്നു.*
- *ഈ കാലയളവിൽ 10 ഭാഗ്യനറുക്കെടുപ്പുകൾ മൊത്തം* **14,50,000** *രൂപയുടെ* **2390** *സമ്മാനങ്ങൾ*
- *ഓരോ നറുക്കെടുപ്പിലും താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം സമ്മാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുള്ള അർഹത*

1-ാം സമ്മാനം	50000 രൂപ	x 1
2-ാം ,,	25000 ,,	x 1
3-ാം ,,	10000 ,,	x 1
4-ാം ,,	5000 ,,	x 2
5-ാം ,,	2500 ,,	x 4
6-ാം ,,	1000 ,,	x 10
7-ാം ,,	500 ,,	x 20
8-ാം ,,	100 ,,	x 200

- *നിക്ഷേപതുകയ്ക്ക് പരിധിയില്ല*
- *ഓരോ 100 രൂപാ സർട്ടിഫിക്കററും പ്രത്യേക യൂണിററായി നറുക്കെടുപ്പിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതാണ്*
- *സമ്മാന നിക്ഷേപ പദ്ധതിയിൽ പങ്കാളികളാകുവാൻ ഞങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും ബ്രാഞ്ചിനെ സമീപിക്കുക.*

ദി പറവൂർ സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ക്ളിപ്തം
രജി: ഓഫീസ്: എൻ. പറവൂർ.

പുരോഗതിയുടെ രൂപരേഖ.....

ശാസ്ത്രീയവും സാങ്കേതികവുമായ മാറ്റങ്ങളിലൂടെ മാനവരാശിയുടെ മുന്നോട്ടുള്ള നീക്കത്തെയാണല്ലോ, ഇന്ന് പുരോഗതി എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. പിന്നിട്ട ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ലോകചരിത്രം ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതോടൊപ്പംതന്നെ ദാർശനികമായ ഒരു പശ്ചാത്തലവും ആ പശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്ന് പ്രചോദനം കൊണ്ട സാമൂഹ്യ-രാജനൈതിക-സാമ്പത്തിക-സാംസ്കാരിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഉടലെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യൂറോപ്പിലാകെ അലയടിച്ച നവോത്ഥാന [Reformation] പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ്, ഇന്ന് ഈ പുരോഗതി എന്ന് പറയുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം. അതോടെ ബുദ്ധിപരവും ദാർശനികവുമായ ഒരു പുതിയ വിലയിരുത്തൽ പാശ്ചാത്യനാടുകളിലാകെ പടർന്നുപിടിച്ചു. അന്ധകാരാവൃതമായ മദ്ധ്യകാലങ്ങൾ ഒരു പുതിയ പ്രഭാതത്തിന് വഴിതെളിച്ചു. വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ പലതും ചോദ്യംചെയ്യപ്പെട്ടു. മതപരമായ പീഡനങ്ങളെ വകവെയ്ക്കാതെതന്നെ ഭൂമി ഉരുണ്ടതാണെന്നും, ഭൂമി സൂര്യനെ വലംവെക്കുകയാണെന്നും തുടങ്ങിയ ആധുനിക ശാസ്ത്രസത്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യൻ ആത്മാഹുതിക്കുവരെ തയ്യാറായി. ശാസ്ത്രവും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും നിരനിരയായികടന്നുവന്നു. ഗലീലിയോ, ന്യൂട്ടൻ, ഡാർവിൻ, ഫ്രോയിഡ്, ഐൻസ്റ്റീൻ, മാർക്സ് തുടങ്ങിയ എത്രയോ ഉജ്ജ്വല ചിന്തകന്മാർ പ്രകാശം ചൊരിഞ്ഞ പാതയിലൂടെ പാശ്ചാത്യലോകം മുന്നോട്ടുപോയി. ഇന്ന് പരമാണുവിസ്ഫോടനം നടത്തുകയും ചന്ദ്രനിലേക്കും ചൊവ്വയിലേക്കുമൊക്കെ യാത്ര നടത്തുവാൻതുടങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ ഗതിയുടെ ദിശ നീണ്ടുപോവുകയാണോ അതോ വട്ടംകറങ്ങുകയാണോ എന്നത് ചിന്താർഹമായ ഒരു കാര്യമാണ്.

മനുഷ്യരാശിയുടെ ഒരുഭാഗം മാത്രമായ പാശ്ചാത്യലോകം അഥവാ വെള്ളക്കാരുടെലോകം നടത്തിയ ഈ ജൈത്രയാത്ര ഇതരഭാഗങ്ങളേയും ഏതാണ്ട് സമ്പൂർണ്ണമായി ഗ്രസിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. കഴിഞ്ഞ മൂന്നുനാലു നൂറ്റാണ്ടുകളായി ലോകത്തിലെ ഇതര മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളുടെമേൽ ഇക്കൂട്ടർക്ക് ഒരുതരം ആധിപത്യം തന്നെ ഉറപ്പിക്കുവാൻകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കോളനികളായും സ്വാധീനമേഖലകളായും ലോകമാകെ കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. രക്തപങ്കിലവും വഞ്ചനാപരവുമായ നിരവധി അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഈ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണ്. ഇവയുടെ പരിണതഫലമായി പാശ്ചാത്യലോകത്തിന്റെ നവീകരിക്കപ്പെട്ട ജീവിതമാതൃകയുടെ കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാശവും ശക്തിയും ഇതര മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ മുഴുവൻ മാനസികമായ ഒരു മാസ്മരവലയത്തിൽ താഴ്ത്തി എന്നുപറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. പാശ്ചാത്യലോകത്തിന്റെ സംസ്കാരവും ശാസ്ത്രവും സാമൂഹ്യനീതിയും മതവുമെല്ലാം പുരോഗതിയുടെ മുദ്രകളായി കണക്കാക്കി, ഇതരമനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ ഏതാണ്ട് അന്ധമായി പാശ്ചാത്യരെ അനുധാവനം ചെയ്യാൻതുടങ്ങി. ഉടുപ്പിലും നടപ്പിലും സംസാരരീതിയിലും, ആശയാവിഷ്കരണത്തിലുംകൂടി ലോകം മുഴുവൻ പാശ്ചാത്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഒരു കാർബൺ കോപ്പിയായിമാറി. മുതലാളിത്തവും കമ്മ്യൂണിസവുമെല്ലാം ഈ പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിന്റെസംഭാവനകൾതന്നെ.

ഈ ഗതിയിൽ ഒരു തിരിച്ചടി ഈ നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടാകാൻ തുടങ്ങിയെന്നത് ചിന്തനീയമായൊരു വിഷയമാണ്. കൊളോണിയൽവാഴ്ചയുടെ പിടിയിൽനിന്നും പൗരസ്ത്യ ആഫ്രിക്കൻലോകം കുതിച്ചുചാടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പുതിയതായ ഈ പാതയിൽ പ്രചോദനം തന്നിരുന്നവെള്ളക്കാർക്കെതിരെ അവശതയനുഭവിച്ചവരും പാശ്ചാത്യരുടെ ചൂഷണത്തിന് വിധേയരായവരുമായ ജനസമൂഹം ഉണർന്നെണീക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ചൈനയുടെ വിപ്ലവവുംമറ്റും ഈ ചരിത്രവീക്ഷണത്തിലൂടെ വിലയിരുത്തേണ്ടതാണ്. ഈ പ്രക്രിയ അവസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിന്റെ ഭാഗമാണല്ലോ ഇന്നു ചൈനയിൽ അലയടിച്ചുയരുന്ന റഷ്യൻവിരോധം. ഇറാനിലും മദ്ധ്യപൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലും രക്തച്ചൊരിച്ചിലുകളിലൂടെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റത്തിന്റേയും പൊരുളും മറ്റൊന്നാവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. സൂക്ഷ്മദൃക്കുകളായ ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഭാരതത്തിലും ഈ പ്രക്രിയയുടെ രൂപരേഖകൾ തെളിഞ്ഞുകാണാൻ കഴിയും. ഹിന്ദു

സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് ഇന്നിവിടെ ഏറ്റവുമധികം ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്ന വിഷയമാണല്ലോ.

മാർക്സിന്റെ ചരിത്രവീക്ഷണത്തേക്കാൾ ടോയൻബിയുടെ ചരിത്രവിശകലനങ്ങൾക്കാണ് ഈ പ്രക്രിയയെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്. ഉള്ളവനും ഇല്ലാത്തവനുമാണ് ലോകത്തിലെ രണ്ടുചേരികളെന്നും ഇവർ തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനമാണ് ലോകചരിത്രമെന്നും മാർക്സ് പറയുമ്പോൾ, അതത്ര ലളിതമായതല്ലെന്നും സാമ്പത്തികത്തേക്കാൾ ആഴമാർന്ന നാലഞ്ച് മനശ്ശാസ്ത്രഘടകങ്ങൾ-സംസ്കാരങ്ങൾ-തമ്മിലു

സ്വാമിവിവേകാനന്ദൻ 'ഏതാണ്ടെന്നൂറ്റാണ്ടിനിടയ്ക്ക് ഈ പാശ്ചാത്യസംസ്കാരം തകർന്നുപോകുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഞാൻ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു' എന്ന് ദീർഘദർശനം നടത്തിയപ്പോൾ അതു വിശ്വസിക്കുക പ്രയാസമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇന്ന് ആ സംസ്കാരത്തിന്റെ കൊട്ടുമുടിയിൽവർത്തിക്കുന്ന ഇന്നത്തെതലമുറ ഹരേകൃഷ്ണ പ്രസ്ഥാനക്കാരായും അത്യാധുനികതയുടെ പ്രയോക്താക്കളായും തെണ്ടിത്തിരിയുന്നത് കാണുമ്പോൾ ആ ദീർഘദർശനത്തിന്റെ ആഴം നാം മനസ്സിലാക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. മനുഷ്യന്റെ ഉപബോധമനസ്സിന്റെ വിസ്ഫോടനംപോലെ വ്യക്തമായ

കത്തിന്റെ യുവതലമുറ ഇന്ന് 'കെട്ടുമുറുക്കി മലകയറു'വാൻ തുടങ്ങുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽപോലും ഈ പ്രക്രിയ കാണുവാൻകഴിയും. യോഗാഭ്യാസം അവിടെ നിരോധിച്ചിരിക്കയാണ്. ഒട്ടനേകം ആളുകൾ യോഗവിദ്യയിൽ ആകൃഷ്ടരായിതീർന്നാൽ സോവിയറ്റ്നാടിന്റെ ദാർശനിക അടിത്തറയായ ഭൗതികവാദത്തിന് ഇളക്കം തട്ടിയേക്കുമോ എന്ന ഭയംമാത്രമല്ലേ ഈ നിരോധനത്തിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചത് എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും ധാരാളമാളുകൾ ഈവഴിക്ക് തിരിയുവാൻ തുടങ്ങിയെന്നതിന്റെ തെളിവാണല്ലോ ഈ കാര്യങ്ങൾ.

പാശ്ചാത്യലോകത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യവും പൗരസ്ത്യലോകത്തിന്റെ തിരിച്ചടിയും

ണ്ടാകുന്ന ആഘാതപ്രത്യാഘാതങ്ങളാണ് ലോകചരിത്രമെന്നും ടോയൻബി ഇന്ന് സംശയാതീതമാംവണ്ണം സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ലളിതകോമളമായ പേരാണ് ദേശീയത. അതിന്റെ രാജനൈതിക ഘടകത്തിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തിയാൽ ദേശീയതയെന്ന് ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നത് ഈ സാംസ്കാരിക ഘടകത്തിലാണ്. അതുൾക്കൊള്ളുന്ന ഭൂപ്രദേശത്തെ വലയംചെയ്യുന്നത് ഇന്നത്തെ രാജനൈതിക അതിർത്തികളാണെന്നുവിശ്വസിക്കുന്നത് മൗഢ്യമാവും. മനുഷ്യരാശിയുടെ പുരോഗതിയിൽ ഇത്തരമൊരു ഉരുൾപൊട്ടൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ പ്രകടമായും ദൃശ്യമാണ്.

നവോത്ഥാന കാലഘട്ടംമുതൽ ഒരു പ്രത്യേകദിശയിലൂടെ വളർന്നുവന്ന പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിന്റെ തകർച്ചയും ഇവിടെ അവഗണിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്തവിധത്തിൽ വളരുകയാണ്.

ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്തൊരു സാമൂഹ്യപ്രക്രിയയായി ഇതിനെ കണ്ടാൽമതി. പക്ഷെയൊരുകാര്യം വ്യക്തമാണ്. അതിൽ ഏതെങ്കിലുമൊരുമാർഗ്ഗമോ ദിശയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് വ്യക്തമായും പൗരാണിക ഭാരതീയ നാഗരികതയിലേക്ക് തീർത്ഥയാത്രചെയ്യാനുള്ള ത്വരയാണ്. ഇവരെല്ലാം ഉറ്റുനോക്കുന്നതും പ്രചോദനംകൊള്ളുന്നതും ചൈനയിലേക്കോ ആഫ്രിക്കൻ വനാന്തരങ്ങളിലേക്കോ, ആസ്ത്രേലിയൻപൗരാണിക വർഗ്ഗങ്ങളിലേക്കോ, തെക്കേ അമേരിക്കയിലേക്കോ അല്ല. ഹിമാലയസാനുക്കളിലേക്ക്, യോഗാഭ്യാസങ്ങളിലേക്ക്, മന്ത്രതന്ത്രാദി ശാസ്ത്രങ്ങളിലേക്ക്, ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്ക്, വേദകാലംതൊട്ടുള്ള ഭാരതീയ സാഹിത്യ ഗ്രന്ഥ ഭണ്ഡാഗാരങ്ങളിലേക്ക് ആകുന്നു. ഈ ആശയങ്ങളെ സാക്ഷാല്കരിച്ചവരെന്ന്, അവക്ക് തോന്നുന്ന ഋഷീശ്വരന്മാരുടെ തപോഭൂമികളിലേക്കാണു പാശ്ചാത്യലോ

കഴിഞ്ഞ നാലഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി ലോകത്തിന്നനുഭവപ്പെടുന്ന 'പുരോഗതി' ഇന്നൊരു വഴിത്തിരിവിലാണ്. ഫിസിക്സ്, കെമിസ്ട്രി തുടങ്ങിയ ഭൗതികശാസ്ത്രങ്ങൾ ഇന്ന് ഏതാണ്ട് ഗതിമുട്ടിനില്ക്കുകയാണ്. പരമാണുവിന്റെ ഘടനയെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം ഇന്ന് ചെന്നെത്തിനില്ക്കുന്നത് ഈ പ്രപഞ്ചംമുഴുവനും ഊർജ്ജതരംഗങ്ങളുടെ ഘനീഭൂതാവസ്ഥയുടെ പ്രത്യേക പ്രത്യേക ഘട്ടങ്ങളിലാണെന്ന ദർശനത്തിലാണ്. ഭാരതീയദർശനത്തിന്റെ ഏതാണ്ടൊരു പ്രതിഫലനം ഇതിൽ കാണുവാൻകഴിയും. ഇന്നത്തെ സങ്കല്പങ്ങൾതന്നെ പലതും മാറ്റിയെഴുതപ്പെടേണ്ടവയാണെന്ന് ഉയർന്ന ചിന്തകന്മാർ പറയുന്നു. മനസ്സ് എന്ന പ്രതിഭാസത്തെ ശാസ്ത്രപരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കാമോ എന്നതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണം മാത്രമായിരിക്കുകയാണ്. അതിൽഅവർ സൂചനകളായി സമീ

യദർശനങ്ങളേയും യോഗതന്ത്ര ശാസ്ത്രങ്ങളേയുമാണ്. ആ വഴി ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാണ് ഹക്സ്‌ലി, ഹൽഡേൻ തുടങ്ങിയവർ. ടി. എസ്. എലിയട്ട് തുടങ്ങിയ ആധുനിക കവികൾ ഉപനിഷത്തുകളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കുവാൻതുടങ്ങിയതും ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ്. വൻനഗരങ്ങളുടെ ശബ്ദകോലാഹലത്തിൽനിന്നും അന്തരീക്ഷമലിനീകരണത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്രാപിക്കുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന മനുഷ്യർ, ഇന്ന് അതീന്ദ്രിയ ധ്യാനത്തിന്റേയും വേദാന്തത്തിന്റേയും ശാന്തിക്കുവേണ്ടി ഇവിടേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതാണ് പുതിയ ഉദയത്തിന്റെ പ്രത്യേകത.

ലോകമനസ്സാക്ഷിയുടെ പുരോഗതിയിൽ ഒരു പുതിയ യുഗം ഉദയംചെയ്യുകയല്ലേ ഇത് എന്ന് ന്യായമായും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സംസാരത്തിനും മനുഷ്യജീവിതത്തിനും സമൂലമായൊരു പരിവർത്തനം ഈ ഘട്ടത്തിൽ അനിവാര്യമാണ്. ഇന്നത്തെ അറ്റോമിക് യുഗത്തിൽ, ഇന്നത്തെരീതിയിൽ മനുഷ്യന്റെ മൃഗീയമായ വാസനകളും ആധുനികശാസ്ത്രപുരോഗതിയും കൈകോർത്തുപി

ഊതിക്കത്തിച്ച ഈ അഗ്നിയുടെ ആഴത്തിൽ അവരെല്ലാടി പ്രതിനിധാനംചെയ്യുന്ന ചരിത്രശക്തികൾ ഒളിച്ചിരുപ്പില്ലേ? ഇതെല്ലാം ഇന്ന് പ്രസക്തിയുള്ള വിഷയങ്ങളാണ്.

അങ്ങിനെ ലോകത്തിന്റെ പുരോഗതിയുടെ സാക്ഷാൽ രൂപംമനസ്സിലാക്കി ആ പ്രക്രിയയിൽ ഭാരതീയ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പങ്ക് എന്തെന്ന് വിലയിരുത്തിയാൽ, ഈ ദേശീയ പുനരുജ്ജീവനത്തിന്റെ മർമ്മം നമുക്കു മനസ്സിലാകും. വെറുമൊരു ഭരണസ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമല്ല ഭാരതത്തിന്റെ സ്വത്വം, അതായത് ഭാരതത്തിന്റെ സംസാര സവിശേഷത എന്നതിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പാണ് ഈ നവോത്ഥാനപ്രക്രിയയുടെ ജീവനായഅംശം എന്നുകാണാൻ പ്രയാസമില്ല. ഭരണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അങ്ങിനെ വെറും സ്ഥൂലമായ ഒരർത്ഥം കൊടുത്തതാണ് ഇന്നത്തെ ഭാരതത്തിൽ അനർത്ഥത്തിനുകാരണം. ബാഹ്യതലത്തിൽ കാണുന്ന അപഥസഞ്ചാരവും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുടെ കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത അഴിഞ്ഞാട്ടവും നാടിന്റെ പൊതുവേയുള്ള ലക്ഷ്യബോധമില്ലാതെയുള്ള കുതിച്ചോട്ടവും എല്ലാം ഒരു ചെറിയ വീക്ഷണവ്യത്യാസത്തി

ഈ ജീവിതം സാദ്ധ്യമാ

ന്റെ ഉപബോധമനസ്സിൽനിന്നാണ് നാമെപ്പെടുന്നതെങ്കിലും ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്വാഭാവികമായും അതിന്റെ അലകൾ നാടിന്റെ ബോധമനസ്സിനെത്തന്നെ ഒരളവോളം ആവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷെ സ്വാതന്ത്ര്യസമ്പാദനകാലത്തുതന്നെ നാമെപ്പെട്ടതിരുന്ന ഈ രണ്ടുപ്രവണതകളും —വൈദേശികാനുകരണവും സ്വത്വത്തിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും— വളർന്ന് ഇവിടെ കൂട്ടിമുട്ടി ഒരു ദേവാസുരയുദ്ധംതന്നെ അനിവാര്യമാക്കിയേക്കാം. ദേശീയപ്രവണതകളും പാശ്ചാത്യപ്രവണതകളുംതമ്മിലാണ് ഇവിടെ ധ്രുവീകരണം നടക്കുവാൻപോകുന്നത്. മാർക്സ് പറയുംപോലെ ഉള്ളവന്റേയും ഇല്ലാത്തവന്റേയും ശക്തികൾ തമ്മിലല്ല. അന്തിമവിജയം ദേശീയതയുടേതന്നെയായിരിക്കുമെന്ന് സുനിശ്ചിതമാണ്. ഏതുപാർട്ടിയും പ്രസ്ഥാനവും ഈ ധ്രുവീകരണപ്രക്രിയയുടെപൊരുൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. അവയ്ക്ക് കാലപ്രവാഹത്തിൽ ഇവിടെ നീർക്കുമിളകളാകാതെ ഉറച്ചുനിൽക്കണമെങ്കിൽ ഈ മണ്ണിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ, ദേശീയജീവിതമാകുന്ന പാറയിൽ, കാലുകൾ ഉറപ്പിക്കുകതന്നെ വേണം.

ദേശീയതയുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്, മാർക്സിനെ പുറംതള്ളിയതെങ്ങിനെ?

ടിച്ചുപോവുകയാണെങ്കിൽ ഒരു പ്രളയത്തിന്റെ വക്കത്താണ് നാം എത്തുക എന്ന് അറിവുള്ളവർ ഉറക്കെ ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഒരു പുതുയുഗപ്പുലരിയിൽ നമ്മുടെരാജ്യത്തിന് ചിലപ്രത്യേക ദൗത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനില്ലേ? ഭാരതത്തിന്റെ നവോത്ഥാനമെന്നത് വെറുമൊരു ദേശസ്നേഹപരമായ പ്രക്രിയയാണോ? അതോ പല യുഗപ്രഭാ

ന്റെ പരിണതഫലമാണ്. അവയെ പെരുപ്പിച്ചു വളർത്തുകയാണ് വൈദേശികസ്വാധീനങ്ങൾ ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങിനെ പുറമെനിന്ന് യാതൊരു സ്വാധീനവും പിന്തുണയുംകൂടാതെ ഈ മണ്ണിൽനിന്നുതന്നെ ശക്തിയാർജ്ജിച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടെ മറ്റൊരു പുതിയ ജീവിതവും നാമെപ്പെടുക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഇന്ന് വ്യക്തമാണ്.

ഈ സംഘർഷമുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിപ്രധാനമാണ് അതിന്റെ മാനസിക പശ്ചാത്തലം. വിരുദ്ധദിശകളിൽ നീങ്ങുന്ന രണ്ടു ചിന്താഗതികളിൽ ഒന്ന് ദേശീയവും മറ്റേതു വൈദേശികവുമാണ്. ഭാരതീയതയുടെ പുനരുജ്ജീവനത്തിൽ ദേശീയമായ ചിന്താധാരയുടെ വിജയത്തിനാണ് പുരോഗതിയുടെ പൂജാരികൾ പരിശ്രമി

കേണ്ടതു്. സനാതനങ്ങളായ ഭാരതീയമൂല്യങ്ങളിൽനിന്നു് എങ്ങിനെയാണു് സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രധാനശാഖകളുരുത്തിരിഞ്ഞതെന്നു് മനസ്സിലാക്കിയാൽ ആ ശാഖകളെ കാലത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ നേരിട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ പുനരാവിഷ്കരിക്കുവാൻ നമുക്കു് കഴിയും. പഴയതിനെ അതിന്റെ ജീർണ്ണതയിൽ പുനരവതരിക്കുകയല്ല ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതെന്നു് വ്യക്തമാണല്ലോ. സനാതനമൂല്യങ്ങളിൽനിന്നു് വളരെയേറെ വ്യതിചലിച്ചതുകൊണ്ടാണല്ലോ, അവ സനാതനത്വത്തിന്റെ നിത്യയൗവനമാർജ്ജിക്കാതെ ജീർണ്ണിച്ചതു്. ആ ജീർണ്ണത പിൽക്കാലത്തുവന്ന വൈദേശികാശയങ്ങളുടെ ആക്രമണങ്ങളെ ചെറുത്തുനില്പവാൻ കഴിവില്ലാതെ ദ്രവിക്കുകയാണിന്നു്. ജീർണ്ണവസ്ത്രംപോലെ അതിനെ നാം വലിച്ചെറിയുമ്പോൾ രാഷ്ട്രദേഹത്തിലെ ജീവനെ മാററിപ്ര

ശ്വത്തിന്റെയും ഭൗതികമായ സ്ഥൂലരൂപംമാത്രം ഗ്രഹിച്ചാൽപോരാ. മനുഷ്യനെന്ന മാംസപിണ്ഡത്തിനുള്ളിൽ, ഞരമ്പുകളിലൂടെ ഓടുന്ന പ്രാണശക്തിയുടേയും അതിൻപിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മനസ്സിന്റെയും അതിന്റെപിന്നിൽ ഞാനെന്നഭാവത്തിൽ അനുഭൂതമായ ആത്മചൈതന്യത്തിന്റെയും സമഗ്രപഠനം നടത്തിയിട്ടുള്ളവരാണു് നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ. പാശ്ചാത്യലോകം ഈ മാംസപിണ്ഡത്തിന്റെ അപ്പുറത്തേക്കു് എത്തിനോക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതേയുള്ളൂ. അവർഇനിയും ബഹുദൂരം പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനെ അവന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ [Man in his totality] കാണുമ്പോൾ നമുക്കിതു് മനസ്സിലാകും. പ്രപഞ്ചത്തിലെ മാററം മനുഷ്യനെയും മനുഷ്യന്റെ മാറ്റം പ്രപഞ്ചത്തെയും ബാധിക്കും. ഈ പ്രതിരൂപാത്മകത്വം വാസ്തവത്തിൽ ഉള്ള ഏകത്വത്തിന്റെ, നമ്മുടെ സങ്കുചിതമനസ്സാകുന്ന

ഉരുത്തിരിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയും. അങ്ങിനെയുള്ള ഏകീകരണത്തിനു് ശ്രമിക്കുമ്പോൾ പ്രപഞ്ചവുമായി നമുക്കുണ്ടാവേണ്ട ബന്ധത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തേക്കൂടി വ്യക്തമാക്കുവാൻകഴിയും. ഈ ബന്ധം സംഘർഷരഹിതമാക്കുവാനും മറ്റുമായി മനുഷ്യൻ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ നൈസർഗ്ഗികമായ അപാരതയിലേക്കു് ഉയരുകയായി. ഈ ഉദ്ദേശപൂർത്തിക്കുവേണ്ട ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളാണു് ആദ്യമായി ഉരുത്തിരിഞ്ഞതു്. വാസ്തവത്തിൽ ആദ്ധ്യാത്മികമെന്നും ഭൗതികമെന്നും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ മതിൽക്കെട്ടുകൾ ഭാരതീയ ചിന്താഗതിയിൽ ഇല്ലതന്നെ. അടിസ്ഥാനപരങ്ങളായ ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിഷ്പക്ഷമായൊരു പഠനത്തിനു് ഭാരതീയതത്വചിന്ത വകനല്കുന്നുണ്ടു്. അവയുടെ പഞ്ചഭൂതകല്പന തന്നെ ഒരുപക്ഷെ ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രപുരോഗതിയുടെ അങ്ങേ അററത്താണു് നില്ക്കുന്നതെന്നു്

എന്താണു് ഭാരതത്തിന്റെ സ്വത്വം? വെറുമൊരു ഭരണസ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമാണോ?

തിഷ്ഠിക്കേണ്ടതു്. അതിനാൽ വേണ്ടതു് അടിസ്ഥാനപരവും സമഗ്രവും ആധുനികയുഗത്തിന്റെ ഗതിയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും അതിനു് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യുന്നതുമായ ഒരു അന്വേഷണമാണെന്നു് വ്യക്തം.

ആദ്ധ്യാത്മികമാണു് നമ്മുടെ സംസ്കാരമെന്നും അതു് ഭൗതികതയിൽനിന്നു് വിഭിന്നമാണെന്നുമൊക്കെ നാം ഉരുവിട്ടാറുണ്ടു്. വാസ്തവത്തിൽ ഇതു ശരിയാണോ? വേദാന്തദർശനത്തിന്റെ അന്തസ്സത്തയറിയാത്തതുകൊണ്ടുപററിയ ഈ അപാകത ഒരുപക്ഷേ ചരിത്രപരമായ പല തെററുകളിലും നമ്മെ ഇടക്കാലത്തുകൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മനുഷ്യന്റെയും പ്രപ

കണ്ണാടിയിലെ പ്രതിബിംബം മാത്രമാണു്. അന്വേഷണം തുടർന്നുപോകുന്നവനു് ഒടുവിൽ അനുഭവപ്പെടാൻപോകുന്ന സത്യം ഇതാണു് —പ്രപഞ്ചവും താനും ഒന്നാണു്.

അങ്ങിനെ മനുഷ്യനും പ്രപഞ്ചവുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള യത്നമാണു് മനുഷ്യന്റെ ജീവിതയാത്രയിലെ പരമലക്ഷ്യം എന്നുവരുന്നു. കാലമെന്നതു് ഈപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഒരു മാനമായി [dimension] കാണുകയാണെങ്കിൽ (ഇതു് പല ഭാരതീയ പ്രായോഗികശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും മൗലികകല്പനയാണു് —ഇതാണല്ലോ ഐൻസ്റ്റീന്റെ ആപേക്ഷികസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ കാതലായ ഭാഗം.)

തെളിയിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ആ കല്പനയെ കാര്യമായി ഗ്രസിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ആകാശഭൂതത്തിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം മനസ്സാണെന്നു് കാണാൻകഴിയും. ആ ബിന്ദുവിൽ മുട്ടിനിന്നു് മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ വഴികാണാതെനട്ടംതിരിയുന്ന പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രത്തെ കൈപിടിച്ച് നടത്തുവാൻ വേണ്ടതായ വിഷയങ്ങൾ ഭാരതീയശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പഠനത്തിൽനിന്നു് ലഭിക്കുന്നതാണു്.

ഈ ദിശയിൽ ഭാരതീയ സംസ്കാരം ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുമ്പോഴാണു് അത്യത്ഭുതകരങ്ങളായ പൗരാണിക പ്രായോഗികശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പലതും രൂപംകൊള്ളുന്നതു്. ജ്യോതിശാസ്ത്രവും ഗണിതശാസ്ത്രവും ഈ ഗണ

...ത്തപ്പെടുന്നു. വൈദ്യശാസ്ത്രം മറെറാരത്ഭുതശാഖയാണ്. ആധുനികവൈദ്യശാസ്ത്രം എല്ലാ രോഗങ്ങളും മനോജന്യമാണെന്നുള്ള നിഗമനത്തിലേക്ക് വിരൽചൂണ്ടുന്നു. മനുഷ്യശരീരത്തിൻെറ സമഗ്രമായ സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മോപാധികളുടെ പഠനവും രോഗനിദാനവും മാത്രമല്ല ചികിത്സാവിധികളും നമ്മുടെ അത്ഭുതകരമായശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുകയാണ്. മനസ്സിനെ ചന്ദ്രമണ്ഡലമായി കാണുന്ന നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ ചന്ദ്രൻെറ ഗതിവിഗതികൾക്ക് യോജിച്ചവണ്ണം ഔഷധികൾ പറിക്കുവാനും ഉപയോഗിക്കുവാനും നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു് പഠനാർഹമാണ്. യോഗശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്ന പ്രകാരം തലച്ചോറിൻെറഭാഗത്തു് ഉള്ള സഹസ്രാരപത്മമാണ് ചന്ദ്രമണ്ഡലം. അവിടെനിന്ന് എല്ലാ രോഗവും നിരസനംചെയ്യേണ്ട അത്ഭുതശക്തി ഉത്ഭവിക്കുന്നു. വിഷവൈദ്യവും മറ്റൊരു അത്ഭുതാവഹമായ ശാഖയാണ്. അതേപോലെതന്നെ മനോരോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ആ വിഷയത്തിൽമാത്രമല്ല ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൻെറ കാര്യത്തിലും വളരെയധികം വെളിച്ചംവീശുന്നതാണ്.

...മല്ല. മറെറാരുദിശയിലേക്ക് കടക്കുകയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യനും പ്രപഞ്ചവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൻെറവെളിച്ചത്തിൽ മനുഷ്യനും മനുഷ്യരാശിയും അഥവാ സമുദായവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും മെനഞ്ഞെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ശ്രുതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളുംസ്മൃതിപുരാണങ്ങളും ഈ ബന്ധത്തിൻെറ ബൃഹത്തും മഹത്തുമായ രൂപം നമുക്ക് വരച്ചുതരുന്നു. അവയെ ഇന്നത്തെ യൂറോപ്യൻ സാങ്കേതികപദങ്ങളാൽ പുനരാഖ്യാനം ചെയ്താൽ മാത്രംമതി ഇന്നത്തേക്കാൾ അത്ഭുതാവഹമായ പുരോഗതി ആധുനിക സാമൂഹ്യസാമ്പത്തികരാഷ്ട്രീയ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുവാനായി. അത്തരത്തിലുള്ള അന്വേഷണത്തിനു തുടക്കം കുറിക്കേണ്ടതു ഭാരതത്തിൽനിന്നുതന്നെയാണ്. പാശ്ചാത്യ മോഡേൺ ജനാധിപത്യവും കമ്മ്യൂണിസവും മററും ഈ ബൃഹത്തായ ശാസ്ത്രത്തിൻെറ മുമ്പിൽ വെറും കുട്ടിക്കളിമാത്രമാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുവാൻ പ്രയാസമൊന്നുമുണ്ടാവുകയില്ല. ഭാവിലോകത്തിൻെറ സമൂഹശാസ്ത്രം ഉരുത്തിരിയേണ്ടതു് ഈ ഭാരതീ...

[illegible] യാണ് വിളിച്ചോതുന്നതു്. പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിൻെറ ബോധപൂർവ്വമായ നിരസനമാണിവിടെ ദൃശ്യമാകുന്നതു്. ആ നിരസനപ്രക്രിയതന്നെ എന്തോ ഒരു പന്തികേട് ആ സംസ്കാരത്തിൻെറ കേന്ദ്രബിന്ദുവിൽത്തന്നെയുണ്ടെന്ന ദിശയിലേക്കാണ് വിരൽചൂണ്ടുന്നതു്. അതേസമയത്തു് അബോധപൂർവ്വമായി ആ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാകുന്ന ചലനങ്ങൾ ഭാരതത്തിലേക്കാണെന്നുള്ളതും പരിഗണനാർഹമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ഭാരതീയ കലാരൂപങ്ങളുടെ മർമ്മം ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് നാം അന്വേഷിക്കേണ്ടതു്. നമ്മുടെ സംഗീതത്തിലെ സപ്തസ്വരങ്ങൾ ആറ് ആധാരചക്രങ്ങളിൽനിന്നും സഹസ്രാരപത്മത്തിൽനിന്നും ജന്യമാകുന്ന ശബ്ദവിശേഷണങ്ങളാണെങ്കിൽ അതിൻെറ ശാസ്ത്രീയമായ വിന്യസനംകൊണ്ട് സൃഷ്ടമാകുന്ന നാദമാധുരി മനുഷ്യൻെറ അന്തരാത്മാവിനെ തൊട്ടുണർത്തി ആനന്ദമേഖലയിലേക്ക് ഉയർത്തുകയില്ലേ? പാട്ടുപാടി മഴപെയ്യിക്കുവാനും അഗ്നിജ്വലിപ്പിക്കുവാനും മററുമുള്ള കഴിവുകൾ ന...

ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൻെറ വിശ്വരൂപവും വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൻെറ വികാസപരിണാമവും

മന്ത്രതന്ത്രശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പാരാവാരത്തിലേക്കാണ് ഇവിടെ നാം കടക്കുന്നതു്. അതിൻെറകൂടെ യോഗശാസ്ത്രവുംകൂടിയാകുമ്പോൾ ഭാരതീയ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിത്തറയായി. വെറും ഭൗതികങ്ങളായ ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രങ്ങളേക്കാൾ എത്രയോ ബൃഹത്തും മനുഷ്യനേയും പ്രപഞ്ചത്തേയും അതിൻെറ പൂർണ്ണതയിൽ കാണുന്ന കാഴ്ചപ്പാടിൽ എത്രയോ കൂടുതൽ യുക്തിപൂർണ്ണവുമായ ഒരടിത്തറയാണിതെന്നു് കാണാൻ വിഷമ...

...യവീക്ഷണത്തിൽനിന്നാണ്. അതു് നാം ആവിഷ്കരിച്ചെടുത്തു നമ്മുടെ സമാജത്തിൽ ആദ്യമേ പ്രാവർത്തികമാക്കി കാണിച്ചുകൊടുത്തു, റഷ്യയും ചൈനയും അമേരിക്കയുമുൾപ്പെടുന്ന ലോകത്തെ പഠിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്.

സംഗീത സാഹിത്യാദികലകളുടേതായ ലോകം ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢമായി ഒരുതരം ഞരമ്പുരോഗത്തിൻെറ വക്കത്താണിന്ന് നില്ക്കുന്നതു്. ലോകമെങ്ങും പ്രസരിക്കുന്ന അത്യാധുനി...

...മ്മുടെ സംഗീതസാമ്രാട്ടുകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കെട്ടുകഥകളാകാനിടയില്ല. സാഹിത്യകലയിലെ രസസിദ്ധാന്തം യോഗശാസ്ത്രജന്യമായ ബ്രഹ്മാനന്ദത്തിൻെറ അനുഭൂതിയിൽനിന്നും മെനഞ്ഞെടുത്തതാണെന്നു് ധ്വന്യാലോകം തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും അഭിനവഗുപ്തൻ തുടങ്ങിയ ആചാര്യന്മാരും പറയുന്നുണ്ട്. ഭാരതീയ ജീവിതത്തിൻെറ പുനരാഖ്യാനമായിരിക്കണം ഭാവിസാഹിത്യത്തിൻെറ കാതലായ അംശം. അത്തരം കലാകാരന്മാ...

ധർമ്മത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനമായിനിന്ന സാമൂഹ്യശാസ്ത്രങ്ങൾ

രെകണ്ടുപിടിക്കുകയും വളർത്തിയെടുക്കുകയുംചെയ്താൽ നമ്മുടെ സാഹിത്യലോകം ധന്യമാകും. പ്രതിഭയിൽ നമ്മുടെ നാട്ടു് ദരിദ്രമല്ല എന്നു് ആധുനിക ഭാരതീയ ഭാഷാപ്രസ്ഥാനം തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ ഒന്നുരണ്ടു ദശാബ്ദങ്ങളായുള്ള അപഥസഞ്ചാരത്തിൽനിന്നു് കുതറിച്ചാടുവാനുള്ള അവിടുത്തെത്വരയെ ഒന്നു തിരിച്ചുവിട്ടാൽമാത്രംമതി ദൃശ്യകലകളുടേതായ നാട്യശാസ്ത്രത്തിൻെറ പ്രണേതാക്കളും കാണിച്ചുതരുന്നതു് മറ്റൊന്നല്ല.

കലയും അർത്ഥശാസ്ത്രങ്ങളും

ഒരുകാര്യം ശരിയാണല്ലോ. നമ്മുടെ സംഗീത സാഹിത്യ നൃത്യകലകളുടെ പൗരാണിക മോഡലുകൾ ഇന്നു് പാശ്ചാത്യ ലോകത്തെ അത്ഭുതകരമായി ആനന്ദസാഗരത്തിൽ ആറാടിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

മാർഗ്ഗദർശനവും പ്രവർത്തനവും

അർത്ഥശാസ്ത്രം സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക ബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, വൈകാരികമായ അംശത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന കാമശാസ്ത്രം അതിപ്രധാനമായൊരു സ്ഥാനത്തെ അലങ്കരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് പറഞ്ഞുതീരൂ. രതിജന്യമായ അനുഭൂതിവിശേഷങ്ങൾ ഫ്രായിഡിനു് ശേഷം വളരെയധികം പ്രാമാണ്യമാർജ്ജിച്ചുവരുകയാണല്ലോ. ആ ശാഖയിൽ ഒരുപക്ഷെ വളരെയധികം വിലയേറിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമുക്കു് നഷ്ടപ്പെട്ടുകാണും.

ഇങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ ഭാരതീയസംസ്കാരത്തിൻെറ ഉള്ളറകളിൽനിന്നു് അനർഘങ്ങളായ രത്നങ്ങളെ തപ്പിയെടുത്തു് പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതു് ലോകത്തിൻെറ പുരോഗതിക്കു് ഇന്നു് അത്യന്തം ആവശ്യമാണെന്നുവരുന്നു. എന്താണു് എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും ഇന്നു് ഗതിമുട്ടിനില്ക്കുന്ന പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തെ കൈപിടിച്ചു് എഴുന്നേല്പിച്ചു് മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാനും ഇങ്ങിനെ ലക്ഷ്യം ലഗാമില്ലാതെ നാശഗർത്തത്തിലേക്കു് കുതിക്കുന്ന ഈ പോക്കിനെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുവാനും ഉപകരിക്കുന്ന ഒന്നാണു് ഈ അന്വേഷണവും അതിൻെറ പ്രചാരണവും.

ഭാരതത്തിൻെറ പുരോഗതിയുടെ രൂപരേഖയും അതിൽനിന്നുതെളിഞ്ഞുവരുന്നതാണു്. നമ്മുടെ പൂർവ്വികരായ പലരും ഈ വിഷയത്തിൽ നമുക്കു് നിർണ്ണായകമായ മാർഗ്ഗദർശനം നല്കിയിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ ഒരു ജീവിതംകൊണ്ടു് ചെയ്തുതീർക്കാവുന്നതോ, മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യുവാൻ പോലുംസാധിക്കുന്നതോ ആയ ഒന്നല്ല ഈ പ്രവൃത്തിയും പഠനവും. ഒട്ടനേകം യോഗ്യരായ വ്യക്തികളുടെ കൂട്ടുചേർന്ന പ്രവർത്തനമാണിവിടെ ആവിഷ്കരിക്കേണ്ടതു്. ഗവണ്മെൻറിനു് ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള കടമയെപ്പററി അവർ ഇനിയും ബോധവാന്മാരായിട്ടില്ല. പക്ഷെ അതിനുവേണ്ടി നാം കാത്തുനില്ക്കേണ്ടതില്ല. ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്ന ജനതയുടെ ഭാഗമായി ഈതരത്തിലൊരു പ്രവർത്തനം ആസൂത്രണംചെയ്തു് വിജയിപ്പിക്കുവാൻ, ചിന്തിക്കുന്നഏവരുംയത്നിക്കേണ്ടതാണു്. പ്രത്യേകിച്ചു് യുവതലമുറ. ഇങ്ങിനെ ഉരുത്തിരിയുന്ന ഒരു പന്ഥാവിലൂടെയാണു് ഭാരതത്തിൻെറ സമഗ്രമായ പുനരുത്ഥാനവും, ലോകപുരോഗതിയും സാധ്യമാകേണ്ടതു്.

● എം. കെ. ബാലചന്ദ്രൻ
രണ്ടാംവർഷ ഭൗതികശാസ്ത്രം.

"A thing of Beauty is a joy for ever" ....

Visit

BEAUTY DRESS MAKERS

U. C. COLLEGE, ALWAYE - 2

(TAILORS AND OUTFITTERS)

P. C. VARGHESE

TRANSFORMERS AND ELECTRICALS KERALA LTD.

(In Collaboration with M/s. Hitachi Limited, Tokyo, Japan)

ANGAMALI SOUTH P. O.

ERNAKULAM DT., KERALA, INDIA.

MANUFACTURERS OF

- Power Transformers upto 250 mva 400 kv
- Current Transformers upto 400 kv
- Potential Transformers upto 220 kv
- On-load tap changers upto 400 kv
- Condenser bushings upto 400 kv
- Minimum oil circuit breakers upto 132 kv
- SF-6 Gas circuit breakers upto 400 kv

student editorial board

M. S. Abdul Rassak
A. Jayasankar
M. K. Balachandran
Rajan Thomas
V. N. Sunilkumar
V. A. Abdul Hakkim

കലാസാഹിത്യോപാസനയുടെ വർണ്ണഭംഗി പരമാവധി സമന്വയിപ്പിച്ചൊരുക്കുന്നതിന് ഞങ്ങളോട് ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിച്ചവർ നിരവധിയാണ്. രചയിതാക്കളും, പരസ്യങ്ങളും നല്കി സഹായിച്ചവർ, മുദ്രണം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ച 'സെന്റ് ജോസഫ് പ്രസ്സിലെ' സുഹൃത്തുക്കളും, 'വിയാനി പ്രസ്സിലെ' ഫാ. കര്യാക്കോസ്, ബ്ലോക്കുകൾ തയ്യാറാക്കിത്തന്ന 'കളർ ടോണിലെ' സ്നേഹിതർ, മററ് സാങ്കേതിക സഹായങ്ങളും നൽകിയ 'ജന്മഭൂമി'യിലെ പി. സുന്ദരം, 'വീക്ഷണ'ത്തിലെ സന്തോഷ് എന്നിവരോടും അവസാനഘട്ടംവരെ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും വേണ്ട ഉപദേശങ്ങളും നല്കിയ പി. വി. നാരായണൻ നമ്പൂതിരി, എ. ഗോപിനാഥൻ, ഇ. മുകുന്ദൻ, സുലതാ ആനി തോമസ് എന്നീ അദ്ധ്യാപകരോടും പ്രിൻസിപ്പാൾ ഡോ. ഒ. എം. മാത്തനോടും ഞങ്ങളോട് സഹകരിച്ച മററ് സുഹൃത്തുക്കളോടും ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. — മാഗസിൻ കമ്മററി.

LEARNING IS A LIFE LONG PROCESS

WE CONTINUE LEARNING NEW
THINGS TO SERVE YOU BETTER

BANK OF CHOCHIN LTD
ERNAKULAM

BANK OF COCHIN LIMITED

Regd. Office : COCHIN - 18

Masters in
Banking Business For Over 5 Decades

PIONEERS IN FOREIGN EXCHANGE BUSINESS

Cover Printed at Viani Printings Co...